

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 147. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele /sněmovní tisk 926/6/ – vrácený Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 968/1/ – vrácený Senátem
3. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody o partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé, podepsané na Samoi dne 15. 11. 2023 /sněmovní tisk 892/ – druhé čtení
4. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
5. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 147. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 9. až 10. září 2025

Obsah:

Strana:

9. září 2025

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 1437).

Poslanec Andrej Babiš	8
Poslanec Marek Benda	8
Poslanec Jan Volný	9
Poslanec Michal Zuna	9
Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík	11
Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka	16
Ministr průmyslu a obchodu ČR Lukáš Vlček	19
Ministr zemědělství ČR Marek Výborný	21

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Ministryně spravedlnosti ČR Eva Decroix	24
Místopředsedkyně PSP Olga Richterová	29
Poslanec Jakub Michálek	40

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Poslanec Jakub Michálek	54
-------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Poslanec Andrej Babiš	60
-----------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Poslankyně Alena Schillerová	72
Poslanec Tomio Okamura	75
Poslanec Ivan Bartoš	80

Další část schůze řídil místopředseda PSP Aleš Juchelka.

Poslankyně Lucie Potůčková	88
----------------------------------	----

Poslanec Vladimír Zlínský	89
Poslanec Zdeněk Kettner	91
Poslankyně Marie Pošarová	92
Místopředsedkyně PSP Olga Richterová	93
Poslanec Jakub Michálek	97
Poslanec Radek Rozvoral	102
Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan	102

Schválen pořad schůze.

10. září 2025

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Poslanec Radek Rozvoral	105
-------------------------------	-----

1. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele /sněmovní tisk 926/6/ – vráceno Senátem

Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka	105
Senátor Ondřej Lochman	106

Další část schůze řídil místopředseda PSP Aleš Juchelka.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová	108
Poslanec Jakub Michálek	110

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka	115
Poslanec Radek Rozvoral	115
Poslanec Ivan Bartoš	116
Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka	118
Senátor Ondřej Lochman	119

Usnesení schváleno (č. 1438).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 968/1/ – vráceno Senátem

Ministr kultury ČR Martin Baxa	120
Senátor Ondřej Lochman	121

Usnesení schváleno (č. 1439).

Senátor Ondřej Lochman	122
------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Aleš Juchelka.

3. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody o partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé, podepsané na Samoi dne 15. 11. 2023 /sněmovní tisk 892/ – druhé čtení

Ministr kultury ČR Martin Baxa	123
Poslankyně Helena Langšádlová	123
Poslanec Radek Rozvoral	124

Usnesení schváleno (č. 1440).

Poslankyně Alena Schillerová	125
Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová	125
Místopředseda PSP Jan Skopeček	125

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Aleše Juchelky

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

6. září 2025

Přítomno: 184 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 147. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Chci vám oznámit, že v létě probíhala rekonstrukce jednacího sálu. Poslanci a členové vlády, kteří si i přes výzvu zanechali na svých místech osobní věci, je nyní naleznou v obálkách, případně modrých igelitových obalech, na svých místech.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Učinila tak paní ministryně Decroix, která bude hlasovat s kartou číslo 8.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 147. schůze 3. září tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou ještě téhož dne.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Prosím vás tedy o ztišení a navrhuji, abychom určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Michala Zunu. Má někdo jiný návrh? S jiným návrhem se nikdo nehlásí.

Budeme tedy hlasovat. Ptám se, kdo jste pro určení těchto ověřovatelů. Kdo je proti?

V hlasování 1. je nás přihlášených 163, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Takže konstatuji, že jsme ověřovateli 147. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Michala Zunu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Balaščíková Margita z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Benešík Ondřej z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Blažek Pavel z celého jednacího dne z osobních důvodů, Dvořák Jaroslav z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Fialová Eva od 15.20 do 20 hodin z pracovních důvodů, Fischerová Romana z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Foldyna Jaroslav z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jan Jakob od 14.05 do 17.30 z pracovních důvodů, Kašník Pavel z celého jednacího dne z osobních důvodů, Klíma Pavel z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Kubík Jan od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů, Kučera Michal do 19 hodin z pracovních důvodů, Mádlová Ivana od 14 do 19 hodin ze zdravotních důvodů, Novák Marek od 19 hodin z pracovních důvodů, Rais Karel z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Šafránková Lucie z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Štefanová Iveta z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Váňa Josef od 15 do 17. 30 z pracovních důvodů, Vondrák Ivo z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Fiala Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Dvořák Martin z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Válek Vlastimil do 17.30 z pracovních důvodů a Ženíšek Marek z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

Pan poslanec Vondráček mě upozornil, že nefunguje hlasovací zařízení. Už je to v pořádku? Je to tedy v pořádku.

Nyní tedy přistoupíme k návrhu pořadu 147. schůze tak, jak je uveden na pozvánce. Z dnešního grémia nevzešly žádné návrhy ani žádná dohoda.

Nyní tedy by měli vystoupit k pořadu schůze poslanci, jak se přihlásili s přednostním právem. Upozorňuji, že písemné přihlášky mají přednost před přihlášením z místa tak, jako to stanoví náš jednací řád, a také upozorňuji, že přihlašování se před takovýmto bodem – respektive to ani není samostatný bod – není přípustné. Přesto se o to někteří naši kolegové pokusili, byť vědí, že ta pravidla tady platí celou dobu.

Nyní tedy vystoupí pan předseda Benda tak, jak je řádně přihlášený. Následuje pan místopředseda Zuna s přednostním právem za předsedu poslaneckého klubu TOP 09.

(Mimo mikrofon hlasitě protestují poslanci Babiš a Okamura.)

Pane předsedo, nemáte teď slovo. Nemohu vám ho udělit, protože jste se nepřihlásil správným způsobem, přestože pravidla fungují stále stejně. Já tedy vyzývám, abyste uvolnil místo u pultíku. (Poslanec Babiš stojí u řečniště a protestuje.) Já neporušuji zákon. Já vám chci sdělit, že jste se nepřihlásil správným způsobem, ale vaše přihlášky, protože jste je dal dvě, tak ta jedna platná je a dostane se i na vás řada, takže určitě jenom stačí posečkat.

Nyní tedy pan předseda Benda. (Poslanec Babiš dále protestuje.)

Řešili jsme to na grémiu. Pane předsedo, poptejte se vaší předsedkyně klubu, určitě vám sdělí, jaká pravidla fungují. Nebudeme tady tímto způsobem tady komunikovat. Ano, § 67 našeho zákona o jednacím řádu to stanoví, ale i mezi přednostními právy – to nemáte jenom vy, pane předsedo, to bylo tady hned několik lidí, a ti mají možnost vystoupit v tom pořadí, v jakém se přihlásili. To není tak, že vy máte přednostní právo před všemi ostatními, ani jeden z vás. (Na předsedající neustále pokřikuje poslanec Okamura.)

A prosím, nepokřikujte na mě, nepokřikujte na mě! Nikdo tady nepodvádí, řešili jsme to jednoznačně na grémiu.

Já teď vyzývám pana předsedu Bendu, aby vystoupil.

A vás vyzývám opakovaně podle jednacího řádu, abyste se ujali svého místa, nebo vás budu muset nechat vyvést ze sálu (Hlasitě protesty a bušení do lavic z levé strany sálu.), protože porušujete jednací řád.

Pane předsedo Okamuro, pane předsedo Babiši, jste přihlášení. To pořadí je tak, že kdo se přihlásí před tím druhým, má přednost. Přednostní práva musí mít také své pořadí. Prosím vás, abyste respektovali náš jednací řád, abyste se posadili a umožnili panu kolegovi Bendovi, který byl přihlášen jako první, vystoupit. (Poslanci Babiš a Okamura neustále hlasitě protestují.)

Takto spolu opravdu nemůžeme komunikovat.

Pane předsedo Babiši, ostatní to neslyší, co mi říkáte. Nicméně já vás chci upozornit, že nikdo neporušuje jednací řád, tedy zákon, podle kterého se chováme. Na rozdíl od vás se opravdu ostatní přihlásili správným způsobem k pořadu schůze. Vy jste se k němu také přihlásil, ale ne dříve než někteří jiní kolegové s přednostním právem. Platí výklad jednacího řádu. (Poslanec Okamura mimo mikrofon oponuje.)

Samozřejmě budete mít slovo, jakmile se na vás dostane řada. (Poznámky z hloučku poslanců u pultíku.)

Ano, je tam napsáno v § 67, že se hlásí lidé s přednostním právem, ale pořadí je dáno časem přihlášení, písemné přihlášky jsou vždycky opatřeny tímto časem přihlášení. Můžete přijít za mnou, já vám to ráda ukážu. Ty časy tam mám napsané a můžete si sám na vlastní oči zkontrolovat, že vaše přihláška nebyla poslána dříve než některých kolegů. Opravdu, můžete si to přijít zkontrolovat.

Pane předsedo, ještě jednou vás vyzývám, abyste opustil řečníště a umožnil vystoupení pana předsedy Bendy, který je první přihlášený s přednostním právem. Opravdu vás vyzývám, abyste umožnil vystoupení pana kolegy. (Poslanec Babiš mimo mikrofon oponuje.) Výklad jednacího řádu je stále stejný a vaši předsedové, respektive místopředseda klubu, vám sdělí, jak jsme toto řešili i na grémiu. Nikdo vás nechce umlčovat, opravdu. Prosím vás, takhle tady nemůžeme fungovat. Jsou jednoznačně přihlášení před vámi. Já už nevím, jak víc mám vám to vysvětlit. Doufám, že mluvím jednoznačně. (Poslanec Benda a poslanec Babiš stojící proti sobě si několikrát otáčením přehazují mikrofon, poslanec Okamura mikrofon vrátil správným směrem.)

Prosím, opusťte řečníště a nechte vystoupit pana předsedu Bendu. (Poslanec Babiš mimo mikrofon oponuje.)

Ne, já opravdu neporušuji zákon, naopak dbám na jeho dodržování. Já vás vyzývám k témuž, opravdu vás vyzývám k témuž. Jsme v řádné schůzi. V řádné schůzi jako první věc řešíme pořad této schůze. Každý s přednostním právem podle § 67 se může přihlásit, ale přednostním právem nedisponujete jenom vy dva, disponují jím i další. Je potřeba v nich udělat pořadí podle času přihlášení. Písemná přihláška má přednost před přihlášením z místa a tady v tomhleto je jednoznačné, že jste přihlášení až po jiných kolezích. (Poslanec Okamura mimo mikrofon oponuje.)

Ještě jednou, pane Okamuro. Vy jste se nesprávně přihlásil (Poslanec Okamura mimo mikrofon oponuje.) – opakovaně. A já ničím nemanipuluji, to si vyprošuji.

Mohli byste, prosím, předsedové klubů, své předsedy upozornit na to, že jsme jasně tuto věc řešili na grémiu a že by měli i oni jako všichni ostatní dodržovat jednací řád? Ještě jednou vás k tomu vyzývám. (Poslanec Okamura mimo mikrofon oponuje.)

Ještě jednou vás, pane předsedo – prosím pěkně, posaďte se na své místo, dojde na vás řada, budete se moci vyjádřit. Ubíráme čas úplně jednoznačně všem ostatním. Opravdu, jako první je přihlášený pan... (Poslanec Okamura nadále vznáší námitky.)

Ne, já jsem to s vámi tady řešila a ukazovala jsem vám to. Já jsem vám to už jednou dnes vysvětlovala, pane předsedo Okamuro. Opravdu, tohle nemá východiska jiného. Já trvám na tomto, vy trváte na tom. Musíte opustit řečníště. Celé období se, ano, hraje podle stejných pravidel. (Námitka poslance Okamury.)

Ne, teď se hraje právě podle stále těch stejných pravidel. Kdo se přihlásil dříve, ten má přednost. Ano, je to tak, kdo se přihlásí dříve, ten má přednost. Přihlásil se jako první pan předseda Benda. Já opravdu už nevím, jak vám to mám říct. (Námitka.)

Sekretariát tady není od toho, aby vykládal jednací řád.

Takže prosím pěkně, ještě jednou, pane předsedo. Je nás tady hned několik předsedů, předsedů klubů a ministrů, kteří mají přednostní právo, a i mezi nimi je potřeba, aby se stanovilo pořadí. To se stanovuje podle času přihlášky. To se stanovuje podle času přihlášky, to přednostní právo. Vaše přednostní právo není víc přednostní než těch ostatních, víte?

Tak prosím pěkně, respektujme, abychom dali pořadí, jinak to nevyřešíme. (Potlesk v pravé části jednacího sálu přechází postupně ve skandovaný potlesk, následuje nesouhlasné bušení opozičních poslanců do lavic.)

Já vám to najdu, ráda vám to najdu. Nic se nemění, naopak. Nic se nemění, naopak dodržujeme jednací řád celou dobu. (Nesouhlasné poznámky z hloučku poslanců.)

Opusťte řečníště. Opusťte řečníště, ať může vystoupit pan předseda Benda.

Neporušuji zákon. Neporušuji zákon, o tom vás ubezpečuji. Rozhodně ne. Já vám tady hledám zrovna paragraf, kde je napsáno, že písemné přihlášky mají přednost, abyste to mohli si dohledat sami. Je to § 58 odst. 2. Poslanci se do rozpravy sice mohou přihlásit i zdvižením

ruky, ale písemné přihlášky mají přednost, a to, v jakém pořadí je kdo přihlášen, se určuje časem přihlášení. Ano, ale jak chcete stanovit jinak to pořadí, pane předsedo? (Poslanec Babiš opouje mimo mikrofon.)

Přednostní právo má v této místnosti asi 25 lidí. Prosím pěkně, opusťte – ještě vás jednou vyzývám – řečníště. (Námitka.)

Přihlásili. Právě že se přihlásili před vámi. To je ta pointa, oni se přihlásili dřív. Tak prosím, nechte je vystoupit. Pan předseda Benda. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Poslanec Andrej Babiš: Tak děkuju za slovo a já bych chtěl...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan předseda Benda. (Smích, pobavení v sále, potlesk.)

Prosím, zachovejme důstojnost. Zachovejme důstojnost! Prosím pana předsedu Babiše, aby opustil řečníště, stejně jako pana Okamuru. (Poslanec Okamura se snaží mluvit na mikrofon.)

Vám jsem slovo neudělila a ještě jednou vás o to žádám. (Poslanec Okamura opouje mimo mikrofon.) Žádám vás o to důrazně a slušně už poněkolikáté. Prosím, odejděte od řečníště, umožněte vystoupení tomu, kdo je přihlášen před vámi řádně s písemnou přihláškou v dřívějším čase, než jste se přihlásili vy. A to je prostě to, co tady platí celé období, nejenom tyto čtyři roky. (Od řečnického pultíku odcházejí poslanci Babiš, Okamura.)

Nikdo nic nezmanipuloval a nikdo tady v tomhleto případě neporušuje pravidla hry – kromě vás. Takže prosím teďka je přestaňte porušovat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji paní předsedkyni za její skvělý výkon. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.) Chápu, že to neměla úplně jednoduché.

Věřte mi, že ráno proběhla poměrně dlouhá debata na grémiu včetně toho, že ty přihlášky, které byly takzvaně podány, opravdu nejsou v souladu s tou čtyřletou praxí, která tady je udržována. Dlouhá porada a pokus najít nějaký...

Já bych poprosil pana předsedu Okamuru, aby přestal tady pořvát. Zmanipulovat, nelžete, podvodníci a podobná slova jsou slova, která nepatří do Poslanecké sněmovny. A jenom proto, že je tady jenom křičíte mimo mikrofon, tak je stejně nepoužívejte. Chováme se tady slušně a chceme se k sobě chovat slušně.

Abych se vrátil – ráno na grémiu byla velká snaha najít nějaký kompromis, najít nějaké řazení. Všichni, kdo tam byli, víme, že to zkrachovalo na neochotě některých subjektů takový kompromis najít. My jsme byli připraveni ten kompromis najít. Nedá se nic dělat, pak se musí postupovat přesně podle toho, jakým způsobem byly přihlášky podány. Ty časy paní předsedkyně nepochybně má, byly ráno na grémiu řečeny. To jenom k té hádce, která tady doteď probíhala.

Nebudu vystupovat dlouze – já bych mohl říkat, jak je vláda skvělá, výborná, co všechno zařídila a udělala, ale nebudu tak činit, to nechám na členech vlády.

Já mám v podstatě jenom procedurální návrh, protože se domnívám, že tak, jak to začalo, a tak, jak jsme ráno viděli průběh politického grémia – bohužel – a avizované délky příspěvků, takže přestože program schůze podle mého názoru je tak na tři čtvrtě hodiny

maximálně, kdybychom byli příliš málo úsporní, tak se obávám, že než se k tomu programu prohrabeme, tak že může klidně těch pět, sedm hodin uplynouti. Takže jménem čtyřkoaličních klubů navrhuju, abychom si dnes odhlasovali, že pokračujeme i po 19., i po 21. hodině, protože pokládám za dobré i z hlediska všech, co tady jsou v sále přítomni a co mají být na svých volebních kampaních, abychom dnes jednání ukončili.

Čili procedurální návrh podávaný jménem čtyř koaličních poslaneckých klubů je dnes pokračovat v jednání i po 19. i po 21. hodině včetně jednání o zákonech a mezinárodních smlouvách. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, nyní tedy procedurální návrh budeme hlasovat, protože o něm se vždy hlasuje bezprostředně. Přivolala jsem kolegyně a kolegy z předsálí.

Ještě jednou jej zopakuji. Pan předseda Benda navrhl jménem čtyř poslaneckých klubů koalice, abychom dnes jednali po 19. i 21. hodině, a to včetně meritorního hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 je přihlášených 178 přítomných, pro 98, proti 78. Návrh tedy byl přijat. Prohlašuji, že budeme dnes jednat jak po 19. , tak i 21. hodině.

Nyní vystoupí s přednostním právem za nepřítomného předsedu poslaneckého klubu TOP 09 Jana Jakoba Michal Zuna, následuje pan ministr Hladík a pan ministr Jurečka, další přihlášení s přednostním právem.

K hlasování, pane poslanče? Tak to je jediné, co mohu teď připustit.

Poslanec Jan Volný: Ano, děkuji za slovo. Já jsem hlasoval „ne“ a mačkal jsem, mačkal jsem, mačkal jsem a nefungovalo mi hlasovací zařízení. Takže jenom na stenozáznam, nebudu to zpochybňovat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nezpochybňujete hlasování, pane poslanče? (Poslanec Volný: Ne.) Tak děkuji, nicméně doufám, že hlasovací zařízení nám již bude fungovat.

Nyní tedy vystoupí pan místopředseda Zuna s přednostním právem za předsedu klubu a vás ostatní prosím, abyste se ztišili.

Poslanec Michal Zuna: Paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za slovo. Dovolte mi, abych se také vyjádřil k programu dnešní schůze. Já myslím, že každý z nás by očekával, že Poslanecká sněmovna je místem, kde zaznívá věcnost, odpovědnost a také velmi často pravda. Nicméně dobře však víme, že i na této vážené půdě Poslanecké sněmovny...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se omlouvám, pane poslanče, ale je tady opravdu vysoká hladina hluku, velký hluk, tak vás všechny poprosím, abyste se buď tedy přesunuli do předsálí, nebo ztišili. Až se sníží hladina hluku, tak vás vyzvu k dalšímu pokračování.

Ještě tady mám náhradní kartu, využiji té příležitosti – pan poslanec Bartoš bude hlasovat s náhradní kartou číslo 16.

Tak ještě vás, kolegyně, kteří jste tady zůstali, a kolegové, poprosím, abyste se ztišili. Prosím, pane poslanče, můžete pokračovat.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji. Dobře však tedy víme, že tomu právě tak velmi často není, že tu u řečniště stojí často lidé, kteří si dělají z parlamentu jeviště pro dezinformace, pro polopравdy, pro strach i nenávist, a jsou tu i tací, kteří klamou občany od rána do večera. Proto mi, prosím, dovolu navrhout bod jednání dnešní schůze s názvem Etický kodex Poslanecké sněmovny a zařadil bych ho rád jako poslední bod jednání.

Já bych chtěl – nevím, jestli na našem společném posledním jednání, nebo při mém posledním projevu, těžko říci – ještě využít příležitosti a apelovat na vás, kolegyně a kolegové, abychom vždy mluvili k věci, v odpovídající délce a konali v zájmu republiky, protože demokracie stojí na důvěře, a kdo vědomě lže lidem do očí, ten podřezává kořeny státu. Každá lež, každá proruská výmluva, každý v uvozovkách mírový návrh bez míru je voda na mlýn agresora a cesta z naší svobodné, šestatřicetileté svobodné cesty.

Vidím nejen tady, ale i v kampani Andreje Babiše, jak relativizuje rozdíl mezi Bruselem a Kremlem. Vidím komunisty, kteří se nestydí po tolika letech znovu mluvit o tom, jak si vezmou zpátky Českou republiku, mluví v uvozovkách o spravedlivém světě a přitom mají na rukou ještě nezaschlou krev vlastní země. Jsou zde i extremisté, kteří pod maskou mírotvorců nabízejí pouze kapitulaci, pro které lidský život má cenu jen tehdy, když se hodí do politického kalkulu. A u některých se to bohužel týká i života psa.

Karel Schwarzenberg by se nás dnes zeptal, zda máme páteř, anebo ohýbáme hřbet před tím, kdo křičí nejhlasitěji. A tady se jen krátce zastavím a chtěl bych pogratulovat Praze, která pojmenovala část nábřeží tady na Kampě po Karlu Schwarzenbergovi, a věřím, že třeba to bude i inspirací pro další města a obce.

Lidské životy nejsou zboží na politickém trhu, přesto některé vidíme handlovat se svobodou výměnou za pár procent v průzkumech, vidíme je zaprodávat bezpečnost Evropy jen proto, aby tady jeden oligarcha byl zase o něco mocnější. Bezpečnost a budoucnost České republiky dnes zajistíme výraznými investicemi jak do obrany, tak vnitřní bezpečnosti a tou investicí není jen technika, ale samozřejmě i na prvním místě lidé, bez kterých by to nešlo. Bezpečnost České republiky, a hlavně celé Evropy dnes pro nás brání na východě Ukrajiny a každý náš ústupek populistům a extremistům je jako díra ve vlastní obraně. A jestli si někdo myslí, že máme stát stranou nebo přistoupit na mír za každou cenu, pak ať si připomene Mnichov – kdyby se tehdy všichni nedívali stranou, zatímco Československo prosilo o podporu svobodného světa jako dnes Ukrajina.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, dnes v tomto sále budeme pravděpodobně svědky exhibice, která bude mít jediný cíl: strašit lidi, vyvolávat nenávist, lhát a očerňovat, namlouvat nám, že jsme nějaká slabá, bezvýznamná země, co nemá řešit problémy druhých, nebo že nám něco diktuje Brusel. Víte, my nejsme bezvýznamná země, Česká republika je desátou největší zemí Evropské unie co do rozlohy a osmou největší ekonomikou Evropské unie. Vedeme zásadní muniční iniciativu pro Ukrajinu, která dnes drží Rusko tam, kam patří, daleko od našich hranic. Nenechme si od populistů a extremistů namluvit, že jsme nikdo, o kom rozhoduje Brusel. Tihle lidé dělají přesný opak toho, co tvrdí, berou nám národní hrdost.

Fakta ale hovoří jasně. Česko je sebevědomý a respektovaný partner, naše vláda je pevnou součástí NATO, spolehlivým partnerem Evropské unie a neochvějným spojencem Ukrajiny i celého svobodného Západu. Jednejme zde spolu tak, aby toto platilo do budoucnosti, a již brzy jednejte prosím i vy, vážení spoluobčané. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě se zeptám na ten návrh toho bodu?

Poslanec Michal Zuna: Název toho bodu je Etický kodex Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Etický kodex Poslanecké sněmovny. Ještě abychom... jako poslední? Jako poslední bod chcete. Děkuji.

Jenom tedy ještě načtu omluvy, které v mezičase došly. O omluvu prosí od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Kobza a následuje také pan poslanec Radim Fiala z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jiří Slavík od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní je tedy přihlášen pan ministr Hladík s přednostním právem, následuje pan ministr Jurečka a následuje pan ministr Vlček. To jsou ti nejbližší vystupující. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, krásné dobré odpoledne. Dnes jsme se sešli, abychom projednali některé materiály, a já musím říct, že mám velkou radost, protože k vám přijíždím z Jiříkova. Jiříkov je malá obec ležící na pomezí Moravskoslezského a Olomouckého kraje. Ta obec se ale za poslední měsíce stala do značné míry slavnou v tom, že tam nelegálně německá firma dovezla odpad. To je něco, co prostě je výsledkem organizované trestné činnosti, a stalo se to. Stalo se to na dvou místech, jak tam, tak také do Brna.

Já mám ale radost z jedné věci. Dnes německá strana, bavorská vláda začala odvážet tento odpad z tohoto místa. Na místě ho třídí, odváží zpátky. Je to výsledkem velmi dobré práce, velmi dobré práce místních lidí, paní starostky, že na to upozornili, ale skvělého výkonu České inspekce životního prostředí, také policie a Celní správy.

My prostě nebudeme popelnicí Evropy, tohle nedopustíme, a chtěl bych poděkovat všem poslancům, poslankyním, senátorům a senátorkám, protože také vy díky tomu, že jste udělali jednání s poslanci bavorské poslanecké sněmovny, jste přispěli spolu se mnou, s Ministerstvem životního prostředí, k tlaku na německou vládu, aby to byla německá vláda, respektive bavorská vláda, a tento odpad z Česka odvezla. Od včerejška se tak děje, včera odjel první kamion a do konce příštího týdne tak všechen odpad bude odvezen.

Je to dobrá zpráva pro to, že tady je vymahatelnost práva, že není možné, aby beztrestně kdokoli páchal organizovanou trestnou činnost na území České republiky – ano, environmentální trestnou činnost, na které ale někdo může vydělávat desítky, možná stovky milionů korun.

Musím říct, že jsem prosadil na platformě evropské sedmadvacítky materiál, který řeší tuto situaci, především proto, aby vznikla jednotná elektronická databáze všech legálních

přepřav tak, aby jednotlivé členské státy viděly o tom, kdo a jakou pokutu dostal, za co ji dostal, a mohly se orgány v sousední zemi na tuto firmu třeba i více zaměřit.

Inicioval jsem také jednotné místo na území členského státu, protože jenom v Německu tak máme 198 partnerů, kdežto v Česku vše řeší jedno Ministerstvo životního prostředí. Také jsem inicioval jednání se svými kolegy z Polska, Německa, Rakouska, Itálie proto, abychom se víc zaměřili na monitoring této nelegální trestné činnosti, a musím říct, že to ovoce se dostavilo. Tyto státy včetně České republiky monitorují projíždějící kamiony, zastavují je a řeší velmi často ještě před vyklopením tento nelegální odpad a nelegální přepravu.

Mám taky velkou radost, že to byla Česká inspekce životního prostředí a orgány činné v trestním řízení z české strany, které argumentačně posloužily německým orgánům činným v trestním řízení, a dnes majitel té německé firmy, která sem odpad dovezla, je vazebně stíhán. Stejně tak je vazebně stíhán organizátor dopravy na české straně.

Myslím si, že to je příklad toho, jak veřejná správa má fungovat – a funguje: neaktivisticky, ale zároveň s velkým důrazem na vymáhání české legislativy a práva, padni komu padni. Každý, kdo jedná nelegálně, každý, kdo se snaží obelhat naše zákony a naše předpisy, musí být potrestán.

Víte, takto se za české občany stavíme po celou dobu vlády Petra Fialy. Po celé čtyři roky chráníme české obyvatele, české podniky.

Já jsem nedávno byl pozvaný od místního starosty a místních lidí na debatu do Sudoměřic. Sudoměřice jsou malá obec na jižní Moravě, ale hned asi 100 nebo 200 metrů za posledním obydlím je česko-slovenská hranice, a hned za tou hranicí je město Skalica. Právě za tímto městem asi 300 metrů od prvních českých domů se má stavět obrovská spalovna – na zemědělsky úrodné půdě, blízko Baťova kanálu, naprosto decentrálně vzhledem k potřebám slovenského nakládání s odpadem, s nevyužitým teplem, bez těch nejlepších technologií. Proto jsme se také jako Ministerstvo životního prostředí už letos v únoru přihlásili k mezinárodní EIA – proto, abychom dali připomínky, námitky a odmítli tuto investici, kterou chce takový slovenský Babiš – on ten pán se jmenuje Kmotřík a má taky velmi kontakty do vysoké politiky na Slovensku – tak na úrodné půdě, ne na žádném brownfieldu, postavit spalovnu, která ale bude mít dopad na české obyvatele a na území, které tam právě v okolí řeky Moravy máme.

Tohle je jenom další střípek z toho, jak se Česká republika staví – a naše vláda – za svoje občany. Mohl bych takhle hovořit dál, můžu dát příklad z Bavorska, kdy čtyři roky trpělivě odporujeme a vysvětlujeme bavorské vládě, že není možné obcházet samotné německé předpisy, kdy si rozdělil investor do obnovitelných zdrojů, do větrné energetiky, místo maximálně tří věží chce stavět dvě a dvě věže, byť všichni vědí, že to jsou čtyři věže, a staví se to velmi blízko českých hranic, ale především s dopadem na české obyvatele. To je jeden z další řady konkrétních kroků, kdy naše vláda se staví za české obyvatele.

Víte, když se vrátím zpátky na tu jižní Moravu, tak se mohu pochlubit celou řadou věcí, které naše vláda udělala, ale chci zmínit jednu věc, a to je Chráněná krajinná oblast Soutok – soutok Moravy a Dyje. To je věc, po které se v regionu dlouho volalo, která se dlouho projednávala, o které se dlouho diskutovalo, a musím říct, že se našla velká shoda, velká shoda v tom území. Přesto, i když ta chráněná krajinná oblast je, funguje, je odsouhlasena, v rámci politického boje hnutí ANO neustále říká, a říká to v rozporu s českou legislativou a s možnostmi, které vládě dává ústava a zákony, že tuhle chráněnou krajinnou oblast zruší.

Tak já chci říct všem, kteří nás poslouchají, především z toho místa – protože paní Alena Schillerová, prostřednictvím paní předsedající, neustále slibuje, že tato chráněná krajinná oblast nebude – tak jsou jediné dvě možnosti, jak zrušit chráněnou krajinnou oblast v České republice. Tou první je, že zanikne předmět ochrany. Co to znamená? Že ten největší lužní les ve střední Evropě by se musel vysušit a skácet. Druhá možnost, jak by mohlo

zaniknout CHKO, je kvůli bezpečnosti státu. Takže pokud opravdu chceme, že by největší lužní les ve střední Evropě byl opět vysušen, vybetonován a sloužil jako přístavací ranvej například, tak potom je to možnost, jak dát podporu vládě, která by tady byla složena pod Andrejem Babišem a prosazovala nesmysly, které odporují české legislativě a možnostem vlády České republiky.

Vzhledem k tomu, že jsem se ve svém projevu dlouho věnoval ochraně přírody a krajiny, tak jsem se mu věnoval záměrně, protože tam také směřuje můj návrh. Protože se tady potkáváme vlastně asi naposledy v tomto volebním období, tak před třetím čtením nám ještě zbývá projednat novelu zákona o ochraně přírody a krajiny, takže tam směřuje i můj návrh, abychom ho na program zařadili.

Já jsem úvod svého projevu začal Jiříkovem. Jiříkov je místo, kde nelegálně dovezli odpad do České republiky. Zároveň to ale otvírá – a logicky se mě novináři neustále ptají na to, zda vlastně my sami v České republice máme zajištěno, kde končí odpad, jestli tady máme recyklační kapacity, jestli tady máme rozvinutou cirkularitu jako takovou. Pravdou je to, že stále zhruba 50 procent odpadu končí na skládkách. Stále nevyužíváme potenciál, který bychom využívat mohli, proto, abychom odpad neházeli do děr, ale abychom ho dotřídili a využili jako materiál. My jsme zemí, která je energeticky velmi závislá, ale jsme zemí, která je taky závislá na dovozu surovin. Nejsou to jen ty kritické suroviny, o kterých se často mluví, jsou to i běžné suroviny, běžné materiály, které se zpracovávají ve výrobním procesu. Pečlivé dotřídění, opravdová cirkularita, je cestou k tomu, abychom tento materiál do našich firem, výrobních závodů, pro výrobu v rámci České republiky zajistili.

Proto Ministerstvo životního prostředí přišlo s nástrojem, který je částečně dotačním – je tam malá dotace, zhruba 10 nebo 20 procent – ale především je to garanční nástroj pro jakékoliv investice do oblasti cirkularity, ať už dotřídování, zpracování, homogenizace, výroba především z druhotných surovin. Právě investice do technologií jsou něčím, co bankovní sektor často nechce úplně podpořit. Rád podporuje nákupy majetku, rád podporuje výstavbu, protože na tu se dobře dávají úvěry, ale na to, abyste firmě půjčili – a firmě, které se daří – třeba 100 milionů korun na to, aby si koupila novou výrobní linku, novou technologii do stávajících budov nebo stávajícího areálu, to se často banky zdráhají. Proto jsme přišli s tímto záručním schématem, abychom pomohli českým podnikatelům – a často jsou i municipální sféry – rozvinout oblast cirkularity. My v tom chceme pokračovat.

Myslíme si, že přenesená odpovědnost výrobce dává největší smysl, ekonomicky tlačí na to, aby soz, dotřídování a opravdová recyklace byly tím nejlevnějším a nejefektivnějším způsobem, aby za odpad neplatili lidé a obce, aby za odpad platil spotřebitel, aby tady bylo opravdu to spotřebitelské chování takovým způsobem, jak jej potřebujeme nastavit. K tomu my směřujeme, protože už od roku 2027 tady bude nastaven evropský IPR systém pro oblast textilu, a bavíme se o celé řadě materiálů. Kontaktují mě stavební firmy, chtěly by recyklovat okna, recyklovat beton, recyklovat stavební materiály, kontaktují mě firmy z dřevozpracujícího průmyslu. Ti všichni vnímají, že využití toho, co dneska sypeme do děr, pro materiálové využití je prostě budoucností České republiky a může reálným způsobem podpořit konkurenceschopnost jako takovou.

Rád bych se také dotkl – protože jak už jsem zmínil, je to asi poslední možnost, kdy tady dneska budeme debatovat – o vlastně nejúspěšnějším programu, který jsme kdy v České republice měli, a to je Nová zelená úsporám.

Za naší vlády začala ruská agrese na Ukrajině, začaly věci, které v Evropě do té doby byly nevídané. My jsme na to museli reagovat velmi rychle stabilizací cen energie, nákupem plynovodu, nákupem zásobníků plynu. Jednou z reakcí bylo také vytvoření Nové zelené úsporám light, velmi jednoduchého dotačního titulu, který podpořil majitele rodinných domů k tomu, aby mohli zateplit, vyměnit okna, vyměnit zdroj vytápění, prostě k tomu, aby uspořili na energiích. Za celou dobu Nové zelené úsporám – což je zhruba 15 let – jsme podpořili

600 000 domácností, ale 70 procent z nich, zhruba 450 000, to bylo za naší vlády, za vlády Petra Fialy. Byla to konkrétní odpověď tomu, jak lidem snížit výdaje na energie. Zároveň díky komplexním renovacím v Oprav dům po babičce, kterých se udělalo už skoro 20 000, pomoci také mladým rodinám k tomu, aby mohly důstojně bydlet. Jsou to jenom střípky z toho, co se udělalo, ale všechna tahleta aktivita by nemohla být bez zapojení místních lidí. Vtáhli jsme místní akční skupiny proto, že znají ty, kteří potřebují pomoci. Právě nízkopříjmoví lidé byli cílovou skupinou v Nové zelené úsporám light.

Já bych rád také připomněl další krize, které se odehrály v rámci toho čtyřletého vládnutí. Jednou z těch krizí byly loňské povodně – loňské povodně, které jsme začali řešit ještě předtím, než v České republice vůbec káplo, ještě v době, kdy svítilo slunce, a ještě předtím, než jsme jakékoliv problémy měli, a to díky skvělé předpovědi kolegů z ČMÚ, díky predikci, která se nakonec vyplnila ze sta procent. Díky tomu jsme většinu České republiky mohli připravit. Ano, staly se tam také chyby, zvlášť v komunikaci. Mě dodneška mrzí, že vůbec neprobíhala komunikace s Moravskoslezským krajem, že tam prostě nebyly nastaveny komunikační linky, že pan hejtman mně odmítal brát telefony. Ty dopady především v části těch dvou krajů, Olomouckého a Moravskoslezského, jsme mohli vidět po povodních.

Mám ale velkou radost, že se podařilo na vládě vydiskutovat jednu věc. To jsou 3 miliardy korun, dotační titul, který jsme spustili včera. Jsou to 3 miliardy korun na všechny připravené protipovodňové investiční stavby v České republice, suché poldry, hráze, protipovodňová opatření, odvedení vod, ohrázování, mobilní hráze a tak dále a tak dále. Naším jednoznačným cílem je, aby občané České republiky a intravilány, majetky a obyvatelé, byli ochráněni před velkou vodou. Můžeme tomu říkat změna klimatu, můžeme tomu říkat změny počasí, můžeme tomu říkat výkyvy počasí – asi si tomu řikejme, jak chceme – ale je nezpochybnitelné, že v průběhu našich životů se prostě počasí změnilo, že nejsou tak chladné dny, nedrží se nám tady sněhová pokrývka, máme dlouhé období sucha, přichází nám výkyvy a extrémy čím dál tím častěji. Právě povodně jsou jedním z důsledků klimatických změn a právě připravení se na povodňovou situaci je jedním z důležitých aspektů.

Možná rozšířím otázku adaptací na klimatickou změnu na celou řadu opatření. Už jsem hovořil o předcházení povodním, ale máme tady celou širokou oblast zemědělství, nakládání s lesní a zemědělskou půdou, její oživení, zastínění. Za naší vlády – možná o tom bude hovořit pan ministr Výborný – se obrovským způsobem rozšířilo agrolesnictví. Je to možnost, jak zemědělci mohou hospodařit a zároveň zastínit svoje pozemky stromy, při vyšší úrodě s lepšími parametry, a tak adaptovat ty nejsušší části našeho území na probíhající klimatickou změnu.

Takovýchto příkladů je možné uvést celou řadu. Díky tomu jsme také změnili zákon, zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, kde dříve, když chtěl někdo zasadit strom, stromořadí, remízku nebo třeba mokřad na zemědělské půdě, musel složitě administrovat, byrokraticky, takzvané vynětí ze zemědělského půdního fondu. Tohle už není nutné.

Dneska je možné do zemědělské půdy, ať už vlastník, nebo pachtýř, aby vložil jakýkoliv krajinný prvek. Tohle je obrovský pokrok. Velmi často mi starostové říkali: My jsme tady obnovili naše polní cesty, ale víte, ministře, oni tenkrát přece jenom sedláci jezdili s úzkými vozy, takže ty polní cesty byly prostě úzké. Dneska, když my to obnovíme v tom, co obec vlastní, tak my už tam nedokážeme zasázat stromy. My jsme změnili ten zákon. Dřív bylo nutné sázet stromy 2 metry od sousedního pozemku, dneska už to nutné není, dneska stačí jenom 30 centimetrů, právě proto, že korunový přesah je možné i na vedlejším pozemku a že už nikdo zemědělcům nevyřezává při dotacích na plochu tyto korunové přesahy, a dostávají tedy dotace podle zemědělské parcely.

Nechci zůstat jenom u volné přírody a krajiny, ale rád bych se také posunul do obcí a měst. Právě adaptace obcí a měst na klimatickou změnu je naprosto klíčová. My jsme za

dobu naší vlády podpořili celou řadu dotačních titulů, ať už na zasakování dešťové vody, retence ze střech, za zeleň, ozelenování měst, novou výsadbu, stejně tak jako zastínění dětských hřišť. To vše děláme proto, aby se v našich obcích a městech lépe žilo.

I vlastní Nová zelená úsporám pomáhá k adaptacím jako takovým. Je to především dobře zaizolovaný dům, který v zimě nepouští teplo ven, ale který naopak v létě nepouští teplo dovnitř. Právě dobře zaizolované domy, předokenní žaluzie, cirkularita vzduchu vedou k energetickým úsporám, ale také k adaptacím na klimatickou změnu.

Já bych rád také dnes pohovořil o tom, kam se za tu čtyřletou dobu posunulo Ministerstvo životního prostředí, protože velmi často je to ministerstvo, které je vnímané jako to ministerstvo, které ochraňuje žabičky, které některé zájmy omezuje nebo třeba chce vlastně neustále něco blokovat. Tady musím říct, že my jsme šli tou cestou, abychom ochránili hodnotné biotopy, hodnotné území, které je opravdu třeba chránit, zároveň ale abychom zamezili jakýmkoliv blokačním mechanismům u převažujících... u staveb, které mají jednoznačně pozitivní společenský dopad, ať už se to týká železnic, ať už se to týká dálnic, velkých liniových a infrastrukturálních staveb.

I proto jsme změnili například v souvislosti se změnou stavebního zákona zákon o jednotném environmentálním stanovisku – proto, abychom koncentrovali všechna ta vyjádření, ať už se to týká ochrany přírody, vody, půdy, odpadu, do jednoho stanoviska. Dali jsme tomu také fikci souhlasu proto, aby se to někde neválelo nekoordinovaně na těch úřadech dlouho.

Stejně tak jsme změnili zákon o EIA, o posouzení environmentálním u strategických staveb. U staveb, které jsou vyjmenované v příloze zákona o urychlení staveb, jsme jasně řekli, že proti samostatnému stanovisku EIA není možné odvolání, a to z toho důvodu, abychom naopak záměrně zrychlili stavby, jako jsou železnice a dálnice. Myslím – a bude tady o tom určitě hovořit pan ministr Kupka – že za naší vlády se nejenom postavila spousta obchvatů, silnic, železnic, dálnic, obrovské množství modernizace, ale zároveň se připravilo obrovské množství projektů, které bude potřeba za příští vlády postavit, a takhle to je správně, takhle to má být. Ale co je důležité, nesmí se zastavit tohleto tempo. Nesmí se zastavit toto tempo v tom, abychom připravovali tyhleto dokumentace a následně také realizovali tyto záležitosti.

Nechtěl jsem dneska hovořit o záležitostech, které souvisí s evropskou agendou, ale možná mi to nedá také trochu vlastně neříct, jaká je realita. Česká republika je silným hráčem v Evropské unii. Česká vláda je tou, které lídři v evropské sedmadvacítce naslouchají a velmi často dokážeme prosadit změny. Dám celou řadu příkladů.

Například čínské e-shopy. Ty zaplavují evropský trh celou řadou výrobků v obalech, z nichž neplatí recyklační poplatky. Často neplatí daně, nesplňují hygienické normy, nesplňují třeba zdravotní normy. Byla to Česká republika, která vnesla tuhleto problematiku a zasadila se o to, že se mění evropská legislativa, takzvaný mirror closes – zrcadlo, které je nastavováno. To, co platí pro evropské výrobce, musí platit taky pro výrobce, kteří do Evropy dodávají. Tenhleto princip vnesla na evropskou platformu Česká republika a podařilo se nám prosadit.

Druhá věc je třeba nařízení REACH o střelivu. Je to olovo a Česká republika byla jediná, když se to začalo projednávat, kdy v tom nařízení je faktický zákaz toho, aby se používaly olověné broky. A my jsme říkali, dává tohleto smysl? Dává tohleto smysl v současné bezpečnostní situaci? Prosím, pojďte se nad tím zamyslet. Neřešme – olovo je toxickým prvkem, olovo je problémem, ale my už ho máme zakázané nad mokřady, nad vodní plochou už dneska myslivci nesmí používat olověné broky. Dávali jsme argumenty věcné: odrazovost... Kde jsou ty materiály, které by nahradily olovo? A tak dále a tak dále a podařilo se České republice tohle zastavit. Dneska už si myslím, že je jasné, že omezení olověných broků pro myslivost, pokud se tedy netýká vodních ploch, nebude. Tohle je velký úspěch.

Já už jsem tady hovořil o odpadech, o Jiříkovu. Tohle byl další materiál, který jsme jako Česká republika dali na evropskou sedmadvacítku, a povedlo se právě prosadit společnou jednotnou databázi tak, abychom nasdíleli informace o přeshraniční dopravě odpadu.

Můžu se posunout také k oblasti klimatu. Víte, že my jsme s panem premiérem v prosinci loňského roku definovali, co to je pro českou vládu úprava Green Dealu, a to ve čtyřech základních parametrech – pro to, aby automobilový průmysl nebyl zatěžován přísnou byrokracií a pravidly, aby neplatil nějaké pokuty, aby až technologický vývoj a přirozená cena si řekla, která technologie nejlepší, ať už je to elektro, ať už je to vodík, ať už je to biometan nebo třeba syntetické palivo. Tohle se podařilo.

Druhá záležitost je vytvoření cenového stropu a ideálně odklad zavedení emisních povolenek, takzvaných EU ETS 2. Podařilo se nám na základě dlouhých jednání získat podporu 19 členských zemí, 19 států, které řekly: Ano, my se také obáváme dopadu na obyvatele, my se také obáváme dopadu na nejzranitelnější lidi. Proto podporujeme Česko v tom, aby to bylo 45 euro. Tohle se podařilo.

Třetí parametr: my říkáme, jádro je bezemisní, chceme jádro jako bezemisní, a teď v návrhu, který představila Evropská komise, už to je. Jádro by tedy bylo bezemisní a díky tomu by mohl být konečně rozvoj vodíku nejenom z obnovitelných, ale také z jaderných zdrojů.

Čtvrtá věc, která teď se bude projednávat, je klimatický cíl 2040 a my jasně říkáme, že nepodpoříme 90procentní cíl, protože je nerealistický, je nedosažitelný. Má pokračovat modernizace a dekarbonizace českého průmyslu, energetiky, teplárenství, ale lineárním způsobem, tak jak je to technologicky dosažitelné, tak jak je to ekonomicky udržitelné.

Dámy a pánové, díky za pozornost.

Paní předsedkyně, já už jsem svůj návrh dal. Hezký den.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy vystoupí s přednostním právem pan ministr Jurečka, následuje pan ministr Vlček a pan ministr Kulháněk. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji, paní předsedkyně. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Než dám návrh na program schůze, doplním jednu věc a vrátím se k té situaci, která tady byla před zhruba čtyřiceti minutami, a vysvětlím to proto, protože nás také sleduje celá řada lidí, kteří sledují přímý přenos této Sněmovny. Šlo o přednostní práva.

Přednostní práva mají předseda, předsedkyně Sněmovny, místopředsedkyně a místopředsedové Sněmovny, předsedové stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, předsedové koaličních klubů a členové vlády. Všichni tito lidé jsou si z pohledu přednostních práv rovni, nikdo z nich nevybočuje. Ani Andrej Babiš, který sem přišel, není se svým přednostním právem nad kýmkoliv z těch ostatních, které jsem jmenoval.

Pokud přijde těch přednostních práv vícero a není dohoda, tak se rozhoduje podle toho, kdy ta přednostní práva dorazila. Já fakt nemůžu za to, že pan poslanec Babiš nebo jeho tým asistentů neposlal včas přednostní právo k této schůzi.

Ano, v minulosti bylo obvyklé, že se našla třeba dohoda před jednáním schůze a přistoupili jsme na to, že jsme udělali takzvané zipování, a někteří z těch, kteří se přihlásili, se vzdali přednostního práva tak, aby to zipování bylo možné. Ale tato dohoda dneska ráno

padla, protože ji podle mých informací zablokovali kolegové z Pirátů. Víím, že se hnutí ANO i hnutí SPD chtělo ráno dohodnout, a já byl připraven tu dohodu respektovat. Ale buď je dohoda všech, nebo není dohoda žádná.

Ale na vysvětlenou, proč tady stál poslanec Babiš patnáct minut a dožadoval se svého přednostního práva, tak vysvětluju to, jak je vlastně v jednacím řádu ukotveno nakládání s přednostními právy.

A teď k tomu, co bych chtěl, pokud to uznáte za vhodné, bude na to čas, abychom na této Poslanecké schůzi projednali. Já se vrátím k tématu důchodové reformy. Je to téma, které v této Poslanecké sněmovně opravdu intenzivně rezonovalo. My jsme za toto volební období udělali celou řadu zásadních změn v oblasti sociálního pojištění. Byly tady tři velké legislativní změny, týkaly se úpravy mimořádné valorizace tak, aby tato valorizace nerozevírala nůžky mezi nízko- a vysokopříjmovými důchodci a aby byla férová. Udělali jsme úpravy pro podmínky pro předčasné důchody a udělali jsme úpravu, kterou jsme tady pracovně nazývali důchodová reforma, tedy parametrické změny průběžného pilíře, ať chcete, jak chcete.

A tyto změny, které takto byly provedené, vedly k tomu, že důchodový systém České republiky, který – kdyby tyto změny nebyly přijaty, by se po roce 2030 začal propadat do obrovských deficitů. On už byl v deficitu roku 2022, 2023 i 2024 a celých třicet let byl ten deficit kumulovaný zhruba minus 570 miliard korun. Kdybychom ty změny neudělali, tak ten deficit by se především kolem roku 2045 až 2055 propadl na minus 5 procent HDP. Dneska je 1 procento HDP zhruba necelých 80 miliard korun, to znamená, byli bychom v ročním deficitu, v ročním deficitu zhruba minus 400 miliard korun.

Ty změny, které jsme udělali, zabezpečí, že v tom největším propadu budeme v deficitu ne minus 5 procent, ale minus 1,5 procenta HDP, možná lehce nad touto hodnotou, a to je udržitelné pro veřejné finance. A to je dobrá zpráva pro všechny současné, ale i budoucí starobní důchodce, ale i invalidní, vdovské, sirotčí, protože tyto důchody jsou také vypláceny z tohoto systému.

A ty změny se začaly promítat už i teď, před rokem 2030, ty první dvě, o kterých jsem hovořil, a dneska jsme v situaci, kdy v letošním roce budeme mít ten deficit někde kolem 10 miliard korun a v příštím roce budeme v plusu v důchodovém systému – asi zhruba kolem 10 miliard korun v plusu.

A co říká hnutí ANO ve svém programu? Nám je úplně jedno, jak na tom budou lidé mladší čtyřiceti let. My uděláme zpátky změny v důchodovém systému tak, že ty deficity budou po roce 2030 ročně zhruba minus 20 miliard korun, a vůbec neřeší, kde se toto vykryje na straně příjmů.

A já bych chtěl, abych v tom bodu, který navrhuji, to by byl bod o správě vývoje důchodového účtu a nemocenského pojištění, vám mohl dát detailnější informaci o tom, která se vyvíjí současná situace třeba letošního roku.

Já s dovolením jenom pro zajímavost řeknu pár čísel. Nejdu do hlubokého detailu, to bych si případně nechal na ten samotný bod. V letošním roce, když vezmeme důchodové pojištění, nám rostou příjmy o 7,4 procenta a saldo od ledna do konce měsíce srpna je minus 5,57 miliardy korun. Ještě před dvěma lety byl důchodový účet v minusu zhruba minus 74 miliard korun za celý rok.

Když se podíváme na úpravy, které jsme provedli v oblasti nemocenského pojištění, kde se zvýšily počty jednotlivých dávek, které z toho systému jsou vypláceny, a narůstá počet příjemců, dneska v tom systému jsme za prvních osm měsíců plus 7,71 miliardy korun. A když sečteme tyto dvě opravdu nejvýznamnější položky na příjmové straně v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí, tak za leden až srpen je ten systém v plusu 2,14 miliardy korun.

A já myslím, že je dobré, aby v té debatě, když je vytrháváno něco z kontextu a zaznívají věci, které na první pohled mohou znít třeba i zajímavě, bohubíh, tak abychom třeba tady na půdě Poslanecké sněmovny byli schopni zarámovat detailní situaci kolem důchodového pojištění kolem toho výhledu, který je v tomto ohledu řekněme poměrně dán, protože noví daňoví poplatníci, i kdyby se zásadně změnila porodnost, by přicházeli na pracovní trh až někdy za 25 let, to znamená, na těch příštích 25 let s jistotou víme, kolik lidí nám bude na pracovní trh přicházet, kolik odcházet, jak se nám vyvíjí tempo stárnutí populace, a v zásadě ty hodnoty pro člověka, který vidí realitu, nechce ji ignorovat, jsou v zásadě dané, i když to třeba není úplně ten pozitivní výhled.

Já jsem si dovolil ještě tady zmínit něco, co je podstatné, a chtěl jsem to říci, kdyby se ta debata tady dneska na úvod té Sněmovny takto nevyhrotila, že ten bod, který je navržen řádně, to je to schválení vratky jednotného měsíčního hlášení, respektive změnových zákonů k jednotnému měsíčnímu hlášení, který přišel ze Senátu, tak vlastně jsme v situaci, kdy nepředpokládám, že bychom se tady neměli na těch věcech racionálně domluvit, ale kdyby nebyl tento změnový balík zákonů schválen, nejsme schopni do praxe implementovat jednotné hlášení. Jednotné měsíčně hlášení zaměstnavatelů bychom velmi obtížně od 1. 4. rozjížděli. Takže vzhledem k tomu, že na tom jednotném měsíčním hlášení, na tom hlavním tisku, tady byla poměrně široká politická shoda, tak bych chtěl poprosit, abychom tento krok podpořili i u toho balíku změnových zákonů, kde jsou některé věci, které byly přijímány v návaznosti na to, že to byl vlastně poslední ekonomický tisk této Poslanecké sněmovny.

Protože bych chtěl trochu malinko ještě nastínit, jaký je možný vývoj, když se jednotné hlášení podaří od 1. 4. spustit, a máme k tomu velmi dobře nakročeno. My kromě toho zjednodušení, kromě dat, která přinesou zpřesnění, přinesou, věřím tomu, i vyšší příjmy do státního rozpočtu, lepší výběr daní, tak my tam máme také připraveny projekty, které budou souviset s daty, které budeme z toho schopni reportovat pro Ministerstvo školství, Ministerstvo spravedlnosti. Počítáme do budoucna s tím, že tam přidáme i zdravotní pojišťovny. To znamená, ten podnikatel, zaměstnavatel už nebude muset komunikovat přes jednotné měsíční hlášení a ještě na zdravotní pojišťovnu. On bude moci odeslat jednou datovou větou všechny potřebné informace, které bude využívat i zdravotní pojišťovna.

Také se snažíme pracovat na tom, abychom se pokusili vyřešit jednu z nejsložitějších věcí, kterou dneska zaměstnavatelé řeší, a to jsou exekuční a insolvenční srážky, a my už máme nějakým způsobem připravený i princip, jak by to šlo udělat do budoucna, aby i v této oblasti jsme zaměstnavatelům výrazně, ale výrazně pomohli snížit administrativní zátěž díky právě tomuto nástroji.

Dámy a pánové, děkuju za pozornost a budu rád, když rozhodnete svým hlasováním případně o zařazení tohoto bodu. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní tedy je přihlášen s přednostním právem pan – pardon, ministr – Vlček a následuje pan ministr Kulháněk a pan ministr Výborný.

Než dorazí, načtu omluvy. Z poslanců se omlouvá Wenzl Milan od 19 hodin ze zdravotních důvodů a z členů vlády Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Lukáš Vlček: Tak, paní předsedající, já vám děkuji za slovo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v předchozích čtyřech letech zde bylo proneseno mnoho slov, mnohdy velmi prázdných, a pro mě osobně to bylo v předchozích letech mnohdy velké zklamání, protože se zde řešily věci, nad kterými jsem mnohdy kroutil hlavou, a bylo opravdu ztraceno mnoho času. Proto ale dovolu, abych já ve svém vystoupení byl stručný a maximálně věcný. Dovolte, abych promluvil k tématu kondice českého hospodářství, protože ve veřejném prostoru koluje mnoho lží a mnoho nepravd.

Česká ekonomika roste, máme nízkou inflaci, opět rostou reálné mzdy, je velmi nízká nezaměstnanost, máme přebytek důchodového účtu, nejsme energeticky závislí na Rusku, rozjela se digitalizace a máme státní rozpočet pod kontrolou. Tedy současná makroekonomická realita je proti servírované iluzi spálené země.

České ekonomice se daří velmi dobře, koneckonců všechny renomované ratingové agentury už zlepšily výhled české ekonomiky, zatímco některým jiným zemím ho zhoršují, většině těch kolem nás kromě Polska. Aktuálně máme rating na úrovni Aa3 jako například má Francie, Jižní Korea nebo Spojené arabské emiráty. Když Eurostat zveřejnil, jak se daří evropským zemím, česká ekonomika byla téměř premiantem. Když ale jdete po ulicích a čtete si předvolební plakáty, tak by tomu člověk ani nechtěl věřit, že tomu tak je, pokud to porovnáme s reálnými čísly. Není tedy třeba být pesimistický a nechat si od prodávačů strachu vnutit lži o spálené zemi.

Pokud dodám pár aktuálních čísel Eurostatu, ekonomický meziroční růst za druhé čtvrtletí roku 2025: Polsko 3 procenta, Česká republika 2,5 procenta, Slovensko 0,6 procenta, Německo 0,4 procenta, Maďarsko 0,2 a Rakousko 0,1 procenta. Když se tedy podíváme i na další makroekonomické ukazatele, jako je například nezaměstnanost či inflace, tak si Česká republika vede opravdu nadprůměrně.

Pokud se podívám na předchozí práci z pohledu našeho rezortu, rezortu Ministerstva průmyslu a obchodu, tak bylo v posledních letech opravdu odpracováno mnoho. Udělali jsme ohromný skok v oblasti energetiky a naší energetické bezpečnosti. Česká republika již není závislá na Rusku, nejsme vydíratelní. Není již tedy možné, aby v Kremlu někdo otočil tím pomyslným kohoutem a uzavřel tok energií do naší republiky a vydíral nás. Investovali jsme do modernizace a zkapacitnění ropovodu TAL-PLUS, terminálů na LNG či dodávek jaderného paliva. Po předchozích letech přešlapování se výrazně rozjely investice, zmodernizovala se energetická legislativa, lex OZE I, II, III, lex plyn, na kterém jsme našli také shodu skrze všechny politické subjekty ve Sněmovně, a pro mě osobně to je pozitivní důkaz toho, že je možné najít i na určitých tématech obecnou shodu.

Stavíme nové jaderné bloky v Dukovanech bez Rusů, investujeme do obnovitelných zdrojů, do přenosových a distribučních soustav, do přeshraniční spolupráce. Podařilo se zvýšit výdaje na ochranu spotřebitelů a boj s monopoly a oligopoly. Povýšili jsme podporu pro nevládní organizace, které pomáhají s kultivací tržního prostředí. Navíc v současné trumpovské době mezinárodní nervozity se podařilo zvýšit naši aktivitu na mezinárodním poli, investovat do rozvoje proexportních aktivit, roste náš zahraniční obchod. Jsme aktivní hráči ve strukturách Evropské unie. Podařilo se nám změnit emisní normy pro automobilky a to všechno jsou opravdu velmi dobré zprávy.

Podařilo se také přivést významné investice. Mnohdy v tom právě hraje roli to, že to není o velikostech těch investičních pobídek, ale je to o samotné kvalitě lokality, to, že Česká republika je dobrou adresou, a to, že se daří do České republiky přivádět investice s vysokou přidanou hodnotou. A to by opravdu nefungovalo v situaci, pokud by Česká republika byla právě tou pomyslnou spálenou zemí, pokud by nefungovalo školství, spolupráce se zdravotnictvím či jednotlivými regiony.

V posledních týdnech jsme oznámili další důležité velké investice s vysokou přidanou hodnotu a já některé z nich zmíním, ať je to projekt nebo investice Toyoty do výroby elektromobilů a baterií v Kolíně ve výši 17 miliard, nebo společnost Panasonic hodlá investovat a investuje v České republice 8 miliard do výroby tepelných čerpadel, anebo třeba zahájení projektu AI gigafactory ve Zbraslavi u Prahy pro rozvoj výpočetního výkonu právě pro téma umělé inteligence. Nic z toho by se nepodařilo, pokud by Česká republika byla spálenou zemí.

Podařilo se změnit a modernizovat stavební normy, najít shodu mezi mnoha aktéry či další legislativu pro digitalizaci stavebnictví. Upravili jsme podmínky pro používání pyrotechniky a další důležitou legislativu. Veškerá naše práce vychází z hospodářské strategie Česko do top 10, která je velmi kvalitním dokumentem, který je i zároveň velmi pozitivně hodnocen odborníky – ekonomy.

Strategie je ale, dámy a pánové, jedna věc, ale zásadní je její reálné naplňování, a to nejen z pohledu Ministerstva průmyslu a obchodu, ale i dalších rezortů. Máme rekordní investice do dálnic, kupříkladu, investice do vědy a výzkumu. Česká republika patří mezi nejbohatší země světa, i proto je Česko podle jeho obyvatel 20. nejšťastnější zemí na světě a podle Global Peace Indexu jsme 11. nejbezpečnější zemí na světě. Je mnoho věcí, které je potřeba zlepšit, a jsou věci, které opravdu nefungují, a na těch bychom určitě měli pracovat, ale je zde opravdu mnoho věcí, které opravdu velmi dobře fungují, a na ty musíme být hrdí. Na to, co ale nefunguje, tak kde musíme najít odvahu k reformám, které nikdy nebudou příjemné, ale jsou nutné. Přestaňme se tedy litovat a mnohem spíše pracujme na budoucnosti bez dluhů.

Kdo si myslí, že se v České republice žije špatně, zřejmě příliš dlouho nebyl za jejími hranicemi. Dost při své práci ve svém soukromém životě cestuji, abych mohl uznat, že návrat do České republiky je pro mě vždycky příjemnou záležitostí a těším se domů. Máme zároveň výrazně sociální, právní stát, špičkovou a dostupnou zdravotní péči, k tomu krásnou přírodu, kterou je nutné chránit, a minimum přírodních katastrof.

Zpět ale k ekonomickým tématům. Za poslední čtyři roky jsme se ekonomicky vyšvihli mezi tahouny Evropské unie, máme jednu z nejnižších měr ohrožení chudobou a sociálním vyloučením v Evropské unii, podle Eurostatu snad vůbec nejnižší. Podařilo se srazit inflaci na 2,5 procenta, roste HDP, investuje se. Připomenu opět vysoký rating České republiky na úrovni Aa3, stejný právě, jako má Francie, Jižní Korea nebo právě již zmíněné Spojené arabské emiráty.

Cesta ale k dalšímu růstu je modernizace naší společnosti a hospodářství a stabilita. Bez modernizace, bez vůle změnit některé věci, se bohužel dopředu neposuneme. Nebudu na tomto místě kritizovat programy ostatních politických stran v předvolebním čase, i když slovo programy je mnohdy ne úplně přesné a těžko se hodnotí marketingová hesla, která nepřinášejí reálné řešení a přinášejí na obzoru jen další obří dluhy pro naše děti.

Z pohledu našeho mezinárodního ukotvení má Česká republika pevné místo ve strukturách Evropské unie a NATO a zpochybňování tohoto ukotvení jde v přímém rozporu s ekonomickými a bezpečnostními zájmy České republiky. Udělali jsme velmi důležité kroky pro zvýšení bezpečnosti. Nenechme se tedy zpochybnit a zpochybňovat některými proruskými kolaboranty.

Dámy a pánové, Česká republika je nejlepší místo na světě pro žití. Chci, aby Česká republika vyhrávala, ale to nepůjde bez práce. Nevěřte nikomu, kdo slibuje, že budou lítat pečená kuřata do pusy. Všichni moc dobře víme, že v reálném životě je to lež. Toto uráží nejenom mě, ale i mnoho občanů této země.

Proto, dámy a pánové, navrhuji dva body. Tím prvním bodem je bod s názvem Lži o spálené zemi a poškozování dobrého jména České republiky, a tím druhým bodem je

zařazení na projednávání zákona o digitální ekonomice, tisku číslo 776, a to tedy za body, které jsou již avizovány. Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane ministře, mohu vás poprosit ještě o zopakování prvního názvu? Lži o spálené zemi...

Ministr průmyslu a obchodu ČR Lukáš Vlček: Lži o spálené zemi a poškozování dobrého jména České republiky.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji.

Nyní je tedy přihlášen jako další s přednostním právem pan ministr Kulhánec. Zde není přítomen, jeho přihláška proto propadá na poslední místo. Je přihlášen pan ministr a předseda Výborný, který přítomen je, následuje paní ministryně Decroix, následně je stažena přihláška pana předsedy Rakušana, tudíž bude následovat paní místopředsedkyně Richterová.

Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marek Výborný: Děkuju za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem na prvním místě rád, že atmosféra se i zde v sále stále výrazně zklidnila. Myslím, že podobné výkřiky a extempore, které zde předváděli kolegové Tomio Okamura a Andrej Babiš, opravdu nejsou důstojné a hodny této Sněmovny a já bych byl rád, kdyby toto jednání, které je na hony vzdáleno nějaké elementární politické kultuře a slušnosti, opravdu se této Sněmovně vyvarovalo, stejně tak jako té příští, která vzejde z podzimních voleb. I to je odpovědnost nás všech voličů, když budeme rozhodovat o tom, kdo nás zde bude reprezentovat. Prosím, pamatujme na to 3. a 4. října letošního roku.

Já bych s dovolením tady krátce připomněl některé věci, které se týkají rezortu zemědělství, krátce pohovořil o tom, co v rezortu nebo v jakém stavu, respektive která témata klíčová aktuálně řešíme. Určitě není mojí ambicí tady teď hovořit dvě hodiny – a mohl bych, věřte, hovořit dvě, možná tři hodiny a podrobně rozebírat jednotlivá témata, která se rezortu zemědělství týkají – ale některé věci rád připomenu, protože jak nakonec v posledních týdnech a měsících hovořím nejenom s veřejností, s vámi, voliči na ulicích a náměstích měst, ale i se zástupci zemědělského sektoru, s hospodáři, sedláky, těmi, kteří vedou zemědělská hospodářství, jednotlivé zemědělské podniky, tak tu zpětnou vazbu samozřejmě vnímám a vím, co vévodí těmto debatám a diskusím, tak některé věci tady chci opravdu zdůraznit.

To, co nás teď čeká a jsme na začátku, je velmi intenzivní jednání o nové společné zemědělské politice a víceletém finančním rámci pro společnou zemědělskou politiku po roce 2027. Já tady mohu garantovat a jsem rád, že Českou republiku navštívil v srpnu komisař pro zemědělství a venkov Christophe Hansen a že jsme měli možnost nejenom jednat na Ministerstvu zemědělství, ale také že byla možnost podrobně debatovat na kulatém stole, kterého se účastnili všichni relevantní zástupci nevládních organizací, diskutovat o tom, co by měly být ty klíčové parametry a kam by se měla ubírat společná zemědělská politika. To, co Evropská komise zveřejnila v červenci, je určitě inspirativní výkop té debaty, když to řeknu takto lidově, ale není to něco, s čím bych i já jako ministr zemědělství jednoho z osmadvaceti členských států mohl stoprocentně souhlasit. I proto za čtrnáct dní osobně pojedu na jednání

Rady ministrů, kde nás čeká další kolo diskusí a debat. Nicméně to, že i evropské zemědělství bude mít sníženou alokaci finančního rozpočtu, to je zřejmé. O to více se musíme soustředit na to, abychom dokázali ty finanční prostředky nasměrovat tam, kde je skutečně reálně české zemědělství a také lesnictví potřebuje, to znamená na podporu primárně malých a středních farem a podniků a také těch, kde je soustředěna klíčová část produkce zemědělské, která následně je přetavována ve výrobu potravin, protože tohleto je jedno ze zásadních kritérií, s kterými budeme pracovat.

Čeká nás debata i na národní úrovni, jak definovat aktivního zemědělce, čili kdo je ten aktivní a kdo už je ten neaktivní, protože i podle toho samozřejmě ty finanční prostředky budou následně definovány do jednotlivých programů.

Já tady nebudu teďka do detailu, protože chápu, že toto je spíše na debatu na zemědělském výboru, případně v Senátu, kde jsme o tom také hovořili už na podvýboru pro zemědělství, ale co chci zdůraznit, Česká republika je a bude v těch debatách aktivní, protože otázka zemědělství je otázka také potravinové bezpečnosti, a to potvrzuji (Otáčí se do ministerských lavic.) – a za mnou sedí paní ministryně obrany, tak chci zdůraznit – a v tom jsme v jednotě jako vláda, že zajištění potravinové bezpečnosti je strategickým úkolem České republiky, strategickým úkolem jakékoliv vlády, a na toto musíme pamatovat. Je to věc, kde jsme v souladu se všemi ministry zemědělství Evropské unie, a v tomto smyslu samozřejmě budeme i velmi intenzivně vyjednávat s Evropskou komisí. Takže to je jedno téma.

Druhé téma, které velmi často zaznívá, je otázka obrovského množství byrokracie, administrativy, toho, co opravdu dlouhodobě trápí nejenom zemědělce, ale i třeba lesníky a další. Já tady mohu rád ukázat a představit (Ukazuje materiál.) publikaci Padesát opatření pro snazší život zemědělců. Tady jsme shrnuli to, co se nám podařilo za poslední dva roky v rámci rezortu zemědělství zjednodušit, snížit, ať už se to týká kontrol, ať už se to týká různých výkazů a podobně, a to napříč různými obory – nejenom věci, které jsme změnili v zákonech, ale které jsme taky změnili ve vyhláškách, v nařízeních vlády, které jsme změnili v různých podmínkách dotačních a podobně. Jenom namátkou, zavedli jsme nebo zavádíme elektronické průvodní listy skotu, zjednodušujeme jednotnou žádost o dotace, o podporu, omezujeme kontroly u malých hospodařících subjektů do 10 hektarů obhospodařované půdy, digitalizujeme velmi intenzivně postupy třeba v rámci PGRLF. Dneska je možné už uzavírat smlouvy o podpoře ze strany Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu i vzdáleně přes bank ID, čili možnosti, které mají zjednodušit život, tady skutečně jsou. Zavedli jsme satelitní sledování půdy, půdních bloků, to znamená – co to znamená? Snížili jsme počty kontrol na místě, to znamená, už nechodí tolik kontrolorů, kteří by tahali farmáře z traktoru, aby s nimi šel někde na pole ukázat, jestli tam opravdu roste slunečnice nebo jestli tam je zasetý ječmen, pšenice. To jsou zjednodušující opatření, která se povedla za poslední dva roky. Je jich padesát, není to konec, je to začátek, a já bych byl rád, kdybychom za rok mohli tady prezentovat číslo, které bude trojmístné a bude začínat jedničkou, to znamená, abychom těchto opatření měli zase ještě výrazně méně.

To, co ale samozřejmě je potom v kontrastu se snahou o snižování a ořezávání byrokratického molochu, jsou některá nařízení, která vzešla ještě z bývalé Evropské komise – a tady mám na mysli například nařízení o odlesňování, které mě tedy velmi trápí a s kterým hluboce nesouhlasím. Ne že bychom neměli mít starost a péči o to, že na planetě máme bránit masivnímu odlesňování v oblastech, jako je amazonský prales, jako jsou pralesy třeba v oblastech Indonésie, jihovýchodní Asie, to samozřejmě ano, ale otázkou je, jestli tomu zabráníme tím, že v České republice vytvoříme obrovský administrativní systém pro naše lesníky, pro naše chovatele skotu, pro naše prodejce masa – a takhle bych mohl pokračovat dál, protože to reálně takhle dneska je nastaveno. A já jsem přesvědčen o tom, že pokud v České republice ročně vytežíme 15 milionů kubíků dřeva a přírůstek dřevní hmoty čili přírůstek klesá, v České republice je 23 milionů kubíků, takže u nás neodlesňujeme, ale zalesňujeme, tedy je to v přímém rozporu s návrhy, které v tuhleto chvíli Evropská komise

přináší. Česká republika je tedy velmi aktivní společně s Rakouskem, společně s Finskem, společně s Estonskem, Litvou a dalšími státy a snažíme se přesvědčit Evropskou komisi, aby to opatření bylo otevřeno, aby bylo zjednodušeno – neříkám, že musí být nutně zrušeno, protože jak říkám, z hlediska planety a CO₂ to je důležité téma, ale nemá být řešeno tady v Evropě, když ten problém tady reálně u nás není. Čili chceme, aby byla zavedena nová kategorie zemí s nulovým rizikem nebo s minimálním rizikem odlesňování, kde by samozřejmě podmínky a obrovský počet hlášení elektronické evidence nebyl zdaleka tak zatěžující, jak se dneska zdá. Jsme v tom velmi aktivní, jsme součástí koalice 18 států Evropské unie, která o toto usiluje. Tak to jsem chtěl taky, aby tady zcela jasně zaznělo.

Samozřejmě v oblasti lesního hospodářství se nám úspěšně daří obnovovat české lesy po kůrovcové kalamitě. Tady bych rád poděkoval Poslanecké sněmovně za schválení novely lesního zákona, která vytvoří tady opravdu rámec pro obnovu a přirozenou – takhle: pro důraz na přirozenou obnovu lesů pro příští generace.

Připomenout určitě musím i otázku protipovodňových opatření, protože na to jsem velmi často dotazován i v kontextu povodní v loňském roce. Přesně před rokem jsme řešili dramatické okamžiky v oblasti Slezska, severní Moravy, Povodí Odry, Povodí Moravy. My se tady opravdu v tuto chvíli připravujeme na některé klíčové stavby, které pomohou ochránit až 20 000 obyvatel na Opavsku a Krnovsku. Je to otázka výstavby vodního děla Nové Heřminovy, které už dávno mělo stát a je součástí těch protipovodňových opatření, a v příštích dnech půjdeme požádat o stavební povolení. To znamená, ta stavba bude teď již ve fázi stavebního řízení a já věřím, že ty termíny, jak je máme naplánovány, tak že také budou naplněny. Už by tomu nemělo nic stát v cestě a jsem rád, že se podařilo i odpor některých ekologických organizací tady zlomit, protože není možné, aby tady jedna výrazná menšina bránila stavbám, opatřením, které v kontextu společně s dalšími pomohou ochránit životy a zdraví a majetek občanů v konkrétních regionech.

Není to jenom o Slezsku, není to jenom o Nových Heřminovech. Dneska máme v přípravě celkem šest velkých vodohospodářských staveb včetně těch, které mají být zdrojem pitné vody, čili nemají primárně protipovodňový charakter: vodní dílo Vlachovice pro Zlín, polovinu Zlínského kraje a krajské město Zlín, samozřejmě řešíme sucho v inkriminované oblasti Rakovnícka, nejsušší oblast České republiky dlouhodobě, z mapy Intersucho toto vychází. Zde připravujeme výstavbu a propojení soustavy s řekou Ohře a výstavbu vodních děl Senomaty, Šanov a Kryry. A aktuálně to, co nepřipravujeme, ale co reálně realizujeme, je výstavba největšího suchého poldru v České republice na Chrudimsku v povodí Novohradky na poldr Kutřín. Je to největší aktuálně probíhající investice právě v oblasti vodohospodářské infrastruktury. Mohl bych pokračovat dál, mohl bych pokračovat s podporou výstavby vodovodů, kanalizací, čištění odpadních vod a tak dále.

Tolik tedy velmi stručně, velmi krátce k rezortu Ministerstva zemědělství. Chci tady zdůraznit – a nebudu proto mluvit dále, nechci tento prostor, který zde jako ministr s přednostním právem mám, využívat k detailnímu rozboru práce Ministerstva zemědělství – ale co chci zdůraznit, ta témata, která jsem tady teďka řekl, jsou aktuální a jsou důležitá a je dobře, že je jako poslanci můžete slyšet. Nechtěl jsem potom už vystupovat v jednotlivých bodech.

Zároveň budu velmi pečlivě poslouchat vystoupení poslanců z řad opozice, a pokud by tady snad měly padat nějaké připomínky nebo dotazy, a já doufám, že slušné dotazy, že to nebudou lehce populistické výkřiky ale že to skutečně případně budou dotazy k práci rezortu zemědělství, tak jsem připraven samozřejmě reagovat. Rád vystoupím, rád kolegům a kolegyním i z řad opozice odpovím. Nakonec to je role parlamentu, máme si zde klást dotazy. A já respektuji kontrolní roli, kterou parlament vůči vládě má, proto nakonec sedíme proti vám.

Poslední věc. Já budu samozřejmě rád, když se potom budeme věnovat primárně těm třem bodům, které jsou na programu této řádné schůze, případně bodům, které budou schváleny, dalším, ale nebudeme sklouzávat k těm bodům dalším.

Nicméně jedno téma, které je vysoce aktuální a je pod mediální pozorností posledních týdnů, by si možná zasloužilo samostatný bod na dnešním jednání Poslanecké sněmovny a já jsem připraven vám velmi podrobně ty informace podat. Úmyslně jsem to teď nezmiňoval, tak poprosím paní předsedkyni, kdyby bylo možné zařadit jako – možná ať to odbydeme hned na začátku, tak jako první bod jednání dnešní schůze: Informace ministra zemědělství o střetu zájmů Andreje Babiše v letech 2017 až 2021 v souvislosti s vyplácenými dotačními podporami společností, kde byl koncovým vlastníkem Andrej Babiš. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Já vás jenom poprosím, abyste mi jenom potom přišel dořít ten bod. Děkuji. Všechno jsem nezachytila.

Nyní je přihlášena paní ministryně Eva Decroix. Prosím, máte slovo. Dále bude následovat paní místopředsedkyně Olga Richterová. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Eva Decroix: Vážená paní předsedající, já vám děkuji za slovo. Bývá takovým zvykem, že ministři sto dnů po svém nástupu do funkce předstupují před Sněmovnu a před veřejnost a předkládají své vize a to, co by chtěli na ministerstvu zvládnout. Má situace je malinko jiná a den na den sto dnů, tři měsíce po mém jmenování, zde předstupuji v malinko jiné situaci a ráda bych Sněmovně, svým kolegům, ale také veřejnosti shrnula, co se v těch mých prvních sto dnech na Ministerstvu spravedlnosti dělo.

Ne úplně překvapivě velká část toho, čemu se chci věnovat dnes, bude ta kauza, která mě dovedla na ministerstvo, to jest kauza bitcoinová. Já jsem nastupovala s tím, že jsem si sama sobě a veřejnosti slíbila především tři cíle: Za prvé, a to bylo velmi důležité a stále to považuji za nejdůležitější součást mé práce jako ministryně, je jednat tak, aby ministryně spravedlnosti v žádném ohledu nevzbudila žádné obavy z toho, že narušuje trestní řízení, ať už je ve fázi aktivního trestního řízení, nebo ve fázi prověřování. Tento úkol – ne vždy jednoduchý, neb pod velkým tlakem jak médií, tak zájmů veřejnosti, tak samozřejmě kolegů koaličních i opozičních, kdy všichni měli i oprávněný zájem na mnohé informace – tak i přesto jsem přesvědčena, že tento velmi důležitý úkol jsme splnili na Ministerstvu spravedlnosti bez výjimky. Považuji to za důležité ne ve vztahu ke své osobě a nejenom ve vztahu k Ministerstvu spravedlnosti, ale považuji to za důležité z hlediska celého systému, protože opravdu pokud zde máme rozdělení rolí na zákonodárnou, exekutivní a soudní, tak kdo jiný jej má respektovat beze zbytku, než je Ministerstvo spravedlnosti?

Děkuji Vrchnímu státnímu zastupitelství, které v této věci poskytuje – má tu komunikační roli, děkuji mu za tu – dovolím si říct, věcnou – spolupráci i za schopnost vzájemné součinnosti, která věřím, že prospěje celé této kauze.

Druhým úkolem, který jsem si předsevzala, bylo jednat tak, abych v rámci svých pravomocí a možností poskytla veřejnosti objektivní informace o tom, co se opravdu v kauze, takzvané bitcoinové kauze stalo. I tento úkol jsem přesvědčena, že jsme s kolegy a celým vedením ministerstva splnili řádně. Opětovně rozumím tomu, že mnozí by chtěli mít více informací, ale v rámci našich možností a schopností vznikla – dnes už je to téměř fenomén – časová osa. Byla průběžně aktualizována a těm, kteří se chtěli nad věcí zamyslet, chtěli o ní přemýšlet a chtěli mít přístup k informacím, tato časová osa opravdu tento úkol splnila. Jedná se o rozsáhlý dokument, který pracuje pouze s objektivními a ověřenými fakty, a každý se s ním může seznámit i dnes na webu Ministerstva spravedlnosti.

Součástí tohoto mého druhého úkolu snažit se opravdu vysvětlit faktické věci a vlastně popsat, jak vůbec mohlo dojít k něčemu, co jsme viděli, že politicky není akceptovatelné, a mohlo to vzbudit také mnoho otázek mezi veřejností, bylo taktéž zadání auditu. Víte, že když jsem tady stála naposled, mnozí pochybovali o tom, zda je možné vůbec zvládnout takový úkol, který jsem si předsevzala, a to jest do konce srpna předložit a nechat zpracovat nezávislý externí audit. Povedlo se, opětovně děkuji externí auditorské firmě. Ta byla vybrána transparentně, otevřeně. Výběrové řízení v rámci druhé fáze, neboť do prvního výběrového řízení se nikdo nepřihlásil vzhledem k tomu, že lhůta byla krátká, tak v této fázi zvítězila renomovaná společnost Grand Thornton, ujala se tohoto úkolu. Zadání auditu bylo veřejně známé a všem dostupné a já musím konstatovat, že i na základě našich doplňujících otázek auditoři zadání splnili.

Audit byl předložen ve dvou fázích, předběžná auditorská zpráva byla ze strany ministerstva zveřejněna na konci července. Již tato pojmenovala velmi otevřeně a velmi transparentně základní skutečnost, kterou ministerstvo nikdy netajilo, nikdy nikdo nic nezametal pod koberec, a ta skutečnost je velmi jednoduchá. Ano, ministerstvo nemělo přijímat tento sporný dar, neboť mělo k dispozici informace, které ho měly vést k větší obezřetnosti, opatrnosti a koordinaci kroků.

Na konci srpna byla následně dopracována jak první část, tak druhá část tohoto auditu, která toto tvrzení potvrdila, doplnila k němu některé další právní závěry. Jedná se o materiál, dovolím si říct, natolik kvalitní, že následně, když jeho obsah byl konzultován s Vrchním státním zastupitelstvím, Vrchní státní zastupitelství právě z důvodu respektu k probíhajícímu trestnímu řízení nedoporučilo zveřejnění celého auditu.

Nicméně si dovolím s plnou vážností tvrdit, že manažerské shrnutí jak první části, která je opětovně dostupná na webu Ministerstva spravedlnosti, tak manažerské shrnutí druhé části, které již obsahuje doporučení, jakým způsobem by se nejenom Ministerstvo spravedlnosti, ale ostatně celý stát měly zamyslet nad úpravami v oblasti hospodaření s majetkem státu, přijímání darů, ale taktéž v oblasti některých kontrolních mechanismů nebo zapojení externích kontrolních subjektů tak, aby k podobným selháním, pojmenujme to tak, nedocházelo. To doporučení zde máme černé na bílém.

Já mohu pouze možná se smutkem konstatovat, že není v časových možnostech mých ani celého ministerstva všechna doporučení převést do legislativní formy v té krátké časové lhůtě, která nám zbývá do voleb, nicméně už na tomto jsme začali pracovat, protože se domnívám, že je to opětovně úkol, kdy celá tato kauza ve finále může instituce a celý stát jako takový posílit.

Když si dovolím shrnout svůj poslední, třetí krok, který jsem považovala za důležitý – a možná si dokonce dovolím říci ten nejdůležitější, protože v rámci osvětlování, vysvětlování a vyšetřování byla role ministerstva velmi omezená, mantinely jakéhokoliv ministra k tomu, aby mohl cokoliv vyšetřovat, jsou vždy velmi omezené – a opravdu, a já to říkám často a zopakuji to znovu, co je nyní důležité: aby veřejnost dostala odpovědi na otázky, na které čeká, musíme nechat v klidu pracovat opravdu orgány činné v trestním řízení, které mají za úkol tyto odpovědi přinést.

Co nicméně bylo mým velmi důležitým úkolem, je poradit se situací, co má stát dělat s přijatou miliardou. Prvním krokem, který bylo potřeba, nebo první otázkou, na kterou bylo potřeba odpovědět, je, zda vůbec stát může nakládat s tímto přijatým darem. Na začátku byla situace taková, že jsme měli částečně na depozitním účtu složeny finanční prostředky, které již představovaly kupní cenu za bitcoiny prodané v aukcích, a částečně jsme měli k dispozici ještě některé bitcoiny.

Právní stanoviska, která byla opětovně transparentně zadána a jejichž závěry byly taktéž komunikovány s veřejností v mé zprávě, kterou jsem vydávala 30 dní po nástupu do funkce a která mimo jiné shrnuje i ty jednotlivé tranše a jednotlivé objemy, ať už bitcoinů, nebo

prostředků, které mělo ministerstvo k dispozici, tak právní stanoviska se od začátku shodovala v jednom. Nelze vyloučit podezření, že se jedná, může jednat o výnosy z trestné činnosti. Toto byl zásadní vykřičník pro jakékoliv další postupy ministerstva a současně společně s povinností mě jako ministryně a celého ministerstva postupovat tak, aby nedošlo k žádnému poškození majetku státu, aby nedošlo, nebo aby byly minimalizovány jakékoliv škody související s touto situací, tak s těmito dvěma parametry jsme vstupovali do jednání s kupujícími.

Děkovala jsem zde několikrát a poděkuji zde ještě jednou, poděkuji zde kupujícím – kupujícím, kteří se ocitli v ne úplně jednoduché situaci, protože zaplatili kupní cenu, složili aukční jistotu, někde převzali bitcoiny, někde bitcoiny ani nebyly převedeny právě z důvodu podezření, které jsem zde citovala, a bylo nutné s nimi nalézt nějaký společný konsenzus, který nepoškodí stát, bude pro ně akceptovatelný, bude férový, bude čestný, ale taktéž bude respektovat zákon.

Ta jednání nebyla jednoduchá. Ono to vypadá zvenku, že to je jednoduché. Ujišťuji vás, že právně to rozhodně jednoduché nebylo – nejenom si odpovědět na mnohé právní otázky, ale také nalézt ten způsob řešení. Jednání byla velmi intenzivní. Víte, že jsem je dlouhodobě nekomentovala, protože jsem to nepovažovala za fěr, nicméně k dnešnímu dni mohu konstatovat, že se povedla. A opravdu kupujícím náleží díky za to, že se státem jednali věcně, jednali transparentně, ale především že jsme byli schopni nalézt nějaký konsenzus. Proč? Protože nenalezení té společné dohody, neuzavření dohod o narovnání by poškozovalo především stát. Stát by poté byl v okamžiku, kdy by čelil riziku nákladných a dlouhých soudních sporů.

Připomenu, že tato kauza je v mnoha ohledech – možná bychom tvořili judikaturu, ale to by bylo takové danajské vítězství, protože státu po celou dobu soudních řízení by mohly běžet úroky. Hodnota bitcoinu víme, že je kolísavá, a stát by nebyl schopen garantovat, že taková soudní řízení může vyhrát. Proto opravdu uzavření dohod o narovnání – shrnuji – v žádném ohledu nepoškozuje stát. A současně, a to je důležité podotknout, stojí na jasném a objektivním výpočtu. Státu zůstávají k dispozici bitcoiny.

Než vám popíšu celý obsah jednotlivých dohod o narovnání, jenom shrnu výsledný stav, kolik má nyní k dispozici bitcoinů stát k dnešnímu dni a po uzavření těchto dohod o narovnání, které některé jsou uzavřené, ale jsou v procesu plnění, tak to bude 263 bitcoinů. Současně Ministerstvu spravedlnosti na depozitním účtu na rezervním fondu zůstává 387,5 milionu korun. Když tyto dvě částky sečteme, tak stát, respektive dnes Ministerstvo spravedlnosti, má nadále ve svém držení celkovou hodnotu odpovídající 1 miliardě.

Já se pokusím laicky popsat, na jakém principu stojí dohody o narovnání. V médiích a někdy i v některých politických diskusích se objevuje tvrzení, že stát zaplatil škodu, vyplatil škodu. Nevyplatil. Celá logika, když to řeknu laicky, jak už jsem slibovala, stojí na otázce, co váží víc, jestli je to kilo peří, nebo kilo zlata, tak toto je podobná logika.

Stát má k dispozici po uzavření těchto dohod a po jejich splnění k dispozici bitcoiny řekněme v hodnotě x, protože ta hodnota se stále mění, a současně k danému datu má stát stejnou hodnotu, mají kupující – promiňte – kupující k dispozici stejnou hodnotu finančních prostředků. Stát nevyplatil žádnou škodu, naopak stát zabránil vzniku té škody. Ohromnou výhodou dohod (o) narovnání je to, že kupující se vzdali veškerých již existujících, ale také budoucích nároků, ať už je to z případného možného vadného plnění, ať už je to z případných škod, ať už jsou to případné úroky nebo kurzový rozdíl.

Co bude následovat nyní? Především se všichni ptají, co bude stát dělat s těmi bitcoiny. Zase se to pokusím popsat tak, aby to bylo zřetelné i pro veřejnost. Mohou nastat dva scénáře. Oba dva se odvíjejí od toho, pokud jsem začala s tím, že zde stále je podezření na to, že bitcoiny mohou být výnosem z trestné činnosti. Pokud se toto podezření potvrdí, bitcoiny, které jsou dnes zajištěny – zase jenom používám slovo zajištěny, nejsou stále zabaveny, jsou

zajištěny, ministerstvo s tím nemůže nakládat – pokud se podezření o tom, že se jedná o výnosy z trestné činnosti, potvrdí, tyto bitcoiny budou zabaveny a propadnou do rozpočtu státu. Pokud se toto podezření nepotvrdí a bitcoiny budou, lidově řečeno, očištěny, stanou se součástí rozpočtu Ministerstva spravedlnosti. Ani v té, ani v druhé variantě nedochází ke škodě.

Jsem opravdu ráda, že vedení ministerstva našlo odvahu k uzavření této dohody, našlo taktéž experty, kteří byli schopni nadefinovat ten kurz, objektivní výpočet, jaká hodnota má být vyplacena na dorovnání kupujícím, a jsem přesvědčena, že budoucnost nám ukáže, že opravdu toto bylo správné řešení.

Já se v tomto okamžiku domnívám, že ze strany Ministerstva spravedlnosti byly v takzvané bitcoinové kauze učiněny všechny kroky, které ministerstvo mělo a mohlo učinit. Nyní je veškerá další práce na orgánech činných v trestním řízení. A já se opravdu domnívám, že bez ohledu na to, jaký můžeme mít názor na to, co se stalo nebo nestalo, bychom se všichni měli držet toho, že zde máme nezávislé vyšetřování, že zde máme nezávislou justici, a minimálně my, veřejní činitelé, bychom se měli pokud možno vyjadřovat a sdělovat naše názory, naše subjektivní názory na to, kdo něco udělal nebo neudělal, velmi střídmo. Myslím si, že respekt presumpce neviny je princip, který je opravdu potřeba dodržovat napříč celým politickým spektrem.

Taktéž věřím, že celá tato kauza – a vrátím se k té druhé části manažerského shrnutí auditu – může být pro stát poučení, může být pro stát příležitostí, jak přijmout systémová opatření, která podobným pochybením zabrání, a také – a to opravdu bych řekla, dvakrát bych to podtrhla – tato kauza je taktéž důkazem, že právní stát v tomto státě funguje. Všechny procesy, které se měly spustit, ať již co se týče vyšetřování, co se týče vyvození politické odpovědnosti, co se týče pojmenování chyb, velmi krutá a právně neúprosná sdělení (Ministryně ukazuje plénu písemný materiál.), která Ministerstvo spravedlnosti bylo schopno zveřejnit, ukazují, že na této kauze – a použiju termín, kterým jsem často častována na sociálních sítích – nic nebylo zameteno pod koberec.

Věřím, že dnes je bitcoinová kauza uzavřenou kapitolou. Věřím, že způsob, jakým jsme ji zvládli, nastaví politický precedent napříč celým politickým spektrem. Věřím, že jsme ukázali, že důvěry veřejnosti je možné si vážít jedinečně tak, že i stát přizná chybu, nic neskrývá, napravuje ji, a to otevřeně a odpovědně. To je přístup, za který jsem Ministerstvu spravedlnosti vděčná, a věřím, že Ministerstvo spravedlnosti v tomto ohledu nastavilo laťku velmi vysoko.

Já bych ale byla nerada, kdyby celé Ministerstvo spravedlnosti a celá justice byla dnes vnímána pouze prostřednictvím bitcoinové kauzy. Spravedlnost je mnohem širší a má mnohem větší roli v našem každodenním životě, než si umíme představit. Chci jenom připomenout, že na Ministerstvu spravedlnosti kromě mnoha věcí, které se podařilo za mého předchůdce v tomto volebním období – a připomenu je, jakkoliv jsme na nich spolupracovali zde a velmi často napříč politickým spektrem, a které opravdu nyní pomáhají justici a postupně se zavádějí do praxe – tak i za mého působení se podařilo některé nové projekty spustit, dotáhnout.

Připomenu důležitý předpis, na kterém jsme zde opravdu pracovali napříč, je to novela trestního zákoníku. Nyní se postupně zavádí do praxe a připravují se k ní další předpisy. A co je důležité, Ministerstvo spravedlnosti ví, že nestačí napsat zákon, protože co je velmi důležité pro to, aby právo fungovalo, tak právo musí být dostupné, právo musí být srozumitelné. Proto jsme spustili projekt Spravedlivá spravedlnost. Věřím, že je to pilotní projekt, na který naváže Ministerstvo spravedlnosti v dalších oblastech. Spravedlivá spravedlnost je projekt, který běží ať už na sítích, nebo na webu Ministerstva spravedlnosti a má za cíl vysvětlit právě ta jednotlivá ustanovení novely trestního zákoníku nebo novely trestního řádu.

Současně samozřejmě tento projekt umožňuje i vysvětlit některé – nepoužiju slovo dezinformace, nemám ho ráda, ale možná mylné výklady a nepochopení některých ustanovení. Je to taktéž projekt, který umožňuje veřejnosti komunikovat s Ministerstvem spravedlnosti, a opravdu jsem přesvědčena, že na něj máme navazovat i v dalších oblastech.

Pokud připomenu některé z dalších věcí, které se ministerstvu – a náleží za to díky takzvaně celému baráku, protože to mají opravdu odpracované, připomenu reformu rodinného práva, která se nyní zavádí do praxe společně s Justiční akademií, zde opětovně napříč politickým spektrem, redefinice znásilnění, která probíhala na základě vládního návrhu, může to být také zákon o hromadném občanském řízení soudním nebo novela zákona o státním zastupitelství. Bylo by tady toho mnoho.

Ještě zmíním nicméně otázku digitalizace a modernizace justice, o které možná nehovoříme tak moc, jak bychom měli. Česká justice rozhodně může být průkopníkem v oblasti digitalizace i modernizace. Máme před sebou samozřejmě ještě mnoho úkolů, ale projekty, které jsou spuštěny, mohou pomoci v rámci racionalizace justice, v rámci rychlejšího a efektivního řízení.

Během léta se podařilo spustit ještě projekt redesignu, nenapadá mě české slovo, obchodního rejstříku. Je to opětovně platforma, která slouží nejenom justici, ale slouží i podnikatelům, slouží veřejnosti a její moderní používání a fungování je důležité. Všichni z nás jsme občas na justice.cz a na obchodní rejstřík nahlédli, umíme ho používat, nicméně i tento by mohl fungovat lepším způsobem.

Jsem velmi ráda a zmíním to zde: jedním z úspěšných – a vlastně vůbec ne nákladným projektem, který se podařilo v rámci celé justice spustit – jsou videokonference. Videokonference se nyní začaly používat nejenom v trestní justici. Zásadním způsobem šetří nejenom náklady na personál, ale taktéž náklady na eskortu, a samozřejmě v mnoha ohledech pomáhají i účastníkům, protože samozřejmě ne vždy je jednoduché se v rámci různých, ať už se může jednat o oběť a násilníka, nebo i jiné situace, sejít společně v jedné jednací místnosti.

Stojí toho před námi mnoho. Ještě zmíním strategii vězeňství, kterou bych byla ráda, kdyby se nám podařilo minimálně na vládě schválit ještě v tomto volebním období, a stejně tak nám tam stále ještě leží nová právní úprava na něco, co vlastně souvisí s tím, čím jsem začínala, a to jsou takzvané průtokové účty.

Čím bych chtěla zakončit, protože i to se týká Ministerstva spravedlnosti a velmi pravděpodobně se to brzy bude týkat také nás, a je to opět kauza, situace, kde se nám prolíná politika a justice. Chci zde za justici a vlastně i za ministryni i poslankyni připomenout dnes již pravomocný rozsudek vrchního soudu z 23. 6. 2025, který rozhodl o vině. Tušíte, že se jedná o vinu Andreje Babiše, a je zřejmé – a tady si dovolím citovat, abych do toho nevkládala své osobní názory, což by asi ministryni neslušelo. Dovolím si citovat zprávu tiskového mluvčího Vrchního soudu v Praze, kdy tady výslovně uvádí, že vrchní soud má především za to, že provedené dokazování neumožňuje jiný závěr, než že obžalovaní účelově prezentovali společnost farma Čapí hnízdo v dotačním řízení jako malý podnik, ač si byli vědomi toho, že tato společnost ve skutečnosti kritéria malého podniku nesplňuje. Společnost farma Čapí hnízdo byla totiž personálně i finančně zcela závislá na holdingu Agrofert, netrpěla nevýhodami malého podniku a byla do dotovaného projektu zapojena toliko formálně, zatímco fakticky jej realizoval holding Agrofert, který by na uvedenou dotaci neměl nárok.

Proč jsem zmiňovala, že je to kauza, která se nás všech brzy bude týkat, a je to kauza, která je na pomezí justice a politiky, je – protože z těchto závěrů je možné dovodit opětovně, nebudu předjímat to finální rozhodnutí, ačkoliv z toho, co jsem zde četla, je zřejmé, že minimálně část je z rozsudku vrchního soudu zřejmá.

Co ale čeká nás v následujících dnech, týdnech, měsících, je hlasování o vydání zde citovaného Andreje Babiše k trestnímu stíhání, a já se domnívám, že bychom k tomuto měli otevřít diskusi, a dovoluji si tento bod tímto zařadit na program schůze této Sněmovny, a vzhledem k důležitosti přímo jako první bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je přihlášena s přednostním právem paní místopředsedkyně Olga Richterová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně, paní místopředsedkyně. je tady poměrně hluk v sále.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, kolegové, kolegyně, prosím o ztišení, nepokřikujte na své kolegy, respektive v tomto případě kolegyni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní místopředsedkyně.

A nyní tedy shrnu, v čem se nyní nacházíme. Jsme uprostřed návrhů na změnu pořadu poslední řádné schůze před koncem tohoto volebního období. Já zde hovořím za Piráty, za voliče Pirátů a Pirátek a za ty, kteří tuto volbu letos zvažují, protože za tři týdny máme volby. A proto, vážené kolegyně a kolegové, vážená paní předsedající, si myslím, že to je prostě vážná chvíle, chvíle i jistého bilancování a současně chvíle, kdy ještě můžeme vyslat do společnosti poměrně rozhodný a jasný vzkaz.

Ještě je šance schválit některá třetí čtení, která jsou připravená. Mají obrovskou společenskou shodu. Je šance nemlžit o bitcoinové kauze, ale navázat na to, co pouze uvedla paní ministryně Decroix, a skutečně si rozříkat skutečný dopad této kauzy na konkrétní členy vlády, včetně Zbyňka Stanjury, a také si říct, co jsou ty návrhy. Ty návrhy, které máme projednat dnes či zítra, ty návrhy, které v některých případech znamenají například škrtnutí příjmů do státního rozpočtu, které přitom podporuje stávající ministr financí. Takže je to chvíle vážná, chvíle jistého bilancování, ale také chvíle pro rozhodnutí.

A já se domnívám, že má smysl si za určitými principy férových daní anebo principy odpovědnosti v politice stát. Ta důvěra, o kterou jde, je velká věc, nevzniká sama od sebe a nedá se vybudovat jenom tím, že za nějaké tři týdny před volbami něco navrhne. Jde o kroky činěné roky a roky předtím. Já se k tomu za chvíličku dostanu a zdůrazním: my Piráti za sebou máme práci jak ve vládě, byli jsme v ní dva roky a osm měsíců, tak v opozici.

Konkrétní návrhy, konkrétní zákony, například zákon o podpoře bydlení, po dvaceti letech, kdy se o něm tady v této Sněmovně mluvilo, jsme konečně prosadili. Osekaný kvůli například ODS, velmi nedokonalý, ale prosadili jsme ho. Navýšení rodičovského příspěvku na 350 000 korun, opět věc, která zdaleka nedohání inflaci. Stále ještě to nechává rodiny s nejmenšími dětmi na ekonomickém chvostu, domácnosti s nejmenšími dětmi jsou ekonomicky mezi těmi nejchudšími. Ale pořád to navýšení rodičovského příspěvku byla naše podmínka pro konsolidační balíček a bylo to jasné zlepšení situace. A poslední věc, kterou takhle zmíním z těch konkrétních výsledků za Piráty, to byly tři antibyrokratické balíčky, tři balíčky, které škrtly povinnosti, regule, zbytné, ať už třeba ty povinné pracovní lékařské prohlídky napříč kancelářskými profesemi. To bylo škrtnuté díky práci pirátského ministra pro legislativu Michala Šalomouna. Tak to jsou tři konkrétní příklady.

Na druhou stranu, když jsme z vlády odešli, tak jsme samozřejmě nikam nezmizeli, vystupovali jsme tady, navrhovali jsme konkrétní zlepšení pro lidi a pracovali jsme, abychom ukázali, že prostě i z opozice lze být féroví. Například u důchodové reformy jsme vždycky říkali, že jako princip je potřebná, jenom osekání té podpory pro 120 000 lidí, co pracovali v náročných profesích, prostě nebylo fér a bylo to i proti všem původním dohodám. To je ten princip, kterého se držíme: zkrátka pomáhat lidem, mladým rodinám, pracujícím.

A dnes, když tady stojím, tak tady stojím s tím, že už jsme představili vlastně plán na prvních 100 dní po volbách. Máme plán na prvních 100 dní po volbách, který je opřený o několik vypracovaných balíčků zákonů. My jsme dnes představili první balíček na úlevu rodinám, na snížení daní a podporu rodin. Ten plán na prvních 100 dní opřený o konkrétní paragrafované znění konkrétních zákonů samozřejmě najdete na našem webu nakopnemeto.cz.

A teď zpět k dnešní schůzi. Já říkám, že spousta věcí by tady dnes a zítra schválit úplně v pohodě šla. Současně řada těch kauz, které kazily vzduch v posledních několika měsících, by také šla více dovysvětlit, aby byla obnovena důvěra lidí v to, že skutečně reálně platí princip „padni komu padni“. Takže ten plán, který my přinášíme a který přináší úspory a více peněz pro více než 90 procent domácností, více než 90 procent rodin a pracujících v Česku, tento plán je v ostrém kontrastu s tím, co je tady navrženo v příštích hodinách ke schválení.

K bitcoinové kauze, ke kauze, o které tady před chvílí tak jako nakousla řeč paní ministryně spravedlnosti: za mě je dobře, že tady vystoupila, ale bohužel to bylo zoufale nedostatečné, ty klíčové věci vůbec zodpovězené nebyly. Co jsme tady zažili za poslední měsíce? No, paní ministryně řekla – já jsem si to napsala, bylo to v 15.53, je to na záznamu – věřím, že bitcoinová kauza v naší zemi je uzavřenou kapitolou, že bitcoinová kauza je uzavřenou kapitolou. Takhle se s tím chce vyrovnat, takhle to chce smáznout.

Jenže ono nejde o zdánlivou jednu kauzu, nejde o nějaký náhodný excés, jedno pochybení, jde o styl, který ukázal v těch posledních více než třech měsících, když to shrnu, tak ukázal něco jako: nezajímají nás starosti běžných lidí, řešíme to, co přijde důležité jenom nám. Při tom to byl jeden z nejzávažnějších skandálů posledních let, kauza, která otřásla kompletem důvěrou v právní stát. Tahle kauza špinavých bitcoinů, kdy se odsouzený podvodník skrze Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo financí – tam je potřeba nezapomínat na roli pana ministra Zbyňka Stanjury, my ji máme znázorněnou takovýmto obrázkem, kdy vlastně jsou bitcoiny proluty s podobiznou pana ministra financí (Ukazuje obrázek, kde portrét ministra financí je vložen do zlaté mince). Domníváme se, že to je podobizna, kterou je třeba ukazovat, dokud nepřijme politickou odpovědnost za tuto kauzu, a hned vysvětlím tu jeho roli. Takže tuto roli ministra financí zatím paní ministryně spravedlnosti odmítla vůbec i jen zdaleka řešit. A přitom i v té časové ose, kterou by také paní ministryně nejraději považovala za hotovou, byť neobsahuje ani jména a podobně, tak i v té časové ose jsou jasné indicie, jak je pan ministr Stanjura za všechno spoluodpovědný.

My jsme tu kauzu otevřeli tady ve Sněmovně jako první, ale samozřejmě obrovskou a nesmírně důležitou roli v ní sehrála média. Obrovský dík patří nezávislým médiím. Je to kauza, kdy jsme od prvního dne říkali, že to má poměrně snadné řešení, a sice ať se do čela těch dvou ministerstev, financí a spravedlnosti, postaví nezávislý odborník či odbornice, ať prostě ODS nevyšetřuje zase ODS, to nebude fungovat, a to se přesně ukázalo.

Nemám to ráda, nikdo z nás nemá rád lidi, co říkají: My jsme vám to říkali, ale prostě na naše slova došlo.

Ty tři měsíce do voleb byly promrhané, co se týče nabývání důvěry veřejnosti ve správní (právní?) stát, místo toho byly zasévány další a další pochybnosti. Dneska zbývají nějaké tři týdny, když kouknu na datum, ale ten princip je stále stejný. Když stát selže, musíme jako politici nabídnout důvěryhodné řešení a ukázat, že ta změna je rychlá a možná. Jenže to, čeho jsme svědky, a bohužel, co i před chvílkou za mě znamenalo vystoupení paní

ministryně, je mlžení, čisté vypouštění mlhy, případně kličkování – kličkování ve stylu „zkusme počkat, ono to nějak samo přejde“.

Ale ještě jedna věc se stala, pokus o zástěrku tím, že rezignoval ministr Pavel Blažek, jako kdyby on byl jediným odpovědným. My jsme samozřejmě upozorňovali dlouhodobě, ještě když jsme byli ve vládě, tak jsme dvakrát i celostranicky vyzývali pana, snad ještě premiéra Fialu – i když myslíme si, že fakticky vládne spíše pan Stanjura – aby ministra Blažka odvolal. Je dohledatelné, že jsme jasně upozorňovali, že jeho kroky dávno před kauzou špinavých bitcoinů prostě závažně narušovaly obecně i důvěru v demokracii. Opět ta neoblíbená věta, na naše slova došlo. Jenže právě že to jeho odstoupení vlastně mělo jako kdyby zatahnout oponu a říct: Nikdo další už nemá být dotazován. A to nejde, to nedopustíme. Jak jsme řekli, že tedy do toho čela, těsně před volbami, do čela justice má být jmenován někdo nezávislý, tak jsme přesto chodili na pracovní jednání, zejména náš předseda poslaneckého klubu Jakub Michálek se účastnil jednání s novou paní ministryní, dával doporučení, jak konečně realizovat vymahatelné kroky proti třeba průtokovým účtům ruské mafie v České republice. Ať se uskuteční to, po čem volá například Národní centrála pro boj proti organizovanému zločinu, ať tady přestanou rušit mafiáni nebo postsověští mafiáni prát 100 až 130 miliard korun za nějaké čtyři, pět let, obrovské peníze, co tečou přes naši zemi proto, že Ministerstvo spravedlnosti neupravilo zákonný rámec, a ten zákonný rámec se týká právě i bitcoinové kauzy. Jde o zabavování výnosů z trestné činnosti, když je jasné, že k těm penězům člověk nemohl přijít legálně, přesně jak to stojí v rozsudku ohledně kauzy špinavých bitcoinů a pana Jiříkovského, ale není přesně prokázáno, z jaké té trestné činnosti ty miliardy jsou. Takže to byla konkrétní věc, kterou žádal náš odborník na justici Jakub Michálek.

A co se v té věci posunulo? No, vůbec nic. A my na tyhle plané řeči o tom – ještě to znovu, znovu si připomenu, ano, jak to řekla paní ministryně – kauza je uzavřena. Ne, my na tohle fakt neskočíme, fakt ne. Je mi z toho fakt smutno, protože tam prostě nebyla ochota slyšet náš odborný názor, který jen posiloval to, co říkají odborníci na boj s organizovaným zločinem, a přímo státní složky určené pro například zabavování těch největších výnosů z trestné činnosti.

Takže všichni jsme si všimli, jak probíhalo léto. Paní ministryně Decroix jmenovala takzvaného bitcoinového koordinátora, ten měl kauzu takzvaně analyzovat, byť to samozřejmě byl člověk jí jmenovaný čili z našeho pohledu prostě už tam byla narušena ta nezávislost a doporučovali jsme jiný postup: domluvit se a skutečně po konzultacích požádat Nejvyšší kontrolní úřad, úřad, který má velkou zkušenost s auditováním, úřad, který je skutečně nezávislý, je to složka našeho státu, a uložit ten audit jemu. To se nestalo a místo toho pan bitcoinový koordinátor dokoordinoval po nějakých šesti týdnech. A co udělal? To nevíme. Není žádná zpráva, nejsou žádné výstupy, jen vyplacené peníze panu dokoordinovanému koordinátorovi.

Já nechci teďka používat jen svá slova, ale ocituji týdeník Respekt, který v aktuálním vydání popisuje velmi zajímavě, jak to podle nich bylo s tou bitcoinovou kauzou, takže si myslím, že tady několik vět z toho článku právě o bitcoinové kauze stojí za zmínku. Je to zhruba z poloviny toho textu a mezinadpis zní Zametačka. My tomu říkáme vypouštění mlhy, když sledujeme některé ty kroky, ale zametání pod koberec je samozřejmě také příhodný termín, takže proto asi vybrali novináři to slovo zametačka.

„30. července 2025“ – tedy jenom moje poznámka, po ty dva měsíce, kdy nezasedala Sněmovna a neměli jsme šanci se tady vyptávat a interpelovat – takže „30. července 2025 zažila Eva Decroix svůj dosud největší kariérní náraz do zdi. Pár týdnů předtím veřejnosti slíbila vnést jasno do podezřelého miliardového daru v bitcoinech, který přijal její předchůdce Pavel Blažek, a ten den, toho 30. července, se z ministryně spravedlnosti stala politička, jejímž jediným úkolem je něco zamést pod koberec. Co se objevilo v médiích? Výbušný text, že musel skončit jí najatý poradce pro řešení těžko srozumitelné kauzy, bývalý ústavní soudce David Uhlíř, když chtěl zveřejnit nepříjemné zjištění“ – to je v uvozovkách.

„Objevila se řada spekulací, co bylo to nepříjemné zjištění, zda to byla právě role Zbyňka Stanjury, nebo to, kdo všechno byl jak informován.“ To my nevíme. Ale já opět cituji: „Advokát a bývalý soudce David Uhlíř měl být původně hlavním trumfem Decroix směrem ke znepokojené veřejnosti. Obraz ministerstva a v důsledku i celé vlády byl v troskách a policie vyšetřovala přijetí bitcoinů od odsouzeného Tomáše Jiřikovského. Ministryně sice v červnu nastoupila se slibem zjistit a zveřejnit, co přesně se stalo, ale vzhledem k tomu, že měla stejné stranické tričko jako Blažek, byla v nevýhodě. Proto se potřebovala domluvit s někým zvenčí, kdo v očích veřejnosti nebude spojován s ODS.“ Takže tady v tom novinářském článku se přesně říká, že to stejné stranické tričko byla prostě nevýhoda v očích veřejnosti, přesně to, co jsme říkali, a proto jsme doporučovali, ať ten nezávislý expert není najatý pro nějaký audit, ale ať je na tři měsíce prostě v čele toho ministerstva. Každopádně zpět k citaci. „Uhlíře doporučil šéf poslanců ODS a stranický expert na justici Marek Benda, znali se z minulosti, a Decroix tlačena slibem někoho takového mít v týmu obratem kývla. Stačilo jí, že Uhlíř má solidní jméno a souhlasí.“ Ted'ka kus vynechám. „A ministryně“ – jak popisují Respektu její spolupracovníci – „každopádně brzy pochopila, že s Uhlířem sáhla vedle. Bývalý soudce v novinových rozhovorech prohlašoval, že tématu nerozumí.“ Už skočím ke konci toho odstavce. „Nakonec se s Decroix vzájemně dohodli na předčasném ukončení jeho působení, ale“ – opět cituji – „v návalu dalších věcí si neřekli to nejdůležitější, tedy jestli Uhlíř zpracuje to, na co byl najatý, tedy závěrečnou zprávu o bitcoinech, vysvětlení pro veřejnost, k čemu na ministerstvu došlo, s dodržáním předpokladu padni komu padni.“

Takže ta nejdůležitější věc, co měl tento respektovaný člověk z justice zařídit, aby za dodržení principu „padni komu padni“ byla vypracována zpráva pro veřejnost, ta nejdůležitější věc se nestala. Pak mohou být spekulace, že se možná zčásti stala, ale něco v té zprávě se nelíbilo, třeba právě ta role Zbyňka Stanjury, ale to se my už nedovíme, protože nám jako poslancům, zvoleným i proto, abychom kontrolovali tuto vládu, nebylo nic předloženo.

Chápu, že ta kauza probíhala médií a každý má asi řadu informací, které ho zaujaly, ale ještě jednu věc si neodpustím. Opět to připomenu pomocí citace z toho článku v týdeníku Respekt. Týká se toho, že Pavel Blažek se od svého odchodu poměrně hojně vyjadřuje na sociálních sítích a po nějaké době se vyjádřila i nová paní ministryně. Cituji: „Hele, Pavle, nechtěl bys nás aspoň z nějaké elementární, právní či politické kolegiality ušetřit názorů, jak je to všechno úplně v pohodě? Je to celé od začátku úplně blbě a tyhle moudra jsou teď ministerstvu fakt platný jak mrtvýmu zimník.“ Tohle napsala v reakci na Blažkův tweet paní ministryně.

Samozřejmě to asi nenechalo úplně klidným celý tým koalice SPOLU, ale došlo k dalšímu jaksi zveřejnění z interního fóra ODS, kam pan bývalý ministr napsal, že za 27 let, co je v ODS, nezažil, aby ministerstvo vedené ODS zpracovalo na jiné členy ODS materiál, který je pak předán našemu úhlavnímu nepříteli, vrchním žalobcům v Olomouci. Takže co vadí panu Blažkovi? Respekt to shrnuje takto, že Decroix žalobcům ukázala čerstvé výsledky externího auditu, který je k němu velmi kritický a říká, že umožnil dražbu kryptoměny, i když měl písemný podklad, že to nemá dělat.

To je tedy bod 1 extrémně důležité věci, co se máme dozvědět zde na jednání pléna ohledně role celého ministerstva a toho, jaký byl zvolený postup za pana Blažka, máme to projednat. My jsme žádali, že by bylo velmi solidní, aby tady byla opravdu normálně projednaná ta kauza, nejenom pár minut ve vystoupení paní ministryně. Nicméně právě proto, že to vypadá, že se k tomu už dál nedostaneme a že tohle je všechno, co se dozvíme, tak připomenu několik věcí, co stále nejsou jasné, a to je mimochodem právě i role Zbyňka Stanjury.

Na Ministerstvu financí vznikla analýza, která hovoří úplně jasně. Vznikla dostatečně včas a říkala: Ten dar se prostě nemá přijmout, ten dar je s největší pravděpodobností výnos z trestné činnosti. Ještě jedna věc. Ten dar – a nedá se to vysvětlit – naruší princip právního

státu, kde nějaká pravidla prostě platí pro lidi, pro normální firmy, ale taky pro úřady. Tak jako každý člověk, když třeba chce uložit do banky větší obnos, musí vysvětlovat, odkud ty peníze jsou, je na něj uplatněn princip boje proti praní špinavých peněz, takzvaná AML směrnice, týká se to klidně částek od 250 000 korun výš, tak ten stejný stát přece nemůže přivírat oči, když se odehraje první kauza, první taková vlaštovka, že někdo chce státu miliardu darovat. To není možné. To jsou všechno principy, co byly narušeny, a my jako Piráti jsme říkali, že prostě nedopustíme, aby to vyšumělo, aby tyhle věci tady paní ministryně a pan ministr Stanjura nevysvětlovali. Dneska to vypadá, že si celá ODS přeje, aby ta kauza byla prostě, jak to řekli, uzavřena. To nelze!

Druhá část auditu, která byla zmíněná tedy i v médiích, dorazila na konci srpna. Nebyla zveřejněna celá, ale už nyní je ze všeho, co víme, zřejmé, že selhal naprosto každý politik, politický náměstek, člověk s rozhodovací pravomocí, který o té věci v průběhu věděl. Celý proces proběhl tak, že by člověk nevěřil, že může jít o státní úřad naší země, a ne nějaké banánové republiky.

K té analýze Ministerstva financí: jasně doporučovala, aby ministerstvo dar nepřijímalo. Dárce, odsouzený podvodník, to etické hledisko, že stát by měl uplatňovat stejný metr na své občany, své firmy a sám na sebe, a samozřejmě riziko praní špinavých peněz, když přitom Ministerstvo financí, pan ministr Zbyněk Stanjura, nyní bitcoinový Stanjura, má přímo v gesci boj proti praní špinavých peněz, jenže – a to je prostě věc, kterou my budeme chtít vysvětlit a budeme se na to ptát, dokud to vysvětleno nebude – Ministerstvo financí prý ponechalo tento dokument někde ležet zašantročený, takže uvízl a k ministru Zbyňku Stanjurovi se nedostal. Hmm, jenže 30. ledna na ministerstvo odešel dopis, dopis od Pavla Blažka označený jako vysoce důležitý a znějící, že v návaznosti na osobní schůzku posílá tedy podklady o odsouzeném Tomáši Jiřikovském, podklady o těch soudních rozsudcích a o té nabídce bitcoinového daru velmi vysoké hodnoty.

Takže ať už kdo zamlčí a zamlží cokoliv, celá země ví, že někdy v lednu proběhlo osobní setkání Pavla Blažka a Zbyňka Stanjury. Ten byl informován. Nevíme, jak stručně nebo jak podrobně, ale byl informován natolik, že si prostě měl pak pročíst ty rozsudky a sejít se s Pavlem Blažkem, s kterým se vídal každý týden na vládě, na předsednictvu ODS, a mimochodem, s kterým tady spoustu let seděl ve Sněmovně. Člověk by si řekl, že ti dva si i uměli zavolat.

Nu, my jako Piráti bychom se nyní dokázali, paní ministryně, ptát na spoustu konkrétních věcí – na stranu 40 z té časové osy, která jasně ukazuje, že ministerstvo mělo informaci o tom, že ty darované bitcoiny mohou pocházet – a nejspíš pocházejí – z trestné činnosti, před tím, než uzavřelo kupní smlouvy. Zajímá nás, jaké poučení z tohoto justice vyvodila, ale stejně tak to, že policie zaslala informaci, že ty dárcovy bitcoiny spojuje s podezřelým tržištěm, jenom přes advokáta pana Titze. Opět nás zajímá, co se stalo tam. A když policie 4. dubna, jak stojí v časové ose, prostě ustanovila, že by je bylo třeba zajistit, tak jak to, že nejspíš nevěděla, že stát v ten den bitcoiny draží? Co to je? To jsou konkrétní věci, na které chceme odpovědi. To jsou konkrétní věci, které nelze smést ze stolu slovy: Je to uzavřená kapitola, jako to před chvílí udělala paní ministryně.

Ještě ke slovům pana ministra Stanjury. Ten to opravdu takhle odmávl od sebe, že o daru věděl jen okrajově. Proto připomínám ten dopis z 30. ledna s číslem jednacím, s jasným odkazem na již proběhlou osobní schůzku, osobní projednání. Stejně tak se domnívám, že když už na Ministerstvu financí vznikl oficiální dokument, oficiální doporučení dar nepřijímat, tak není vůbec pravděpodobné, že by to ministr Zbyněk Stanjura reálně nevěděl. Pod ním jsou ty úřady, co poskytovaly součinnost, on je jejich nadřízený. Když se prováděla ta aukce, Ministerstvo financí prostě pomáhalo, aby to v pořádku proběhlo – technicky, věcně, neříkám, že právně.

A tohle jsou všechno kroky, které prostě znamenají jediné: buď pan ministr Stanjura absolutně nemá přehled, co se na ministerstvu děje – ale to je v přímém rozporu se zkušeností, jakou my Piráti máme s panem ministrem financí – anebo je tam ta druhá možnost, a sice že je to pan bitcoinový Stanjura a že ve skutečnosti ty věci se k němu dostaly, jenom si pohlídal, aby z toho nebyly formální důkazy. Jsou to možnosti. Já to zde představuji jako to, co se mně po osobních zkušenostech jeví jako pravděpodobné, ale obojí je skandální.

My jsme proto požadovali, ať jsou ty dokumenty týkající se kauzy zveřejněny, nebo ať je máme aspoň jako poslanci k dispozici, a to stejné žádal i Senát. Když si naleznete vyjádření paní senátorky Hany Kordové Marvanové, tak je to přesně to, co říkáme i my. Je skandální, když ti, kdo mají v rámci dvou komor kontrolovat vládu, nedostanou potřebné podklady.

My jsme požadovali, aby se také vyčíslilo, kolik ta celá legrace bude stát daňové poplatníky, a to je nyní o něco zjevnější. Několik milionů – minimálně 4 miliony – půjdou na právní náklady okolo této kauzy špinavých bitcoinů. Takže stát, který má své ministerské úředníky, svá právní oddělení, stejně uzavřel několik smluv na právní posudky s různými advokátními kancelářemi – ale řada z nich je prostě spjata s ODS a také s panem Markem Bendou – a bude to stát okolo těch nějakých 4 milionů korun.

A co dál? To nejčerstvější je informace, kterou tady paní ministryně prezentovala jako vítězství a výhru – ale ona to je spíš velmi smutná... Jak to říkal kdysi Václav Klaus? Nevýhra? Myslím, že dost – dohoda s hlavními skupinami kupců bitcoinů. Takže ti, kdo za kryptoměnu zaplatili, nakonec ji částečně ani nedostali, těm stát peníze vrátí, a ještě jim doplatí současný kurzový rozdíl. Co to znamená? Stát zaplatí více, než kolik od nich obdržel. Půjde tedy o několik desítek milionů korun, 40 nebo 50, a spolu s těmi právními náklady se to klidně vyšplhá k 55 milionům jenom čistě v těchto finančních závazcích. A k tomu všemu ještě připočteme ty stovky a stovky hodin, co s celou tou kauzou strávili úředníci, politici, tahle Sněmovna, místo abychom se věnovali buď řešení jiných urgentních záležitostí této země, nebo alespoň, když už se tato kauza stala, abychom tu pozornost využili právě k opravení toho zastaralého zákona o zabavování výnosů z trestné činnosti. Alespoň to se mělo stát, to je to nezbytné minimum. Ani k tomu, což byl jasný konkrétní návrh, který roky chce Národní centrála proti organizovanému zločinu, tak ani k tomu nedošlo.

Nenechme si tedy prosím namluvit, že se nic nestalo, že to bylo nešťastné, ale jinak v pořádku. Ne! To prostě znamená jediné: někdo chce mlžit a zametat pod koberec. Je to jedna z největších kauz za poslední roky. Testovala se tady důvěra a vláda, kde fakticky rozhoduje bitcoinový Zbyněk Stanjura, tato vláda tímto testem neprošla.

Když se podívám zpětně na ty poslední necelé tři měsíce, žádám jednoduchou věc: zveřejněte ten audit! Bez začernování, bez výmluv. Zveřejněte kompletní časovou osu, kde prostě u politicky odpovědných osob budou jména. My nežádáme jména úředníků, ale lidí, co nesou politickou odpovědnost. Lidé totiž mají právo vědět, co se stalo, a vláda se musí odpovídat přinejmenším Sněmovně. To je tedy kauza špinavých bitcoinů a já bych opravdu ráda, aby v této Sněmovně došlo k objasnění, a nikoliv zamlžení. Nicméně k objasnění jsou potřeba dva až tři: ještě paní ministryně spravedlnosti a pan ministr Zbyněk Stanjura. Otázky Pirátů budou pokládány, ale oni se mohou rozhodnout samozřejmě to vymlčet. A voliči jsou pak ti, kdo si to vyhodnotí.

Další bod, o kterém chceme, aby se nejenom mluvilo, ale hlavně aby se v něm konalo, je střet zájmů Andreje Babiše. Jde o miliardy, které stále chybí ve státním rozpočtu, jde o miliardy, které hradí lidé namísto holdingu. A my máme, vážené kolegyně a vážení kolegové, ještě poslední šanci tuhle věc napravit. Tato schůze může projednat zákony, které posílí důvěru v systém, který nenadržuje pár oligarchům, v systém, který bude skutečně měřit tím pověstným stejným, a nikoliv dvojím metrem. Jenže pokud to bude vypadat, že se tady prostě všichni jenom poškrábou na čele, řeknou: No, tak jsem čtyři týdny před volbami něco navrhl, a holt se to už nestihne, tak se pak nemůžeme divit, když někteří voliči budou hledat

nějaké vlastně docela radikální a pro demokracii nebezpečné řešení, a já to prostě takhle nechci.

Jako Piráti máme jasný plán na prvních 100 dní případné příští vlády (Ukazuje černý leták se žlutým nápisem „100 dní“.), jasný plán, jak postupovat hned po volbách, a ten náš plán na prvních 100 dní samozřejmě obsahuje i opatření týkající se boje proti korupci a konkrétní zákony, které jsme předložili, vypracovali a už mohly být schváleny v této Sněmovně. Konkrétně se k těmto bodům, protikorupčním zákonům, zákonům proti střetu zájmů a pro posílení skutečné nezávislosti antimonopolního úřadu ještě vyjádří Ivan Bartoš, který to právě připravil, protože měl veřejné zakázky na starost, ale zmínit to musím už teď.

My, protože vidíme, jak jsou na tom rodiny v této zemi, samozřejmě máme jasný plán i pro podporu více než 90 procent rodin. (Ukazuje černý leták se žlutým nápisem „90 % RODIN“.) Máme jasný plán pro to, jaké mají být daňové úlevy a konkrétní kroky pro posílení koupěschopnosti českých rodin. Nicméně musí to jít ruku v ruce i s modernizací státu, osekáním korupce a zajištěním jasných daňových příjmů, a to právě i tím, že dotační podvodníci nebudou vysosávat státní rozpočet.

Jestli je v této zemi nějaký skutečný zásadní střet zájmů, střet toho, že někdo má svůj byznys, své podnikání, a to je v pořádku, ale současně, a to už v pořádku není, chce upravovat nejenom zákony, ale i celou politiku této země jakožto premiér, ministr, člověk na vrcholku té pyramidy vlivu, jestli někdo takový je opravdu, opravdu představitelem tohoto propojení byznysových a politických vlivů, tak je to Andrej Babiš.

Pozornost veřejnosti je na to samozřejmě upřena už roky. Mnoho lidí, mnoho lidí z těch, kteří mně píší, na ulici oslovují, vidí, jak je to nebezpečné, když se propojí obrovský miliardový holding a současně vliv na to, jaké státní zakázky budou vypsané a uděleny, kdo dostane jaké dotace a jaká bude podoba těch dotačních programů. No jo, jenže tito lidé nám také říkají, že vidí – a je to opravdu na kontaktní kampani od Karlových Varů přes Brno až po Prahu – že to pravomocně uznané porušování zákona, které jsme vybojovali i my jako Piráti, protože jsme do těch soudů šli, a Ivan Bartoš právě ty spory vymáhal, měl tu odvahu, tak tyhle spory, které prošlapaly cestičku, nenásledoval nikdo z dalších stran.

Opakované zneužívání veřejných peněz firmami z holdingu Agrofert, z holdingu, který si právě pan Babiš jenom odložil do svěrenského fondu, ale nikdy se ho ve skutečnosti doopravdy nevzdal – naštěstí Jakub Michálek ubránil skutečně funkční evidenci skutečných majitelů a víme, že jde o to, kdo je skutečným beneficentem, tím, kdo má prospěch, a ne o to, do jaké obálky byly jaké firmy schovány a strčeny. Tento člověk, u kterého šest různých soudů, včetně Nejvyššího správního soudu, potvrdilo, že je ve střetu zájmů, respektive byl, a ty firmy neoprávněně čerpaly veřejné prostředky – šlo o miliardy korun, vracet by se mělo zhruba 10 miliard korun – tak tento člověk, který si hraje tady na velkého filantropa, tyhle peníze může vrátit, a nevrátil. Jediným rozhodnutím může těch zhruba 10 miliard korun, co dluží českému státnímu rozpočtu, poslat nazpět, uznat rozhodnutí těch soudů, říct jasně: OK, to, že se tady tvářím, že rozdám nějaké miliony, je jedna věc, ale já reálně pošlu zpět těch 10 miliard, ty skutečné peníze, o které mi jde. Ale to Andrej Babiš ani po pravomocném rozhodnutí soudu neudělal. Tyhle peníze stále chybí ve státním rozpočtu a vláda Petra Fialy bohužel, mě to fakt strašně štve, jako celek mlčela. Ministr Výborný, ministr Stanjura, to jsou ti další, co měli tyto peníze vymáhat. Jde o české lesy, jde o Čepro, pokud se nepletu. To jsou konkrétní zakázky, konkrétní peníze, které měly být vymáhány Ministerstvem zemědělství, Ministerstvem financí.

Už v roce 2022 přitom právě Ministerstvo zemědělství zpracovalo analýzu, podle které bylo nutné zahájit kroky k navrácení těchto peněz. Referovali o tom novináři, například Seznam Zprávy. A co se stalo? Ten dokument zůstal utajen. Také vám to připomíná kauzu špinavých bitcoinů? Mně rozhodně. Jenže tohle tajemství před Sněmovnou, před veřejností těsně před volbami fakt nepřinese nic dobrého.

A já připomínám, my jsme to nevzdali, Piráti jednali. Tam, kde jsme měli odpovědnost, jsme ty soudy vyhráli. V roce 2021 jsme předložili novelu zákona o střetu zájmů. Tehdy neprošla. V roce 2022, to už jsem zmínila, jsme zpřísnilí evidenci skutečných majitelů, zpřesnili se pravidla a my jsme tím zachránili přístup Česka až ke 180 miliardám z Národního plánu obnovy. Pamatuju si, jako by to bylo dnes, jak tady vystupovali jednotliví poslanci za hnutí ANO a chtěli zablokovat toto zpřesnění pravidel, aby se nevědělo, kdo reálně vlastní holding. Až když jsme tady vlastně po každém vystoupení upozornili, že můžeme přijít až o 180 miliard korun jako Česko, tak ta pravidla nakonec byla zpřísněna a zpřesněna. Takto Piráti bojovali a takto chceme bojovat i za ty současné miliardy. To, že my jsme vymohli ty nezákonné dotace z důvodu střetu zájmů, by měl být precedens, vyšlapaná cestička pro všechny další. Místo toho páni ministři Marek Výborný a Zbyněk Stanjura čekali. Pročekali čas, který na to měli.

Nejde jenom o náš názor. Ke stejnému závěru, k tomu, že je ten pravomocný rozsudek, který potvrzuje střet zájmů Andreje Babiše, ke stejnému závěru dospěl i evropský žalobce s kriminalisty. A to ticho od státu, ticho samozřejmě i od hnutí ANO – protože kdo by upozorňoval šéfa na to, že má vrátit 10 miliard korun, že? Tohle ticho se změnilo až těsně před volbami v srpnu 2025, až poté, co jsme zorganizovali takovou akci před sídlem ANOfertu, pardon, před sídlem hnutí ANO a Agrofertu. Až když jsme spustili právě tu veřejnou výzvu k záchraně 10 miliard korun, kterou na našem webu nakopnemetu.cz už podepsala řada lidí, až tehdy čili pod tlakem veřejnosti, médií a Pirátů právě pan ministr Výborný oznámil, že stát prý začne jednat. Akorát to nebylo nějaké... hmm... státnické rozhodnutí, to bylo opožděné přiznání, že někdo zoufale selhal.

Fakt mě to štve. Dva roky všichni věděli, že mají konat, a nekonali. Mezitím veřejnost platila. Zaplatila toastovou linku v Babišově závodě, zaplatila Babišovu reklamu, zaplatila agrodotace firmám, které podle soudu neměly na ty peníze prostě nárok, a ty miliardy chybí. Chybí ve školství, chybí ve zdravotnictví, chybí v podpoře dostupného bydlení. Ta krize dostupnosti bydlení souvisí samozřejmě i s tím, že ve všech rozpočtech v poslední době nejenom že pan ministr Stanjura škrtnul ty miliardy, které by mohly pomoci nastartovat tisíce a tisíce nových bytů, ale současně že tam ty peníze prostě reálně nebyly, a těchto 10 miliard by opravdu znamenalo velkou, velkou pomoc. Všude tam, kde by ty peníze mohly měnit životy lidí k lepšímu a kde chybí, si můžete, vážené občanky, vážení občané, říct – Andrej Babiš, když to nezákonně získal, tak to přece může o své vlastní vůli státu vrátit. Může se inspirovat bitcoinovým dárce Tomášem Jiříkovským a dát tentokrát už oprávněný dar prostě proto, že to lidem v této zemi patří. Jenže i když soudy mluvily zcela jasně, i když jde o miliardy, tak navzdory auditu, navzdory analýze Ministerstva zemědělství bylo ticho po pěšině. Selhání, které si musí vyhodnotit lidé sami.

My Piráti jsme ty problémy otevřeli, to řešení jsme nabídli. My jsme se nebáli vždycky upozorňovat na to, jaká je holá pravda, takže tohle za mě není žádná náhoda. To je systém – na jedné straně mocní, kterým třeba aktuálně bitcoinový Zbyněk Stanjura (Znovu ukazuje obrázek s ministrem Stanjurou ve zlaté minci.) navrhuje nulovou daň, nulovou daň pro několik desítek, maximálně stovku nejbohatších lidí v této zemi, a naopak ty reálné věci v oblasti dostupnějšího bydlení nebo podpory rodin, kde se dnes stát bohužel buď vymlouvá, nebo reálně vidí, že na ty věci nemá. My jako Piráti proto máme plán (ukazuje obrázek s nápisem „MÁME PLÁN NA PRVNÍCH 100 DNÍ“), jak tu změnu nakopneme, máme jasný konkrétní plán na prvních 100 dní po volbách, máme vypracované konkrétní legislativní návrhy, a opravdu už tady nechceme dál poslouchat, že na něco není, typu dostupné bydlení nebo podpora rodin více než 90 procent rodin (ukazuje obrázek s nápisem „NAKOPNEME PODPORU 90 % RODIN“), kdy opět, to jsme dnes předložili, ten legislativní návrh v paragrafovaném znění, jak chceme nakopnout podporu pracujících – díky valorizaci slevy na poplatníka, rodin i díky valorizaci rodičovského příspěvku – a současně, kde na to vezmeme. To je samozřejmě i důležité říct, že jsme vyčíslili, kde na to vezmeme, a není to pouze osekání dotací agromamutům a vymození těch dotací nejenom od Andreje Babiše, ale

i od dalších jemu podobných, ale samozřejmě také. To je také součástí toho našeho plánu. A proto tak jasně zdůrazňujeme, že my jediná jsme ty kroky udělali, když jsme na to měli tu zodpovědnost a pravomoc.

Já tedy nechci, aby se dál platily agrodotace firmám, co na ně nemají nárok. Nechci, aby ty peníze chyběly, a nechci, aby lidi ztráceli důvěru v politiku jako takovou. Nechci, aby se vlastně báli, jestli pravidla budou platit jenom na ně, na malé firmy, na které se dřív zaklekávalo za vlády Andreje Babiše, a na ty mocné zase nic. To mě fakt štve.

A proto my jako Piráti mluvíme o tom, že tak jako jsme stáli proti Babišovu střetu zájmů od začátku, a když ostatní mlčeli, tak jsme jasně postupovali směrem k vrácení těch peněz do státního rozpočtu, tak úplně stejně chceme, aby stát vymáhal veškeré nezákonné dotace, aby stát změnil zákon o střetu zájmů tak, aby ho už nešlo obejít, a aby žádný politik, ať už se jmenuje Babiš, nebo nějak úplně jinak, nemohl využívat veřejnou moc, to, že je zvolen, k vlastnímu obohacení. To fakt ne.

My chceme budoucnost, budoucnost, kde když se Andrej Babiš vrátí, nebude všechno jenom horší, ale budou platit pojistky, bude jasné, že některá z těch minulých zneužití a nezákonně vyplacených miliard už nebudou možné. Jenže bohužel ty penězovody nebyly zastaveny. Já to nechci dopustit, proto nabízíme to řešení a upozorňujeme, že tak jak to lidé vidí, když peníze chybí ve školství, když chybí v nemocnicích, tak že návrh rozpočtu, a to i toho, který je aktuálně diskutovaný, je prostě jenom rozpočet přežívání. Rozpočet, který sice má vlastně docela velký schodek, ale přesto neinvestuje do těch skutečně důležitých oblastí, a to je dostupné bydlení, modernizace státu včetně toho, že stále nejsou splněny žádné sliby, například týkající se eLegislativy, čili opravdu elektronicky fungujícího zázemí pro tvorbu zákonů a vyhlášek. Jenom se v tom utopila už více než miliarda korun a nefunguje to.

Nejsou splněné sliby více než deset let trvající okolo takzvaného jednotného inkasního místa, to je zase zodpovědnost Ministerstva financí, ano, pana bitcoinového Stanjury. (Ukazuje znovu portrét ministra Stanjury.) Nic, co by posunulo tuto zemi skutečně dopředu, bohužel v oblasti moderní státní správy se na Ministerstvu financí, aby se usnadnilo právě jak fungování daní, spolupráce mezi dnes Finanční správou a Českou správou sociálního zabezpečení, tohle se prostě systémově nezjednodušilo a nezlevnilo. Namísto toho vidíme, že výdaje na školství klesají o více než 14 miliard korun. Superdávka, která má údajně šetřit, tak prostě není jasné, jak dopadne na ty nejpotřebnější. Nebyla ani zveřejněná kalkulačka k tomu, jaké budou její konkrétní důsledky pro konkrétní domácnosti. Platy ve veřejném sektoru – ty stagnují a reálně vlastně klesají. Nu, a rozpočet pro příští rok, ten předpokládá růst příjmů z pojistného, takže očekává růst mezd, ale zároveň nečeká téměř žádný růst příjmů z výběru DPH. Co to znamená? Zbyněk Stanjura nevěří, že lidé budou více utrácet. Takže žádné zrychlení výstavby bytů, žádný plán na modernizaci státu, jenom další nekonkrétní sliby a schodek.

Díky podpoře, co obce dostaly v rámci regionálního fungování od Ivana Bartoše, připravily projekty za 10 miliard korun, které Ivan Bartoš vyjednal i z evropských peněz. Rozjely výstavbu, je to víc než 5 000 bytů, a návrh podaly projekty za dalších 10 miliard, protože měly tu odbornou podporu, jak je připravit. A tyhle peníze, těch 10 miliard korun, do výstavby dostupnějšího bydlení za a) Zbyněk Stanjura zasekl, nedal, a za b) Andrej Babiš nevrátil, i když by měl. Je to přesně ta částka z nezákonně vyplacených dotací. Takže podle nezávislých ekonomů je návrh rozpočtu na hraně, reálně se počítá s rozpočtovým provizoriem, s tím, že nová vláda stejně všechno předělá. Je to prostě taková účetní improvizace, je to naoko.

Ale já už nechám tuto debatu, ačkoliv by byla velmi důležitá, případně na později, i když se domnívám, že to řadu lidí velmi zajímá, jak hospodaří naše země a jestli skutečně investuje do zlevnění svého provozu náš stát do budoucna, nebo jenom přežívá z roku na rok. Nechám i na každém, ať si posoudí, jak věrohodné mu přijdou programy a sliby jiných stran.

Náš program a naše úspory pro rodiny, náš konkrétní plán, jak nakopneme podporu pro více než 90 procent rodin, najdete všichni na webu nakopnemeto.cz. To je pirátský plán, za kterým stojím nejenom já, ale třeba i docent Libor Dušek, ekonom, člen NERVu – Národní ekonomické rady vlády.

Ale já se dostanu ještě k jednomu bodu. Je to bod, který je na pořadu jednání, je to bod, který je na pořadu jednání jako první, je to takzvaná vratka ze Senátu. Co to znamená? Že Senát něco škrtnul, něco přidal, a my nyní zde ve Sněmovně nemáme jinou možnost než to buď přijmout, nebo odmítnout. Já právě proto, že jsem jako člověk, co se vždycky do těch zákonů ponoří do detailů, konzultuje s odborníky, tak jsem nyní dost rozpolcená a budeme se k tomu samozřejmě jako Piráti ještě vyjadřovat konkrétně, až to přijde na řadu.

Ale já už se nyní chýlím ke konci, protože my máme, myslím si, ještě další řadu kolegů, kteří chtějí vystupovat k návrhu programu. Už tady zaznělo, pokud vím, osm nových bodů od předřečníků a za nás, za Piráty, také vystoupí další s těmi svými návrhy bodů, které je třeba ve třetím čtení možno okamžitě schválit.

Tak jenom stručně shrnu, co znamená tato vratka ze Senátu, tento návrh. Znamená to poměrně složitou věc, která má jednak dva řekla bych technické aspekty a potom jeden politický.

Technicky ten návrh obsahuje řadu takových důležitých nebo užitečných – já bych tomu řekla vychytávek, menších věcí, a ano, vede ke zjednodušení. Ve Sněmovně, když se tento návrh projednával pod zkratkou (nesrozumitelné) – úplně krypticky – JMHZ, tak tento návrh byl označen za hotový a funkční, a najednou se nám vrací ze Senátu s tím, že to tak nebylo a že ho je potřeba ještě změnit. To je první otazník. Jako to nám tady co? Někdo lhal, že to prostě nebylo připravené správně? Anebo to bylo schválně, že tam byla zabudovaná nějaká tikající bomba, aby byla výmluva, proč to ze Senátu vracet? Já nevím. Samozřejmě u těch konkrétních byrokratických technických zjednodušení jsou to věci, které za Piráty podporujeme.

Ale spolu s těmito menšími vychytávkami přichází i něco, co úplně mění celý ten charakter, podstatu toho návrhu Senátem, za vlastně aktivní role ODS a koalice SPOLU se do toho zákona vkládá něco, co zní jako věc pro ekonomy: zrušení daňového limitu 40 milionů korun pro osvobození příjmů fyzických osob z prodeje firem či cenných papírů. Pokud si říkáte: Tomuhle nikdy neporozumím, tak mi zkuste nyní věnovat dvě až tři minuty. Obracím se teď na kolegyně a kolegy ve Sněmovně i na vás, občané, kteří toto sledujete, protože jde o věc, co bude mít opět patrně miliardový a negativní dopad na státní rozpočet a nevyčíslitelný dopad na férovost daní a daňového systému v naší zemi.

Ale ještě než se dostanu k vysvětlení podstaty věci, tak zmíním: jde o limit, který schválila celá koalice SPOLU i celé hnutí STAN v rámci takzvaného konsolidačního balíčku čili protidluhového balíčku na to, aby veřejné finance mohly fungovat. V roce 2023 si každý může dohledat hlasování, jak to poslanci celé tehdejší vládní koalice schválili.

Proč? Protože je to logická věc, která funguje napříč světem. Já jsem si připravila na tuto schůzi (Ukazuje materiál.) jednoduchý přehled, jak se daní prodej firem a podílů v nich napříč zajímavými zeměmi v Evropě i ve světě. Takže když to popíšu, zdanění prodeje třeba ve Francii, začnu u nejvyšší částky, u toho nejvyššího podílu, je 30 procent. V Rakousku, sousední země, 28 procent. Holandsko – Holandsko se nazývá často mekkou kapitalismu. Holandsko je země, která má kontinuitu podpory podnikání od 16. století, 27 procent toto zdanění. Německo, největší ekonomika v Evropské unii, 26 procent. Velká Británie, finanční centrum Evropy, 24 procent. Spojené státy americké – hm, jak asi daní kapitál země, která má úplně nejvyspělejší kapitálový trh na světě? Možná vás to překvapí, také 24 procent, stejně jako Velká Británie. Polsko, náš soused, který má násobně vyšší majetkové daně, asi pětkrát, má 19 procent. (Ukazuje materiál.) Co jsem přeskočila, je sloupeček Česko, 23 procent, ale pouze nad 40 milionů korun v jednom roce nebo od roku 2024.

Takže teďka to, co je opravdu trochu složitější a techničtější. Ten limit je nastavený velice vysoko, případná prodávaná firma musí nabýt na hodnotě v částce vyšší než 40 milionů korun od roku 2024 a – a to je také velice důležité – netýká se to rodinných firem, netýká se to převodu na blízké, tam je jasná definice toho, kdo je blízký příbuzný, a přímá příbuzenská linie to zdanění nemá. Takže argument, co někteří používají, že tady celá koalice – SPOLU, STAN a Piráti – zavedla něco, co omezuje rodinné firmy, není pravdivý. Ale co je pravdivé, je, že nyní Zbyněk Stanjura a řada dalších chce osvobodit zisky nad 40 milionů korun tak, aby se z nich platila nulová daň. (Ukazuje materiál.) Tohle má být ta nová úprava, ta nula. 23 procent nad 40 milionů korun, zhodnocení od roku 2024, od minulého roku, to je to, co platí nyní, a schválili to tady vládní poslanci roku 2023 tak, jak tady sedí (Ukazuje vpravo.) napříč pravou částí sálu. Velká Británie, Spojené státy 24 procent, Francie 30 procent. A maličký komentář, protože já jsem velmi ráda korektní a ráda ukazuji souvislosti kompletně: Švýcarsko a Slovensko v grafu mají nulu, ale – a já už se opravdu blížím k závěru – co se týče Švýcarska, tak tam jsou desetkrát vyšší daně z majetku, a zdůrazňuji, ve Švýcarsku například vám zdaní i nemovitosti vlastněné jinde po světě. Jenom příklad pro srovnání, že ta nula u této země znamená pouze, že mají jinak nastavený daňový systém. A Slovensko? To má například daň z finančních transakcí a DPH 23 procent, což samozřejmě dopadá jak na pracující, tak na seniorky, seniory.

Ukazuji to takhle systémově, aby bylo jasné, že jsme v našem ekonomickém týmu spolu s docentem Liborem Duškem a dalšími srovnávali, jak různé daňové systémy fungují. Byli jsme právě schopni vysvětlit celé jak koalici SPOLU včetně ODS, tak hnutí STAN, že tento návrh – a my se absolutně nestydíme za to, že jsme s ním přišli my – dává smysl a že se týká několika desítek nejbohatších osob ročně, do budoucna maximálně zhruba stovky osob podle toho, jak jsou uskutečňovány prodeje a jak to funguje. Takže jsme měli jasný odhad a také jasné argumenty, například miliardáře pana Jana Barty, který opakovaně vysvětluje, že daně jsou potřeba platit, stojí si za tím, že je rád, že on vlastně platí do státního rozpočtu jako fyzická osoba obrovské peníze, protože z toho pak jsou školky, nemocnice a fungující stát, a že to, že u nás byla v téhle oblasti nulová daň, mu nedávalo smysl. V sousedním Německu se ta daň platí, v Polsku taky.

Já vám ještě předestřu výpočet, na kterém to možná bude nejsrozumitelnější – prodej firmy za 100 milionů. To už je firma trochu větší, ale stále ještě představitelné, že ji vybudujete. Aby se na ni ta daň vůbec vztáhla, tak musela se zhodnotit, nabýt na hodnotě 60 milionů za tento rok, takže v roce 2024 měla hodnotu 20 milionů korun. V tomto roce by se zhodnotila řekněme o 80 milionů. Takže co? Z těch 80 milionů se 40 odečte. Až to, co je nad těch 40, nad toto zhodnocení, se má platit daň podle dnes platné legislativy. Znamená to, že ta daň vychází na 9,2 milionu u firmy prodané za 100 milionů. Je to 9,2 procenta. A já, když vnímám, jak jsou zatíženi daní zaměstnanci, ti odvádějí v průměru 41 procent na daních, na odvodech, lidé, co platí minimální mzdu, tak platí 36 procent, studenti a senioři, i když pracují na dohodu, odvádějí 15 procent. Když si vydělají víc než 11 500 měsíčně, tak platí samozřejmě víc. Tihle všichni daně normálně platí. A proč by ti úplně nejbohatší v naší zemi, těch několik desítek lidí, mělo platit nulu? Proč by měl být zaveden tento (Ukazuje materiál.) nulový daňový ráj pro ty úplně superbohaté? Za mě to je jednoduché. Já chci stát, kde pravidla platí pro všechny, férovou republiku, kde lidé vědí, že se mohou spolehnout na to, že se jim nějaká šibř a bitcoinová kmotřina nebudou smát do tváře třeba takovýmito – za nás úplně neskutečnými – návrhy.

Blížím se k naprostému závěru. Toto je bod, který se bude projednávat jako první na této schůzi, bod, který za nás znamená škrtnutí naprosto férové a přiměřené daně, s kterou celá vládní koalice v roce 2023 souhlasila, a úplně absurdně se tisk 926 stává pastí, pastí, která obsahuje mix opatření, z nichž je část správná a část, kterou jsem právě popsala, naprosto chybná.

Je to samozřejmě způsob, jak dát lidem výmluvu, proč nás třeba očerňovat, že jsme proti osekávání byrokracie, ale to není pravda. My jsme připravili a přijali tři antibyrokratické balíčky jako Piráti. Co se ale stalo? Tady někdo ty opravy a úpravy nezanesl ve Sněmovně, někdo je vrací až ze Senátu, a opravdu to není chyba ministerských úředníků, to mi je naprosto jasné. My tedy v situaci, kdy se zadlužení státu nějak extra nezlepšilo, fakt nevidíme důvod, proč zavádět nulovou daň pro miliardáře, pro ty úplně nejbohatší, několik desítek lidí ročně.

Nevidíme důvod, proč nepodpořit více než 90 procent rodin konkrétními úsporami a konkrétním plánem, který jsme jako Piráti představili. Řadu těch věcí jsme už dávali k hlasování, řadu z nich mnozí zamítli a jsou to věci, které my budeme prosazovat, které budeme dál vznášet. Také víme, že snaha o ochranu zdraví dětí, reprezentovaná například regulací prodeje energetických nápojů, kterou podrobně popíše moje kolegyně Klára Kocmanová a navrhne zařazení bodu, je něco, co by se vyplatilo celé zemi, a že posilování odolnosti dětí je nakonec investice do naší budoucnosti. A stejně tak víme, že agenda reformy Úřadu (pro) ochranu hospodářské soutěže, tedy agenda, kterou jsme předložili my, leží tady a opět je možné ji schválit, je něco, co lépe ohlídá těch více než 900 miliard korun, co ročně se protočí ve veřejných zakázkách.

Ovšem toto představí a jako bod navrhne právě Ivan Bartoš a já jako poslankyně zvolená jako expertka na sociální a rodinnou politiku jen říkám, že když mluvím s lidmi na ulici, v rámci kampaně, a když jsem s nimi mluvila celé ty čtyři roky během volebního období, tak lidé dobře vnímají, že konkrétní slova za sebou musí mít činy, že když letos právě kvůli našim činům zvažují volit Piráty. Je to proto, že my nic nedlužíme ani Agrofertu, ale jasně pojmenováváme, když má vrátit 10 miliard korun, že nic nedlužíme žádným vlivovým skupinám, ale že jsme zavázáni jen a pouze lidem, normálním lidem žijícím v naší zemi, kteří chtějí jediné: aby naše země fungovala, zákony platily, neděly si tady bitcoinové kauzy, aby vládli politici, co nejsou ve střetu zájmů a přihrávají svému byznysu, a právě proto říkám, jak tu změnu jako Piráti chceme nakopnout a také ji nakopneme, když dostaneme za tři týdny tu důvěru. Díky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Poprosila bych vás, abyste mě vystřídala v řízení schůze, neb mi uplynul už čas poměrně delší dobu, děkuji, a vy jste na řadě.

Nyní poprosím pana předsedu klubu Pirátů Jakuba Michálka a poté je na řadě pan předseda Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí občané, my jsme se už nějakou dobu neviděli v Poslanecké sněmovně a vzhledem k tomu, že toto je jediná příležitost za nějaké čtyři měsíce, kdy můžeme vystoupit k záležitostem, které je důležité veřejně debatovat, tak mi dovolu, aby dnešní projev byl poněkud podrobnější.

Je to tím, že naposledy jsme se viděli na schůzi Poslanecké sněmovny v červnu a další schůze nás čeká až v listopadu. To znamená, dneska máme v podstatě jediný den dneska, možná zítra, během čtyř měsíců a je to jediná příležitost, kdy se můžeme bavit o věcech, které jsou důležité pro naše občany a kde můžeme navrhopvat řešení konkrétních záležitostí.

Ostatně my jsme požádali vládu, aby svolala mimořádnou schůzi na téma představení bitcoinového auditu. To bohužel vláda neučinila, takže nemáme možnost debatovat tuto záležitost podrobněji. Stejně tak vláda nesvolala schůzi tento týden na čtvrtek, takže se

nekonají interpelace, na kterých by opozice mohla vznést svoje připomínky. Skutečně ani Pirátská strana se čtyřmi mandáty ve Sněmovně nedisponuje tou možností 40 poslanců svolat mimořádnou schůzi, takže opravdu toto je dnes jediná možnost, kdy máme tu příležitost diskutovat záležitosti veřejného zájmu.

Nemohu začít jinak, než abych reagoval na tu přestřelku, kterou začalo dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Opravdu jsem znepokojen tím, že někteří předáci politických stran si myslí, že pro ně neplatí pravidla, že pro ně neplatí zákony, například zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a došlo tady k tomuto, co média nazývají uzurpování si řečnického pultíku, ale já si opravdu myslím, že tohle do Poslanecké sněmovny nepatří. Měli bychom dodržovat pravidla tak, jak jsou v zákoně, a proto si myslím, že je také dobře, že jsme se nakonec vrátili k tomu pořadí, jak vyplývá z pořadí přihlášek k vystoupení, jak byly podány na sekretariát paní předsedkyně Pekarové.

Jenom můžu k tomu dodat, že bych si velmi přál, aby se pan Babiš takto energicky pustil, jako se pustil tady do boje o řečnický pultík, tak aby se stejně energicky pustil do zlevňování pečiva, másla a dalších potravin pro české občany. To by bylo! To by skutečně pomohlo a všichni by jásali.

K dnešnímu projevu. Já budu na začátku mluvit zejména o bitcoinové aféře, protože je jasné, že koalice udělala maximum pro to, aby se bitcoinová aféra nedostala na program dnešního jednání, a z toho, jaké informace máme k dispozici, je jasné, že ten problém je obrovský a občané to vnímají velmi vážně. V podstatě z toho, jak se bavíme s lidmi, velká většina se domnívá, že toto se prostě v demokratickém státě nemá dít, že nejsme banánová republika, aby tady stát od pravomocně odsouzených kriminálníků přebíral miliardy za nevyjasněných okolností.

Stejně tak i zástupci vládní koalice dali jasně najevo, že vnímají závažnost této kauzy. Pan Kupka se vyjádřil, když budu citovat jeho slova, že je to obrovitý politický průs... – tři tečky. Paní Decroix uvedla, že to je celé úplně blbě, takže evidentně i podle vyjádření koaličních poslanců je právě bitcoinová aféra věc, která je velmi závažná, a měli bychom ji projednávat.

Vzpomeňme si na to, když Ivan Bartoš musel obhajovat tady v Poslanecké sněmovně to, co se úplně nepodařilo na digitalizaci stavebního řízení, kolikrát tady vystupoval, kolikrát skládal účty. A to už máme k dispozici audit digitalizace stavebního řízení a ten potvrdil to, že digitalizace byla na 80 procent hotová, že ten základní podvozek byl nastaven dobře a že bylo možné a mělo smysl tu digitalizaci dokončit. Tehdy, když šlo i o Ivana Bartoše, vláda neváhala a podpořila projednání této záležitosti na plénu Poslanecké sněmovny. A teď, když jde o záležitost, která se týká Pavla Blažka nebo Zbyňka Stanjury, nemůžeme mluvit o bitcoinu a naopak není tady vůbec žádná ochota ze strany vládní koalice, abychom projednávali tuto záležitost buď na mimořádné schůzi, nebo aby byla ta záležitost řádně zařazena jako bod dnešního programu.

Dále budu mluvit o druhé záležitosti, kterou považuju za zásadní, a to i s ohledem na to, že se blíží volby a občané budou znovu rozhodovat jako nejvyšší soudci a budou rozdávat znovu ty karty, a samozřejmě logické je ptát se, komu budou náležet daňové výhody, daňové výjimky a daňové úlevy. Samozřejmě my tady chceme ukázat na to, že část politického spektra, zejména ODS a ANO, se dneska chystá odsouhlasit zákon, který v praxi znamená nulové daně při prodávání velkých firem při ziscích, které mohou dosahovat stovek milionů i miliard korun, a nebudou žádným způsobem zdaněny. Na druhé straně Piráti navrhuji úlevy pro 90 procent českých rodin a domácností. To je věc, která by pomohla prakticky každému a měla by z ní velký prospěch střední třída, zatímco teď se potýkáme s tím, že střední třída naopak doplácí na různá opatření, která tato vláda schválila. Já neříkám, že některá z nich nebyla potřebná. Ano, došlo k různým změnám a některé věci my jsme i ve vládě tvrdě

kritizovali, protože nám přišlo, že není namístě úplně třeba rušit školkovné, že není namístě zdrazovat hygienické potřeby, byli jsme obezřetní ohledně některých dalších změn.

Samozřejmě vláda přistoupila i k nepopulárním krokům, jako bylo zvýšení daně z nemovitostí, zvýšení odvodů pro živnostníky a tak dále. To už je vyřešená věc, ale jak můžeme za této situace, kdy se střední třídě přitížilo v situaci, kdy byla víc jak 30procentní inflace, kdy teprve v tomto roce nebo v příštím roce je výhled, že se dostaneme na úroveň před covidem roku 2019, jak v takovéto situaci po tom, co jsme střední třídě museli zvýšit daně, jak můžeme stejnými ústy navrhopvat, jako to dělá Zbyněk Stanjura s podporou ANO, osvobození nebo odpuštění daně ze zisků, daně z kapitálových zisků tak, aby z prodeje firem se neplatily vůbec žádné daně? To opravdu mně rozum nebere, a když se bavím s lidmi na ulici v kontaktní kampani, tak to prostě také nechápou, proč je toto největší priorita koalice SPOLU před volbami, proč se musí přejít tato slavná Sněmovna k tomu, aby diskutovala, aby schválila na poslední chvíli zákon, který umožní daňovou výjimku, další daňovou výjimku pro tyto mimořádné vysoké multimilionové zisky?

Proč se nemůže Sněmovna sejít k řadě dalších důležitých zákonů, které se nestihnou projednat, ať už je to zákon proti střetu zájmů, který by měl být zpřísněn, ať už je to problematika kartelů a tak dále, takže k těmto věcem Sněmovna svolána nebyla, neproběhne mimořádná schůze k bitcoinům, ale naopak se tady scházíme k této daňové výjimce, která akorát zaplevelí náš právní řád a naruší samozřejmě základní spravedlnost, že člověk s průměrnou mzdou bude platit daně, bude platit několik tisíc ze své mzdy, a na druhé straně člověk, který má mnohamilionové kapitálové zisky, nezaplatí z té firmy ani korunu. A to může být firma, která je v podstatě prázdnou schránkou a jenom jsou v ní uloženy třeba ty bitcoiny. I takovéto případy jsou bohužel možné a na ně se bude vztahovat ta nulová daň.

Takže to považujeme za velmi problematické a chceme to nasvítit, protože jinak tady v té Poslanecké sněmovně bohužel nesedí vůbec nikdo, kdo by se proti této daňové výjimce tvrdě postavil. A my to dobře víme, říkal to kdysi i prezident Zeman, že bují ty daňové výjimky, které si vylobbují různé lobbistické zájmové skupiny. A to je ten přesně dneska den, kdy se takováto zbytečná daňová výjimka má schvalovat. Proto je potřeba, aby před volbami k této záležitosti byla upoutána pozornost veřejnosti.

A budu mluvit samozřejmě i o dalších věcech. To jsou další témata, která řeší občané České republiky, tak aby bylo jasné, co jsou ty důležité věci, jaký k nim máme postoj, aby bylo jasné, že je důležité jít k volbám a využít možnost ovlivnit budoucí směřování České republiky, protože má smysl ovlivňovat to, co se v naší zemi děje.

Takže první bod, který navrhuju, se nazývá Projednání auditu v takzvané bitcoinové aféře, který zadala vláda Petra Fialy. V rámci tohoto bodu bychom chtěli jako Pirátská strana, aby byla vyvozena odpovědnost, aby byla vyvozena odpovědnost všech aktérů, nikoliv pouze Pavla Blažka, protože je zřejmé, že ty údaje měl k dispozici minimálně i Zbyněk Stanjura a měl by se skutečně zpovídat tady v Poslanecké sněmovně. A tak, jako byl zadán ten audit – vlastně my se ptáme, proč není součástí toho auditu, který zadala ODS a paní ministryně Decroix, taky konkrétní popis úlohy pana ministra Zbyňka Stanjury? Vždyť on celou dobu měl k dispozici poměrně záhy, myslím, že někdy už v lednu, v únoru, měl k dispozici údaje, že tam bude docházet k tomu převodu. Jeho sekretariát to měl, on má politicky složený sekretariát – to je v pořádku, ať si tam dosadí svoje kolegy z politické strany, ale pak musí nést politickou odpovědnost za to, co se tam děje, a nemůže přijít sem do Sněmovny a říct: Já jsem nic nevěděl, to byli jenom politici, kteří to vyřizovali v mém sekretariátu, pan Filip Benda.

Když si to zrekapitulujeme, dneska už vlastně jednoznačně víme skutečnosti, které potvrzují to, na co jsme jako Piráti upozorňovali od prvního dne bitcoinové kauzy: nejenom že ty bitcoiny jsou špinavé, ale že i ministerstvo mělo ty informace v dostatečné podobě k dispozici.

Musím říct, že byt' jsme s Evou Decroix spolupracovali v celé řadě pozitivních případů, že jsme si to odpracovali, ať už jde o problematiku rozvodů, kterou měla hlavně Eva na starosti, ať už jde o problematiku státního zastupitelství a jeho nezávislosti, kde jsme se angažovali my jako Piráti, nebo trestní zákoník, který jsme iniciovali, tak spolupráce v těchto věcech byla dobrá. Ale v tom, co se teď děje kolem bitcoinové aféry, a v tom, že nejsou zveřejněny autentické dokumenty a že není zveřejněn ten audit, a to s odvoláním se na státní zástupce, to je pro nás zcela nepřijatelné.

Myslím, že my jsme opravdu snad jediná demokratická země na světě, kde propukne korupční kauza a vláda to řeší takovým způsobem, že místo toho, aby předložila Sněmovně o tom, co se reálně stalo a jaká opatření byla přijata, abychom to debatovali, posunuli dál, aby se ty záležitosti už nemohly opakovat, tak my jsme opravdu jediná země, kde se vláda vymluví na trestní řízení a řekne: Ne, tam koná policie, to je tak vážná věc, že tam zasahuje policie, že my nesmíme vůbec nic říct. Musím říct, že to je postup nezákonný, protože zákon o svobodném přístupu k informacím jednoznačně popisuje, jak se má postupovat v takovéto situaci. V takovéto situaci se mají opravdu velmi specificky identifikovat informace, u kterých je důvod informace nezveřejnit, a v ostatních případech naopak mají být informace poskytnuty veřejnosti, mají být předloženy Poslanecké sněmovně. Ostatně i podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny má poslanec právo žádat vládu o informace ve věcech její působnosti. Podle Ústavy České republiky má poslanec právo interpelovat ministry a vládu ve věcech jejich působnosti.

Takže samozřejmě bychom měli dostat velkou část těch informací a já nevylučuju, že tam může být nějaká konkrétní informace, u které je důvod ji třeba pozdržet do té doby, než budou vyslechnuti všichni svědci. Ale ruku na srdce, ministerstvo, státní zastupitelství, respektive NCOZ, nebo orgány činné v trestním řízení, které to vyšetřují, měly mnoho a mnoho měsíců, aby vyslechnuly všechny osoby, které v dané záležitosti vystoupit mohly, a představa, že parlament bude čekat dva roky, tři roky nebo jak dlouho se vlečou řízení, jak dlouho se vlečou trestní řízení v naší zemi, než se dostane k dokumentům, které vznikly za peníze daňových poplatníků na Ministerstvu financí, které vytvořili úředníci této vlády, aby chránili peníze daňových poplatníků, a vláda je bude utajovat, aby si tím vytvořila alibi, aby nebylo zřejmé, jak měl ten daný politik postupovat, že se vláda bude snažit to protahovat a protahovat, aby celou odpovědnost zamlžila, to určitě není v souladu s duchem Ústavy České republiky.

Pojďme si tedy připomenout ta základní fakta. V březnu roku 2025 Ministerstvo spravedlnosti přijalo dar 468 bitcoinů od odsouzeného překupníka drog a mimo jiné odsouzeného tuneláře pana Jiřikovského, a to přestože vědělo o tom, že jsou tam právní rizika. Teď, zatímco Pavel Blažek původně vystupoval s tím, že to jsou ultračisté miliardy, a samozřejmě mu v tom zdatně sekundoval Petr Fiala, aniž by si prověřil jako předseda vlády jakákoliv fakta, tak jenom zopakoval to, co pan ministr Blažek říkal. Pak se ukázalo, že to nebyla pravda a že už tehdy varovali právníci Ministerstva financí a i na Ministerstvu spravedlnosti, že ten dar může být problematický, že může být spojen s práním špinavých peněz, že ty bitcoiny jsou špinavé, nemají čistý původ, takže velmi pravděpodobně podle těch soudních rozsudků, které tam byly předloženy, jsou výnosem z trestné činnosti, byt' ten pravomocný rozsudek se nevztahoval na tyto bitcoiny, protože v trestním řízení se nepodařilo dekodovat peněženky a prokázat jejich přímou souvislost právě s tím černým tržištěm, protože jak se záhy ukázalo, tak ty bitcoiny v kauze pana Jiřikovského byly spojeny s prvním tržištěm, které se jmenovalo Sheep Market, a pak se ukázalo, že on ve skutečnosti provozoval i druhé černé tržiště, které se jmenovalo Nucleus Market.

Tak budeme pokračovat. A na Ministerstvo financí ke Zbyňku Stanjurovi přišlo tedy varování o riziku prání špinavých peněz prý 25. března, tedy tři týdny po uzavření smlouvy, ale daleko dříve měl šéf jeho kabinetu pan Filip Benda varování, které měl k dispozici celých 40 dnů, že ty bitcoiny jsou špinavé, že jsou tam problémy, a úředníci Ministerstva financí

odvedli velmi dobrou práci. Myslím si, že za to si zaslouží veřejně ocenit, že dělali bez ohledu na nějaké politické zájmy svoji práci poctivě.

Takže ta politická odpovědnost je u Zbyňka Stanjury zcela jednoznačně a my jsme to tady viděli v minulosti – když Zbyněk Stanjura vystupoval, tak se snažil to zahrát do autu. No, my jsme si toho nevšimli, prostě to tak proběhlo a ani ve vztahu k panu Bendovi nevyvodil žádnou politickou odpovědnost. V podstatě mu dal jenom žlutou kartu, jako jsme viděli předtím u Pavla Blažka. Takže to si myslíme, že opravdu nebylo správně.

Když se posuneme dál v té časové ose, tak 29. května pan ministr Blažek dělá tiskovou konferenci, kde představuje svůj skvělý plán, jak získal ultračistou miliardu pro Českou republiku, a ukazuje tam takový krásný graf, jak ukazuje, že z toho bude kupovat byty pro státní zástupce, že část půjde na peníze do Fondu obětí a kdo všechno z toho bude benefitovat, budou z toho opraveny ubytovny pro Vězeňskou službu a tak dále a tak dále. Já jsem na té tiskové konferenci byl, dokonce mi tam tedy i pán z tiskového, který pracoval pod Pavlem Blažkem, hrozil, že mě z té tiskové konference vyvede justiční stráž. To se naštěstí na konci nestalo a mohl jsem dát jako opoziční politik, který se té kauze od počátku věnoval, svoje vyjádření. Už tehdy jsme byli jako Piráti první politickou silou v zemi, která vyzvala Pavla Blažka k tomu, aby vyvodil z této kauzy odpovědnost, což, a to musím kvitovat, se stalo následující den, 30. 5. Následně jsme 8. 6. podali Ministerstvu spravedlnosti žádost o informace, ve které jsme uvedli 36 požadavků s žádostí o vysvětlení. Dostali jsme bohužel potom v odpovědi vysvětlení pouze na tři žádosti z toho a od té doby pak paní ministryně doplnila několik dalších záležitostí. Doplnila konkrétně vyjádření pro vládu České republiky a Bezpečnostní radu státu, které bylo zpracováno panem ministrem Blažkem.

Když se podíváme na ty konkrétní záležitosti, které jsme chtěli vysvětlit a doložit, tak jsme požadovali například e-mailovou korespondenci mezi panem náměstkem Antonínem Stanislavem. To je ten náměstek, který se proslavil tím, že podle novinářů utekl záchodovým okénkem, a měl na starosti vyřizování toho bitcoinového daru, než rezignoval. Pak jsme požadovali stanovisko Ministerstva spravedlnosti, právníků a úředníků k žádosti pana doktora Kárima Titze, který zastupoval odsouzeného provozovatele černého tržiště pana Jiřikovského, informace, které se vztahovaly k tomu dopisu pana advokáta Kárima Titze a v něm uvedenému záměru, a způsob, jakým probíhalo jeho připomínkování uvnitř Ministerstva spravedlnosti, jakým probíhalo jeho schvalování, pokud o něm byly informovány jiné osoby či orgány, seznam těchto osob či orgánů s uvedením způsobu vyrozumění a kopie takové zprávy včetně příloh, pokud existuje. Je zvláštní, že ty informace se dostaly z Ministerstva spravedlnosti například na server Publico, který zveřejnil informaci, že Ministerstvo financí dostalo informaci o záměru 30. ledna 2025, ale ty informace se už nedostaly k nám do Poslanecké sněmovny, tehdy jsme si o ně žádali, k nám, poslancům a poslankyním, a kteří máme podle zákona kontrolovat vládu České republiky ve výkonu její exekutivní pravomoci.

Dále jsme si žádali informaci o tom, kdo podle spisové služby či jiné dohledatelné evidence prokazatelně nahlížel do návrhu stanoviska Ministerstva spravedlnosti k dopisu pana doktora Kárima Titze v kauze pana Jiřikovského, a to včetně časového údaje o přístupu k dokumentu, následně kopii zprávy, kterou byl naplněn čl. 5 darovací smlouvy Ministerstvo spravedlnosti–31/2025–MSP–CES, podle něhož bylo o záměru uzavření darovací smlouvy informováno Ministerstvo financí včetně informací o tom, kdy tato zpráva byla doručena Ministerstvu financí a kdo potvrdil její doručení, a dále kdy bylo Nejvyšší státní zastupitelství informováno o přijetí daru.

Toto bylo samozřejmě naprosto zásadní, protože v celé té kauze se ukázalo, že ODS, když dostala informace o té špinavé miliardě z bitcoinů, tak místo toho, aby informovala státní zástupkyni paní Bradáčovou, místo toho, aby informovala policii, NCOZ, že tam může být problém, že ty peníze můžou souviset s trestnou činností, když k tomu měli ty rozsudky, tak poslali tu informaci na Nejvyšší státní zastupitelství až ex post. Takže dlouho, dlouho to trvalo policii, než tyto záležitosti mohla rozklíčovat, a prakticky tím politici ODS zmařili

zásah policie, aby mohla efektivně zabavit výnosy z trestné činnosti, protože peníze v bitcoinových peněženkách je možné zabavit pouze v okamžiku, kdy ta bitcoinová peněženka je rozklíčovaná. To znamená, dostali jsme se do nepříjemné situace, kdy následně pak policie a státní zástupci museli čekat několik měsíců a teprve potom provést dodatečný zátaž, razii, aby rozklíčovali, aby vůbec se dostali k těm peněženkám. A dosud nevíme, jestli vůbec se podařilo ty informace získat a získat v podstatě efektivní držbu ve vztahu k těm 10 miliardám korun, které jsou v bitcoinech na těch veřejných účtech, protože bitcoin je transparentní, to je všechno dohledatelné v on-line peněženkách, tak zatím to bohužel nevíme.

Požadovali jsme zápis z vedení, kde byl tento záměr diskutován nebo probírán, požadovali jsme i informace o setkáních nebo návštěvách ministra spravedlnosti, pana náměstka Daňhela a dalších spolupracovníků ministra spravedlnosti a jejich komunikaci, které má povinný subjekt k dispozici, abychom skutečně mohli vyloučit, že nešlo o žádný kšeft, čili aby – protože celé to zvenku samozřejmě vypadá tak, že ministr spravedlnosti využije svých konexí a přimluví se za to, aby pan Jiřikovský dostal zpátky peněženky, což se potom ve skutečnosti i stalo, a odměnou za to dostane Ministerstvo spravedlnosti 1 miliardu. Ostatně to bylo kritizováno celou řadou právníků v této záležitosti.

Chtěli jsme informace k tomu, jak to bylo s tím notářským zápisem, protože opět se ukázala další lež z toho, co říkal pan Blažek, že rozklíčování bitcoinové peněženky probíhalo za přítomnosti notáře. Pak se ukázalo z těch dohledatelných veřejných zápisů, že ve skutečnosti ty peněženky byly rozklíčovány ještě předtím, než se dostavil notář k tomu rozklíčování, a že předtím, den předtím, odešla z těch peněženek velmi vysoká částka na dosud neidentifikované účty. Takže peníze z těch 10 miliard bitcoinů, velmi vysoké sumy, skončily u aktérů, jejichž totožnost ještě dosud neznáme, a samozřejmě je žádoucí, aby tyto záležitosti byly podrobeny veřejné diskusi. Těch informací, o které jsme si žádali, je opravdu velké množství a dostali jsme jenom úplný zlomek.

Já tady nebudu číst celou tu žádost, protože přece jenom respektuji, že máme omezený čas na projednání této záležitosti, ale považuju opravdu za tristní, že do dnešního dne místo toho, aby paní ministryně prošla každý jednotlivý dokument a ujistila se se státními zástupci, že u tohoto konkrétního dokumentu je dán veřejný zájem na trestním řízení tento dokument utajit před poslanci, tak to neproběhlo a místo toho šmahem řekli, že všechny naše požadavky, o které jsme si žádali, jak jsem tady četl, takže v těchto záležitostech ty informace nedostaneme. A shodou okolností je to před volbami, shodou okolností to pomáhá politické straně, která zastává post ministra spravedlnosti. To já považuju v právním státě za zcela nepochopitelné.

Když budu pokračovat v té časové ose, tak 10. 6. dochází ke jmenování paní ministryně Evy Decroix a potom nastala taková ta podivná peripetie s angažováním pana bývalého soudce Uhlíře ve funkci koordinátora a těch slibů, že dodá závěrečnou zprávu, nedodá závěrečnou zprávu, pak že ji dodá, pak zase nedodá, pak že dodá, pak že nedodá a tak dále. Byl z toho tedy naprostý chaos ve výsledku, ale spíš než aby to něco osvětlilo, tak to celou záležitost zamlžilo, protože pan Uhlíř se nechal slyšet, a je to uvedeno i ve zprávě Ministerstva spravedlnosti, že ta smlouva je neplatná pro rozpor se zákonem, což by samozřejmě zkomplikovalo další postup.

A to, co já považuju za zásadní, je, že paní ministryně sama zveřejnila tuto zprávu nadepsanou „Spravedlnost informuje“. Je to dokument Ministerstva spravedlnosti České republiky a v ní popisuje přesně, jakým způsobem naloží se závěry auditu. Tady píše – a já budu citovat přesně paní ministryni – jak to slíbila veřejnosti, že „veškeré závěry auditu budou transparentně zveřejněny a bude představen plán konkrétních kroků k nápravě, ať už půjde o organizační opatření, nebo případné legislativní změny. Záměrem je stihnout audit i následnou veřejnou debatu o jeho výsledcích ještě před podzimními volbami v roce 2025, aby žádné pochybnosti nezůstávaly otevřené do budoucnosti.“ Takže to je v podstatě co slovo, to nenaplněný slib.

Za prvé, když paní ministryně hovoří o veškerých – o tom, že veškeré závěry auditu budou transparentně zveřejněny, tak faktem je, že zveřejnila pouze manažerské shrnutí, které má tři stránky, a nikoliv závěrečnou zprávu o auditu, která má přes 70 stránek a probírá podrobně jednotlivé kroky. Neprobírala se státním zastupitelstvím, které konkrétní části té zprávy mají zůstat utajeny, ale šmahem řekla, že nebude zveřejňovat celou zprávu, což opravdu není v souladu se zákonem. Dokonce když se podíváte do zákona o svobodném přístupu k informacím, tak tam je jasně popsáno, že v případě, že je nějaký důvod nezveřejnění informace, tak se vyloučí pouze ta část té informace, kde je důvod danou informací nezveřejnit, a nikoliv že šmahem zamítnete celou žádost. Mělo dojít skutečně k anonymizaci konkrétních částí, ty měly být identifikovány, a to, že státní zastupitelství ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti utajily celou tu zprávu, je podle mě postup, který nemá obdoby a je nezákonný.

Stejně tak paní ministryně nesplnila to, že by nám představila plán konkrétních kroků k nápravě, ať už jde o organizační opatření, nebo legislativní změny. Paní ministryně v tom svém textu píše, že záměrem je stihnout následnou debatu o jeho výsledcích ještě do podzimních voleb v roce 2025. Přitom z dnešního pořadu jednání, jak svolala koalice dnešní schůzi, je zcela zřejmé, že neproběhne debata, kde bychom my jako Piráti, opozice, mohli klást dotazy a byly před občany, před zraky veřejnosti tyto dotazy zodpovězeny. Nic takového tady neproběhlo. Paní ministryně opět vystoupila pouze šmahem k tomu bitcoinovému auditu, řekla, že je transparentní, že transparentnější být nemůže, abych to parafrázoval, a tím to skončilo. Takže nebyl splněn slib, který byl dán veřejnosti písemně černé na bílém, že bude transparentní debata, bude veřejná debata o těch výsledcích před podzimními volbami. Naopak, Fialova vláda strčila před bitcoinovou aférou hlavu do písku a bohužel to projednání bylo znemožněno.

A já musím říct, že jsem velmi překvapen, jakým způsobem na to reagovalo opoziční ANO, protože opoziční ANO disponuje těmi 40 hlasy, které jsou potřeba pro svolání mimořádné schůze, a ačkoliv ostatní opoziční strany řekly, které nedisponují těmi hlasy, že by bylo vhodné, aby paní ministryně splnila ten slib, aby proběhla mimořádná schůze, aby se diskutovaly závěry auditu, tak z naprosto nepochopitelných pohnutek, místo toho, aby byly složeny účty vůči veřejnosti, aby byla prodiskutována a uzavřena bitcoinová aféra, abychom si tady prošli ty závěry auditu, abychom se shodli na tom, jaká další opatření bude Poslanecká sněmovna činit, tak místo toho hnutí ANO nevyužilo svých 40 hlasů a nesvolalo mimořádnou schůzi Sněmovny. Naopak se spojilo v podstatě s paní ministryní Decroix tak, že nebude mít Poslanecká sněmovna příležitost projednat takto důležitou záležitost. To já považuju za zcela nepochopitelné a neodůvodnitelné.

Když budu pokračovat dále v té časové ose, my jsme doteďka neviděli žádnou závěrečnou zprávu od pana doktora Uhlíře, ačkoliv tedy dostal kompenzaci za svoji asistenci při zpracování auditu jako advokát, a nedošlo tedy ke splnění toho, co i pan doktor uvedl při nástupu do své funkce, že výsledkem jeho činnosti bude stručná zpráva, která popíše proces přijetí daru, upozorní na zjištěná pochybení a navrhne úpravu. Smyslem angažmá pana doktora bylo přece to, aby poskytl nezávislý pohled na celou tu kauzu tak, aby bylo vyvráceno podezření, že nebude ODS kontrolovat sama sebe na Ministerstvu spravedlnosti, ale že tam bude nějaký nezávislý hlas, a v okamžiku, kdy by měla veřejnost slyšet, jaké jsou závěry pana doktora Uhlíře, tak nám ODS řekne, pan doktor Uhlíř nebude nic říkat, protože všechno už paní ministryně napsala do své vlastní zprávy, kde mimochodem, jak jsem to tady četl, je zjevné, že ani to, co tam napsala, tak nesplnila. Takže to je další problematická záležitost v bitcoinové aféře, která nebyla vůbec vysvětlena, která by si zasloužila tady v Poslanecké sněmovně prodebatovat.

A samozřejmě tedy pak byla nějaká další vyjádření – paní ministryně Decroix se nechala slyšet, že kvůli bitcoinové kauze nevznikla žádná škoda. To musím říct, že my ještě tedy nevíme, a neví to nikdo, protože tak, jak zveřejnili návrhy vypořádání s těmi, kdo

převezmou bitcoin, tak stát se domluvil na narovnání, které bude znamenat, že dá peníze nad rámec toho, co obdržel od těch kupců, a v podstatě stát bude spekulovat na to, že se mu ty bitcoiny zhodnotí, a že v době, až je bude zpeněžovat, snad budou mít větší zisk. Nevím o tom, jakým způsobem bude ministerstvo vybírat ten vhodný okamžik, kdy dojde k privatizaci těch bitcoinů, k jejich zpeněžení tak, aby skutečně stát na tom ten zisk měl. Ted' to bude spíše loterie.

A potom 1. 8. 2025 došlo ke zveřejnění první části auditu. Také mimochodem ten audit upozornil – v té časové ose je to uvedeno na straně 40, už o tom mluvila kolegyně Richterová – že ještě před dražbou ministerstvo dostalo informaci od advokáta toho tuneláře z drogového tržiště, že ty bitcoiny jsou špinavé, že vyvolali v podstatě dražbu, která potom spustila celou řadu dalších kroků včetně toho auditu, který stál 4 miliony, včetně dalších těch posudků za stovky tisíc korun, včetně nutnosti uhradit desítky milionů korun v důsledku vyššího kurzu bitcoinu v dohodě o narovnání tak, jak ji představila paní ministryně. Zase je to věc, která by si zasloužila podrobné vysvětlení, a tady jsme je bohužel neslyšeli. Proto navrhuje, aby tuto záležitost projednala dneska Poslanecká sněmovna.

A když budu pokračovat, paní ministryně tedy říkala, že na konci srpna se uvidí, že kompletní verze bude známa na konci srpna. A pak přišel tedy poslední v uvozovkách prázdninový den a byly zveřejněny pouze tři stránky, obecné závěry z té zprávy. Také to byl STAN, kdo se stavěl do role garanta toho, že bude zveřejněna závěrečná zpráva pana doktora Uhlíře, že bude zveřejněn audit, a že pokud nebudou tyto věci zveřejněny a objasněny, tak že budou uvažovat o vystoupení z vlády. Jak to probíhalo v praxi, to jsme viděli, byl to pouze rétorický trik. Jakmile ODS pohrozila, že by mohli odvolat pana náměstka Dvořáka z funkce náměstka ministra spravedlnosti, protože i panu Dvořákovi šly ty dokumenty k bitcoinům rukama, byť můj obecně dojem z toho je, že tam nehrál první housle v té kauze, tak samozřejmě, jak říká Petr Gazdík, sklopili krovky a nechali rozhodovat ODS o dalším průběhu této kauzy. Takže bohužel, všichni ti bojovníci za transparentnost, kteří to projevují verbálně v novinových článcích, tak když potom přijde na hlasování, tak potom nebudou hlasovat, aby se skládaly účty tady v Poslanecké sněmovně.

Ano, když se projednával audit na Ivana Bartoše, který byl zadáný za velmi podivných okolností, tak to byli první, kdo ho chtěl projednávat, to vládní koalice podpořila, aby se to projednávalo tady v Poslanecké sněmovně, i když ten audit nebyl ještě vůbec hotový. To byli připraveni to projednávat a udělat z toho politické téma. Ale když jde o audit, který zadali sami na vlastní popud na pana Blažka nebo paní Decroix, v takové situaci tu odpovědnost nejsou schopni vyvodit a nejsou ochotni ani připustit veřejnou debatu. A my jsme to viděli, jak to tady probíhalo v Poslanecké sněmovně, kdy na můj návrh musel být pan ministr Blažek a pan ministr Stanjura předvoláni tady do Poslanecké sněmovny, aby vůbec vystoupili a odpověděli na základní dotazy, jak to bylo s tím bitcoinem na jejich rezortech. Nedožvěděli jsme se mnoho, ale aspoň jsme měli tu možnost vyslechnout si jejich vysvětlení té záležitosti, a samozřejmě v tom zůstala velká bílá místa.

Paní ministryně 8. 8. uvedla tedy, že auditní zpráva k bitcoinu bude zveřejněna na konci srpna. Vyzdvihla, že rezort nic nezametá pod koberec. Auditní zprávu do konce srpna požadovalo i hnutí STAN, zdroj: ceska-justice.cz. Takže jaká je realita, vidíme všichni. Máme tady září, máme tady před volbami, nejenom že auditní zpráva není zveřejněna, ale všechny ty sliby vyzněly do ztracena. Jediné, co se potvrdilo, je, co jsme říkali od počátku, že ty bitcoiny byly špinavé a příslušná ministerstva o tom věděla, dokonce jejich vlastní úředníci varovali, že došlo ke ztrátě, která může dosahovat až desítek milionů korun v závislosti na ceně bitcoinu, a že celá ta kauza byla předmětem mlčení. Že prostě snahou bylo to rozředit takovým způsobem, aby se v tom voliči nevyznali. Byl to v podstatě podvod na voliče, jak zamotat co nejvíce tuto kauzu, aby se nemluvilo o tom, kdo konkrétně, včetně Zbyňka Stanjury a Filipa Bendy, v této kauze nese odpovědnost. Tolik i ty přestřelky mezi Pavlem Blažkem a paní ministryní Decroix.

Takže proto my jsme vlastně včera upozornili na problematičnost této kauzy tím, že jsme udělali promítání, videomapping na Ministerstvo financí, kde jsme upozornili na roli ministra financí Zbyňka Stanjury v této kauze, a chtěli jsme republiku bez korupčních kauz. To byl důvod, proč jsme promítli obrys České republiky na Ministerstvo financí a připomněli jsme, jak to bylo v bitcoinové kauze, aby se tato věc skutečně nezametla pod koberec a aby vláda na konci volebního období – a my jsme byli, ano, byli jsme dva roky a deset měsíců jsme byli taky ve vládě, spoustu těch věcí jsme museli řešit za chodu a v některých věcech jsme měli odlišné názory a museli jsme složitě hledat shodu, nebo některé věci jsme i zastavili, jako v případě třeba jmenování pana Mlejníka do čela tajné služby nebo některých věcí, které se týkaly daně z neočekávaných zisků, kde se taky potvrdilo to, co jsme říkali, že se nevybere dostatek peněz – to jsou všechno věci, na které opravdu musíme upozorňovat. Proto jsme včera uspořádali to promítání a chtěli jsme připoutat pozornost k tomu, že kauza bitcoinů je stále nedořešená a že ani vláda, ani hnutí ANO nesplnily svoji morální povinnost vůči občanům a nezajistily skládání účtů a veřejnou debatu v Poslanecké sněmovně nad závěry auditní zprávy. Ty otázky zůstávají stále nezodpovězené.

Proč politici ODS neoznámili podezření na praní špinavých peněz? Proč zůstalo stanovisko úředníků, kteří varovali před špinavými bitcoiny, ležet na Ministerstvu financí nevyužité? Proč nebyla vyvozena odpovědnost vůči ministru financí panu Stanjurovi nebo vůči šéfovi jeho kabinetu panu Bendovi? Proč se tím audit vůbec nezabýval? Proč nebyly diskutovány podmínky zpětného nákupu bitcoinů ve prospěch státu a jaká bude škoda, kterou stát touto operací utrpí, jaké to ponese, jaké jsou ty celkové náklady? Abychom si udělali sečteno, podtrženo, protože ty náklady určitě přerostou mnoho milionů korun, které budou ze svého muset zaplatit daňoví poplatníci. A to nejsou nějaké virtuální částky, kterými se často šermuje ve veřejném prostoru, když politici na sebe chtějí něco hodit, ale to je prostě částka, kterou nás prokazatelně stály ty audity, právní posouzení, stanoviska a shodou okolností tedy je tam i vliv třeba právních kanceláří, které jsou blízko k partaji, která to ministerstvo zastává. Takže to jsou samozřejmě věci, na které by měla být známa odpověď, aby veřejnost se to dozvěděla. Komu to prošlo rukama na Ministerstvu spravedlnosti? Jaké stanovisko k tomu dali úředníci na Ministerstvu spravedlnosti, na Ministerstvu financí? Dodneška, říkám dodneška, nemáme v rukách stanovisko, které sepsali úředníci Ministerstva financí, a všichni novináři v Česku ho mají, nikdo ho nechce dát z ruky, ale my jako volení zástupci občanů to k dispozici nemáme.

Proč paní ministryně nedala nebo pan ministr Stanjura nedal z ruky to stanovisko, které leželo 40 dnů v kanceláři Filipa Bendy? Proč to nekonzultovali s policií a státním zastupitelstvím, jestli toto konkrétní stanovisko nebo jeho části můžou Poslanecké sněmovně jakožto nejvyššímu reprezentantovi občanů České republiky poskytnout, abychom mohli řádně vykonávat svoji kontrolní činnost? Proč neprovedli podrobné rozbory? Nebo proč nebyla dopracována zpráva nezávislého koordinátora? To jsou všechno otázky, které jsou skutečně namístě a které je potřeba zodpovědět.

My jsme to samozřejmě probírali i s odborníky, jak tuto korupční kauzu, tak celou řadu dalších korupčních kauz, včetně našeho experta Janusze Konieczného, který v této záležitosti shromažďoval podklady a dával nám doporučení k tomu, jaké systémové kroky v rámci České republiky je potřeba podniknout k tomu, aby se neopakovala bitcoinová kauza, jaké zákony je potřeba schválit, aby se peníze nerozkrádaly. A samozřejmě to není jenom otázka zákonů, ale je to otázka i charakteru těch lidí, kteří usednou na Ministerstvo spravedlnosti a na Ministerstvo financí a další důležité úřady, jestli budou hrát spíš s veřejným zájmem, s občany České republiky, anebo jestli budou skákat podle toho, jak píská organizovaný zločin, jako jsme to viděli v tomto případě.

A samozřejmě, my bychom si přáli jako Piráti, aby tato Sněmovna konečně tedy schválila zákon o efektivnějším zabavování výnosů z trestné činnosti v trestním řízení. To je zákon, který podle slibu vlády Petra Fialy měl být sepsaný už v roce 2025. Měl to za úkol

Pavel Blažek, ten zákon nestihl připravit, dodneška nejsou vypořádány připomínky v připomínkovém řízení, v mezirezortu tedy už proběhl, a dodneška ten zákon samozřejmě tedy není schválen.

My tady máme problematiku průtokových účtů, přes které ruská mafie podle NCOZ vyprala přes 130 miliard korun, máme tady dluh, že jsme neschválili zákon, který by rozšířil působnost Nejvyššího kontrolního úřadu taky na státní firmy tak, aby se na státní firmy a na veřejné firmy, jako jsou firmy zřizované hlavním městem Prahou a různými samosprávami, tak aby se nemohly opakovat kauzy, jako je Dozimetr, abychom naopak dostali systémová doporučení prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a kolegia, abychom věděli, jak ty zákony upravit nebo přenastavit, aby se tyto kauzy nemohly opakovat. Skutečně, ta auditní činnost nám velmi zaostává za kriminalitou, která se nám děje v této oblasti.

Takže kdyby se naplňovaly principy Linské deklarace o principech auditu, tak by samozřejmě stát prostřednictvím své nejvyšší kontrolní instituce měl přístup k tomu, jak a co se děje v těch městských firmách, státních firmách a tak dále, a kauza jako Dozimetr by – abychom aspoň byli schopni reagovat na takovouto kauzu. Protože co se stalo v návaznosti na kauzu Dozimetr? Byl odvolán ředitel Motola, byl odvolán jeho náměstek. Připomenu, ředitel Motola pan Ludvík byl kandidátem ČSSD s podporou hnutí ANO do Senátu. Pan Budínský, ten ty peníze, které ukradl v Motole jako náměstek Motola, investoval do pozemků na Kostarice. O Kostarice ještě budu dneska mluvit. To je tedy výsledek. V Motole došlo ke sloučení dvou nemocnic, nebo dojde k němu od 1. 1. 2026, ale to, že by nás pan ministr Válek seznámil s tím, jak bylo posíleno oddělení kontroly na Ministerstvu zdravotnictví, kde je pouze několik málo jednotlivců, kteří ani nezvládnou dělat víc než jednu kontrolu najednou, tak to si myslím, že je zásadní věc, která měla přijít.

To, že tady, když probíhá kauza Dozimetr a 22. září, před volbami, má být hlavní líčení, taky už mnohokrát a mnohokrát oddalované a odkládané, jsou tam obrovské průtahy v té kauze Dozimetr, tak samozřejmě je logické, aby vláda informovala Poslaneckou sněmovnu o tom, jaká opatření učinila, aby se ta kauza neopakovala.

Byla tady kauza kampelička, která vyšla najevo na základě pravomocného rozhodnutí České národní banky. To jsme obdrželi, až když jsme nebyli ve vládě, pravomocné rozhodnutí ČNB. Zrušila registraci této kampeličky, která byla zneužívána k financování peněz v keši. Samozřejmě by to bylo k financování různých podivných aktivit v keši. Tak to jsou samozřejmě věci, návaznosti, na které bychom chtěli znát odpovědi, a měl by být proveden protikorupční úklid. To je věc, ze které my Piráti nikdy neslevíme, protože tento stát nemá fungovat v zájmu zákulisních zájmových skupin tak, aby docházelo k manipulaci a nebyly hájeny zájmy občanů.

Proto navrhuji další bod dnešního jednání, který by se nazýval Protikorupční úklid. V rámci tohoto bodu bychom provedli rekapitulaci kauz, jako je Dozimetr, jako je Motol, jako je už zmíněná bitcoinová kauza, jako je kauza kampelička, a schválili bychom protikorupční opatření. Když budu mluvit za Piráty, my jsme řekli jasně, my máme plán na protikorupční úklid. Máme připraven celý návrh zákona, který obsahuje všechny důležité body, o kterých jsem mluvil, to znamená výběrová řízení na ředitele nemocnic, lepší kontrolu majetkových přiznání, v kauze Dozimetr třeba rozšíření působnosti NKÚ včetně městských firem, v kauze obranných zakázek, které dneska prakticky nejsou pod žádnou kontrolou, ačkoliv jsme pod tlakem výrazně navyšovat výdaje na obranu...

Já říkám za Piráty, my podporujeme, aby se do obrany investovalo, ano, ale ruku v ruce s tím musí přece jít, abychom řešili, že ty peníze nemůžou končit v korupčních černých dírách. Dneska bohužel výsledky Vojenské policie jsou velmi špatné. Vojenská policie za posledních deset let neodhalila – ono je to vlastně necelých deset let, tak ať nekřivdím, nějakých pět až osm let – neodhalila žádnou velkou korupční kauzu, skutečně žádnou velkou rybu. Co se stalo? Za pana Pelikána, za ministra spravedlnosti hnutí ANO, byl schválen v této

Sněmovně zákon, kterým přešla působnost vyšetřovat rozsáhlou korupci a hospodářskou kriminalitu z NCOZ, z Národní centrály proti organizovanému zločinu, právě na Vojenskou policii, takže najednou všechny obranné zakázky už nevyšetřovala NCOZ – ta je docela úspěšná, ta má výsledky – ale přešlo to na Vojenskou policii, na její kriminální službu, a od té doby se to prakticky zaseklo. Ono to nedává smysl, protože v čele Ministerstva obrany stojí ministryně obrany a ministryně obrany je taky v podstatě nadřízenou šéfa vojenské policie a šéfa vojenského zpravodajství, takže zakázky, které jsou zadávané pod jednou ministryní, současně vyšetřuje orgán Vojenské policie, který je rovněž odpovědný té samé ministryni, takže to opravdu úplně dobře nefunguje a nejsou tam záruky nezávislosti jako u NCOZ, a hlavně tam nejsou ty konkrétní výsledky.

Já jsem zaznamenal, že jedna nějaká menší kauza dneska v rámci Vojenské policie byla otevřená, ale Vojenská policie – popravdě ona ani nedisponuje těmi legislativními nástroji, aby mohla nasazovat takové věci, které by směřovaly k rozkrytí opravdu velmi závažné a sofistikované trestné činnosti v obranných zakázkách, takže na jednu stranu my tady sledujeme rekordní bohatnutí aktérů, kteří vydělávají na zakázkách. Ono je to asi logické, že bohatnou v době, kdy je zájem po nákupu zbraní, ale to bohatnutí má daleko rychlejší tempo, než by bylo namístě. Je to opravdu velmi přehnané a je to částečně způsobeno i tím, že nám nefunguje Vojenská policie, respektive její kriminální služba, ať se nedotýkám lidí ve Vojenské policii, kteří mají za sebou úspěchy, včetně pomoci Ukrajině, kde ty aktivity tam jsou viditelné a ty chci naopak ocenit, ale pokud jde o činnost kriminální služby Vojenské policie, tam si musíme nalít čistého vína, a každý, kdo se podívá na ty statistiky, tam vidí čistou nulu v korupčních trestných činech, ať už jde o výrazné kauzy, zločiny, manipulace veřejných zakázek, podplácení a tak dále, tak je tam čistá nula, a to není správně.

Proto navrhuji, abychom projednali za přítomnosti ministryně obrany bod s názvem Nulové výsledky Vojenské policie v boji proti korupci a hospodářské kriminalitě při současném zvyšování výdajů na obranu. Protože jak už jsem říkal, osobně podporuji, aby se investovalo do naší obrany, protože tam skutečně historicky máme velký dluh, ale pokud nechceme, aby ty peníze, které mají jít do munice pro naše vojáky nebo do munice pro lidi, kteří brání Evropu před ruskou agresí, aby mizely v černých dírách, pokud nechceme, abychom prohrávali bitvy kvůli tomu, že tam chybí vybavení, které bylo rozkradeno nebo které nebylo nakoupeno, protože někdo odklonil 30 procent peněz, které šly tímto směrem, tak musíme apelovat na ministryni obrany, aby dostala do kondice Vojenskou policii, anebo aby tato působnost tak, jak to navrhují Piráti v zákoně, přešla zpátky na Národní centrálu proti odhalování organizovaného zločinu, protože Vojenská policie prostě za těch pět let ukázala, že ty výsledky tam nemá, proto je potřeba, aby ty kauzy se vyšetřovaly od počátku za součinnosti Vojenské policie, ale skutečně aby ta hlavní iniciativa zůstala přímo na Národní centrále pro boj proti organizovanému zločinu.

A proč mluvím tady o tom takhle podrobně? Protože všechny tyto záležitosti, ať už jde o korupční kauzy, ať už jde o záležitost s daňovou výjimkou pro zisky z prodeje firem, všechno to jsou peníze, kde my máme daleko lepší využití pro ty miliardy. Máme lepší plán pro využití těchto miliard korun a to je plán, který jsme vtělili do našeho návrhu zákona, který máme připravený v paragrafovém znění. Je to zákon, který jsme připraveni schválit během prvních 100 dnů vlády tak, aby nabyl účinnosti už od 1. 1. 2026. To je zákon, který pomůže rodinám, který pomůže rodinným rozpočtům, který pomůže tomu, aby při té 30procentní drahotě, inflaci, tak aby se všem lidem v této zemi, zejména střední třídě, vedlo daleko lépe.

Je to zákon, který by razantně zvýšil částku bonusu na první dítě o 7 000 korun. To znamená, rodina s dětmi by si díky tomu přilepšila o 7 000 korun ročně, to dělá asi 580 korun měsíčně. Současně by navýšil slevu na poplatníka, což jsou peníze, který každý vidí ve své peněženke. Každý, kdo pracuje a platí daně, by díky návrhu Pirátů, který je výhodný pro 90 procent rodin, viděl tuto částku i na své výplatní pásce. Tam se bavíme o 3 800 korunách ročně, což dělá asi 300 korun měsíčně, čili pro běžnou rodinu se bavíme až – pokud k tomu

přidáme ještě další částky, třeba z bonusu na energie – tak to dělá opravdu tisíce korun, na které můžeme využít ty peníze, které dneska mizejí, jak jsem o tom mluvil, v korupčních kauzách.

My máme spočítaný dopad našich plánů, pokud jde o toto opatření rodinného balíčku, který by samozřejmě měl i dobrý dopad na porodnost, a je tam obsaženo i pravidelné navyšování rodičovského příspěvku, který by byl v prvním roce navýšen na 420 000 korun, tak my máme spočítaný dopad tohoto opatření na 13,5 miliardy korun. Pokud se podíváme na bitcoin, o kterém jsem tady mluvil, tak v bitcoinu se bavíme o tom, že stát kvůli nečinnosti politiků ODS přišel až o 10 miliard korun. Pokud se podíváme na Dozimetr, to jsou stovky milionů korun. Pokud se podíváme na obranu, to jsou potenciálně miliardy korun. Pokud se podíváme na tu daňovou výjimku, kterou chce ODS a ANO zavést na prodej podniků, o které tady dneska budeme rozhodovat, tak to jsou další miliardy korun, takže to se nám skutečně nasčítá na tu částku, že by bylo velmi jednoduché zaplatit z těchto peněz, které zmizely v černé díře, které by stát mohl vymoci, právě tento balíček, který by pomohl střední třídě a 90 procentům rodin a běžných občanů, takže je potřeba přejít opravdu od signálů ke konkrétním činům a my tady ten návrh zákona máme připravený v paragrafovém znění (Ukazuje dokument.). Může platit už od 1. 1. 2026. To je ten plán na prvních 100 dnů vládnutí.

A já budu pokračovat. Teď bych se rád vyjádřil k tomu, co budeme projednávat dneska na programu, a k jednomu dalšímu bodu, který chci navrhnout na program dnešního jednání. Vezmu to už o něco stručněji, ale přesto nemůžu pominout velmi důležitý návrh zákona, který tady budeme dneska projednávat. V podstatě dnešní schůze z hlediska bodů, které jsou zařazeny na program, má jediný důležitý bod a to je vratka ze Senátu, kde Senát místo toho, aby fungoval jako garant čistoty legislativního procesu, schválil přílepek k návrhu zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatelů.

My jsme tady měli projednávat zákon, jehož obsahem je změnit doprovodné zákony k tomu, aby se zjednodušilo digitální hlášení zaměstnavatelů za jejich zaměstnance. Senát bohužel k tomuto zákonu přilepil úplně nesouvisející problematiku, ve které navrhuje novou daňovou výjimku pro několik desítek, možná stovek nejbohatších lidí v této republice, kteří prodávají obchodní podíl ve firmě, který se zhodnotil během jednoho kalendářního roku o 40 milionů korun a více. Takže toto je věc, která samozřejmě si zaslouží velkou pozornost, protože takovouto daňovou výjimku, kterou se podařilo v rámci konsolidačního balíčku – když jsme hledali každou miliardu korun, o každý stamilion jsme bojovali, tak teď ODS těsně před volbami přichází se záměrem, aby tato daňová výjimka byla znovu zavedena, aby tudíž byly osvobozeny některé firmy. Samozřejmě se spekuluje i ve veřejném prostoru, běží ty spekulace, jestli to dopadne, nebo nedopadne na prodej obchodního podílu části největšího českého holdingu PPF, toho prvního privatizačního holdingu, kde se bavíme o zhodnocení o několik miliard korun, z čehož by mohla být vyměřena, pokud to spadne do příštího zdaňovacího období, ta částka, daň v rozsahu stovek milionů, možná miliard korun a dalších výnosů.

A to jsme nebyli my – my nejsme proti bohatým lidem – kdo přišel s tímto nápadem. Já jsem rád, že když se člověk poctivě vypracuje, poctivě vybuduje firmu nebo jde do rizika, vezme to riziko na sebe, obchoduje na trhu a je v tom úspěšný, tak samozřejmě má právo na to, mít z toho zisk, mít z toho odměnu, to je správně. Ale stejně jako každý jiný člověk, stejně jako všichni zaměstnanci v jeho firmě by měl svůj zisk z prodeje té firmy, tak by ho měl spravedlivě zdanit, protože ti zaměstnanci, oni taky musí ze svého platu platit daně, a když potom jdou do obchodu, tak musí zaplatit ještě depéháčko na chlebu, který si tam kupují, a když mají barák, tak musí zaplatit ještě, musí zaplatit, když si ho kupují, v řadě případů musí zaplatit daň a musí potom platit daň z nemovitosti. Takže všichni občané v České republice platí tyto daně, platí je znovu a měla by je v každém případě platit i tato skupina. Neměli bychom dělat nějaké zákony pro vyvolené. Proto si myslím, že zavedení,

znovuzavedení této daňové výjimky, ze které bude těžit pouze několik lidí, je opravdu neadekvátní.

Ostatně nebyli jsme to my, kdo to vymyslel. Přiznal se k tomu investor pan Jan Bárta v rozhovoru pro – tuším, že to byly Hospodářské noviny – ve kterém uvádí, že to je správný krok a že se inspiroval na západ od našich hranic, kde absolutní většina zemí, 95 procent západní populace, nic takového jako tuto daňovou výjimku na kapitálové výnosy nemá.

Takže tolik k tomu, jestli se skutečně díky hospodářské politice Zbyňka Stanjury vracíme na Západ. Byla to jedna – já to říkám zcela otevřeně – jedna z těch věcí, kde jsme se dost hádali, protože my jsme s touto hospodářskou politikou Zbyňka Stanjury nesouhlasili. Ale nakonec se nám ho podařilo přesvědčit, podařilo se nám přesvědčit i Ministerstvo financí, aby tuto daňovou výjimku zrušilo, aby zkrátka ten příjem nad těch 40 milionů korun byl zdaněn tak, jako to daní všichni ostatní zaměstnanci.

A ono je to velmi zajímavé, protože pan Bárta – a já jenom podotýkám, že těžko jeho obviňovat z nějakých... Já ho tady určitě nechci hájit, ale přece jenom jsem si přečetl v novinách, že zaplatil na daních v minulém roce 1,7 miliardy korun do státního rozpočtu, tak to je signifikantní částka. A já říkám za Piráty, že my si vážíme všech podnikatelů, kteří poctivě platí daně a přispívají na to, aby tento stát mohl fungovat a aby to potom pomohlo i všem, aby to pomohlo byznysu, aby tento stát vybudoval solidní základy, solidní infrastrukturu, ze které potom můžou podnikatelé zase těžit. Takže on to tady popisuje, zdůvodňuje to velmi jednoduše, že ty země se pohybují z hlediska zdanění v horizontu nějakých 15 až 30 procent, patří tam třeba Británie nebo Francie, a pak jsou třeba USA, které to odlišují podle doby, kdy držíte ten podíl, a ta sazba se pohybuje kolem 37 až 25 procent.

Takže když tady zaznívá – opravdu to už je bezradnost, to je nešťastná berlička, které se chápe ODS, když není schopná argumentovat, tak všechny prohlásí za komunisty. Tak ti komunisti – ano, ti komunisti, to je Velká Británie, to je Francie, to je komunistická země, to jsou Spojené státy americké, to jsou komunistické země podle ODS, kde platí standardní daň z kapitálových výnosů.

On tady doplňuje, že tato nulová daň z kapitálových výnosů je pouze v Singapuru nebo Novém Zélandu, nebo dokonce na Kostarice. Já jsem teď četl hodnocení Zbyňka Stanjury, kde říká, že díky té nulové dani bychom byli mezi státy, které mají nejnižší zdanění těchto kapitálových výnosů, a samozřejmě jsme na žebříčku v úplně opačném spektru, než je Velká Británie, Francie, Spojené státy, a naopak jsme tam se státy, jako je Kostarika, jako jsou daňové ráje a podobně. Tak já myslím, že každý si může zhodnotit, jak to tam funguje. Navíc ještě nedodává, že v celé řadě těch zemí, kde třeba mají to osvobození, tak to osvobození se nevztahuje na firmy, které tam vlastní nemovitost, nebo že naopak v té zemi mají vysokou daň z nemovitosti, takže oni zaplatí za ty nemovitosti jinak. Vždycky jsou to jako polovičaté informace.

No, a vrchol toho všeho je, jak to uvádí v tom rozhovoru, že jedinou zemí, kterou jsem našel, že to má jako my, je Rusko. „Po třech letech držby je tam kapitálový výnos osvobozen od daně. Myslím, že bychom neměli být ve stejné kategorii jako Rusko, což je stát, kde je jeden z největších rozdílů mezi bohatými a chudými na světě.“ Takže naopak na Západě ty daně jsou nastaveny tak, jako to říkají Piráti, a naopak v Rusku, v Rusku jsou tyto daně pro ty ruské oligarchy, kteří tam kradou neuvěřitelným tempem a pak si ulejvají ty peníze do těch pražských bytů, tak tam mají ty daně nulové.

Tolik jenom k tomu, až si budou lidi číst ty billboardy SPOLU, že nás chtějí vrátit zpátky na Západ. Ta daňová politika jde spíš na východ a myslím si, že to je velmi špatně. A myslím si, že to vidí každý člověk, kterému například byly zvýšeny daně, pokud jde o živnostníky, kteří platí vyšší odvody, daň z nemovitosti nebo kterým bylo zavedena třeba vyšší daň z příjmu kvůli tomu, že už nemůžou uplatnit slevu na školkovné nebo kteří musí platit nový nebo vyšší odvod na nemocenské pojištění. Takový technik ve výrobě nebo

učitelka na základní škole totiž zaplatí na dani z příjmu 3 900 korun měsíčně z průměrné mzdy 49 000 korun. Není vůbec žádný důvod, proč by majitel firmy nemohl zaplatit adekvátně daň a proč by tam měla být daňová výjimka, proč by tam měla být nulová daň. Těmto lidem, když se s nimi bavíme v kampani na ulicích, skutečně nemůže nikdo ani ze SPOLU vysvětlit, proč by oni měli platit tisíce a tisíce korun daně jako mourovatí a naopak by měla být zavedena daňová výjimka pro zisky nad 40 milionů korun z prodeje firem. A navíc to je zneužitelné na bitcoiny, protože stačí převést bitcoiny do firmy a prodávat tu firmu, a už to máte výrazně jednodušší a nemusíte platit z toho žádné daně. Takže to je skutečně daňová výjimka, ze které bude profitovat jenom velmi úzká skupina vyvolených lidí, zatímco střední třída bude nadále platit obrovské částky.

Protože, řekněme si to otevřeně, Česká republika má daňový mix postavený na velmi vysokém zdanění práce, to znamená, lidi musí platit ze svých výplatních pásek velmi vysoké částky ve srovnání s ostatními západními zeměmi, a naopak máme velmi nízké třeba daně z nemovitosti anebo máme třeba tyto obskurní daňové výjimky. Tuto daňovou výjimku se nám podařilo zrušit, ale i po tom, co jsme ji zrušili, se k nám bohužel vrací zpátky.

Samozřejmě to kritizují i odborníci, se kterými jsme to konzultovali, kritizují to odborníci jako docent Libor Dušek, který je velmi renomovaný ekonom, který působil na renomovaných ekonomických pracovištích v České republice, že tato daň skutečně povede k tomu, že akorát se více zadlužíme, protože nejsou předkládána žádná kompenzační opatření. Jediný výsledek přijetí této daně, kterou dneska budeme projednávat ve Sněmovně, nebo případně zítra, pokud by se to jednání prodloužilo, bude takový, že pojedeme čistě na dluh a ten dnešní deficit, na příští rok zase 300 miliard korun, zbytečně prohloubíme o další třeba miliardu, 2 miliardy, které bychom mohli získat na výnosu z daně právě z těchto podílů tak, jak to bylo schváleno v konsolidačním balíčku, kde se i všichni ostatní museli podílet na těchto změnách.

Mě by zajímalo, jak koalice SPOLU vysvětlí třeba studentovi, kterému zrušila slevu na dani pro studenta, takže když teďka pracuje na nějaké brigádě, musí odvádět státu více peněz, jak takovému studentovi vysvětlí, že současně zavádí novou daňovou výjimku, která se bude týkat jenom několika desítek nebo stovek vyvolených lidí, kteří mají zisky nad 40 milionů korun z prodeje firmy. Já bych opravdu chtěl vidět, aby se natočili, jak tuto věc vysvětlují těm lidem, u kterých prosadili tyto změny.

A my jsme rádi, že jsme zabránili ODS v rámci její hospodářské politiky prosadit i ty další věci, které měli připravené, jako bylo zdanění stipendií pro studenty, jako bylo zavedení školného bez toho, aniž by tam byla nějaká doprovodná opatření, kde by to čistě dopadlo na lidi a jenom by to skončilo takhle v černé díře bez jakýchkoliv kompenzací a tak dále. Kolik peněz bylo sebráno rodičům? Aby to vysvětlili rodičům, kterým sebrali školkovné, takže musí teďka platit o několik tisíc korun navíc na daních za to, že posílají dítě do školky a platí tu školku. Jak jim vysvětlí, že teďka budou schvalovat miliardovou daňovou výjimku pro několik vyvolených multimilionářů? To opravdu nedává smysl. A já bych chtěl vidět, jaké jsou ty tlaky a motivace skutečné, že je potřeba to dělat na sílu teďka těsně před volbami. Opravdu to nemůže dávat smysl a fascinuje mě, že to podporuje i opoziční strana ANO.

A teď bych rád mluvil o dalším bodu, který navrhuju zařadit na program dnešního jednání, a to Výzva společnosti Agrofert holding k vrácení nelegálních dotací a veřejných zakázek v rozporu se zákonem o střetu zájmů a informace vlády o vymáhání nároku státu na jejich vrácení.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane předsedo, prosím potom o poslání toho celého názvu bodu sem.

Poslanec Jakub Michálek: Dodám písemně všechny ty body, ono jich ještě pár bude, takže je dodám písemně, není vůbec problém.

V rámci tohoto bodu je potřeba opravdu vnést jasno do toho, jakým způsobem se to má s dotacemi a s veřejnými zakázkami, které holding Agrofert, což je firma, která samozřejmě, jak všichni víme, nepatřila Andreji Babišovi, jenom ji ovládal podle rozhodnutí soudu, tak jakým způsobem brala dotace, veřejné zakázky, protože teď už je podle judikatury Ústavního soudu, Nejvyššího správního a Městského soudu v Praze postaveno stoprocentně najisto, že v době, kdy byl Andrej Babiš premiérem, neměla tato společnost, tento holding právo pobírat veřejné zakázky a dotace.

Já jsem taky byl předsedou dozorčí rady zemědělského intervenčního fondu asi dva roky a samozřejmě jsme tam řešili i problematiku dotací, zemědělských dotací. Tehdy ta situace, dobře, byla nejistá, takže vedli jsme soudní spory. Ty soudní spory dopadly dobře pro stát, bylo potvrzeno to, že stát postupoval správně, když odejmul, když nepřiznal dotace holdingu Agrofert, a bylo potvrzeno tak, že se to týká všech nárokových i nenárokových dotací podle příslušného paragrafu, myslím, že to je 4b a 4c zákona o střetu zájmů.

Takže my jsme vyzvali vládu, my jsme opakovaně vyzývali vládu. Naposledy jsme sepisovali velmi podrobný dopis, na základě kterého Marek Výborný přislíbil, že ty dotace budou vymáhány, ale pouze v částce 5 miliard korun, zatímco podle našeho protikorupčního analytika celková výše dotací činí 7 miliard korun. Čili my bychom opravdu byli rádi, aby byly postaveny z výročních zpráv holdingu Agrofert, z té konsolidované výroční zprávy částky za dotace v době, kdy Andrej Babiš byl premiérem a ten holding neměl právo na dotace a veřejné zakázky, abychom měli jistotu, že opravdu všechny tyto částky budou vymáhány a že budou vymáhány neprodleně.

Vzhledem k tomu, že holding Agrofert oznámil, že nebude vracet ty částky do státního rozpočtu, nezbyvá, než aby stát učinil konkrétní kroky směrem k vymáhání. To znamená, tam jsou možnosti podle příslušných zákonů, které upravují zemědělské dotace, aby byly ty dotace zrušeny a stát se domáhal jejich vrácení. A pak samozřejmě zase se to může dostat k soudům, soudy o tom budou rozhodovat a máme tady už platnou judikaturu, která stanoví, že na ty dotace nárok není.

A pokud jde o veřejné zakázky, tam je situace o něco komplikovanější, protože zadavatelem veřejných zakázek je Čepro a Lesy České republiky. V jednom případě je to firma ovládaná Ministerstvem financí, Zbyňkem Stanjurou, v druhém případě je to firma ovládaná Ministerstvem zemědělství, Markem Výborným. A v takovém případě ta firma by měla zadat posouzení, jestli ty zakázky byly zadány za tržní cenu v době a místě, protože v některých těch případech ani nedocházelo k výběrovému řízení, čili je otázka, jestli to skutečně byly tržní ceny.

A v případě, že se zjistí, že tam došlo k nějakému obohacení, tak ty smlouvy mohou být napadeny u soudu jako neplatné a příslušný státní podnik by se měl domáhat vrácení částky odpovídající bezdůvodnému obohacení, takže nárok na vrácení státu se může pohybovat někde v rozmezích 7 až – podle těch našich odhadů 7 až 10 miliard korun, bude to záležet na přesném vyčíslení.

Samozřejmě bohužel v tomto volebním období Piráti se mnohokrát a mnohokrát pokusili schválit jasnou a vymahatelnou úpravu zákona proti střetu zájmů. V jednom případě to bohužel zrušil Ústavní soud, protože jsme podle mínění Ústavního soudu neměli tu změnu uplatňovat pozměňovacím návrhem, když jsme čelili velkým obstrukcím. V druhém případě se ani nepodařilo ten návrh zákona projednat, který by se týkal veřejných zakázek, takže dodneška to bohužel je tak, že my sice máme Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, ale ten

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nemá efektivní nástroje na kontrolu kartelu a nemá ani nástroje, jak řešit nezákonné veřejné zakázky tak, aby je dokázal zneplatnit. A já myslím, že jak veřejnost, tak Poslanecká sněmovna si zaslouží odpovědi na to, jak je to s vrácením dotací a veřejných zakázek ze strany holdingu Agrofert, aby tady vystoupil pan ministr Výborný, on o tom mluvil jenom velmi schematicky ve svém projevu a myslím si, že by se tomu měl věnovat daleko hlouběji.

A teď se dostávám k závěrečné části svého projevu. Ta se týká v podstatě cesty, jak dál, protože v době před volbami je logické, že každá politická strana by měla přesvědčovat občany o tom, že právě její plán je ten nejlepší, a měla by ten plán zveřejnit. My jsme bohužel v situaci, kdy řada těch plánů je nerealistických. My tady máme plány, které slibují tak maximálně zadlužení o biliony korun a kdy nejsou tady konkrétní kroky k tomu, co bychom měli jako Česká republika dělat. My se od tohoto jako Piráti skutečně chceme odlišit, a proto jsme představili náš plán na prvních 100 dnů vlády, který obsahuje deset konkrétních závazků, a nejsou to obecné sliby v podobě, že zajistíme dostupnější bydlení, postavíme 200 000 bytů, jako je v programu na čtyři roky, ale jsou to konkrétní věci, které můžeme udělat už během prvních 100 dnů. A já bych chtěl, aby tady Poslanecká sněmovna projednala tyto důležité kroky, protože jsou to věci, které opravdu trápí lidi, jsou to jejich prioritní témata, a proto navrhuju, abychom projednali na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny bod s názvem Výzva vládě ohledně urgentního řešení drahého bydlení, životních nákladů rodin a dalších prioritních úkolů vlády.

My v rámci toho bychom mohli projednat, jak to vypadá s návrhem státního rozpočtu, protože Piráti opakovaně chtěli víc peněz na dostupnost bydlení, a proto součástí toho bychom určitě navrhovali, aby bylo vyčlenit 20 miliard korun navíc na výstavbu bytů ročně už v rozpočtu na příští rok a současně schválit zákon o řešení urgentní situace v bydlení. V rámci toho zákona by byly zřízeny akcelerační zóny pro urychlení výstavby, odstranili bychom některé prvky zbytečné regulace. Část regulace už byla zrušena za Ivana Bartoše, například normy na oslunění, a snížili bychom tak náklady na nové byty. Samozřejmě součástí toho by mělo být i zakročení proti spekulacím, protože není možné, aby se více vyplatilo točit nějaký byt na Airbnb než ten byt dát na dlouhodobý pronájem, to není správně.

Za druhé, v rámci toho bodu chceme projednat náš prorodinný balíček rodinných úlev pro běžné občany, který by ušetřil desetitisíce korun, zvýšil by slevu na poplatníka a částky na děti. Bavíme se v případě rodičovského příspěvku o 420 000 korun a snížení daně z přidané hodnoty na základní potraviny a potřeby pro hygienu. Tím by se napravily ty nedostatky, které byly v rámci konsolidačního balíčku. Třeba potřeby na hygienu se dostaly nebo kojenecká voda se dostaly do vyšší daňové sazby dneska, což nepovažujeme za správné, ale kromě toho by se omezily i zbytečné poplatky u důchodového spoření, za které dneska žijou ty důchodové fondy, ačkoliv mají nejhorší výkonnost v celé Evropě, a to právě kvůli tomu, že jsou státem tlačeny do velmi konzervativních investic. A taky by se zrušil poplatek OSA za nové mobily, protože nevidíme žádný důvod, proč by měli lidé platit, když si koupí mobil, na který si natáčí svoje vlastní videa nebo si fotí fotky, proč by k tomu ještě měli platit poplatek Ochraněmu svazu autorskému.

Další bod, což je rest této vlády, vlády Petra Fialy, která zvítězila v minulých volbách se sloganem, že bude bojovat proti Babišově drahotě, a ve skutečnosti neudělala ani to málo, co může stát udělat s drahými cenami potravin. Tam jde o reformu antimonopolního úřadu, protože my jsme předložili návrh zákona, když jsme ještě byli ve vládě, který by posílil kompetence antimonopolního úřadu, aby mohl rozkrývat a postihovat kartely. Ta novela tady leží v Poslanecké sněmovně, stejně jako náš zákon pro rodiny, už v paragrafovém znění, je to připraveno, ale bohužel to vládní koalice, Fialova vláda, vždycky blokovala, aby se k tomu Sněmovna nedostala, ale bez toho nemůže antimonopolní úřad efektivně rozkrývat a postihovat kartely. Stejně tak je tam velký problém s veřejnými zakázkami. My bychom byli naopak proto, aby stát schválil třeba u velkých řetězců, které prodávají drtivou část potravin

v České republice, digitální účtenku a spustil sledování cen potravin on-line. Opět je to věc, kterou představíme v paragrafovém znění a v konkrétních parametrech, aby bylo jasné, že plán pro 100 dnů vládnutí máme připraven během následujících týdnů před volbami.

Čtvrtý bod toho našeho plánu se týká dotací, aby šly jenom tam, kam patří, aby se přesunuly zemědělské dotace od agromamutů ke středním a malým farmám. My chceme efektivně zamezit členům vlády v přístupu k dotacím a k veřejným zakázkám. Prostě není možné, aby někdo na evropské úrovni vyjednával, jak budou vypadat zákony, které se týkají zastropování zemědělských dotací, a současně byl jejich největším příjemcem v republice. To je úplně nesmyslné. Takže to bude důležitá věc, kterou chceme během prvních 100 dní schválit, máme ji připravenou po paragrafech, a pokud konečně bude politická odvaha tento zákon odhlasovat, budeme chtít, aby byl schválen, aby to byla priorita budoucí vlády.

Součástí toho budou také dotační změny, abychom schválili zákon, který bude pozitivní pro lidi, nejenom pro ty největší molochy, agrobarony a tak dále, bude přesměřovat 30 miliard korun z Green Dealu na energetické úspory u veřejných budov a na podporu domácností, protože jsou to často ty veřejné budovy, které jsou často Popelkou, nemají na sobě soláry, nemají zateplení, a přesto by stát měl přece jít příkladem, a ne aby všechno házel na domácnosti. Peníze z Green Dealu jsou k dispozici, není možné, abychom je dávali jenom do spaloven, aby končily v největších holdinzích u majitelů elektráren a spaloven, ale aby šly i domácnostem, aby se využily na veřejnou vybavenost.

Pokud jde o pátý bod, ten se týká lidí a odborníků. Rádi bychom v rámci tohoto bodu přivedli více kvalitních lidí na klíčová místa ve státních službách. Opět, máme to připraveno, Ivan Bartoš se to pokusil prosadit ve vládě, bohužel to zablokoval pan Jurečka. Je potřeba dostat do státu více odborníků a profesionálů na klíčová místa tak, aby byli ve službách státu, aby byli atraktivnější podmínky pro jejich zaměstnávání, abychom sestavili skutečně špičkový tým, který provede například reformu vzdělávání pro 21. století, abychom měli kvalitní učitele a ředitele, kvalitní jejich výběr a místní správu, abychom měli skupinu kvalitních odborníků na národní audit zdravotnictví, protože to, co se dělo v kauzách kolem zdravotnictví, kolem nemocnic, Krajská zdravotní, Homolka, Bulovka, Motol a tak dále, tak skutečně je možné ve zdravotnictví najít miliardy na nové lékaře, na nové zubaře a na lepší dostupnost péče na každém okrese. To je věc, na kterou bychom se měli soustředit, a také bychom samozřejmě měli lépe ocenit a vytvořit lepší kapacity na Specializovaném finančním úřadu, který se věnuje daňovým únikům velkých firem, protože tam stát vybírá peníze. Tam se to skutečně vyplatí, každá koruna se mnohokrát vrátí.

Šestý bod se týká protimafiánských zákonů. Tam už jsem o tom mluvil, opět je to návrh, který máme připraven v paragrafovém znění, má mnoho desítek stran a odstraňuje spoustu děr, které se předchozí politici snažili zanést do českých zákonů, aby si vždycky našli právní kličku, v rámci které je možné nějakým způsobem zneužívat moc, odklánět veřejné prostředky, obcházet výběrová řízení, obohacovat se na úkor veřejnosti, a my budeme jednoznačně – a máme to připraveno v paragrafovém znění – prosazovat, aby protimafiánský zákon zajistil, že (by) majetková priznání politiků a manažerů veřejných firem byla pod reálnou kontrolou, protože jediné tak se nebudou opakovat kauzy, jako je Motol či Dozimetr, které se k nám neustále vracejí a kde manažer z Motola peníze ukradl onkologicky nemocným pacientům včetně dětí a ty peníze potom utrácel za pozemky na Kostarice. Takovéto věci už se skutečně nemůžou opakovat.

Máme připraven návrh zákona, o kterém bude mluvit Klára Kocmanová, který změní jednací řád Poslanecké sněmovny tak, aby byly stanoveny limity na projevy řečníků, aby byla zachována demokratická možnost opozice upozorňovat na důležitá témata, ale současně aby byl dodržován jednací řád Poslanecké sněmovny a aby bylo to jednání předvídatelné. Samozřejmě dneska, když se scházíme jednou za čtyři měsíce a máme na to den, tak je těžké očekávat, že se stihne všechno probrat. Kdybychom projednávali jednání nějakým předvídatelným způsobem, zařadili třeba bitcoinovou kauzu, tak je to daleko předvídatelnější.

Máme připraven plán na konec byrokracie, který chceme představovat, na legalizaci konopí a na manželství pro všechny, všechno je to v paragrafovém znění a rádi bychom, aby se to tady v Poslanecké sněmovně probralo, abychom ukázali, že plán a cesta z dnešní situace České republiky existuje.

Během doby, co jsme se neviděli od června, se vyrojilo několik dalších věcí – mně je to trochu žinantní o tom mluvit, ale zaznamenali jsme i kauzu paní poslankyně Balašíkové, která v podstatě navzdory příslibu, že dojde k radikálnímu zásahu, řekla, že si nadále ponechá mandát poslankyně až do konce volebního období, to znamená, vedle těch nějakých čtyř platů, které dostane jako odstupné po té kauze, kdy se snažila zorganizovat nájemnou vraždu psa přítelkyně svého bývalého manžela, tak kromě těch čtyř platů navíc získá ještě platy za prázdniny, to znamená, červen, červenec, srpen, září a část října, i teď po volbách, a já si opravdu myslím, že v takovéto situaci ten zásah měl být opravdu razantní, že poslanecký klub hnutí ANO se k tomu měl postavit razantněji a vyvodit nějakou odpovědnost, že opravdu objednávání nájemních vražd domácích mazlíčků je věc, která musí kategoricky končit rezignací daného poslance, okamžitou, a že tam není o čem diskutovat. Kdyby se tohle stalo v našem klubu, tak si nedovedu představit, že ten poslanec by tady s námi seděl v lavici v situaci, kdy se o něčem takovém hovoří ve veřejném prostoru, a že by si ještě přišel na sedm platů navíc za svoji činnost a za to, že se oddaluje ta rezignace. To považuji opravdu za velmi těžko pochopitelné. O tom, že paní Balašíková chtěla ještě z té nájemné vraždy slevu, tak o tom snad ani nemá smysl mluvit.

Jedna z posledních věcí, které bych se rád věnoval, je Chat Control. To je záležitost, která tady v podstatě vybuchla, proti které jsme se jako Piráti stavěli od počátku, bojovali jsme s ministrem vnitra Vítem Rakušanem, který ne a ne se proti tomu razantně postavit. To je šílená myšlenka. Já opravdu bych si strašně přál, abychom udělali maximum pro to, aby se taková věc nikdy nedostala do právního řádu Evropské unie, ba dokonce abychom šli ještě dál, a já za Piráty navrhuji, abychom doplnili Listinu základních práv a svobod o ustanovení, že takováto podoba šmírování, sledování, plošného sledování všech lidí a jejich soukromých zpráv, jejich soukromých fotek a hlášení na nějakou ústřednu, ještě nějaké možná třeba nestátní organizaci, která bude vyhodnocovat, co si spolu posílají – zcela nepřijatelné, a abychom to doplnili do ústavního pořádku, aby se to nemohlo stát.

Další bod, který navrhuji do programu dnešního jednání, by zněl Informace ministra vnitra Víta Rakušana o stavu přípravy projektu eLegislativa. Za námi chodí – a říkám to zcela otevřeně – úředníci z ministerstev, jsou to vládní úředníci a stěžují si na to, jakým způsobem funguje systém eLegislativa, že není připraven. Oni mají povinnost už ho teď používat pro systém přípravy vládních vyhlášek, ale ten systém prostě v praxi nefunguje – řeknu konkrétní příklady: není možné novelizovat část přílohy, nefunguje sdílená spolupráce tak, jak jsme všichni zvyklí, třeba v Google dokumentech, tak to tu nefunguje v systému eLegislativa. Úkony, které dříve trvaly pět minut, dneska trvají čtyři hodiny a musí se na ně sejít tři lidi. To je prostě něco děsivého, co se děje kolem toho systému, a já jsem kdysi – to dobře víte, že jsem navrhoval, aby ten systém eLegislativa, aby vláda měla termín ho spustit před volbami ještě, protože pak by se vidělo, v jaké kondici ten systém je, a vláda by byla hnána k odpovědnosti, jestli ten systém funguje, nebo nefunguje. Tady se alibisticky rozhodlo, že ten systém se odloží až na 1. ledna příštího roku, takže protože ten systém není připraven na schvalování zákonů a legislativy – i tady ve Sněmovně bijí na poplach, že to nefunguje, a hrozí to – a to si řekněme otevřeně – to hrozí kolapsem zákonodárné činnosti tohoto parlamentu, pokud nebude schválen odklad toho systému. Je to zakázka, která byla pod Vítem Rakušanem, a měl čtyři roky na to, aby ji dotáhl do konce. Já bych tady o tom vůbec nemluvil, já jsem byl předsedou podvýboru v minulém volebním období pro legislativu, ještě když připravoval tu legislativu pan Mlsna, tak jsme to samozřejmě – několikrát jsme ho hnali k odpovědnosti. Oni oddalovali všechny termíny, upozorňovali jsme na to, byly s tím problémy, ale já nechápu, jak Vít Rakušan může s tímto svým systémem eLegislativa útočit na Ivana Bartoše ohledně digitalizace. Já bych si opravdu velmi přál, aby si zametli na

Ministerstvu vnitra před vlastním prahem a udělali něco s tou katastrofou, která se na nás valí, s hrozícím kolapsem veškeré tvorby zákonů a legislativy v tomto státě, protože to je aktuální stav systému eLegislative. Já jsem se obracel na Víta Rakušana s interpelací, aby mě seznámil s tím, kolik času se díky elektronické přípravě legislativy uspořilo, a Vít Rakušan mi poskytl odpověď, že to nesledují, že takovéto informace vůbec nemají k dispozici. Takže to je skutečně velmi, velmi problematické a bude se to týkat nás všech. Já před tím varuji, protože všichni, kteří jsou tady v Poslanecké sněmovně a budou pokračovat v příštím volebním období, budou s tím systémem muset pracovat. Buď s ním budou muset pracovat, anebo se bude muset vyhlásit stav legislativní nouze a účinnost zákona, který zřizuje tento systém, by se musela odložit.

A teď skutečně poslední téma, o kterém budu mluvit, a to jsou oblíbené emisní povolenky. My Piráti jsme se k tomu tématu postavili zcela jednoznačně a já chci, abychom tady skutečně probrali téma emisních povolenek, a proto navrhuji zařazení bodu Vysvětlení předsedy vlády Petra Fialy, proč vláda strčila hlavu do písku ohledně emisních povolenek a Green Dealu, který Babiš schválil a Fiala provedl, a neobrátila se na Evropskou komisi s žádostí o silnější záruky, že povolenky nepovedou k přepáleným cenám energií pro občany.

Omlouvám se, znění toho bodu je trochu delší, takže já ho potom předložím písemně pro předsedajícího Poslanecké sněmovny, ale povolenky jsou téma, na které my jsme tady upozorňovali opakovaně, a my jsme chtěli, aby vláda předložila jasný scénář, co budeme dělat, a místo toho vláda Petra Fialy to nechala vyhnít, nechala to na poslední chvíli a říkala, že se snaží vyjednávat nějakou blokační nebo revizní většinu v rámci Evropské komise a orgánů Evropské unie, ale skutek utek! Není tady nic. Takže jediné, co víme zatím definitivně, je, že pokud Česká republika se k tomu nepostaví nějak čelem, budeme muset platit pokuty, které dosáhnou částek minimálně stovek milionů, ale pravděpodobně i miliard korun, které budeme muset platit z peněz daňových poplatníků navíc. Takže místo toho, abychom hledali cestu, jak peníze z emisních povolenek dostat zpátky k lidem tak, aby ti, kteří se chovají normálně, rozumně, šetrně, kteří neplýtvají energiemi, aby na tom vydělali peníze, aby byli motivováni všichni se chovat způsobem, který je potřeba z hlediska schválených klimatických cílů – a to nejsou věci, se kterými přišli Piráti, vždyť to já myslím, že to byla vláda Andreje Babiše, která snad předložila zákon o klimatických cílech, která se podílela na schválení toho, co bylo v Evropské unii schváleno jako evropský klimatický rámec. Ale to, co teď musíme opravdu řešit, protože povolenky už jsou víceméně rozhodnuty, my se bavíme o tom, jakým způsobem se k tomu postavit tak, aby to bylo výhodné pro české rodiny, a my říkáme, že za prvé jako Piráti chceme od vlády a od Evropské unie silnější záruky, že nové emisní povolenky nepovedou k přepáleným cenám energií pro občany. Ostatně je tady rostoucí počet zemí, které požadují zastropování maximálních cen povolenek. My sice říkáme, že k transformaci k čisté ekonomice jsou příležitosti, ale současně – a podívejme se na to, jak si vede třeba naše Škodovka. Prostě škodovky, jejich elektroauta, jsou nejprodávanější auta, jsou na špičce žebříčku v celé řadě států, které my jsme třeba navštívili na některých zahraničních cestách – v Dánsku, ve Finsku. Naše firmy jsou úspěšné v přechodu k čistým technologiím. My jsme mezi třemi nejúspěšnějšími zeměmi v Evropě v téhle oblasti, ale současně vždycky musíme říkat, že přechod k čistým technologiím bude fungovat jediné tehdy, když budeme lidi chránit a když to bude výhodné pro občany, pro velkou většinu občanů České republiky.

Proto my navrhuje vrátit peníze z emisních povolenek prostřednictvím energetického kuponu nebo bonusu, což je součást toho našeho plánu snížit náklady pro 90 procent domácností, a jsme připraveni použít i další nástroje, jako například snížení spotřební daně nebo daně z přidané hodnoty, pokud to bude potřeba k ochraně lidí a firem. A to říkáme jednoznačně, abychom tady nebyli nesmyslně nálepkováni jako nějací fanatici. Naopak, jsme to my, kdo předložil jako první reálný plán, a bylo by fajn, kdyby stejný reálný plán vedle toho, že budeme platit pokuty Evropské unii v řádu miliard korun, nebo že budeme vystupovat z Evropské unie, nebo že přijdeme dokonce o nároky na dotace z Evropské unie,

což by znamenalo výpadek ve státním rozpočtu v řádu desítek miliard korun, tak to jsou opravdu nerealistické plány. Pojďme se bavit o tom, co je nohama na zemi.

Byl to pan Babiš a pan Fiala, kdo ty povolenky vyjednal. Oni nás bohužel zklamali v tom, že podcenili některá ta rizika, a teď hrozí to, že to skončí zase nějakou zákulisní dohodou, protože u starých povolenek ty miliardy nakonec shráblí fosilní korporace a miliardáři. A my opravdu nechceme, aby teď zase ty peníze z povolenek skončily u fosilních korporací a miliardářů, a naopak my všichni ostatní, aby nás vláda nechala na holičkách. To já považuju za – to by byl obrovský problém a vláda by měla být na straně obyčejných Čechů, nikoliv těch fosilních korporací a miliardářů.

Takže ano, životní prostředí je důležité, přechod na čisté energie je potřeba, je potřeba rozumným tempem, ale současně to bude fungovat jediné tehdy, pokud budeme lidi chránit a bude to pro většinu výhodné. A to je něco, k čemu my jsme se jako Piráti zavázali jak u emisních povolenek, tak u našich ostatních návrhů.

A já tady opravdu chci upozornit, že to nebyli Piráti, kdo schválil Green Deal. Byl to – ano, tohle to je známý obrázek Andreje Babiše s Angelou Merkelovou (Ukazuje.). Byl to Andrej Babiš v Bruselu 13. 12. 2019, kdo schválil Green Deal, ještě se tam na to takhle hezky na sebe usmívali, a potom Andrej Babiš se fotil ještě s panem prezidentem Macronem v Bruselu 13. 12. 2019, když schválil Green Deal. Hezky tam má před sebou dva džusíky, dvě minerálky a moc se usmívá. Dokonce si o několik dnů později napsal v tom prosinci 2019 na Facebook, že to lidé viděli ve zprávách a že se připojili v Bruselu k závazku, že Evropa bude do roku 2050 uhlíkově neutrální, že to je jediný způsob, jak zastavit oteplování, že si to vyžádá neuvěřitelné úsilí a peníze a že to bude naprostá změna v osobní i nákladní dopravě, že všichni budeme muset jezdit na elektřinu nebo na vodík, že bude nutné zateplit všechny budovy a nově stavět jenom ty nízkoenergetické. Takže tohleto je Andrej Babiš v roce 2019, kdy měl k dispozici plán Komise na snižování emisí skleníkových plynů pro rok 2030, který schválila den předtím Evropská komise pod vedením Ursuly von der Leyen, a podotýkám, že to byla komise, kterou Piráti nepodpořili, naopak pro tu komisi hlasovalo ANO a seděla tam členka hnutí ANO paní Jourová. 11. 12. 2019 se představoval ten plán Ursuly von der Leyen a součástí toho bylo, že Komise do léta 2020 předloží plán na snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030 nejméně 50 procent a směrem k 55 procentům ve srovnání s rokem 1990, navrhne revizi obchodování s emisemi včetně možného rozšíření obchodování s emisemi na nové sektory v Evropě a také že Evropská komise zváží uplatňování systému evropského obchodování s emisemi i na silniční dopravu, to znamená slovy, kterým bude rozumět veřejnost, že budou zavedeny povolenky na benzin a na naftu, čili dojde ke zdražení v této oblasti, a že všechny tyto změny směřují k tomu, aby byla stanovena cena uhlíku, a že to podnítl změny v chování spotřebitelů a podniků a usnadní nárůst udržitelných a soukromých investic.

Takže při tomto všem záměru, a ano, říkám, někdy to není stoprocentní závazek, ale je to závazek, že ta věc bude zvážena, tak to všechno Andrej Babiš schválil v době, kdy se to dalo ještě ovlivnit, a my jsme jako Piráti představili konkrétní plán na to, jak nakopnout úspory a zkrotit drahé energie pro občany. Máme takovouhle brožuru (Ukazuje.), je to nejpodrobnější ekonomický program právě na téma emisních povolenek, a počítáme tam s tím zavedením energetického kuponu pro domácnosti, počítáme tam se záchranou brzdou proti zdražování pohonných hmot. To je, kdyby náhodou vyskočila cena povolenky, tak že se to nepromítne do benzínu a do nafty, nebo respektive od určité hranice, že stát nebude vybírat DPH z toho zdražení, ale že to bude částečně kompenzovat ve spotřební dani. Opět, máme to připraveno legislativně, počítá se s tím, masivní investice do energetických úspor na klíč s využitím firmy ČEZ ESCO, a že pomůžeme průmyslu uspět s čistými technologiemi. A samozřejmě tedy že zajistíme, aby ty peníze šly rodinám, a ne oligarchům. Takže to je náš plán. Máme plán, jak nakopnout úspory a zkrotit drahé energie, který jsme představili, kde

jsme spolupracovali s odborníky včetně docenta Duška, který se nám podařilo dát dohromady v našem odborném týmu, a já bych byl velmi rád, abychom to tady projednali.

Já se omlouvám, že dneska to moje vystoupení bylo poněkud delší. Jak bylo řečeno, nám se na jednání politického grémia nepodařilo dosáhnout dohody. My jsme navrhovali nějaký způsob kompromisu, že by vystupovala kolegyně Richterová a já tak, aby bylo dodrženo pořadí přihlášek, protože přece jenom my jsme tady čtyři roky, my jsme čtyři roky museli vždycky čekat na to, než skončí se svou řečí pan předseda Babiš, než skončí pan předseda Okamura, a museli jsme sedět celou dobu v sále, a teď se scházíme pouze na jeden nebo dva dny, kdy máme možnost se vyjádřit k záležitostem veřejného zájmu. Je to jediný den, kdy je možnost, abychom tímto způsobem vystoupili, tak jenom opravdu prosím o shovívavost.

Je potřeba, aby ty záležitosti tady zazněly, aby se jim Poslanecká sněmovna věnovala, abychom měli možnost přednést jako opozice naše plány a nasvítit ten kontrast mezi Piráty a plány ostatních politických stran nebo v některých případech skutečnosti, že ty plány nemají nebo jsou zcela realisticky neuskutečnitelné, protože by stály stovky a stovky miliard korun, které si ale Česká republika už nemůže půjčit, protože už tak si půjčujeme za velmi vysoký úrok a platíme tady korunou, takže nemáme tak výhodné úrokové sazby jako třeba Slováci nebo jiné národy, které platí eurem.

Takže tolik jenom, abych shrnul důvod, proč jsem vystupoval k těmto záležitostem, protože jinou možnost našeho vystupování nám bohužel koalice znemožnila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane předsedo, a budeme pokračovat v pořadí přihlášených. V tuhle chvíli by měl na řadu přijít pan poslanec Andrej Babiš, kterého vidím. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobrý večer. Gratuluju pětikoalici, plán byl splněn, Babiš nesměl promluvit do zpráv. A nějak jste to nedomysleli ale. Vždyť jsme měli reklamu celý den, a navíc jsme vám dokázali, že jste jedna parta lhářů a mafie, která to tady manipuluje celý čas.

Já jsem se chtěl dneska slušně rozloučit. Já jsem tady paní předsedající říkal: Prosím vás, já mám projev na třicet minut, když to budu číst. A ona porušila zákon, protože je to zákon, je to zákon, jednací řád Poslanecké sněmovny je zákon, a lhala a lhali všichni, jak to mají ve zvyku. Jurečka, Stanjura, Rakušan, ten už to věděl odpoledne, že co se stane, a vážení spoluobčané, oni strašili, že my budeme obstruovat, a my jsme se chtěli slušně rozloučit na závěr. Tady jsem říkal paní předsedající, třicet minut, prosím vás, kdybych to četl, je to třicet minut. Ne, ne, ne. Přitom ta pravda je někde úplně jinde.

Tak já vám to teďka ukážu všechno. 3. září v 15.10 hodin je oznámena pozvánka na schůzi a deset sekund potom dáváme dvě přihlášky, Babiš a Schillerová, před pořadem schůze s přednostním právem a v rámci pořadu schůze. Tady je ta přihláška, tady napsané přednostní právo před pořadem schůze.

Samozřejmě potom máme listinu, kde to je potvrzeno, a tohle je listina z 5. 9., to je pátek, 9.20 hodin, přednostní přihlášení. To je listina, která tady byla ve Sněmovně akceptována, takže před pořadem schůze Babiš, Schillerová, Okamura, a k pořadu schůze jsme taky přihlášení.

Takže o čem lhal Jurečka, notorický lhář? Ten lže minimálně celou svoji politickou kariéru. On říkal, že Babiš sem přišel, není se svým přednostním právem nad kýmkoliv z těch

ostatních. Však to je pravda, a proč se tedy ostatní nepřihlásili před schůzí? Proč? Takže lhal, mohli se přihlásit. Takže není pravda, že by Babiš tady se dožadoval nějaké výhody.

Já jsem tady jednoznačně četl a velice slušně jsem prosil paní Pekarovou z jednacího řádu, § 67, kdykoliv o to požádají, udělí se slovo poslanci, který je předseda politické strany.

Paní Pekarová mi to odmítla dát, přitom celou dobu této Poslanecké sněmovny to akceptovala. Když se jí nelíbilo něco, co říkám, tak mě chtěla vypnout, ale to akceptovala, a je zajímavé, když já jsem se tedy hlásil s přednostním právem, ona přece nevěděla, co já chci – já jsem mohl navrhnout prodloužit schůzi až do 3. října 14 hodin například.

Zajímavé, Benda, který nebyl přihlášen, tomu to právo dala, jo?

Takže, vážení spoluobčané, zase lhali jenom proto, jak řekl pan poslanec Benda, představte si, že ten člověk je tady od začátku roku 1990. Třicet pět let je tady, třicet pět let. A možná mu to došlo, vlastně řekl potom médiím, že to byla nějaká administrativní chyba. Administrativní chyba, říkal pan poslanec. Takže to je skutečně neuvěřitelné. A představte si, že potom se ho novináři ptali – protože on vlastně v tom vystoupení novinářům řekl, že to, že jsme se přihlásili elektronicky a že jednoznačně jsme měli právo vystoupit, zrušilo grémium. A co řekl Benda na grémiu? Babiš nesmí mluvit do zpráv. Tak my jsme to řekli na tiskovce, a on samozřejmě je diplomat, tak se ho novináři ptali: Je to pravda, že jste to řekl, pane Bendo? Je to pravda? A on na to odpovídá: Já takovéhle věci neříkám veřejně. Další otázka novinářů byla: Řekl jste to interně? A jeho geniální odpověď byla: Já interní věci neříkám. Představte si, jo? Takže je to pravda. A tito geniální marketéři pětikoalice vlastně to nedomysleli, protože my jsme měli všude titulky – vždyť jste nechtěli, abychom měli ty titulky, ale já nechápu, o co jde. Vždyť ta vaše média – to jsou většinou vaše média – nás vůbec ani nedávají. Tak jaký je v tom rozdíl? Proč jste nás nenechali tady vystoupit, jo?

A ty lži neuvěřitelné – tady Stanjura nás označil nepřímou za prasata. Tenhle člověk, který zničil Opavu a teď ničí naši zemi, a v naší zemi nejsou léky na rakovinu prostaty. Pluvicto, to stojí 500 000, šest dávek 3 miliony. Takový život nemá hodnotu 3 milionů. Nebo biologická léčba na rakovinu prostaty? Vzali 20 miliard pojišťovnám, naštěstí to ještě některé nemocnice předepisují.

Takže tyhle lidi tady vlastně vystoupili a paní Pekarová nás tady přesvědčovala. Já jsem si myslel, že se rozloučíme v klidu. Vždyť já jsem tady mluvil slušně, mohli jste mi dát třicet minut. Vy jste tady dopředu upozorňovali, že budeme obstruovat – vy jste dneska obstruovali, pětikoalice tady obstruovala, celý den jste obstruovali. Já jsem vlastně tady první člověk, který vystupuje za opozici, a kolik je hodin? No, přesně jste to stihli. Nesmí vystoupit do 19 hodin, aby nebyl ve zprávách. Bože, jak jste směšní, jak ta nenávisť vůči mně, to jméno tady zaznělo nevím kolikrát. Co byste bez toho Babiše dělali? Co byste bez něj dělali? To je neuvěřitelné.

Takže paní Pekarová lhala, my jsme měli právo vystoupit a porušila zákon. Tahle koalice běžně porušuje zákony, například zákon o 130 procentech průměrné mzdy pro učitele. Oni si sami stanovili ten zákon, a jak plní? No, neplní, možná 108? Nebo zákon, a to je od rána do večera, to HDP na obranu. Tak proč tam nemáte 2 procenta v rozpočtu 2025? Chybí vám tam 7, a když fixlujete ty náklady a vykazujete (do) NATO věci, které tam nepatří, tak vám tam chybí teďka dokonce ne 7, ale nové makro říká: 8 vám tam chybí. A v té vaší halucinaci, kterou jste tady předvedli, že v roce 2030, nevím vůbec, proč se vás nikdo neptá z novinářů, co jste tady udělali za čtyři roky, tak tam máte neuvěřitelné věci. Takže je to neskutečné.

Já jsem si myslel, že se rozloučíme v klidu. Já jsem sem přišel velice slušně, mluvil jsem klidným hlasem, argumentoval jsem, ale paní předsedající Pekarová se rozhodla odejít jednoznačně s tím, že porušila zákon, a samozřejmě celá tato parta lhala. A Benda řekl – podívejte se na to video – že oni na grémiu se rozhodli ty přihlášky, jak jsme byli přihlášení,

zrušit. Oni si řekli: Tohle nedovolíme. A my nejsme hloupí. Celé období Pekarová manipulovala ty přihlášky, a když byla mimořádná schůze, jakoby náhodou tady vystupovali ti ministři, kteří se snažili vám, vážení spoluobčané, namluvit, že pro vás něco udělali za ta léta. No, a neudělali nic. To dobře víte. Takže tolik na začátek. To jsme si mohli odpustit.

A teďka k tomu projevu a já si to schválně stopnu, jestli budu mít nějaké odbočky, nebo budu jenom číst, kolik to bude trvat. (Poslanec Babiš si nastavil na mobilu stopky.)

Takže, vážené poslankyně, paní poslanci, tady vlastně nikdo není – tady sedí nějaká kostra (Poslanec Babiš se dívá do lavic koaličních poslanců, kde na místě poslankyně Levko sedí kostlivec s nápisem „Marně čekám, až skončí zbytečné žvanění, celkem 605 hodin“.), z ministrů má službu tady pan ministr (Poslanec Babiš se otočil na ministra Lipavského ve vládní lavici)., a to jsme rádi, a setkáváme se tady, bych řekl, že naštěstí, ale mám tady napsáno zřejmě naposledy, a doufám, že naposledy v tomto volebním období, a říkám, že chci být stručný.

Takže za měsíc budou volby a sledovali jsme vlastně celý den vystoupení různých stran. Vážení spoluobčané, vy budete rozhodovat o budoucnosti naší země, ale vy byste hlavně měli rozhodovat podle toho, kdo byl u vlády, kdo měl jaký program, kdo měl jaké programové prohlášení vlády a jak ho plnil. Tyhle strany, které jsou u vlády od revoluce, nikdy neskládaly vám účty. Hnutí ANO bylo první uskupení, které to dělá. Toto je výkaz práce naší vlády 2017 až 2021. (Poslanec Babiš ukazuje plénu materiály.) Můžete se na to podívat, co tam všechno máme, a covid byla násobně větší krize, největší krize od vzniku samostatné České republiky, ne, jak se tady vám snažila namluvit tahle vláda. Ano, válka na Ukrajině stála peníze a mělo to dopady, ale ty největší škody samozřejmě způsobili hlavně oni. Tady bych mohl ukazovat moji bilanční schůzku (Ukazuje brožuru.), když mě Sobotka vyhodil jako premiéra. Když se nás ptáte, odkud na to vezmeme peníze, tak mimochodem za období 2014 až 2017 jsem vybral o 605 miliard daní navíc. Měl jsem největší přebytek v historii naší země, 62 miliard. Byl jsem jediný ministr financí, který absolutně snížil dluh. Zničili jsme hazard, zrušeno 20 000 automatů. To oni nepřipomenou. Takže všechno, co jsem udělal od vstupu do politiky, jsem dal na papír. Dá se to všechno dohledat. Proto mě fascinuje, že vlastně nikdo se neptá, že tahle vláda vlastně neskládá občanům účty. Všichni mluví o našem programu – my ho máme konkrétní, víme přesně, jak budeme postupovat, pokud nás zvolíte, samozřejmě. A my neříkáme, že ty volby vyhraje, ale určitě o to usilujeme, abychom je vyhráli, abychom se vrátili do vlády, protože jsme jediní, kteří, když jsme byli ve vládě, jste měli z toho prospěch, vážení spoluobčané.

To, co tady samozřejmě předvádí tahle vláda, sami vidíme na tom rozpočtu. Takže i když byl covid, splnili jsme 80 procent našeho programového prohlášení a každé pololetí to vlastně ministři museli veřejně zdůvodňovat. Od samého počátku jsme se snažili vám navrhovat věci, protože samozřejmě, když je někdo politolog nebo elektrotechnik, nemůže rozumět ani financím, ani ekonomice, ani ničemu. 16. února 2022 jsem tady vystoupil a jsem vás žádal, abyste zastropovali ceny energií u výrobců, jak to udělali Slováci. Co udělali Slováci, kteří mají druhé nejnižší ceny energií? Domluvili se s výrobcem elektřiny, že nezavedou dodatečné zdanění windfall tax, ale že to dostanou občané. A u nás jste zavedli windfall tax. Jak to dopadlo, dobře víme, všechno zaplatili občané a ČEZ. Takže my jsme vám navrhovali věci.

Samozřejmě vy mluvíte o inflaci. No, přece vy jste způsobili tu inflaci, když mluvíte o lednu 2022. My jsme měli v listopadu a prosinci 2021 negativní inflaci, protože jsme snížili DPH z 21 procent na nulu, zarazili jsme tu inflaci a ta inflace v prosinci byla 5,3 procenta a průměrná inflace 2021 byla 3,83.

Takže všechno, co jsme vám říkali, jste neudělali. Naopak jste zabili všechny naše projekty, jako nová onkologická nemocnice v Praze. Peníze jste dali do Motola, všichni víme, jak to skončilo. Zabili jste projekt vládní čtvrti v Letňanech, ano. Neakceptovali jste

samozřejmě naše návrhy na zvýšení příspěvků na péči a stále jste nás označovali za extremisty.

Samozřejmě vy jste de facto nic konkrétního pořádně neudělali. Když se mě ptali novináři, že co říkám, že tahle vláda, co je pozitivního, tak jsem říkal: No, aspoň pokračují v projektech dopravní infrastruktury. To jsme nastartovali my, vy jste nám nechali 800 metrů v roce 2014. Ťok to začal, Ťok. A když pan premiér bude stříhat pásku na novém úseku karlovarské dálnice, 15 kilometrů, územní rozhodnutí na tu dálnici bylo z roku 2009, ale Topolánek a Bendl řekli, že nejsou peníze. Až 2016 jsme začali konečně stavět tuhle dálnici, takže i ten obchvat Přerova a to všechno, co tady stříháte, nemáte s tím nic společného. My jsme čekali aspoň jeden PPP projekt že ukážete – nic. Takže už to neříkám, protože když pan ministr Kupka říká, že mu chybí 60 miliard na pokračování projektu v dopravní infrastruktuře, tak co to znamená? No, znamená to, že dneska jsme měli mít mimořádný bod Sněmovny a projednat návrh rozpočtu, že dochází k zastavení staveb, že nemocnice nemají od pojišťovny peníze na centrové léky, že jste vzali zdravotnictví 20 miliard a teďka jim zase berete 5 miliard, že berete školství 5,5 miliardy a peníze chybí ve sportu a v kultuře, a to všechno při schodku 284 miliard.

A vy mluvíte něco o zadlužení, vy, kteří jste tady nadělali 1 200 miliard navýšení státního dluhu, to je víc než tři a půl vlád před vámi. A samozřejmě jediná, kdo má peníze, je paní Černochová, aby si zase koupila nějaké tanky bez výběrového řízení nebo protitankové miny nebo nějaké kuchyně od nějakého kámoše z ODS, vždy bez výběrového řízení, vždy bez servisní smlouvy, a to je výsledek toho hospodaření. Takže o tom jsme se měli dneska bavit, proč nejsou peníze na dětské skupiny, proč jste vlastně všechny zdanili a ve finále jste vzali i krajům a obcím peníze na nepedagogy, takže ty kuchařky, uklízečky a samozřejmě školníci berou kolik? 21 000? Že se fakt nestydíte.

Takže vy jste vlastně neměli žádný program, protože jste vyhráli volby se stejným programem, jaký máte teď, nenávisť k Babišovi. Babiš od rána do večera, nesmysly o dotacích, nesmysly o střetu zájmů, jste nemocní Babišem. Ať někdo spočítá, kolikrát to jméno dneska zaznělo. Vy se vlastně děsíte Babiše, že Babiš nekrade, a Babiše jste potřebovali zlikvidovat. To, že jste zjistili, tradiční strany, že se mnou to nebude fungovat. Takže my jsme vždy účty skládali, a proto, vážení spoluobčané, podle toho byste se měli podle mého názoru rozhodovat.

Takže jelikož tahle vláda, nikdo se jí ani neptá na nějakou bilanci nebo tady nepředstoupila, aby řekla veřejnosti, tak já to udělám za vás. Můžeme začít ekonomikou. Před volbami jste slibovali, že nezvýšíte daně, že se sníží veřejný dluh, že se zeštíhlí stát, že se zarazí inflace, že skončí drahota, a nic z toho jste neudělali, právě naopak. Pan premiér si vymyslel, že musel navýšit daně kvůli válce, ale samozřejmě, protože je to notorický lhář, tak lhal, protože 15. října 2022, osm měsíců po ruské invazi na Ukrajinu říkal: Daně zvyšovat nebudeme. Tečka. Pamatujete? Na Nově Korantengovi. Ale ta invaze začala v únoru 2022, takže normálně lhal. A co udělali se Stanjurou tady společně? Že tuhle vládu řídí Stanjura systémem „nejsou peníze“. Ten pan premiér, ten, nevím, co tam dělá, daně rekordně zvýšili úplně všem zaměstnancům, živnostníkům, studentům, rodinám s dětmi, důchodcům i firmám. Občanům zvedli odvody na daních a nemocenském pojištění, firmám zvýšili daně z 19 na 21 procent, závazek zaměstnavatelům z programového prohlášení, že sníží sociální pojištění o 2 procentní body, samozřejmě nesplnili, živnostníkům vláda rok co rok zvyšuje zálohy na sociální a zdravotní pojištění, navíc zvedli DPH u léků, vodného a stočného, tepla, piva a řady služeb.

Připomeňme si taky slova pana Stanjury před volbami: Nápad zvýšení daně z nemovitostí je opravdu nebezpečný. A po volbách Fialova vláda daň zdvojnásobila. Osekali jste slevy na jízdném pro seniory, studenty, rodinám s dětmi jste vzali školkovné, slevu na studenta a slevu na nepracujícího manžela nebo manželku. Typická rodina s dětmi přišla kvůli

této vládě ročně o 60 až 8 tisíc korun. Ve svém programovém prohlášení vláda slibovala automatické zvyšování daňové slevy na poplatníka, za tři roky jste ji ani jednou nezvýšili.

Ale i když vláda vybrala, vážení spoluobčané, mezi roky 2021 až 2024 412 miliard navíc na daních, zadluží Českou republiku o rekordních 1 200 miliard, to je tři a půl vlád předtím, a oni si dovolí drze mluvit o našem programu, kde máme jednoznačně spočítané zdroje, kde na to vezmeme peníze. Takže ano, to je sekera větší než tři a půl předchozích vlád. Rozpočtové schodky přesahující čtvrt bilionu korun – já jsem přesvědčen, že jste manipulovali deficit roku 2021, protože my ministři financí víme, jak to chodí koncem roku s evropskými penězi. Není možné, že lednový výsledek rozpočtu 2022 byl přebytkový, protože ty peníze samozřejmě patřily do roku 2021. Ale 2021, to byl náš výsledek. I to jste manipulovali, všechno manipulujete. Neuvěřitelné.

Takže pan Stanjura samozřejmě, ten čaroval už v Opavě, to tam všechno předvedl, ale na to se samozřejmě zapomnělo, takže on fixoval s čísly. Rozpočet vlastně tajili. Normální bylo, že rozpočet je koncem května, ministři vyjednávají, veřejnost to ví. Novinári jim dali to krytí, že tam nebudou chodit potupně žebrot o peníze. Jasně, ještě že je máte, ty novináře, jo? Nereálná hausnumera, která potom Eurostat musí opravovat. Namísto toho, aby potírali daňové podvody, zrušili EET a profesor Havránek, který seděl na ČNB, dobře ví, že to skočilo o 2 procentní body HDP, a nechali jste rozjet šedou ekonomiku jako v devadesátkách. Prosím vás, přestaňte lhát a manipulovat. Tady experti říkají, že šedá ekonomika představuje 1 000 miliard. My jsme nikdy neřekli, že tady najdeme 1 000 miliard, není to možné, ale na rozdíl od vás, my jsme tady zavedli Daňovou kobru, kontrolní hlášení. Zaklekávání? Tisíckrát opakovaná lež. No, když někdo kradl stovky milionů na spotřební dani a na DPH, je jasné, že Finanční úřad zakročil. Já vím, že vy nejste na to zvyklí, protože tady se kradlo na pohonných hmotách od revoluce, od nové vlády – LTO, krvavé oleje, jste zapomněli, vždycky to tak bylo, vždycky. Takže šedá ekonomika, ano?

A inflace? No, tak tu jste způsobili tím, že jste nezastropovali ceny energií od výrobců, a proto kvůli vám vaší chybou inflace v lednu 2023 byla podle Eurostatu 19,1 procenta. To byl váš výsledek. A každý dobře ví, kolik se platilo za potraviny, energie, nájmy, léky, kroužky v roce 2021 za Babiše a kolik dnes se platí dnes za Fialy. Nikdy v dějinách našim občanům tak neklesla životní úroveň jako za Fialy. Je to vidět na platech. Lidé si dnes koupí za stejné peníze méně, než si koupili v roce 2021. Vše zdražilo vinou kumulované inflace v průměru o 33 procent. Vy se chlubíte růstem HDP? Jasně, letos ve druhém čtvrtletí vzrostlo o 2,6 procenta meziročně, ale to je hlavně efekt nízké srovnávací základny. V roce 2024 to bylo jen 0,6 a v roce 2023 HDP kleslo o 0,4 procenta, takže ve výsledku je tedy ekonomika dnes oproti roku 2022 vyšší jen o 2,5 procenta. Vládě trvalo tři roky dosáhnout růstu, kterého naše vláda dosahovala za jediný rok, například ve druhém čtvrtletí 2019 to bylo +2,7 procenta, 2018 2,4, 2017 4,7 a 2016 2,6.

Důchodce ministr financí označil za hospodářskou škodu. Vážení důchodci, abyste věděli, vy, kteří jste vybudovali naši zemi, tak Stanjura a Fialova vláda říkal „hospodářská škoda“, a jste slibovali, že stabilizujete důchodový systém, že nezvýšíte věk odchodu do důchodu a zachováte současné valorizační mechanismy. V programu jste slibovali udržet stávající valorizační mechanismus důchodů, to cituju, a pan Fiala výslovně v listopadu 2022 prohlásil, že ohledně důchodového věku 65 let se za dobu působení mé vlády, cituju, se v tomto ohledu nebude nic měnit a nejsou pro to ani důvody. Slyšíte, vážení spoluobčané? Lžou vám! Lhali vám před volbami, lžou po volbách, lžou každý den. Znáte tu písničku? „Lhal jsem včera, lhal jsem dnes, jsem předseda ODS.“ Má to skvělý rytmus, umělá inteligence je šikovná.

Ano, stále lhali, o všem. Každého důchodce jste permanentně obrali od července 2023 o 1 000 korun měsíčně, nevratně. Zrušili jste mimořádné valorizace v roce 2023, na které důchodci měli nárok kvůli vaší inflaci. Věk odchodu do důchodu jste zvýšili na 67 let a opakovaně strašíte tím, že důchodový systém je na pokraji kolapsu, přitom je přebytkový

bez ohledu na tuhle asociální vládu. V mezinárodním srovnání dává Česko na starobní důchody pouze 7,7 procenta HDP, zatímco Rakousko 13 procent, Francie 14,5 (procenta) HDP a Itálie 15,9 procenta HDP.

Bydlení. Z bydlení vlastního i nájemního – a mě strašně baví, když takzvaná pravicová ODS dneska uvažuje o tom, jak neokomunisti, levicoví fanatici Piráti, že zdaní investiční byty. Slyšíte, pravičáci? Vy, co jste si koupili byty a s tím nějak podnikáte, ODS o tom přemýšlí, že vás zdaní. Skutečně neuvěřitelné. Takže z bydlení jste udělali nedostupný luxus, na který dneska nedosáhne ani střední třída. Slibovali jste 100 000 nových bytů ročně, podporu družstevního bydlení, rychlé stavební řízení a omezení spekulací. Dokonce i levnější hypotéky jste si dali do programu. Místo toho jste kvůli Pirátům, kteří mají velký podíl na tom, co vláda způsobila, zpackali digitalizaci, zničili stavební zákon a zadřeli stavební řízení. V letech 2022 až 2023 se dokončilo 35 000 a 39 000 bytů, a to jste ještě žili z toho, co zahájila naše vláda. V roce 2024 se dokončilo jenom 30 000 bytů a to už je váš výsledek. V květnu letošního roku bylo vydáno nejméně stavebních povolení za posledních 26 let.

A může se pak někdo divit, že lidi nechtějí mít děti z ekonomických důvodů? V roce 2021 za nás se jich narodilo 110 000, loni 84 000 a letos to má být ještě méně. Ano, i to strašení válkou jim asi nepomáhá, těm rodičům. A víte, co si dali, vážení spoluobčané, do programu SPOLU? Do toho nového, do té halucinace v roce 2030? Cituji: „Mladí lidé se nebojí mít děti a porodnost roste.“ Tohle mají v programu. Chápete to? Nevěřil jsem vlastním očím. Tak to si fakt z lidí děláte legraci!

Zdravotnictví jste dovedli do takového stavu, že lidé čekají dlouhé měsíce na vyšetření u specialisty nebo na lékařský zákrok. Je tu nedostatek praktických lékařů, pediatriů, zubařů nebo psychiatrů. Před deseti dny jsem byl v Opařanech, tam je dětská psychiatrická nemocnice, má sto let a staví stacionář za nějakých 50 milionů. Ani pro ně jste neměli peníze, vážený pane ministře Válku, a proto Nadace Holečkových a Nadace Agrofert každý jsme dali 6 milionů korun, protože vy zkrátka jste zničili reformu duševního zdraví a naše děti mají velký problém. Kolik máme tady psychiatrů pro děti? 157, z toho třetina nebo dvě třetiny, už to nepamatuji, jsou v důchodovém věku. Nedostatek praktických lékařů, pediatriů. Finančně jste zásadně poškodili pojišťovny, vzali jste 20 miliard zdravotnictví. VZP má výsledek 8,7 minus. A samozřejmě úhradová vyhláška, kterou udělal Válek, nebyla kryta penězi, takže ty menší pojišťovny už příští rok narazí do zdi a VZP narazí do zdi za dva roky. Už dneska neproplácí centrové léky. A ještě Stanjura navíc zastropoval systém státních pojištěnců z rozpočtu, to za nás nebylo, aby si pojistil, že zdravotnictví nedostane víc peněz.

Léky. Kolikrát jsem tady vystupoval a říkal Válkovi: Nemohl byste jednat se Zentivou? Vážená ODS, pamatujete, za kolik jste to zprivatizovali Zentivu? 2,3 miliardy? Jakou má hodnotu dneska? No, 75 miliard. My jsme s nimi jednali a chci vám říct, vážení spoluobčané: pokud my budeme ve vládě, uděláme stejnou věc jako ve Francii, že půjdeme za výrobcem léků v České republice a domluvíme se s ním, aby vyráběl léky pro vás! Válek řekl, že léky už nebudou, nebo že si obtelefonujte sto lékáren.

Kde jsou ty projekty investiční, které my jsme nastartovali, a proč jste v tom nepokračovali? Ani v té porodnici Bohunicích, tady s Alenou Schillerovou jsme to připravili. Kde je ta porodnice U Apolináře? Stříhli jste si pásku na pavilonu prevence v Masarykově onkologickém ústavu. Naše dílo, osobně jsem zařizoval s hejtmanem ten pozemek, nemáte s tím nic společného. Pavilon transplantace v IKEMu, kde máme geniální lékaře, jedny z nejlepších v Evropě – nemáte s tím nic společného! Koncentrace plicní kliniky v Thomayerce na jedno místo – naše dílo! Nic jste neudělali, zničili jste projekt jedinečné onkologické nemocnice v Praze. Já jsem vybojoval v Bruselu 55 miliard pro české zdravotnictví a 15 miliard na prevenci, onkologie, vědu a výzkum. A co? Kde to je?

Ano, my máme v programu, že ty nemocnice, které jsou v katastrofálním stavu, Bulovka, Královské Vinohrady, za nás jsme vykupovali pozemky, abychom konečně postavili

od revoluce první na zelené louce nemocnici v Praze; se na to podívejte, jak to tam vypadá. A co Karlák, Všeobecná fakultní nemocnice? Tam byl projekt koncentrace, je to na 24 místech. Co jste s tím udělali? Porodnice U Apolináře? Nic jste neudělali, nic. Nic. A teďka v rozpočtu berete 5 miliard zdravotnictví. Takže všechno jste zarazili a to je ten výsledek. To skutečně, co jste předvedli v zdravotnictví, je skutečně neuvěřitelné. A to nemluvím o tom, že samozřejmě nejvíc zprivatizované profese, zubaři a oční, kolik se přispívá lidem? Minimum. My máme na to projekt. Podívejte se, co dělá senátor Václavec, ředitel nemocnice v Krnově. Má 14 zubařů, 14, ano? Aby ten systém, který patří státu a krajům, to vyvažoval. Protože dneska samozřejmě lidi, když jdou k zubaři, tak se často ani nedoplatí.

Energetika. Českým občanům i firmám tato vláda prodražila energie na jedny z nejvyšších cen v Evropské unii, a navíc připravila podmínky, aby ceny v příštích letech dál rostly. Místo toho, aby vykoupila minoritní akcionáře, ovládla ČEZ, který neměl být nikdy zprivatizován. ODS, co jste tu dělali po revoluci? Proč jste nechali zprivatizovat vodu? Proč uhlí v Polsku patří státu a tady to dostal Bakala, který tam vytáhl 130 miliard a ještě tam vlastní mraky pozemků, podvodník jeden. Proč to uhlí je privátu? Proč jste si to nenechali? A všechno jako Poláci. Proč jste se nešli zeptat do světa, jak to máte dělat? No, tak proto, vážení spoluobčané, 280 miliard na dividendách každý rok jde do zahraničí, a vám můžu jenom říct: už těžko se s tím něco dá udělat. Ano, jediné Finanční správa musí dohlížet na to, jestli tyhle zahraniční firmy neoptimalizují základ daně na platbu daně pro právnické osoby.

Vždycky, když jste měli příležitost, tak jste elektřinu lidem zdražili, ano? Takže my máme v programu, že vykoupíme ČEZ za peníze ČEZu a neříkejte – ti vaši experti, kteří vždycky naběhnou – že ČEZ bude mít nějaký finanční problém. Nebude. Podívejte se, jakou má Ebitdu. Vždyť jste si vytáhli 200 miliard z ČEZu. Tak kde je ta windfall tax za banky a ostatní? Není nic. Vy jste sliboval 40 miliard, nevybral nic pán z Opavy.

Takže vy místo toho, abyste lidem zlevnili elektřinu, tak jste ji zdražili. V roce 2023 tvořila regulovaná složka ceny elektřiny 30 procent celkové ceny. Letos to bude už téměř polovina účtu za elektřinu a příští rok už skoro 60 procent. A to jste ještě v květnu 2023 veřejně slibovali, že se poplatky za fotovoltiku na lidi a podniky nepřenesou. Jakýkoliv bruselský zelený nesmysl jste ochotně schválili. Mě strašně baví, když se tady pětikoalice teďka probudila, mluví o ETS dvojkách. Vždyť jste se s tím chlubili, Jurečka a ostatní. Všichni jste tam seděli, pětikoalice u toho byla, pětikoalice. Pokud si tady někdo hraje na opozici, tak jim, prosím vás, nevěřte. Je to jedna parta, která zase bude chtít vládnout společně po volbách.

Takže ty zelené nesmysly... Vždyť vás Timmermans vlastně chválil, říkal, jak to bylo skvělé, a Ursula na tiskovce, všichni vám děkovali, protože jste byli za užitečné idioty v Bruselu. Vy jste nepochopili vůbec, co to je Brusel – boj za zájmy jednotlivých členských států, ne čekat na příkazy Bruselu, jak jste to dělali.

Podpořili jste zákaz spalovacích motorů od roku 2035. 19. prosince večer pan premiér ještě myslím, na Nově říkal, že to nikdy nedovolí. A ty nové zelené daně? Proč už jste nezasedli jako vláda a neřekli, že s tím nesouhlasíte? Proč Hladík, který samozřejmě nerozumí vůbec ničemu, říká, že to nejde? Proč si nezavoláte do Polska, abyste se zeptali, jak to oni udělali?

Ano, rozbili jste Vě čtyřku, uskupení, které mělo obrovskou sílu. Kdyby fungovalo, tak by sedělo v Bílém domě v Oválu, když tam byl Zelenskyj a Trump a všichni lídři, místo finského prezidenta. Nemáte žádné kontakty, zničili jste vztahy se sousedy, ano? Tak zavolejte do Polska a zeptejte se, jak to udělali? Dali to na Ústavní soud a říkají, že to nechťejí. Pokud nás, vážení spoluobčané, zvolíte, tak my jasně řekneme na prvním zasedání vlády, že jsme proti, a píšeme na všechny adresy a budeme získávat spojence, protože to, co se chystá, je úplně neuvěřitelné.

Takže emisní povolenky, ano, domácnosti, osobní doprava. No, závislost na Rusku – o tom jste stále mluvili – jste vyřešili tak, že jste dováželi víc ropy a plynu než dřív, ano? Takže to, že teď ruský plyn sem neproudí, to není vaše zásluha, ale to je tím, že na Ukrajině zavřeli kohoutky. Ještě v roce 2013 vyjednával premiér Nečas s Putinem a chtěl dát Rusům dostavbu Temelína. Ano, ukazoval jsem tu fotku stokrát. V té vládě seděl Fiala a Stanjura. Vy jste seděli v té vládě, co vyjednávala s Putinem, tak už přestaňte o nás mluvit, my jsme s ním nikdy nejednali. To je titulky z 27. května 2013: „Putin lichotil Nečasovi. Spolupráci s Českem přikládá velký důraz.“ Tam jste seděli. Ministr školství Fiala, který chtěl zpoplatnit školství, který nám nechal tady rozpočet na sport 3,5 miliardy, a pan Stanjura, který nám nechal 800 metrů. Takže ty Dukovany připravil Havlíček. Ještě teď nemáte ani notifikaci. Říkám, asi to dali do rozpočtu.

U dopravy, co jste udělali? Zdražili jste dálniční známku. Ty silnice jsou v úplně katastrofálním stavu. Vzali jste peníze na dvojky a trojky krajům jako pomstu za to, že kraje, kde my máme hejtmany, vrátily lidem slevu na jízdném. Takže Kupka se pomstil, vážení spoluobčané. Řekl krajům: „Tak vy pomáháte lidem, nedostanete peníze.“ No, já o tom něco vím, protože pochybuji, že někdo jezdí víc po České republice po těch silnicích než já. No, a zdražili jste tu dálniční známku na 2 440 korun. Za nás to bylo 1 500. Omezili jste slevy na jízdném pro studenty, důchodce. A samozřejmě všechny ty pásky jsou naše.

No, a ve školství. Příspěvek pana premiéra Fialy z 5. listopadu 2019. Pan Fiala píše: „Požadujeme zvýšení platů učitelů na 150 procent průměrné mzdy.“ Učitelé potřebují skutečně peníze, ale... Ještě pokračuje: „Učitelé potřebují skutečně peníze a za prázdné sliby Andreje Babiše si nic nekoupí.“ To říkal pan Fiala. Tak, vážení učitelé, máte pocit, že si něco koupíte za Petra Fialy? V programu tato vláda už tak radikální nebyla a měla jen 130 procent. Předtím sliboval 150, teď jenom 130. Kolik ve skutečnosti učitelé berou nyní? 109 procent průměrné mzdy, a je to ještě zákon. Nejbližší k slibovaným 130 procentům tam byli učitelé za naší vlády a bylo to asi 127 procent. Tak jste odrbali nejenom učitele, ale i nepedagogy. Na investice do školství jste se úplně vykašlali a v roce 2024 přitom výdaje na školství klesly na 4,3 procenta HDP, protože se Stanjura soustředil samozřejmě na zbrojení. Hlavně zbrojit, hlavně ty netransparentní zakázky, ty všechny prodražené věci, co tam nakupujete. To nemluvím o té vyhlášce o stravování, kterou jste zaslali školám pár dní před začátkem školního roku, kde vlastně říkáte dětem: Brambory ne, quinoa, a maso byste neměli jíst, mladí sportovci, a tyhle nesmysly. Tak navštivte nějakou jídelnu, hlavně v mateřské školce nebo ve škole, kde jste řekli, že si žáci můžou přinést jídlo. Takže žáci skočí do McDonaldu, do KFC, budou si nosit jídlo do jídelny a tam to budou ohřívat. No, úplně na hlavu. Ale já tomu rozumím, protože ten ministr, který chodí hrát golf se svým dodavatelem IT... to radši nechám bez komentáře, protože takové peklo tady ještě nebylo.

No, samozřejmě obrana, o tom jsem mluvil. 2 procenta závazek NATO na obranu neplníte. Tento rok neplníte. No, kdyby se to stalo nám... Víte, vážení spoluobčané, ODS na obranu nikdy nechtěla dávat peníze. Podívejte se na graf. V roce 2006 tam bylo 63 miliard, postupně to snižovali a 2014 tam nechali 4. My jsme to dotáhli na 100 procent. Mluvím o nominálu, někdy na 88, ano? Ještě v roce 2022 tahle vláda nedovolila navýšit obraně rozpočet o 5 miliard. To se dá všechno dohledat. Takže stále vám tam chybí 8 miliard na 2 procenta a v té vaší halucinaci už mluvíte – nevím o kolika – 3 nebo 5 a tak dále. To jsou samozřejmě věci.

Že jste zapomněli na ty vojáky, že nemáte vojáky? Tři a půl roku Černochová na vojáky kašlala a teďka přiběhla a něco jim navýšila, aby získala jejich hlasy. Já s nimi mluvím. (Ministryně Černochová: Lžete.) Samozřejmě, od 1. července jste jim navýšila, nic jste jim nedala. Nelžu a neskákejte mi do řeči laskavě, jo? (Ministryně Černochová: Já vám neskáču do řeči.) No, skáчете mi do řeči a nemluvíte na mě. Já na vás nemluví. Teďka jste jim navýšila. (Ministryně Černochová: Lžete.) Prosím vás, nechte mě mluvit laskavě. Vy jste jim navýšila, abyste získala jejich hlasy, a místo toho, abyste navýšili všem, tak dochází k tomu,

že do posádek tady ve středních Čechách odcházejí lidi z Vězeňské služby. Samozřejmě tři a půl roku nebylo nic. Kdyby tam byl nějaký premiér, tak by to asi řešil pro všechny ty profese.

Takže obranyschopnost České republiky se nezlepšila. Ted'ka byl o tom článek. Problém s nedostatkem vojáků jste taky nevyřešili, odcházejí z armády. No, samozřejmě, když někdo bydlí v Prostějově a v neděli večer jede do Bechyně a nevidí rodinu celý týden, tak samozřejmě. A ještě jste jim vzali samozřejmě všechny výhody, tak jsou naštvaní.

F-třicetpětka. Ted'ka jsme četli, že už Rafale ji porazil. Bez výběrového řízení. Bylo to v novinách, vašich provládních novinách, ano, že americká armáda už je nechce. Plno zemí se toho vzdalo, jo, že to už bude zastaralé a možná někdy přijdou.

A tanky Leopard, tak to je jako super, že vám darovala firma staré šunky, aby je potom ten výrobce repasoval za 7 nebo 8 miliard, a ted'ka jste si koupila tanky, nevím, za 52 miliard, zase bez výběrového řízení. A ty polní kuchyně od oděsáka, tak to všechno, vážení spoluobčané, znáte, ne? (Reakce paní ministryně.)

Zahraniční politika – samozřejmě to je všechno aktivismus, políbit prsten v Bruselu. A samozřejmě jsme tam schválili – a řekl pan Benda zase upřímně, že tam z nepozornosti, nebo nevím, jak to bylo – vlastně jste všechno poschvalovali, co je všechno proti zájmům občanů České republiky. Zničili jste tu Vě čtyřku, samozřejmě. Takže zahraniční politika – pan ministr tam má samé oddělení na komunikaci a takovou komunikaci. No, to, že ti diplomati nemůžou vlastně už se vyjadřovat a mají tam nějaký sledovací systém, že velvyslanec se musí zeptat mluvčího, jestli může vůbec se někde vyjádřit, nebo ne, tak to je samozřejmě veřejné tajemství.

Takže skoro za čtyři roky je Česká republika na tom mnohem hůř, než když jsme to předali v roce 2021. A samozřejmě vláda, jejich výsledek je, že měly prioritu tři věci: Jak si zvýšit vlastní platy, ne? To tady prosadili. Pan premiér, když to vetoval pan prezident, tak něco říkal. Prosadili jste korespondenční volbu a uplatili jste veřejnoprávní média zvýšením koncesionářských poplatků. Takže tyhle všechny tři věci jste prosadili s maximálním nasazením, a zvláště ty platy, když pan Fiala říkal, že Ústavní soud vás k tomu donutil, což byl nesmysl, a přitom potom sám hlasoval proti vetu prezidenta, a tím samozřejmě si přidal 19 000 korun měsíčně navíc.

Aféry a skandály. To, co se tady stalo za ta léta, je úplně neuvěřitelné. To máme čtyři roky. Jo? A pan premiér s vážnou tváří tvrdí, že prý je ODS čistá, že by nikdy nebyl v partě s korupčníky. On k nim nejenom... Samozřejmě, co se stalo po volbách v roce 2013? Don Pablo našel pana profesora Fialu a z něho udělali, jako že očistí ODS, ano? Ale historicky ODS vždy byla synonymem pro korupci. Od kuponky, Bács a Sinha, ROPy, severozápad, toskánská aféra a tak dále a Vondrovo ProMoPro a tak dále. Takže já bych mohl tady číst několik hodin všechny ty aféry, které provázejí tuhle vládu.

Bitcoinová aféra, to je skutečně něco výjimečného, mezinárodní ostuda. Tím jsme se zapsali do historie. Aby stát vypral drogovému dealeru 12 miliard údajně, tak to tu fakt ještě nebylo. A paní Decroix vlastně dostala za úkol, aby to tam šla nějak zamést. No, ale samozřejmě v tom jedou... Určitě pan Stanjura to věděl. Takže audit to jeho účinkování vynechal, tam to není. Potom audit byl hotový, utratili na to tolik peněz, potom pan Fiala řekl, že to nemají zveřejňovat, potom Blažek vlastně zaútočil na paní Decroix a tak dál. Neuvěřitelný příběh. Neuvěřitelný příběh! A samozřejmě hlava toho celého byl Stanjura, protože bez něho by to zkrátka nešlo. A pan premiér nám říkal, že nějaká vtipná historka, že vlastně to slyšel na chodbě. A paní Decroix dneska potvrdila svoji kompetenci, když tady mluvila o – nevím tedy, proč o tom mluvila – o pravomocném rozsudku v rámci Čapího hnízda. Takže máme ministra spravedlnosti, který vůbec ani nechápe, jak funguje naše justice. Takže to vyšetřuje NCOZ a FBI a já nevím, kdo všechno. Neuvěřitelný příběh.

A druhá kauza byla Podnikatelská družstevní záložna. Kampelička. Pan premiér si tam dal na pět let milion korun. Na to zapomněl. Jeho ekonomické a investiční znalosti se projeví v tom, že zúročil 256 korun a 20 haléřů za pět let z toho milionu a Česká národní banka tuhle Podnikatelskou družstevní záložnu označila za pračku špinavých peněz, ze které se vyneslo celkem 668 milionů hotovosti v igelitkách. No, a kolem záložny se pohybovali lidé v okolí pana premiéra i firmy a osoby napojené z ODS. Peníze ze záložny proudily do bruselských nevládek a pak zpět do Fialova think tanku Pravý břeh.

A potom tam máme Dozimetr, který jasně ukazuje, že hnutí STAN je samozřejmě zločinecká organizace, zaměřená na systematické tunelování veřejných prostředků, desítky milionů vypraných přes směnárny a offshory. Pravá ruka gangstera Krejčíře, pan Redl ovládající politiky hnutí, šifrované telefony a už pět mrtvých. Podstata Dozimetru spočívá v tom, že šlo o propracovaný systém, jehož cílem nebylo jen obohatit jednotlivce, ale financovat celé politické hnutí. Vše z pozice člena vedení hnutí a později předsedy STAN kryl pan Rakušan. Samozřejmě novináři už dva roky poslouchají tu nahrávku, přepis té nahrávky tady běhá. Ano, akorát ten, kdo to nahrál, se bojí to pustit, aby tam nepřibyl zase nějaký mrtvý. Pan premiér samozřejmě neudělal nic pro to, aby organizovaný zločin STAN odstavil od moci. Takže jedna parta.

A v těch kauzách bych mohl pokračovat dál. Jako různé... Pan premiér má vedlejšák. Samozřejmě, on to stíhá jednou týdně tam přednášet. Kdybych to měl já, tak tam ti novináři čekají v šest ráno a jsou tam celý den, jestli skutečně přednáším.

Potom tady máme: poradce Stanjura dostal zase milionové smlouvy bez soutěže v rozporu se zákonem. Olomoucký Dozimetr v podání ODS. Čachry s městskými byty v Brně. Netransparentní a uspěchané nákupy na Ministerstvu obrany. Ministra Dvořáka, jak na Úřadu vlády zaměstnal vlastního syna, jak si za státní peníze provozoval svůj soukromý web. Milionové dotace pro pana bratra pana Jurečky, o tom nemluví pan Výborný, který si samozřejmě vymyslel ty nárokové dotace, protože každý ví, že ty dotace jsou na hektar a že nikdo na to, žádný český politik nemá vliv. Ale proč o tom nelhat? A tak dále. Takže těch kauz tady máme mraky.

Samozřejmě není divu, že vy vlastně nemáte co nabídnout lidem. Vy tady neumíte nic říct, co jste za celé ty čtyři roky pro občany naší země udělali, protože samozřejmě jste tam hlavně kvůli sobě, takže program vlastně žádný nemáte. Vyhodnocení vašeho působení není. Ten slepenec, který se nazývá SPOLU, se nedokáže shodnout de facto na ničem. Oni vlastně vládli a nikdo neví, jestli budou navyšovat daně, protože STAN říká, že chce premiéra, že chce navyšovat daně a že chce euro.

Největší pikanterie je, když pan premiér říká, že přijmeme euro, když to bude výhodné. Chápete to? Ten člověk vůbec neví, o čem mluví. Jak že to bude výhodné? Eurozóna už dávno nefunguje podle pravidel. Všechny státy mají mít nejvyšší dluh 60 procent vůči HDP. Půlka už tam dávno neměla být. Všude, kde zavedli euro, je všechno dražší. Kdo řídí Evropskou centrální banku? Ne? Christine Lagarde, nebo Němec, nebo Nizozemec, nebo Ital? Všichni ostatní jsou tam do počtu. Takže nechápu, jak by to pan premiér vyhodnocoval, kdy by to mělo být výhodné. Výhodné to nemůže pro nás být nikdy, je to úplně jednoznačné. Všechny ty vstupy do eurozóny vidíme i v Chorvatsku a v dalších zemích, jak to všechno dopadlo.

Takže tahle koalice nemá de facto žádný program a samozřejmě hlavně mluví o Babišovi. To bylo dneska celý den. Pan Rakušan taky říkal, že nebude dělat Antibabiše, sliboval dobrou kampaň. Nejdřív vlastně si vzpomněl, že chce dělat nějakou charitu, úplně neuvěřitelné, no, ale potom hned na to zapomněl a šel se vyfotit před lovosickou chemičkou, kterou jsem v roce 1991 zachránil a o které neví vůbec nic, ale měl tu potřebu o tom mluvit. Takže se nic nezměnilo. Antibabiš funguje, viděli jsme to dneska – hlavně aby Babiš nepromluvil, nechceme, aby ho lidi slyšeli, nechceme. Ale média nám pomáhají, takže žádná obava, ano?

Na rozdíl od vás my jsme veškerou naši činnost ve vládě zadokumentovali a máme jasný program. Žádné hejty, žádné strašení, žádné plané sliby nebo nicneříkající fráze, ale pozitivní a splnitelné cíle. A hlavní prioritou pro nás, pro hnutí ANO, je naše země, Česko na prvním místě, a hlavně naši občané.

Takže samozřejmě my jsme o tom mluvili, že náš program je o lepších cenách energií. Nechápu, proč jste nepomohli domácnostem s těmi poplatky za obnovitelné zdroje? Vy jste tady mluvil o energetické bezpečnosti, přitom tady byl blackout a lhali jste o tom, že není blackout, a byl, protože když svítí slunce v Německu a v Polsku a fouká vítr a jsou přetoky energie, tak to ohrožuje naši energetickou síť. Ale řekli, že to není problém. Samozřejmě jste neříkali pravdu. Takže my to tam máme, máme tam přesný plán, jak lidem pomoci s cenami elektřiny, jak vyplatit akcionáře ČEZu za peníze ČEZu, aby se odešlo z lipské burzy. Ta firma nikdy neměla být privatizovaná.

No, u zdravotnictví samozřejmě chceme zkrátit lhůty na zdravotní výkony a zajistit dostupnost léků, praktiků a specialistů, o tom jsem mluvil. Chceme samozřejmě znovu nastartovat reformu, péči o duševní zdraví našich dětí, ale i dospělých. A o projektu té nemocnice jsem mluvil.

Všichni mluví o bydlení. Tak jste mohli něco udělat za ta léta. Celé jste to zazdili. My bydlení máme v programu jako veřejný zájem a chceme to zrychlit, hlavně aby se stavělo rychleji, aby ty ceny šly dolů.

Samozřejmě máte tam Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, a na co to máte? Já jsem tam kdysi udělal celý audit majetku státu. Tady stát má plno nemovitostí a platí cizím firmám 600 milionů nájem – tehdy to bylo. S tím jste neudělali vůbec nic. A všechny ty projekty, které jsme měli, kdy ministr kultury sedí v Nostickém paláci nebo ministr pro místní rozvoj na Staromáku, všechno historické budovy, tam mohla být muzea. To bylo v tom projektu, ale všechno, s čím jsme my přišli, tak to jste vlastně zabili.

Ano, zajistíme státní podporu na hypotéky a bezúročné půjčky na první bydlení pro mladé rodiny a klíčové profese. My jsme nechtěli zveřejňovat ten program, protože jsme věděli, že nám to budou krást, a já jsem o tom mluvil už v květnu. 11. 8. jsme to dali ven, SPOLU to nemá vůbec v programu, ale 20. 8. už pan premiér o tom mluvil. Tak jednoznačně to bylo proto, že to četl u nás. A určitě je to tak a dá se to prokázat.

V programu máme, že snížíme lidem daně, zrušíme poplatky za rozhlas, televizi, zastropujeme důchodový věk na 65 let, obnovíme spravedlivé valorizace důchodů. Ta vaše reforma, prosím vás – vždyť ten Jurečka ani neví, co bude teďka do toho rozpočtu. Ale věděl, co bude v roce 2050. Jak směšné. Co stále strašíte? Vždyť důchodový účet je přebytkový, pokud víme.

Takže všechny tyhle věci, které jste vzali lidem, rodinám s dětmi, ano, školkovné, slevy na dani, obnovíme slevu na studenta a tak dále. Rodičovský příspěvek jste měli už v roce 2021 400 000. Dostupnost v sociální péči. Tady jsme prosili, Aleš Juchelka, aby Jurečka dal příspěvek na péči I., II. stupeň směšných 2,69 miliardy, ano? Nedal, protože Stanjura měl peníze pro něco jiného, ale pro tyhle lidi, kteří se starají o zdravotně postiženého, starší naše spoluobčany, tam peníze nejsou.

Vnitřní bezpečnost. Jak tady chceme tedy chránit naši zemi a bezpečí našich lidí, když se nic neudělá? Tak se může stát, že to bude jak v Německu. Takže když tedy navyšujeme podmínky vojákům, ano, tak by se měly navýšit všem. A samozřejmě je to nejenom o armádě, ale o policii, hasiči. Vždyť jste byli v těch povodňových oblastech, ne? Tam jste se byli podívat vrtulníkem, slíbili jste 40 miliard, dali jste 4, ty peníze jste použili na zálohy na F-čtricetpětky a na další věci, což je úplně neuvěřitelné. Vlastně i kdybyste si v bance půjčili peníze a použili jste to na něco jiného, tak to je trestný čin, ale tady si pan Stanjura dělá úplně, co chce.

Samozřejmě školy. Všichni se smějí, že proč tam máme, že na konci toho období, pokud budeme ve vládě, garantujeme učitelům průměrný plat 75 000? Ale to je podle vašeho zákona. Vy jste tam dali 130 procent průměrného platu, tak my jsme to jen propočítali. My jsme měli tady v programu – tady si to může každý přepočítat (Ukazuje červenou knihu s nápisem „Může za to Babiš.“) – 45 000 jsme slibovali a skončili jsme na 48 400, takže my jsme to plnili. Vy jste neplnili vůbec nic. Takže máme tady kariérní řád pro učitele, omezování papírování, revizi inkluze.

A samozřejmě na rozdíl od vás my jsme řídili stát efektivně, i vládu, ano, a víme, co s tím udělat, jak oživit ekonomiku. Samozřejmě budeme bojovat proti šedé ekonomice, která teďka bují. Ano, my jsme to dělali, my jsme zavedli ty různé daňové kobry, vy jste neudělali nikdy nic. 2013 – a tady je to v tom výkazu práce, kdy jsem byl ministr financí – že jsem vybral 605 miliard daní navíc za ta léta, co jsem tam byl.

Máme tady samozřejmě další věci. Takže my, pokud nás lidi zvolí, samozřejmě budeme skládat účty a neslibujeme nic, co nedokážeme splnit. Jsme jediní, kteří máme konkrétní program a víme, o čem mluvíme. Když jsme ho zveřejnili, tak samozřejmě totální hysterie, dehonestace. SPOLU vždycky napadá i náš marketing, naše billboardy, strčili nás (nesrozumitelné) s Putinem nebo nám nakreslili ruskou vlajku. Přitom oni vyjednávali s Putinem – útoky, lži o všem možném a samozřejmě nenávisť vůči Babišovi, která potom rezultuje do těch věcí, které se staly.

Zadlužování státu. Vy o tom mluvíte, když jste vybrali o 412 miliard navíc a zadlužili jste 1 200 miliard? My jsme končili 2021 s nižším dluhem vůči HDP, než jsme začínali v lednu 2014. To se dá všechno dohledat.

Takže tohle všechno máme v programu, a proto o tom mluvím, aby lidi věděli, protože samozřejmě, když jsme oznámili náš program v Dolních Vítkovicích, novináře toto vůbec nezajímalo. To bylo samé Čapí hnízdo a střet zájmů a tyhle nesmysly, protože víme, jak to všechno funguje.

Ano, ušetříme 5 procent provozu státu. Vidíme, co se děje na Úřadu vlády, o kolik ten rozpočet je vyšší, a tak dále.

Takže my jsme dneska představili i hospodářskou strategii, ale my jsme už v minulosti měli inovační strategii, měli jsme Národní investiční plán do roku 2050 a měli jsme vize školství a zdravotnictví, to všechno jsme měli, ale samozřejmě tahle vláda všechno, co my jsme dělali, a priori řekla, že to nechťejí.

Takže dneska jste se předvedli, ano. Mysleli jsme si, že na závěr se rozloučíme nějakým normálním způsobem, že to nebude takové, jak to bylo, mě to samozřejmě překvapilo. Já jsem tady chtěl vystoupit velice, velice normálně k věci, ale to nedopadlo.

Takže já bych skončil dnešní projev tím, že doufejme, že ty volby dopadnou tak a že ty lidi uvidí skutečně, že kdo tady, když byl ve vládě, co udělal, jak plnil program, jak plnil programové prohlášení vlády, ale náš program nejsou ani lži, ani strašení. My všechno, co říkáme, jsou data Českého statistického úřadu, evropského, závěrečné účty ministerstev a tak dále. Takže myslíme si, že hnutí ANO má nejlepší program, a samozřejmě budeme rádi, když se s ním obeznámíte, když si ho přečtete, a uvidíme, jak to všechno dopadne.

Už přišel i pan Benda, určitě potvrdí, že (Se smíchem.) už se k tomu nebudeme vracet. Ne že jste říkal, že to byla administrativní chyba, ale všichni říkali, že na to nemám nárok. Ale to nevádí, já to mám na sítích, ale vy určitě víte, co jste říkal. Takže jste to zvládli. Doufám, že jste spokojený, že jste mluvili až do Zpráv, a já jsem mluvil teďka, takže díky vůbec za to, že jsem mohl promluvit.

A vážení spoluobčané, přeju vám pevné zdraví a na shledanou v lepších časech. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkný večer. Budeme pokračovat s přihláškami přednostních práv. Nyní vystoupí paní poslankyně Alena Schillerová, připraví se pan ministr Martin Baxa, potom pan předseda Tomio Okamura. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Než vystoupím se svým návrhem bodu nebo takového dvou bodu, to už je jedno, tak mě zaujalo – mě toho zaujalo samozřejmě dnes velká spousta, byli jsme svědkem pošlapání vůbec našich práv, ale to jsme celkem zvyklí už za ty čtyři roky, a já si myslím, že každý skutek po zásluze bývá spravedlivě potrestán a že i vy dojdete té spravedlnosti. Takže nepláču, nenaříkám, ono všeho do času. Já vím, že se nás bojíte, že se bojíte Andreje Babiše, že se bojíte našich argumentů. Tomu rozumím, ale stejně tomu neutečete, protože to, co chceme říct, si cestu k občanům najde třeba i skrze sociální síť.

Já bych tady ráda se dotkla, a on se toho dotkl už trochu náš pan předseda, ale já jsem zaznamenala, že paní ministryně spravedlnosti paní Eva Decroix tady dnes označila ve svém projevu – já jsem tomu nechtěla věřit, protože jsem zrovna nebyla v sále, a když mi to kolegyně, moje ctěná paní profesorka Válková, říkala, já říkám: To nemůže být pravda, to je určitě omyl, tak jsem si nechala sjet stenozáznam, abych ji náhodou nekřivdila, když jsem u toho osobně neseděla – no, to je tedy, přátelé, faux pas. Přemýšlím, co je horší, že ministryně spravedlnosti neví, že rozhodnutí vrchního soudu není pravomocné – a ono to neví? Není pravomocné, vrací se to zpátky k nalézacímu soudu, není pravomocné. (Poslanec Benda reaguje z lavice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím poslance, abyste na sebe nepokřikovali, pokud možno.

Poslankyně Alena Schillerová: My nesdílíme, ano, abychom spolu nekomunikovali takto. Já si prostě myslím, že není možné, že paní ministryně by to nevěděla, já si myslím, že paní ministryně záměrně mystifikovala. Já si myslím, že moje ctěná kolegyně, paní profesorka Válková, na to zareagovala na sociálních sítích.

Nebudu se už vracet k tomu, co jsme tady zažili, co jsme dnes zažívali na grémiu. V médiích byla celá řada, celá řada informací, které se neodehrály na tom grémiu. Já tam seděla, vážení přátelé, vážení občané, vážení kolegové z Poslanecké sněmovny, ať už z kterékoliv strany, seděla jsem tam a není pravda, není pravda to, že se dohodlo, jak se bude postupovat na grémiu. My jsme se rozešli bez dohody, protože dohoda byla zablokována – nevím, zda jste byli domluveni, pokud ano, tak jste to tam na nás sehráli tedy bravurně. Každopádně prostě cíl byl společný a jasný, a nenechme si namlouvat, že Piráti pořád nejsou součástí koalice. Jsou. Paní místopředsedkyně Richterová, která teď přišla, prostřednictvím pana místopředsedy, pořád sedí na tom umpíru nahoře, pořád je součástí vedení Sněmovny, takže tady ty hrátky, že jsou v opozici – tomu nevěřte, milí spoluobčané, naopak, oni jsou připraveni v případě, že by jim to početně vycházelo, opět to slepit, jenom aby se udrželi u moci, jenom aby se dostali zpátky k těm svým korýtkům, takže to je jasné. Ten cíl byl společný a byl jasný a spojoval je. Ten cíl byl ten, aby Andrej Babiš byl umlčen, aby hnutí ANO bylo umlčeno. Přitom my jsme řekli jasně: Budeme mluvit tři, možná teď už dva jenom,

protože Karel Havlíček odešel do Superdebaty do České televize, takže dva, budeme mluvit do půl hodiny a rozhodně nehodláme nic dnes v žádném případě zdržovat nebo obstruovat.

Navrhovali jsme i různé alternativy. Dokonce tam byla nabídka, že může pan předseda Michálek vystoupit jako první. Ne, všechno bylo málo, protože je potřeba, aby Andrej Babiš nemluvil do Zpráv, tak to tam zaznělo jednoznačně. To je jedno, ta pravda si k lidem cestu najde.

A teď prosím dovolu, abych vystoupila a načetla bod a navrhla bod na jednání, dnešní jednání Poslanecké sněmovny, s názvem Návrh státního rozpočtu na rok 2026 a bitcoin. Vážené dámy, vážení pánové, bez ohledu na to, jak bude vypadat složení Poslanecké sněmovny už příští měsíc, je v existenčním zájmu České republiky, aby se její hospodaření neřídilo podle státního rozpočtu zpracovaného ministrem financí Stanjuro. Ještě nikdy v dějinách naší země se nestalo, aby byl místo rozpočtu předložen zmetek, podle kterého není možné vůbec fungovat, tedy pokud chceme nadále žít v zemi, kde je dostupná zdravotní péče, kde se nezastavují klíčové dopravní stavby, jako je dálnice z Prahy do Českých Budějovic, z Hradce do Olomouce, kde se univerzity mohou rozvíjet, místo aby se bály zatopit nebo rozsvítit v kampusu. Návrh zákona o státním rozpočtu či spíše jeho torzo, které si Fialův ministr dovolil předložit, totiž znamená pád zdravotního systému do silně červených čísel hluboko pod úroveň přijatelného hospodaření, přestože v posledních dvou letech skončilo financování zdravotní péče 17,5 miliardy v minusu a ta nezkolabovala jenom díky rezervám vytvořeným za hnutí ANO.

Přesto má i příští rok přijít české zdravotnictví o další peníze. Rezervy zdravotních pojišťoven se smršly na několik dní. Klíčový ukazatel zůstatků k celkovým výdajům padá pod kritických 10 procent a první zdravotní pojišťovny hlásí závazky po splatnosti. Nebavíme se přitom o ničem menším, než jestli čeští pacienti budou mít včas k dispozici všechny potřebné léky, jak dlouho se bude čekat na neurologa, na magnetickou rezonanci anebo třeba na psychiatra. Bavíme se o platech zdravotního personálu, bavíme se o dostupnosti ordinací. Všechny tyto oblasti potřebují nutně zlepšení, nikoliv další zhoršování a podfinancování, jak ordinuje Fialova vláda ve svých plánech na příští rok.

Doprava. Jak připustil ministr dopravy Martin Kupka, v rozpočtu Ministerstva dopravy chybí 60 miliard korun a jeho podoba by znamenala zastavení dopravní výstavby. Vysokorychlostní železnice? Zapomeňte. Dálnice z Pohořelic do Rakouska? Smůla, občané.

V rozpočtu chybí peníze na prorůstové investice, pro vysoké školy, na platy zaměstnanců státu, které za Fialovy vlády reálně poklesly o pětinu. Zbastlené hospodaření je výsledkem chybějících příjmů, jako je například 35 miliard nevybraných v důsledku tolerance daňových úniků, 13 miliard v důsledku kosmetického snížení DPH ve prospěch zahraničních obchodních řetězců, desítek miliard chybějících kvůli nedostatečnému hospodářskému růstu.

Na stavu rozpočtu se samozřejmě podepisují také výdaje, které v něm vůbec nemusely být, ale jsou. Jen provoz státu bez platů se za Fialovy vlády zvýšil o 50 miliard korun ročně. Jen zálohové faktury Ministerstva obrany, které žádným způsobem nezvyšují obranyschopnost naší země, dosáhly podle Nejvyššího kontrolního úřadu neuvěřitelných 71 miliard. A to známe jen část skutečné pravdy, dámy a pánové. Aby vláda před veřejností katastrofální stav veřejných financí zatajila, většinu zákonných příloh státního rozpočtu nezveřejnila vůbec. Jak potvrdila i Národní rozpočtová rada, klíčové podkladové dokumenty, nutné k posouzení úplnosti rozpočtu, chybí. Chybí druhové i odvětvové členění příjmů státního rozpočtu, chybí výdaje na programové financování kapitol, chybí obvyklá analytická předkládací zpráva, zatajen je i objem platových prostředků organizačních složek státu a příspěvkových organizací.

Pane nepřítomný ministře Stanjuro, pane nepřítomný premiére Fialo, státní rozpočet je zákonem roku, je věcí veřejnou. Peníze, s kterými hospodaříte, patří daňovým poplatníkům této země. Nejsou to vaše peníze a nemáte právo o jejich nakládání mlžet, natož je tajit. Váš

přístup znemožňuje nejen veřejnou kontrolu námi coby opozicí, ale také rozpočtování na úrovni krajů a obcí, jak si postěžoval dokonce náměstek vašeho hejtmána z ODS Martina Kuby, který nemůže sestavit rozpočet a výhled kraje. Zatímco celý svět transparentnost veřejných rozpočtů zvyšuje, Česko se pod vedením Petra Fialy vydalo přesně opačným směrem. Nepochybuji, že by tato svévole Zbyňka Stanjury u správního soudu narazila velmi tvrdě. To, jak má státní rozpočet formálně vypadat a jaké přílohy musí obsahovat, je totiž dáno zákonným rámcem a ten byl ministrem financí bezprecedentně porušen. Nepochybuji, že bych případný spor u správního soudu, že bych ho tam vyhrála, nicméně tváří v tvář trestněprávní kauze, která je v případě pana Stanjury a jeho týmu v souvislosti s bitcoiny v plném proudu, to v tuto chvíli prioritou není.

V minulém týdnu nás ministři za ODS informovali, že stát zaplatil 50 milionů korun jako odškodné za ušlý úrok napáleným investorům, kterým špinavé bitcoiny na počátku roku prodal. O čem vláda taktně pomlčela, je, že další stovky milionů investorům vyplatila za to, aby od nich tyto krvavé bitcoiny odkoupila zpátky. Stát tak nyní vlastní pochybná aktiva celkem za nejméně 950 milionů korun a jejich osud, stejně jako osud stovek milionů vyplacených z kapes daňových poplatníků, je více než nejistý. Tím, kdo mohl tomu všemu pohodlně zabránit, není opět nikdo jiný než ministr financí Stanjura. Ten, jak víme, měl celé týdny na stole varování právníků Ministerstva financí. Možnému trestnému činu legalizace výnosů z trestné činnosti ale on ani jeho kabinet nezabránili, přestože měli hodnověrné informace o jeho přípravě.

Dámy a pánové, hnutí ANO je garantem návratu k rozpočtové transparentnosti. Praktiky ODS musí okamžitě po volbách definitivně skončit. Stejně tak jsme připraveni postarat se o to, aby v souvislosti s bitcoinovou kauzou nedošlo k dalšímu poškozování reputace České republiky, například tím, že dojde k pokusu o jejich legalizaci státem za jakoukoliv cenu. Hnutí ANO na rozdíl od koalice SPOLU totiž nemá na prvním místě ochranu prominentů ODS před trestní odpovědností za stamilionové škody. Na prvním místě musí být ochrana dobré pověsti Česka, Česka jako země, která si už nikdy nebude a nesmí potřásat rukou s mafií. Děkuju za pozornost, tolik k mému bodu.

A nyní mi dovoluji ještě malou poznámku k panu ministrovi (Otáčí se do ministerských lavic.) Hladíkovi nepřítomnému, který tady ke mně mluvil – já jsem to viděla zprostředkovaně přes obrazovku, pak jsem si přečetla stenozáznam. Pane ministře Hladíku, zajedte za těmi občany, kteří bydlí v oblasti CHKO Soutok na Břeclavsku. Já jsem tam byla opakovaně, byla jsem tam na setkání, které iniciovali, na setkání, kde kromě občanů byli zástupci myslivců, zemědělců, včelařů, dalších spolků, možná jsem na někoho zapomněla, odborníci, experti z Mendelovy univerzity, kteří mluvili velmi zasvěceně o tom, co vy tam pácháte, co jste tam prosadil, a mluvili i o tom, jaká byla vaše motivace. Tam jste nezajel. Byla jsem v Lanžhotě, je to deset dnů, možná i méně, s panem předsedou Babišem. Tam jsme také mluvili s lidmi, protože i Lanžhot patří do oblasti, která je zasažena vaším CHKO. Mluvili jsme o tom s těmi lidmi, je tam v podstatě – týká se to 6 000 majitelů pozemků, kterým jste takto naprosto necitlivě, bez vypořádání připomínek, bez počkání na to, jak dopadnou všechny správní žaloby, bez toho, aniž byste vyčkali, jak dopadne naše ústavní stížnost u ústavního soudu, zasáhl do života. Ti lidé velmi dobře rozumí, co se tam stalo. Proč jste tam nezajel? Proč jste s nimi nepromluvil? Proč jste se jich nezeptal na jejich názor? Proč tady útočíte na mě? Útočte, já to vydržím, já se vás nebojím a vždycky budu jak já, tak další členové hnutí ANO bojovat za zájmy těchto obyčejných lidí.

A ještě k té spalovně v Sudoměřicích, když jste ji tady zmínil na plénu, tak vám zase posílám vzkaz, ale hlavně těm, kteří tam bydlí. Vy jste se připojil, jak jste uvedl dneska, k EIA. Ano, má to jakýsi mezinárodní rozměr, ale vy jste měl jednat. Napsal jste dopis ministrovi životního prostředí Slovenské republiky? Požádal jste o schůzku? Snažil jste se prostě něco konkrétního udělat, než jenom si tam udělat jakési setkání, ze kterého pro občany nevyplývalo vůbec nic?

My jsme se tam stavili s Andrejem Babišem na cestě po jižní Moravě, neplánovaně, protože jsme věděli od mé ctěné kolegyně, která je poslankyní za okres Hodonín, Tání Malé, že tam tento problém existuje, a slíbili jsme těm lidem – a já tam zase pojedu na jejich pozvání – slíbili jsme jim, že pokud získáme důvěru a budeme sestavovat příští vládu, budeme bojovat za jejich zájmy. My rozumíme tomu, že ta spalovna se má stavět, byť na slovenské straně, ale 800 metrů od posledního baráku v té vesnici.

Takže tady neútočte, neurážejte mě. Mně to tedy je úplně jedno, pane ministře. Neurážejte mě, ale dokažte, co jste pro lidi udělal! Vy jste neudělal nic! Stejně tak jako s emisními povolenkami, kdy chodíte a říkáte, že už se s tím nedá nic dělat a že a tak dále, kdy jste se zařadil mezi nejvíc asociální ekofanatiky v této zemi, kteří jdou proti vlastnímu národu, vlastním lidem. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Budeme pokračovat v přednostních právech. Pan ministr Martin Baxa stáhl svoji přihlášku a v tom případě jako další vystoupí pan předseda Okamura a po něm se připraví pan ministr Jan Lipavský, potom pan místopředseda Karel Havlíček. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi několik slov na závěr tohoto volebního období a zřejmě na poslední schůzi Sněmovny před volbami. V první řadě vám všem přeji vše nejlepší ve vašem osobním životě. Přeji nám všem hodně zdravého rozumu, v tomto ohledu přeji hlavně členům vládní koalice včetně Pirátů sebereflexi. A ti z vás z Fialovy vládní koalice, kteří budete znovu kandidovat, tak vás prosím, abyste si vzpomněli na vše, co jste občanům slibovali, a na vše, co jste nedodrželi. Přeji vám i nám, abychom podle svých sil a možností vždy plnili volební sliby.

Stávající vládní koalice vyhrála volby díky skutečně bezprecedentnímu volebnímu podvodu. Naslibovala voličům desítky věcí, které nehodlala plnit, a také je Fialova vláda i s Piráty nesplnila. Všichni víme, co všechno zástupci současných vládních stran slibovali. Prosperitu, nízké daně, vzepření se zelenému diktátu Bruselu a kdoví, co ještě. Ihned po volbách nastal opak. Ještě zásadnější je, co všechno občanům poslanci koalice SPOLU, STAN a Pirátů neřekli, tedy že budou podporovat válku, že budou masivně podporovat ekonomickou migraci, a to faktickými, finančními a sociálními pobídkami pro migranty, že budou vyhazovat stamiliony za naprosto nepotřebný vojenský šrot nebo za jiné předražené zakázky, že oberou o miliardy české zdravotnictví, že o miliardy oberou důchodce, že vyvolají strašnou inflaci za pomoci předražených energií, z nichž si samozřejmě vláda svůj díl také uloupá, že rozloží, co se dá nezvládnutou digitalizací, špatnými zákony a kroky vlády.

Má to své ekonomické i politické důsledky. Nás, opozici, může těšit, že podle mezinárodních průzkumů je pan Fiala nejméně oblíbený premiér planety. Horší je, že se nám za jeho vlády začalo rodit nejméně dětí od vlády císařovny Marie Terezie, že jsme kvůli jeho vládě zažili největší inflaci a pokles reálných mezd v historii naší republiky a v těch negativních rekordech bych mohl pokračovat. Zločiny spojené s vládními politiky, co se týče objemu korupce a peněz, kterých se jejich kriminální činnost týká, opět nesnesou srovnání v celé historii zemí Koruny české.

To, že se začnou překrucovat dějiny a naše země bude podporovat prokazatelné nacisty, kteří si na naše bojová vozidla malují znaky hitlerovských armád, to je už jen shnilá třešeň na dortu. Připomenu například, že Poláci, polská vláda, pravidelně protestují proti oficiální podpoře nacismu v ukrajinském parlamentu a na Ukrajině, a je faktem, že Ukrajinci se snaží

dávat stále větší pozor na nějaké okázalé provokace, byť samozřejmě hitlerovští nacisté, ukrajinští esesáci tam stále mají pomníky, své oslavy, své ulice a oslavná muzea.

Je horší, že ve prospěch zbrojařů financuje tato vláda režim, který válčí dnes naprosto proti vůli většiny národa. Bohužel většina z vás, z vládní koalice, jste obětí vlastní propagandy. Vaše média vám nedodala zprávy o lidech, které ukrajinský režim umučil proto, že nechtěli za něj bojovat nebo byli málo proruští (protiruští?). Naopak maďarský premiér a jeho ministr zahraničí oficiálně protestovali, když ukrajinští náhončí rekrutů umlátili železnými tyčemi kluka, který nechtěl za Zelenského bojovat. Faktem je, že Maďarsko protestovalo proto, že umučený branec měl i maďarské občanství. O těch obyčejných Ukrajincích, kteří byli násilím odvedeni, mučeni a zabiti, se bohužel nedozvíme nic, protože ti nikoho z vás, dámy a pánové z vládní koalice, bohužel nezajímají.

A já prosím vás, všechny politiky, kteří kdy budou zvoleni, prosím, co nejméně ideologie do našeho vládnutí a rozhodování. Vypusťme z hlav lásku ke Green Dealu, k filozofii migrace nebo LGBT, nenávisť vůči Číně a Rusku. A když se bude rozhodovat, mějme na mysli jediné: Bude to prospěšné pro naši republiku? Pomůže to našim občanům? Vracím se k tomu, co jsem vám tu kladl na srdce už v minulosti. Vždy, když o něčem budete rozhodovat, ptejte se prosím, jak to pomůže českým občanům. Škoda že tahle otázka nepadla při rozhodování o podpisu migračního paktu Fialovou vládou. Jak našim občanům pomůže, když budeme platit pokuty za cizí migranty nebo když budeme přijímat migranty z celého světa? Ten mýtus, co strašilo v hlavách evropských liberálů, tedy že migranti budou živit hostitelské země, ten už migranti doufám věrohodně vyvrátili.

To samé platí o Green Dealu. Jak prospěje našim občanům takzvaná dekarbonizace, tedy omezení produkce sodovkového plynu? No, nijak. Kysličník uhličitý prokazatelně nemá vliv na klima a nijak neškodí, naopak je životně důležitý a nezbytný pro fotosyntézu rostlin a produkci kyslíku. Naopak bezhlavé omezování výrobců a spotřebitelů v Evropě vede prokazatelně ke ztrátě konkurenceschopnosti a na náš úkor posiluje celý svět, včetně těch, které nenávidíte. Ekonomické sankce Bruselu a Green Deal se přímo podílely na vyšších cenách energií, na inflaci a zbídačení evropských i českých občanů a firem. Bohužel u nás v České republice, která je jedním z největších producentů levné elektrické energie, byla tato inflace a krize naprosto nedůvodná a zbytečná.

Evropa, respektive současné vládnoucí elity v Evropské unii, svorně nenávidí Trumpa a zároveň mu podlézají. Nechápu jeho zdánlivě rozporuplné kroky. Jeden den tlačí na Putina, druhý den ho objímá. Je to jeho kámoš? Ne, ani na vteřinu. Ale ví, že Rusko, Brazílie, Čína jsou země, které mohou přinést byznys, a jeho logika je jediná: Přinese to prospěch jeho zemi, americkým občanům? Pokud ano, tak obejme i Kima ze Severní Koreje. Prostě tak. A naopak vyhladí neziskovky, které parazitují na státním rozpočtu ve jménu fašizujících ideologií.

Co brání nám, abychom se chovali stejně pragmaticky? Ano, jsou to ty ideologie, které nám tu šíří různí sorosovci a nejružnější Aspen instituty, a to jich mezi námi, těch absolventů, je vícero. Samozřejmě my v SPD mezi ně nepatříme.

To, co bychom měli šířit my, je zdravý rozum, víc nic. Čím méně propagandy, čím méně ideologického fašismu, tím méně nenávisť a více normální spolupráce mezi námi, lidmi, mezi státy, mezi politiky.

Vážené dámy a pánové, na závěr naší práce této Sněmovny přeji vám všem zdraví, rozum bez předsudků, bez nenávisť a bez ideologického balastu.

Všichni jdeme do voleb s tím, že chceme pomáhat, tak prosím, pojďme podle toho i jednat. Naše země není ani Brusel, ani Spojené státy americké, ani Rusko, jak tady mám, od některých politiků jiných stran to vzbuzuje takový dojem. Naší zemí je Česká republika a našimi jsou občané České republiky. Nenechme se vést nenávisť, ale přátelstvím. Přeji vám

všem a vašim blízkým znovu vše nejlepší a uvidíme, jak rozhodnou voliči, zdali se tady potkáme v příští Poslanecké sněmovně.

Dále jsem chtěl zmínit, protože jsem nedostal prostor, protože paní Pekarová Adamová mi tady nezapnula mikrofon, ale už jsem natočil reakci, a tu bude vidět přes 100 000 občanů České republiky minimálně, odhaduju tak 200 až 300 tisíc. Ještě že mě na sítích sleduje 700 000 českých občanů.

Ale když jsem si projel teďka Seznam Zprávy, Novinky, Aktuálně.cz a další, tak úplně zmanipulovali – normálně oni lžou o tom, co se tady odpoledne ve 14 hodin stalo. Samozřejmě už mi píšou naši voliči, proč tam není vyjádření Tomia Okamury a Andreje Babiše, proč jsou tam jenom vyjádření vládních představitelů, a píšou, že jsem se dral k mikrofonu, abych mluvil první. Prosím vás, vážení novináři, nelžete, jo? Kdybyste slyšeli, co jsem říkal paní Pekarové – já jsem protestoval proti tomu, že včera, když sekretariát SPD – a mám z toho písemný zápis, taky jsem ho ukázal v tom videu, co už jsem natočil jako reakci, za chvíli bude na sítích – tak když sekretariát, moje asistentka, volala na sekretariát paní Pekarové a ptala se jako vždy na pořadí řečníků na dnešek, tak jí bylo řečeno, že pořadí je Babiš, Schillerová, Okamura, Havlíček, a najednou zničehonic dneska dopoledne jsme se na grémiu dozvěděli od paní Pekarové, že pořadí není Babiš, Schillerová, Okamura, Havlíček, což bylo řečeno mojí asistence včera, když se šla jako vždy zeptat sekretariátu paní Pekarové, jaké bude pořadí, abychom se připravili, a že najednou je před námi deset zástupců vládních stran, takže Okamura je až patnáctý a zástupci ANO jsou tuším 12, 13, 14. A proto já jsem šel dneska na mikrofon a řekl jsem to paní Pekarové i před začátkem schůze, ať nepodvádí a nemanipuluje s pořadím písemně podaných přihlášek, to zdůrazňuju, písemně podaných přihlášek. Tu kopii mám u sebe a na té kopii mé písemně podané přihlášky, která je podaná už z minulého týdne, tuším ze středy, jo, je písemně napsáno, co se asistentka dozvěděla, pořadí. Včera volala, včera v poledne, mám i přesný čas, mi poznamenala, tak volala na sekretariát paní Pekarové, a proto já jsem šel dneska na mikrofon protestovat proti té manipulaci pořadí řečníků – ne že jsem se dral k mikrofonu jako první. Já znám jednací řád velice dobře, já jsem neusiloval o to, mluvit jako první, ale protože mi paní Pekarová odmítla, respektive vypnula mi mikrofon, když jsem to chtěl říct, tak se to bohužel novináři nedozvěděli, přestože byli tady na balkoně, ani se nezeptali, ani ze Seznam Zpráv se mi nezeptali, ani paní Rohánková ze Seznam Zpráv se mě nezeptala, ani pan Soukup z Novinek se mě nezeptal a další. Já jsem jim volal ještě před hodinou, aby to opravili, tak už jsem se nedovolal.

Takže tyhle ty vlastně vymyšlené, vlastně prolhané články jsou tam dál prostě na mainstreamu, tak jsem natočil reakční video. Dáme na to reklamu a vidí to statisíce lidí, samozřejmě si to přečte víc lidí než ty články, jo? Takže ještě že máme ty sociální sítě. Ale přece není možné, že mainstreamová média takhle lžou.

Já jsem nešel na mikrofon proto, že jsem se dral k mikrofonu a že neznám jednací řád. Já jsem šel už, protože není jiné zbylí proti té manipulaci a podvodnému přehazování pořadí písemných přihlášek, když nám bylo, znovu opakuju, včera řečeno sekretariátem paní Pekarové Adamové, že pořadí je to, co jsem říkal, a najednou dnes to pořadí je jiné. Takže to byl můj důvod mého protestu, jo?

Když mluvím za sebe, za SPD, tak bych chtěl vyzvat novináře Seznam Zpráv, Novinek, Aktuálně a nevím, kdo to ještě další psal – už jsem se nestačil podívat, jestli to psal iDNES a tak podobně, nevím, a jestli je to v nějakých televizích – aby se zeptali nás taky, opozice, co jsme tady vlastně říkali, když byl vypnutý mikrofon a nemohli jsme se vyjádřit. Vždyť ty články jsou strašně jednostranné, provládní, ale jsou lživé hlavně, protože ten důvod byl jiný, než ta média tam píšou.

Já přesně znám jednací řád Sněmovny, byl jsem i ve vedení Sněmovny v minulém volebním období a nedovolil bych si stát u mikrofonu, když je řádné pořadí písemných přihlášek, a nikomu bych nikdy neblokoval přece místo. Naopak, já jsem pro to, aby se

dodržoval jednací řád, aby všichni dostali prostor, kdo se přihlásí, ať jsou z opozice, nebo z koalice. Vždycky jsem to tak dělal, kdy jsem byl minulé volební období ve vedení Sněmovny, vždycky každý dostal prostor, nehledě na to, i když jsem o někom věděl, že mě nemá rád, a tohle to je to úplně jedno, prostě každý má prostor se vyjádřit. Takže to jsem tady chtěl ještě jednou vysvětlit veřejně, možná to ještě někdo slyší z těchto médií a třeba ten článek ještě opraví, když se jim tedy nemůžu dovolat. Ani se nezeptali, aby to bylo po pravdě. Takže takhle o bylo, jo? Takže já jsem přesně, můj důvod toho, proč jsem tady protestoval, je jiný. Škoda že se to nikdo nemohl dozvědět, protože paní Pekarová mi tady vypnula mikrofon, když jsem to tady chtěl krátce v jedné, ve dvou větách říct.

Takže teďka bych tedy pokračoval, v podstatě už jenom krátce. Navrhuji jménem poslaneckého klubu SPD tři mimořádné body na program dnešní schůze Poslanecké sněmovny, za první bod s názvem Chceme, aby se Fialova vláda veřejně vyjádřila, že odmítne... Ne, pardon, já to tady mám v jiné poznámce. Vyzývám vládu Petra Fialy k odmítnutí emisních povolenek ETS 2. To, že Fialova vláda odsouhlasila v Bruselu emisní povolenky na vytápění a na pohonné hmoty, potažmo na dopravu, bude katastrofa pro naše občany. Má to začít platit od roku 2027. Vy jste pro to hlasovali, vy jste to odsouhlasili a naši občané se prostě nedoplatí. Má to začít platit od 1. ledna 2027. Vytápění se má dle kvalifikovaných výpočtů zdražit lidem až o desítky tisíc korun ročně, benzín má být dražší až o třeba 6 až 7 korun za současné situace, kdy už se ty emisní povolenky začaly nabízet, už se začaly prodávat, tak už teď to vyskočilo, že zdražení benzínu bude 6 až 7 korun na litr nafty a benzínu.

To znamená, že stále Fialova vláda lavíruje a nechce říct – no, tak proč by to říkali, když jste to odsouhlasili – ale přesto si myslím, že občané nemají čas a nemůžeme mít prodlevu, tak chci i na této poslední schůzi Sněmovny vyzvat Fialovu vládu, aby zařadila můj bod. Bude to jenom krátký bod a já vás vyzývám, abyste tam řekli jménem Fialovy vlády, že v Bruselu odmítnete emisní povolenky ETS 2. Neslyšeli jsme to od vás ani jednou, protože vy s nimi souhlasíte, souhlasíte s tím, abyste zničili ekonomicky životy našich občanů, firem, a to, že tam má být nějaký záchranný fond, který se má snad týkat až 30 procent českých občanů nebo 40, kteří na to nebudou mít – vy jste se úplně zbláznili. Takže vy odsouhlasíte zásadní zdražení životů občanů a téměř polovinu občanů, co na to nebudou mít peníze, tak je poženete na sociální dávky, aby šli škemrat o dávky! To je šílený.

Bod číslo 2 mimořádný, takže dneska jako první bod, jako druhý mimořádný bod navrhuji bod s názvem Ať si škodu způsobenou aférou s bitcoiny zaplatí Fialova vláda, protože je neuvěřitelné, že v tuto chvíli už jste to zveřejnili, že jste způsobili tou bitcoinovou aférou škodu 50 milionů korun, a vy chcete, aby si to zaplatili občané ze svých daní, ze státního rozpočtu? To si snad máte zaplatit vy jako Fialova vláda ze svého kapesného.

Mimochodem, já jenom vysvětlím tady na mikrofon v pár větách, jak k té škodě, k ní došlo. Fialova vláda zobchodovala bitcoiny z té závažné trestné činnosti, konkrétně Ministerstvo spravedlnosti, přestože věděli, že to je ze závažné trestné činnosti, v hodnotě miliardy korun. Samozřejmě stále tady visí ve vzduchu ta otázka, na kterou nechcete odpovědět, u koho skončilo těch zbylých 11 miliard v bitcoinech. Samozřejmě všeobecně veřejnost si myslí, a já to podezření mám taky, že to je u lidí kolem Fialovy vlády, protože proč by jinak legalizovali tu miliardu, proč by to tam ten Jiříkovský jinak posílal? No, ale když se na to tedy přišlo, tak teďka ministr financí Stanjura a zástupci Fialovy vlády říkají, že by tedy stát, a už došlo k té dohodě, měl od lidí, co si ty bitcoiny od Fialovy vlády, od ministra spravedlnosti koupili, že by je měl stát tedy vykoupit zpátky. No jo, jenže ona mezitím prudce stoupla hodnota těch bitcoinů, takže rozdíl už je 50 milionů, a teď Fialova vláda říká, že tu škodu si mají zaplatit občané ze státního rozpočtu. A já chci navrhnout, aby si tu škodu zaplatili přímo ministři Fialovy vlády a zástupci stran Fialovy vládní koalice, kteří jsou ve vedení Ministerstva spravedlnosti, což je jak ODS, tak náměstek za hnutí STAN, tak náměstek za KDU-ČSL tam je, tak ať si to zaplatí oni – vy jste to tam odsouhlasili. Proč to

mají platit občané? Proč mají zase mít lidi nižší důchody a rodiny s dětmi mají mít nižší podporu kvůli zlodějům, které ti občané nezpůsobili, které jste způsobili vy? Proto chci zařadit tento bod a chci vás vyzvat k tomu, abyste tu škodu, těch 50 milionů, zaplatili vy sami ze svých kapes nebo ze svých stranických rozpočtů. Peněz na to máte dost.

Třetí mimořádný bod má název: Fialova vláda odsouhlasila nákup tanků Leopard bez jakéhokoliv výběrového řízení za téměř 40 miliard korun a mimo režim zákona o veřejných zakázkách. Odsouhlasili jste to minulý týden těsně před volbami. Přitom ty tanky mají přijít až v roce 2028 a už jste také spěšně zaplatili minimálně 20procentní zálohu, aby to nemohla příští vláda zrušit, takže to pěkně smrdí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mohu poprosit ještě jednou ten název? Nestihl jsem to celé.

Poslanec Tomio Okamura: Ano: Fialova vláda odsouhlasila nákup tanků Leopard za téměř 40 miliard korun bez jakéhokoliv výběrového řízení a mimo režim zákona o veřejných zakázkách. (Poslanec Okamura se otáčí do lavic za ním.) Ano.

Vystupuji tady dnes jménem hnutí SPD k zásadnímu tématu, které se týká nejen naší obrany, ale především zacházení s veřejnými prostředky, suverenity České republiky a postavení českého průmyslu. Vláda Petra Fialy dne 3. září schválila, že se Česká republika závazně připojí k rámcové dohodě Německa s výrobcem KNDS na nákup 44 tanků Leopard typu 2A8. Cena této zakázky je astronomických 34,25 miliardy korun, a navíc dalších 5 miliard korun má být vyčleněno na inflační a kurzovou rezervu. První tanky mají dorazit až v roce 2028, dodávky mají probíhat do roku 2031. To ale není všechno. Vláda plánuje uzavřít další smlouvu až na 33 podpůrných verzí tanků ženijních, mostních, vyprošťovacích a výcvikových. Celkově se tedy může jednat až o 77 tanků v různých variantách. A co je na tom to nejskandálnější? Tato zakázka v hodnotě přes 40 miliard korun, jak už jsem uvedl v úvodu, byla zadána mimo režim zákona o veřejných zakázkách bez jakéhokoliv výběrového řízení. Takže to je podle nás samozřejmě zástěrka pro netransparentní rozhodování a obcházení kontrolních mechanismů státu.

A co víc, už bylo zapláceno minimálně 20 procent z ceny zakázky jako záloha, přestože stále neznáme konkrétní podíl českých firem v rámci takzvané průmyslové spolupráce. Jinými slovy, miliardové zálohy už odešly do zahraničí, ale český průmysl nemá zatím nic jistého. Přitom podle expertů by se český průmysl mohl podílet na této zakázce 30 až 40 procenty. Týká se to například kabeláže, montáže a podobně. Ano, mluví se o tom, že by se mělo zapojit 11 českých firem. Hodnota toho zapojení je ale zatím garantována pouze na zlomek celé části; 1,3 miliardy, přitom teoreticky existuje potenciál 6 až 7 miliard i více, ale ten je podmíněn hypotetickými dodávkami pro další státy a nic z toho není smluvně jisté.

A já se ptám, a rád bych v tom mimořádném bodu, aby mi vláda na to odpověděla: Jak může vláda schválit tak obrovskou investici bez veřejné soutěže? Jak může posílat miliardové zálohy do zahraničí, aniž bychom věděli, co přesně z toho bude mít český průmysl? Proč nejsou jasně a transparentně stanoveny podmínky průmyslové spolupráce před podpisem smlouvy? Hnutí SPD zásadně odmítá, aby Česká republika byla jen plátcem bez záruk jakékoliv návratnosti pro naši ekonomiku, takže požadujeme za prvé okamžité zastavení vyplácení záloh bez jasně vymezených a garantovaných podílů pro české firmy, za druhé zveřejnění detailních podmínek průmyslové spolupráce ještě před podpisem smlouvy, za třetí zpětné projednání zakázky v režimu zákona o veřejných zakázkách nebo alespoň za účasti

Poslanecké sněmovny s důrazem na transparentnost a efektivitu, za čtvrté spravedlivý podíl pro český obranný průmysl nejen jako montovnu, ale jako plnohodnotného partnera.

Tady jde totiž o to, že vlastně – ono je to ještě navíc na dluh. To jsem ještě zapomněl říct. Vy si na to chcete vzít půjčku. Životnost tanků je 30 let, ale podle dostupných informací splácení té půjčky má dokonce přesáhnout životnost těch tanků a má být to splácení té půjčky dokonce přes 30 let. Takže vy ještě pár dní před volbami, přestože už k tomu nemáte v podstatě žádný mandát – tak bůhví, co za tím je. Znovu říkám, že to tady pěkně smrdí, že každá vláda ODS skončila nějakou korupcí nebo takovým podobným skandálem. Takže tady není jediný důvod, proč takovou zakázku teď spěšně jste odsouhlasili.

Tady naopak musím pochválit web Novinky, protože ten se tomu tématu velice správně věnoval a správně na to téma upozornil, takže vidíte, že nemám problém samozřejmě pochválit. A to, co je samozřejmě problém, je, že vy tedy na dluh – čeští občané to budou splácet přes 30 let – pošlete české miliardy německému průmyslu, aniž se ty peníze v dostatečné míře protočí zpátky do české ekonomiky směrem k české zaměstnanosti, ke zvýšení platů českých občanů, k tomu, aby se nám vrátily potom ty peníze i do českého státního rozpočtu, když těch subdodavatelů – podle mých informací až 40 procent dodavatelů můžou být české firmy. Vás to vůbec nezajímá, po vás prostě spálená zem. A jak to chcete pak domlouvat, když už to vláda odsouhlasila a je to před podpisem smlouvy? Jo, takže to potom samozřejmě se s těmi Němci budeme domlouvat velice těžko.

Vyzýváme vládu, aby přestala jednat za zády veřejnosti a poslanců. O miliardách se nesmí rozhodovat potichu a bez kontroly. Obrana státu je vážná věc, ale ani obrana nesmí být zneužívána k zakrývání netransparentních obchodů. Nejsme kolonie, nejsme nájemná armáda. Nejsme peněženka, do které si zahraniční koncerny sáhnou, když se jim zlíbí – no, to bohužel jsme teďka za Fialovy vlády, ale my to takhle prostě nechceme. Hnutí SPD stojí za českými občany, českým průmyslem a suverénním rozhodováním. Děkuji za pozornost. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak děkuji. Budeme pokračovat tak, jak dorazily přihlášky. Pan ministr Jan Lipavský není přítomen v sále, a pokud vím, tak se omlouvá, to znamená, stahuje svoji přihlášku. Pan místopředseda Karel Havlíček také není přítomen a také stahuje svoji přihlášku. V tom případě zbývají tři přihlášky: první paní poslankyně Klára Kocmanová, potom pan poslanec Ivan Bartoš a potom paní poslankyně Lucie Potůčková.

Tedy poprosím o vystoupení paní poslankyni Kláru Kocmanovou. Klára Kocmanová není přítomná.

V tom případě poprosím pana poslance Ivana Bartoše.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo. Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl vystoupit teď k programu nadcházející schůze a navrhnout zařazení dvou bodů. Ten důvod, proč si myslím, že bychom tyto body měli projednávat, následně zdůvodním.

Ten první bod je tady dlouho ležící novela zákona o zadávání veřejných zakázek. Jedná se o sněmovní tisk číslo 966 a já bych chtěl, aby se tento bod zařadil jako první bod jednání dne 10. září.

Já tady vystupuji jako jeden z navrhovatelů této novely zákona o zadávání veřejných zakázek, která přináší změny v systému přezkumu veřejných zakázek, návrh, který bývá pro stručnost označován jako reforma Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tedy ÚOHS. Často

se v médiích ozývá ÚHOS, tak ta zkratka není taková, je to ÚOHS. Tenhle návrh zákona byl poměrně dlouze diskutován, dokonce se nám s Piráty podařilo prosadit do programového prohlášení vlády, na tom zákoně jsme pracovali s odbornou veřejností, s dalšími rezorty. Je to zásadní systémová změna, přesto se vláda rozhodla tento zákon podobně jako celou řadu dalších – zejména protikorupčních, které tedy pouze ožušlala – tak ho zabít a následně tento zákon nebyl schválen vládou.

Je to zásadní systémová změna, jejíž cílem je jediné: umožnit státu, ale krajům, obcím i dalším veřejným investicím, institucím investovat veřejné prostředky rychleji, transparentněji, a co je důležité, předvídatelněji, a totéž platí pro firmy, které se uchází o veřejné zakázky, tedy dodávají státu, obcím nebo krajům nějaké zboží, služby nebo stavby. Předvídatelnost je podle mě naprosto zásadní věc, protože ať už jsou to otázky povolování týkající se nových linek a zastávek metra, ať už to jsou otázky nákupu nějakého softwarového řešení či dalších, přes antimonopolní úřad v současném stavu se dá vyzdržovat prakticky jakákoliv zakázka, jakmile se nějaká firma, byť se třeba výběrového řízení sama neúčastní, rozhodne do toho takzvaně hodit vidle.

Já jsem tedy hovořil o rychlosti transparentnosti a předvídatelnosti. Dnešní stav, který tady máme – a ten stav je tady roky, už v předchozím volebním období zde byl návrh na reformu antimonopolního úřadu. Myslím, že kromě občanských demokratů, kteří si tento návrh nebo tu reformu vyloženě nepřejí – a vycházím už z té zkušenosti z minulého volebního období, protože myslím, že oni jediná nepřipodepsali jako opoziční strana tento návrh – tak ten systém přezkumu je u nás pomalý, nepřehledný a neefektivní. A to oni – nemluvím o tom, v jakých různých kauzách a spojeních je, ať už to byl předchozí šéf antimonopolního úřadu, nebo současný, jmenovaný prezidentem Milošem Zemanem, navržený Andrejem Babišem bez výběrového řízení, jak často kontroverzní kroky dělají osoby, které jsou ve vedení tohoto úřadu, tedy osoby, které svým rozhodnutím monokratickým, jediného člověka, tedy můžou rozhodovat o osudu jakékoliv zakázky, nehledě na to, že na nižších instancích tohoto úřadu třeba už to bylo vyřešeno ve prospěch či buďto toho, kdo soutěží, nebo toho, kdo si na tu soutěž stěžuje, což samozřejmě, pokud o tom může jednohlavý orgán, tedy šéf antimonopolního úřadu, rozhodnout, jaksi nedává smysl.

U antimonopolního úřadu, a vidíme to opět, a můžeme to číst v médiích, se často neřeší ani věcný spor, ale existují zde různé procedurální námitky, což často vede k tomu, že jeden případ se může táhnout měsíce, a dokonce někdy i roky. Já jsem hovořil o tom, v jaké situaci je stát, v jaké situaci jsou města, obce, kraje, ale zmiňoval jsem i situaci firem. My bychom samozřejmě chtěli – a veřejné zakázky jsou významným motorem investic, ale i zároveň zajímavým zdrojem pro ty, jež ty zakázky potom realizují, tak v případě, že výsledek je nejistý a může docházet až k takovému zdržení, odrazuje to firmy v České republice od účasti v soutěžích. Brzdí realizaci důležitých projektů, třeba těch infrastrukturních, a podkopává tak důvěru v celý systém. A upřímně, v době, kdy potřebujeme rychle reagovat na výzvy, ať už je to otázka energetiky, dopravy, modernizace veřejné správy, ale i obrany, si prostě takovéhle zdržování nemůžeme dovolit.

Ta novela není jenom nějaká technikálie, je to jeden z klíčových návrhů zákonů a já si troufnu říct, i protikorupčních zákonů tohoto volebního období. Na slabiny současného stavu dlouhodobě upozorňují nejen odborníci z Národní ekonomické rady vlády, ale třeba Transparency International a další nezávislé instituce. Zakázky za stovky miliard vyhrávají opakovaně stejné firmy, často napojené na prostředníky, právníky, a dokonce – a opět si můžete dohledat v médiích, s kým a kdy se scházeli ti šéfové antimonopolního úřadu. (Poslanec Faltýnek vykřikuje z lavice: Dobrý večer, pane ministře.)

Dobrý večer, pane Faltýnku. Tak jak často, prostřednictvím pana předsedajícího, často...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče Faltýnku, nepokřikujte po sobě.

Poslanec Ivan Bartoš: Často na jednotlivé struktury úřadů otevřené soutěže, pardon, místo otevřené soutěže vzniká uzavřený kruh a to je z pohledu řady odborníků prostě nepřijatelné.

Já už jsem zmiňoval, nám se podařilo v tomto volebním období prosadit novou strategii zadávání veřejných zakázek, kde skutečně veřejná poptávka. Veřejné zakázky mají být motorem inovací, kvality a férového přístupu a vlastně celý ten systém veřejných zakázek skutečně nemůže zůstat pod kontrolou úzké skupiny lidí, navíc s nejasnou odpovědností, a nemůže stát na osobních vazbách, jak jsme to bohužel v některých případech viděli.

Když jsem zmiňoval do nebe volající kauzy, které dokonce proběhly médií, vezmu si toto volební období, nebudu se vracet k tomu minulému, připomenul bych jenom kauzu pana Petříka – člověk, který úzce spolupracoval s antimonopolním úřadem, on byl přitom prozatím nepravomocně odsouzen za podvody v oblasti dotací a zakázek v kauze ROP severozápad, jedna z největších korupčních kauz týkajících se dotací v České republice. Nebo bych mohl zmínit, jak současný předseda úřadu pan Mlsna, který v připomínkovém řízení tohoto zákona vyzýval ostatní úřady, aby ve zhodnocení přebíraly stanovisko antimonopolního úřadu.

Když bych si vybral jenom ministerstva, která stála proti této novele, například Ministerstvo financí – a teď nevím, jestli cituju i nějakého pana ředitele, nebo tiskového mluvčího – kdy se ukázalo, že jsou zkopírovány v jejich připomínkách beze zbytku celé odstavce připomínek samotného antimonopolního úřadu, tak hovořili o tom, že pouze mají stejný názor, že nic nekopírovali.

O co skandálnější bylo, když potom nevím, jestli to byl Seznam Zprávy, nebo Deník N, myslím si, že o tom vysílala dokonce Česká televize v investigativním pořadu Reportéři České televize – nejsem si jist, jestli ho náhodou bývalé vedení televize nezrušilo, doufám, že ne, protože často tyto investigativní pořady byly rušeny – tak v pořadu Notičky od Mlsny dokonce odhalily, že šéf antimonopolního úřadu posílal na krajské úřady, tedy na úřady, o budoucnosti jejichž výběrových řízení on rozhoduje, nátlakové zprávy, kde jim psal, jak mají oni vypořádat připomínkové řízení, co mají napsat do připomínkového řízení, a nenechte se mýlit, dokonce i celé texty. Představa, že vrchní arbitr, šéf antimonopolního úřadu ve věci zefektivnění, ztransparentnění a zprůchodnění vlastního úřadu posílá jako nezávislá instituce whatsappovým chatem nějaké notičky šéfům krajských úřadů a úředníkům, aby se takto vyjádřili, opět ukazuje, jak tento úřad potřebuje zásadní reformu.

A já bych chtěl jenom připomenout: antimonopolní úřad, když si vezmeme všechny úrovně veřejné správy, tedy státní, obecní, krajskou, dohlíží na zakázky v hodnotě více než 900 miliard korun ročně. Takhle důležitá agenda si zaslouží odbornost, stabilitu a důvěru, a ne zdržování a zákulisní hry.

Já bych jenom v krátkosti připomenul vývoj tohoto návrhu a co jsou jeho pilíře. Ten původní návrh reformy vznikl na Ministerstvu pro místní rozvoj, právě když jsem měl možnost toto ministerstvo vést, a měl širokou podporu odborné veřejnosti. Přesto se ho dlouho nedařilo zařadit na jednání, čelil různým vnitrovládním obstrukcím, a po mém odchodu z ministerstva jej převzal ministr Kulhánek za STAN. On jej upravil, nesl jej tedy znovu na vládu, a ani tehdy vláda ten návrh neschválila, což mě mrzí, protože kolegové z hnutí STAN, kteří disponují 33 hlasy v této Sněmovně, pokud počítám správně, pana Vondráka, tak snad 34 – děkuji paní Richtrové, prostřednictvím pana předsedajícího, nepokřikujte na mě, děkuji – 34 hlasy, tak to byl ten moment, kdy měl STAN jasně říci: tento zákon je naší prioritou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, nepokřikujte po sobě a pořádek v sále se zjednám sám. Pokračujte.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za upozornění.

A co mě hodně překvapilo, já jsem sledoval starty jednotlivých stran a jejich programy do voleb a do volebních kampaní, a dokonce zaznívá někde od hnutí STAN – nevím, jestli konkrétně od pana ministra Kulhánka – že tento návrh je prioritou, by byl prioritou pro další volební období. Tak v momentě, kdy téměř před rokem tento zákon mohl být schválen vládou, tím pádem by byl poslán do Sněmovny, tím pádem bychom ho tady mohli rok projednávat a já věřím, že za ten rok bychom se jím prokousali do třetího čtení, tak tady mohl být. Tak já bych chtěl vyzvat zvláště kolegy z hnutí STAN, protože my jsme se rozhodli jako Piráti předložit tento návrh jako poslanecký a obsahově právě vychází z návrhu ministra Kulhánka, tedy neobcházíme systém, jen se snažíme zabránit tomu, aby tahle ta důležitá změna zapadla a zase se odsunula na neurčito, protože jsou zde lidé, firmy, kruhy, síly, kterým prostě tato nefunkčnost antimonopolního úřadu nebo dysfunkčnost dlouhodobě vyhovuje, aby se to neodsunulo na neurčito. Aby ta změna, po které se volalo už v minulém volebním období a která je ve prospěch České republiky, proběhla. A já bych proto chtěl vyzvat kolegy ze STANu, aby ten můj návrh podpořili. Pokud věříte v práci vlastního ministra, tak dnes máme možnost, respektive zítra, to dotáhnout, protože pokud neprojde tato novela, reforma antimonopolního úřadu v tomto volebním období tedy padá pod stůl.

Jenom v krátkosti představím ty hlavní principy, které ta novela přináší. Takže ty jednotlivé změny, na kterých byla shoda: za prvé, jednoinstanční řízení. Jistě víte, že různá řízení ve státě mají více instancí. My jsme v novele stavebního zákona řešili takzvaný ping-pong mezi stavebními úřady nižší a vyšší úrovně, které si neustále posílaly nějakou žádost o povolení, tak aby ta vyšší instituce okamžitě rozhodla. Antimonopolní úřad je velmi specifický, dokonce je raritní mezi evropskými zeměmi; tady myslím, že ať už se koukneme na západ, nebo na východ, tak je to skutečně rarita. Ono má těch instancí hned několik, takže jedno instanční řízení. Rušíme to dvoustupňové řízení a v případě, že se nerozhodne na antimonopolním úřadu, takovéto spory by řešil soud, tedy žádný ping-pong v rozkladech. Úřad nějakým způsobem rozhodne, on samozřejmě komunikuje v průběhu, ať už s tím, kdo si stěžuje k antimonopolnímu úřadu, nebo k tomu, kdo třeba nějakou zakázku vypisuje, takže fakticky k tomu sporu vůbec nemusí dojít, ale jakmile jednou rozhodne a někdo s tímto rozhodnutím nesouhlasí, šlo by se rovnou k soudu.

Druhým principem kolektivní (je) kolektivní rozhodování. Jak už jsem řekl, antimonopolní úřad má ty své jednotlivé komise nebo senáty, které rozhodují, ale ve finále toto končí právě u jednoho člověka, u šéfa antimonopolního úřadu, v tomto případě pana Mlsny, který ultimátně rozhoduje. Místo rozhodování jedním člověkem by tedy rozhodovaly komise. Zamezila by se koncentrace moci, snížilo by se korupční riziko a zvýší se odborná úroveň rozhodnutí.

Další věcí, která je velmi nepříjemná a kterou je potřeba změnit, a shodla se na tom i tenkrát velká pracovní skupina, která byla na Ministerstvu místního rozvoje, kde byli zástupci různých institucí státních, veřejných, ale i podnikatelského segmentu, a dokonce velkých dodavatelů: změny v dokazování. Účastníci řízení budou muset důkazy doložit zejména sami. Úřad se nebude muset vše snažit dohledávat sám, což celkově zrychlí proces. V tuto chvíli dokonce jednotlivá podání k Antimonopolnímu úřadu nebo ty výhrady klidně přijdou na e-mailovou stránku ve 23.30 v nějaký den, což podle mého je tak na úrovni: někam zavolám, něco řešte, a potom je na antimonopolním úřadu, zda se rozhodne toto řešit. Často si toto vezme, nevím, jak to, jakým způsobem vlastně vyhodnocuje, co je nějaké „jedna paní

povídala“, co je závažné, a pak dělá jakési vlastní šetření. Často to je velmi paradoxní, protože se jde zeptat trhu v danou chvíli, což jsou třeba ti, kteří si stěžují, že tedy nevyhráli, a samozřejmě jakou odpověď od nich dostanou? Samozřejmě negativní ve smyslu tohoto přezkoumávaného.

My jsme odhadovali zrychlení toho procesu a to je další věc. Antimonopolní úřad často uvádí, jakou rychlostí rozhoduje, akorát si vybírá do svých statistik trochu jiné statistiky, než které jsou reálné. Míchá tam velmi bagatelní případy, kdy ta rozhodnutí jsou pouze dotazy, nebo respektive nejsou to příliš složité věci, mezi rozhodnutími, které se někdy právě díky tomu ping-pongu táhnou klidně rok. Takže předvídatelnost a zrychlení toho procesu je jedním z cílů právě toho opatření změny dotazování.

Další hlavní princip je rychlejší soudní přezkum. Náš návrh stanovuje pořádkovou lhůtu 60 dní, a pokud soud vydá předběžné opatření. Zavádíme taky vyšší poplatky a kauce proti zneužívání toho systému.

A pak samozřejmě lepší pravidla řízení z moci úřední. Antimonopolní úřad smí zakázku zastavit jen tehdy, pokud převáží veřejný zájem. My se tak bráníme tomu zneužívání řízení ke zdržování. Tahle vláda posouvala poměrně velké projekty včetně dostavby nových jaderných bloků a mohli jste sledovat v médiích, jakým způsobem s nimi vlastně toto zacvičilo ve věci plnění či neplnění zakázky.

Často zde zaznívají od vlády i různé výhrady. No, tak první z nich, já jsem to už zmínil: podáváme to poslaneckým návrhem, nicméně ten zákon je totožný s tím, který vláda zazdila, a i přes snahu pana ministra Kulhánka a sílu STAN ve vládní koalici nakonec ten návrh v loňském roce neschválila. Ano, není to vládní návrh, ale poslaneckým návrhem ho předkládám právě proto, že jsme se rozhodli konat. Využíváme tedy legitimní možnost poslanecké iniciativy s tím, že všechny důležité věci typu RIA, typu názor LRV jsou již ve věci tohoto návrhu zákona vypořádány.

Další výhradou bývá, že ty komise ohrozí právní strukturu úřadu. To je podle mě naprostá lež, neohrozí. Ten model je inspirován evropskou praxí a byl připraven právně zcela čistě. Ano, v mnoha státech se rozhoduje právě kolektivně.

Zvýší se počet žalob. Já už jsem to naznačil v předchozím komentáři. Naopak, díky předsoudnímu projednání s předběžným právním názorem dojde ke snížení počtu žalob. Vyšší poplatky navíc omezí účelové podání.

Pak ta výhrada je taková docela zábavná, protože často, ať už jsou to protikorupční organizace, ale i politici, i koaliční, dokonce v minulém volebním období, protože tento návrh byl z řad opozice vyjma ODS, hovoří o tom, že návrh oslabí roli předsedy Antimonopolního úřadu. Rozhodování v komisích bude předvídatelnější a stabilnější a dosavadní praxe naopak ukázala, že problémy jsou s kontinuitou, se střety zájmů v případě třeba změny ve vedení toho úřadu, a nechceme, aby o balíku veřejných zakázek za 900 miliard korun ročně rozhodoval pouze jediný člověk.

Já kemp, jsem to už také zmínil, já si vzpomínám, když došlo ke jmenování pana ředitele Mlsny na návrh pana prezidenta Zemana – on si ho tam přál, nejsem si jist, jestli proběhlo výběrové řízení – nakonec si myslím, že pan Mlsna dokonce dodal nějakou strategii. Můžeme se bavit, kdo ji psal. Ve veřejné nebo v odborné veřejnosti se poměrně ví, jak toto probíhalo, ale rozhodně si nemyslím, že bychom měli mít úřady, kde rozhoduje zcela monokraticky, absolutním názorem v závěru procesu pouze jediný člověk, nehledě na to, kdo tuto roli zastává.

A pak zde byla ještě výhrada k 60denní lhůtě na rychlejší soudní přezkum. Není povinnost a je to motivace. Pokud sám soud sám rozhodl o předběžném opatření, tak by to neměl nechat ležet, ale měl by také ve věci rozhodnout rychle. Veřejné zakázky se často týkají škol, nemocnic, dopravní infrastruktury, a pokud dochází v tomto procesu, v momentě, kdy už

je vysoutěženo, k nějakému účelovému zdržení, tak samozřejmě ty měsíce zpoždění můžou znamenat škody.

Já se jenom ještě vrátím k tomu, co jsem zmiňoval ohledně firem, jak nemají jistotu, nemohou plánovat. Uvědomme si, že zejména třeba v oblasti IT zakázek ty firmy mají zaměstnance, kteří potřebují každý měsíc donést výplatu, a když ty firmy soutěží nějaký projekt, který je naplánovaný na realizaci řekněme v roce 2026, mají legitimní očekávání, pokud uspějí ve výběrovém řízení, že toto budou realizovat, tak logicky blokují své kapacity, počítají s tím, že jejich programátoři, projektoví manažeři budou dělat na tomto projektu. V případě, že se ten projekt nerealizuje v danou chvíli, oni nemohou nechat své lidi dva měsíce na značkách. Hledají třeba nějakou jinou zakázku, pokud nemají v tom portfoliu víc věcí, které realizují najednou, a samozřejmě tím potom zájem u těch firem, zejména nových, inovativních, které nejsou zaběhlé v tom kolečku od devadesátých let, pak samozřejmě upadá.

Já bych byl nerad, aby díky zkosnatělosti a nevůli řešit antimonopolní úřad a jeho reformu – což znovu opakuji, bylo v programovém prohlášení vlády, že se stane – firmy přestaly mít zájem o to, dodávat státu nebo veřejným institucím. Ty veřejné zakázky tvoří zhruba 15 procent hrubého domácího produktu České republiky. To je obrovský objem prostředků a skutečně každý špatně provedený nebo dlouhý přezkum stojí nejen peníze, ale dochází i ke ztrátě důvěry, že stát umí ty věci posouvat vpřed.

Tenhle ten návrh – a často se to ozývalo, což mně přišlo od nezávislé instituce až skoro skandální, že ten návrh je útokem na antimonopolní úřad. Máme zde nějaké úřady a máme politiky, kteří vytvářejí schvalováním zákonů v Poslanecké sněmovně nějaké právní prostředí, a ministři potom v exekutivě řeší ty věci jako vláda.

Ten návrh není žádná revoluce. Je to promyšlená evoluce, která posiluje odbornost, snižuje byrokracii, zvyšuje důvěryhodnost systému a umožňuje veřejným institucím i firmám díky jasným pravidlům fungovat lépe a efektivněji. Já bych vás proto chtěl požádat o podporu tohoto návrhu v prvním čtení podle § 90, pokud jej schválíme, ještě v tomto volebním období, protože pak můžeme skutečně nastartovat jednu z nejdůležitějších systémových změn, a to bez dalšího odkládání. Takže toto je první bod, který navrhuju zařadit na program schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím o zopakování názvu bodu.

Poslanec Ivan Bartoš: Návrh zákona o zadávání veřejných zakázek, je to sněmovní tisk 966. Myslím, že k návrhu na zařazení (nesrozumitelné), že to je sněmovní tisk 866, jako prvního bodu jednání dne 10. září. Navrženo je schválit ho v devadesátce, neboť vše již k tomu bylo řečeno, a i projednání na vládě mělo vést k tomu, že se tento zákon probere.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Děkuji.

Poslanec Ivan Bartoš: Já se pomalu přesunu k druhému bodu. Jako další navrhuji, aby se Poslanecká sněmovna ve středu 10. září jako dalším bodem, v případě prvním, pokud by neprošel můj předchozí návrh, věnovala návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úpravou vybraných agend Digitální a informační agentury. Tento návrh je připraven ke třetímu čtení.

Považuji za naprosto zásadní, aby byl projednán co nejdříve. V tomhle případě se totiž nejedná o nějaký dílčí technický posun – byť se o této novele často hovoří jako začíšťovací novely – ale o základní právní kámen, který umožní, aby se digitalizace v této zemi posouvala dál a mohla pokračovat s jasně rozdělenými pravomocemi, odpovědnostmi a nástroji. Ten zákon upravuje více než patnáct souvisejících předpisů, od zákona o právu na digitální službu přes zákon o elektronické identifikaci až po zákon o informačních systémech veřejné správy, to vše s cílem sladit roli Digitální a informační agentury, ministerstev a dalších orgánů státu tak, aby skutečně digitalizace veřejné správy nebyla chaotickým úsilím bez garanta, ale řízeným, efektivním a srozumitelným procesem.

Ještě před dvěma lety byla digitální správa státu poměrně rozdrobená. Nehovořím o jednotlivých rezortech, ale skutečně o projektu Digitální Česko, které bylo nastartováno už za vlády minulé, kde důležité projekty, zejména ty sjednocující, ať už to byl projekt gov.cz, přechod státních webů na jednotnou doménu, design systém, aby weby státu vypadaly stejně, posílení základních registrů, to skutečně v danou chvíli bylo roztržštěné. Každé ministerstvo si jelo – nebo někdy spíš nejelo – po svém, neexistoval jednotný katalog služeb, nebyla jednotná identita, nebyla právní opora pro správu některých klíčových systémů, sledovali jsme výpadky registrů, zbytečné výdaje a další.

Právě tím, že se podařilo založit Digitální a informační agenturu, se v řadě případů, i těch koordinačních, podařilo tenhleten chaos zčásti narovnávat. Ostatně byl to, myslím že i Andrej Babiš tenkrát ještě v roli premiéra, a vládním zmocněncem byl Vladimír Dzurilla, který plánoval vznik podobné instituce. Ještě si představoval, že pod ní sloučí SPCS a státní NAKIT, což měl být i další logický krok. Bohužel jsme ho v této vládě s Piráty se čtyřmi poslanci nedokázali prosadit, ale vznikla Digitální a informační agentura a začala ty věci posouvat dál.

Například, co jsme za krátkou dobu jejího fungování zvládli: spustila se aplikace eDoklady. Ta už skutečně má, myslím, že to je 700 000 uživatelů. Umožňuje bezpečně prokazovat svou totožnost mobilním telefonem. Začalo to pozvolna na úradech, tady v Poslanecké sněmovně, ale v té poslední fázi do toho naskočili třeba mobilní operátoři nebo banky. Pomocí eDokladů budeme moci už za dvacet a něco dní volit.

Podle mě je zásadní game changer, byť teď řada ministerstev pokulhává v napojení na tento systém, že DIA dodala Registr zastupování, takzvanou REZA, díky které mohou rodiče nebo pečující osoby elektronicky zastupovat děti nebo třeba osoby s omezenou svéprávností. Zároveň ale tam, kde se REZA napojila, jako je například Ministerstvo dopravy, umožňují se prokazovat plnou mocí v on-line světě. Zprovoznil se nový Portál občana i jeho aplikace v mobilu. Když končil Andrej Babiš, Portál občana měl asi 50 000 uživatelů a vedl asi k padesáti službám. Dnes i díky Digitální a informační agentuře má aplikaci v telefonu milion a půl uživatelů a zpřístupňuje zhruba šest set služeb státu.

Jsme připraveni na Evropskou digitální peněženku v rámci pilotu EU, tedy vlastně jednu z prvních věcí implementace eIDAS 2.0 v Evropě. DIA zajišťovala provoz a obnovu základních registrů, jejichž infrastruktura byla dříve podinvestovaná, byla ohrožena výpadky. Podařilo se zainvestovat do hardwarové obnovy. Poskytuje metodiky, architektonická vedení, standardy, sdílené týmy vývojářů a analytiků pro veřejné instituce anebo třeba rozvíjí otevřená řešení, jako je frontend gov.cz. Ale všechno nejsou jenom nějaká hezká slova nebo gesta. Jsou to konkrétní služby, které každý měsíc používají statisíce lidí. Jsou to služby, které přinášejí reálnou úsporu času, peněz a koneckonců i nervů.

Takže bych požádal o zařazení právě tohoto tisku a zároveň bych si dovolil upozornit na věc, která mi přijde skutečně skandální. Pan ministr Stanjura předložil návrh rozpočtu a slyším neustále, vidím to i v programech politických stran, které stále hovoří o efektivní digitalizaci, přičemž nástrojem k efektivní digitalizaci právě často je Digitální a informační agentura. Přijde mi naprosto skandální, že vláda v návrhu rozpočtu na rok 2026 snižuje

rozpočet Digitální a informační agentury zhruba o čtvrtinu. Já jsem se koukal, v jakých to je kapitolách, bohužel jsou to finance na úkor odborníků a zaměstnanců. Tam dochází v těch oblastech mzdových a personálních prostředků asi k třetinovému snížení.

DIA využívá pro svá kompetenční centra, tedy pro nabrané odborníky, peníze z Národního plánu obnovy, to se nám podařilo vyjednat. Díky tomu řada lidí pracujících v IT není v těch nejlukrativnějších místech komerčního sektoru, ale dělají právě pro stát – čehož si nesmírně vážím – a i těmto lidem ministr Stanjura bere peníze. Nevím, jaké je tam odůvodnění, ale pokud zároveň hovoříme o tom, jak stát potřebuje schopné, dobře zaplacené motivované lidi raději než velké množství úředníků v platové třídě 9, tak nechápu, proč právě DIA má v tuto chvíli odnášet cíl Zbyňka Stanjury blýsknout se v závěru volebního období, které tedy končí jindy než fiskální rok. To je důležité si uvědomit, že dívat se na to „po nás potopa“, budoucí vláda si s tím nějak poradí, ať už je v té vládě kdokoli, to mi přijde jako nezodpovědné.

V případě, že dojde ke snížení, ať už jsou to mzdové náklady, nebo peníze na připravené projekty, byť jsem měl možnost se dívat na ty projekty, které jsou rozjeté, myslím si, že to může znamenat: za prvé, nebudeme moct pokračovat tak, jak bychom potřebovali v přípravě evropské digitální peněženky, přesto zde máme závazek vůči Evropské unii, a ten projekt, včasná kritika k českým eDokladům byla. Ale co zahraničí? Evropská digitální peněženka nám bude umožňovat pracovat s tou identitou, ale i s dokumenty, které v ní budou uloženy, například nejvyšší dosažené vzdělání, mezinárodní řidičský průkaz a další právě v evropském prostoru a i mimoevropský prostor tak, jak některé státy mimo EU se připravují na to, že budou umět číst a akceptovat eDoklady evropské digitální peněženky.

Znamená to taky, že se zpomalí rozvoj registru zastupování, a já jsem se dneska účastnil kulatého stolu k digitalizaci stavebního řízení a nevím, jestli jsou připravená ta ministerstva, ale Digitální a informační agentura dodala systém digitálních plných mocí, tedy REZA. Ministerstvo dopravy je na ně napojeno. Já si myslím, že žádoucí je při vyřizování agend, aby i další ministerstva v těch svých aplikacích nebo na stránkách, kde umožňují občanům řešit nějaké úkony, skutečně mohly již využívat Registr zastoupení a nemusely tam někde nahrávat nebo datovkou posílat elektronicky podepsané plné moci, takže rozhodně nedoporučuji v tuto chvíli zasahovat v rozpočtu do rozpočtu Digitální a informační agentury i z důvodu zpomalení rozvoje Registru zastupování.

Co mě mrzí skoro nejvíc? Nám se díky penězům z Národního plánu obnovy nebo DIA podařilo nabrat poměrně dobře placené lidi, využili jsme ty evropské zdroje, byť i tam ministr Stanjura zařadoval, a ačkoliv Evropská komise vyplácí 150 procent průměrné mzdy na dané pozici, tak myslím si, že DIA vyjednala pro své lidi výrazně méně, nebo podařilo se nám vyjednat. Za mě pak je vždycky otázka, co se dělá s těmi penězi, které Evropská unie pošle na ty pozice, ale ony na ty prostředky nejdou. Předpokládám, že to má ministerstvo nějak vyřešeno. Ale v momentě, kdy tedy sahá na mzdové prostředky stávajícího zaměstnaneckého kmene, znamená to, že se budou muset omezit sdílené týmy expertů, a jsou to právě ty týmy, které pomáhají i městům a obcím, aby řešily projekty. Samozřejmě znamená to také to, že se nebudeme moct připravit na přicházející nařízení o interoperabilní Evropě, čímž reálně hrozí, že České republice vzniknou sankce, nebo dokonce ztráta nároku na evropské peníze.

Já si myslím, že neinvestovat do takhle univerzální organizace je chyba, je to krátkozrakost nejhrubšího zrna. Když se podívám na Estonsko, Dánsko, Litvu, ty právě do těchto agentur investují, a my je podřezáváme v momentě, kdy, a já jsem to zmínil prokazatelně, již přináší výsledky.

A já proto chci říct naprosto jasně: pokud chceme moderní stát, a nemají to být jen hezké marketingové plky bez obsahu, pak musíme i v tomto jednání Sněmovny zařadit tento návrh zákona, projednat a schválit, a musíme udělat vše pro to, aby se rozpočet Digitální a informační agentury vrátil na úroveň, která odpovídá její agendě.

Za mě tedy, já vás žádám, abychom sněmovní tisk – a já jsem se tam dopustil chyby – 866 zařadili jako první bod na jednání ve středu v případě, že nebude tedy schválen ten antimonopolní úřad, pak tedy jako druhý, kdyby byl schválen, abychom naplnili naši zodpovědnost vůči lidem, kteří očekávají, že ten stát začne fungovat jako v 21. století, a aby agentura, která jako jedna z mála institucí v téhle zemi opravdu funguje, což si myslím, že třeba o Národní sportovní agentuře úplně říct nemůžeme, měla šanci pokračovat ve své práci.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taký děkuji. My jsme se vystřídali v řízení schůze Sněmovny.

Chápu tedy, že jako první bod ve středu navrhuje sněmovní tisk 866. V tuto chvíli je další s přihláškou k návrhu na změnu schváleného pořadu paní poslankyně Lucie Potůčková a připraví se pan poslanec Zlínský. Vážená paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Potůčková: Já vám moc děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi načíst návrh na pevné zařazení dvou bodů do programu, tedy jednoho bodu, pardon, a to na dnešní 147. schůzi Poslanecké sněmovny, a to za bod číslo 3.

Jedná se o bod číslo 4, který nyní odůvodním velmi krátce. Jde o návrh zákona poslankyň Lucie Potůčkové, Marie Jílkové, Martiny Ochodnické, Kláry Kocmanové, kterým se mění zákon č. 90/1995, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, který byl doručen poslancům jako sněmovní tisk číslo 921.

Proč tento návrh opět znovu předkládáme? V podstatě jednoduše řečeno, jde o zkrácení řečnických časů při projevech poslanců, a to včetně přednostních práv. Jedná se o úpravu délky vystoupení poslanců tak, jak je to zcela běžné v zahraničních parlamentech, včetně všech sousedních zemí. Je zcela jasné, a na tom se asi všichni shodneme, že strany mají právo prosazovat svůj politický program, a to říkám bez ohledu na to, zda jsme zrovna v koalici, nebo případně v opozici. Rozumná míra obstrukcí je v pořádku, nesmí však paralyzovat Sněmovnu a znemožnit důstojný život nejen poslancům, ale také zaměstnancům Sněmovny, asistentům anebo třeba všem těm, kteří témata pokrývají zpravodajsky. Mezinárodně jsme naprostá rarita v negativním slova smyslu a na únosnost (neúnosnost?) stávajícího stavu upozorňuje opakovaně i náš Ústavní soud.

Dopředu říkám, že i po případném schválení tohoto návrhu budou obstrukce možné. Jednak náš návrh ponechává velký prostor k tomu, aby se každý jednotlivý poslanec mohl vyjádřit k věci, a jednak je zcela na kreativitu politických stran, jakým způsobem se budou případně snažit zabránit schválení návrhu, s nímž nesouhlasí.

V současné době jsme v situaci, kdy si řečnický pultík prakticky uzurpují takzvaná přednostní práva, z čehož přirozeně vzniká frustrace všech ostatních poslanců a na všech stranách. Nicméně pokud se politik neumí do pěti minut vyjádřit, nezvládne obhájit a vysvětlit svůj postoj, pak nemá dle mého názoru v politice vůbec co dělat. Veřejnost totiž pak vnímá celou tuto budovu jako zcela neefektivní, zbytečný podnik dobře zaplacených tlučhubů. Přiznejme si, že pohled na spící poslance a prázdné lavice je nejen trapný, ale také nedůstojný, těžko obhajitelný a já se za něj stydím. A je to o to horší, že jsme si na něj všichni zvykli.

Nerada bych se dostala do situace, kdy jediný politický odkaz, co po někom zbude, je rekord v mlácení prázdné slámy a velikost jeho močového měchýře. Pokud chce někdo ve

svém projevu urážet, stihne to jistě i v kratším časovém limitu, ale zůstane to tak patrně jeho jediným poselstvím.

My přicházíme pouze s kosmetickou změnou – s návrhem velmi jednoduché úpravy, která může všem zjednodušit život, je spravedlivá a čeká na ni jak veřejnost odborná, tak i laická. Jednací řád i chod celé této instituce by si ale do budoucna určitě zasloužil daleko víc razantních a praktických změn. Chce to pouze sebrat odvahu, nebýt pohodlný a oprostít se od stranického trička a začít vyjednávat. Pokud neumíme zorganizovat předvídatelně sami sebe, jak pak máme řídit tento stát? S tímto přístupem budeme pouze stagnovat a přešlapovat ve třicet let starých, okopaných botách na místě.

Jak asi víte, s kolegyněmi se věnujeme také iniciativě Moderní sněmovna, a tady se obracím na všechny strany, která se tímto tématem podrobně zabývá. Tento návrh je pouze jedním z výstupů této iniciativy. Také se snažíme vyškolit vlastně všechny kandidáty – a budu ráda, když se do toho zapojí všechny strany – kteří se chystají do voleb do Poslanecké sněmovny, a snažíme se je připravit na situaci, která je v této Sněmovně čeká, tak aby nepřišli a nebyli překvapeni.

Jsem moc ráda, že jsme tuto debatu dostali do veřejného prostoru, a my jsme ji tam opravdu dostali, protože zaznívá ze všech stran. A budu moc ráda, pokud toto pevné zařazení tohoto bodu na program schůze podpoříte.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkuji. Je to za bod číslo 3, bod číslo 4, 90/1995, zákon o jednacím řádu, sněmovní tisk 921.

Nyní je na řadě pan poslanec Zlínský.

Mezitím načtu omluvy. Andrej Babiš od 20.13 z pracovních důvodů se omlouvá, Kamila Bláhová od 21.15 ze zdravotních důvodů, Jiří Kobza z pracovních důvodů od 16.15, Jan Kubík od 17 do 20 z pracovních důvodů, z pracovních důvodů taktéž od 20.30 Jan Lacina, od 20.45 do 23 z pracovních důvodů Karla Maříková, Jan Síla od 19 hodin z pracovních důvodů, z pracovních důvodů taktéž Karel Tureček a pan ministr Kulhánec od 18 hodin z osobních důvodů. Taktéž se omlouvá pan poslanec Tomio Okamura.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, taky navrhuji nový bod programu, který se jmenuje Příčiny a řešení poklesu porodnosti v České republice.

Možná si říkáte, proč s takovým tématem tady vystupuji? A já musím říct, že je to proto, že ho považuji za jeden z nejdůležitějších bodů, které bychom tady měli řešit, a myslím si, že v následujícím volebním období se ukáže, že tato situace s poklesem porodnosti je daleko vážnější než preferované environmentální změny a globální oteplování.

Já si myslím, že je třeba tento problém hluboce analyzovat a snažit se zjistit, jaké jsou ty příčiny, protože ta příčina samozřejmě není jedna, těch příčin je mnoho, a já jsem se pokusil ty příčiny rozdělit do tří kategorií a pokusím se poukázat na možné řešení, jakým způsobem se s tím dá vypořádat.

Možná jste si někteří všimli, že já jsem v tomto směru interpeloval i pana ministerského předsedu pana Fialu, který mně odpověděl něco v tom smyslu, že v podstatě je to problém celého rozvinutého světa a že se s tím v podstatě nedá nic moc dělat. Tak já se pokusím nějaké řešení navrhnout.

Já bych první chtěl říct, že první série těch příčin mohou být takzvané environmentální, a samozřejmě napadají nás fyzikální příčiny, což je elektromagnetické záření vysokofrekvenční, to je samozřejmě hlavně z mobilů. Pak to mohou být příčiny chemické, což jsou různé průmyslové polutanty, jako jsou například oxidy dusíku nebo síry. Ale pozor, to už je vážnější situace, co řeknu teď, takzvané hormonální disruptory, to jsou látky, které narušují funkci hormonů a žláz s vnitřní sekrecí. Jedná se o pesticidy, což jsou látky, které se používají na hubení hmyzu v zemědělství, dioxiny, ftaláty, což jsou látky, které se používají jako změkčovadla do dětských hraček, které jsou zakázané, ale nedělejme si iluze, že se nepoužívají, jsou to těžké kovy, olovo, kadmium, arzén, rtuť, barium, které se bohužel nachází ve vnějším prostředí. Velmi znepokojující je nárůst množství mikroplastů, které jsou ve velkém podezření, že se podílejí na těch hormonálních změnách. Dále nemůžeme zapomenout na užívání antikoncepce, která může mít vliv na pokles fertility, a samozřejmě mohou to být i antibiotika, která ovlivňují střevní mikrobiom, který se taky může podílet na ovlivnění plodnosti a porodnosti.

Já bych tady zmínil ekonomické a sociální příčiny. Samozřejmě, můžeme si říct, že je to způsobeno tím, že nedostatečně podporujeme i ekonomicky, mediálně, společensky mladé rodiny a více pozornosti je věnováno podpoře LGBT+. Samozřejmě s tím souhlasím, ale obávám se, že to nebude celá pravda. Já se obávám toho, že pokud se – a já s tím souhlasím, ať se to provede, ať se mladé rodiny podpoří, ať se podpoří tímto způsobem přímo a nepřímo finančně porodnost – ale já se obávám, že se to po určité době vyčerpá, a já vám řeknu proč.

Já si myslím, že hlavní důvod současných změn ve společnosti, a netýká se to jenom poklesu porodnosti a plodnosti, ale týká se to i určitých psychických změn mládeže a v podstatě i lidí jako celku, týká se to třeba i mě, i já na sobě pozoruju určitou závislost na digitálních technologiích a určitou nutkavost – je dán charakterem současného života a ten charakter současného života působí na struktury našeho mozku. Mozek je plastický, to znamená, dokáže se přizpůsobovat tomu, co se odehrává v zevním prostředí, ale na druhou stranu má v sobě určité rigidní struktury, které zaručují naše přežití. Jednou takovou rigidní strukturou je dopaminový systém a dopaminový systém je odpovědný podle odborníků za naše přežití a za reprodukci. My bohužel současným způsobem života dopaminový systém uvádíme do stavu disregulace, disbalance a on má hluboký vztah k částem mozku, které se podílejí nejenom na našem chování sexuálním, i celkovém. Je to podobné jak s imunitním systémem, protože pokud imunitní systém nevystavíte určitým stresům a vlivům, taky upadne do disregulace, špatně funguje, poškodí vlastně organismus a u dopaminového systému je to podobné. Prostě ten náš způsob života, já nechci říct v přepychu, ale který je oproštěn od existenciálních starostí, a tím, jak jsme zahrnuti kontaktem s digitálními technologiemi, narušuje evolučně zafixovanou přeživací a rozmnožovací strategii, kterou máme.

Takže co z toho vyplývá? Rozvíjí se nám genderová fluidita, klesá pohlavní pud, upadá maskulinita, dochází k poklesu rodičovského pudu a samozřejmě pak převládá prefrontální kůra plánovací, kdy se odkládá rodičovství a jsou preferovány jiné věci než zakládání rodiny.

A teď se mě ptáte, co s tím můžeme dělat? V první řadě můžeme se o tom začít bavit, protože já mám pocit, že jsem jeden z mála lidí, kteří se o tom tady snaží diskutovat. Za druhé je samozřejmě třeba, aby se to dostalo do médií, aby si toho všimla média, že je to jeden z nejzásadnějších problémů, které nás trápí, a za druhé (třetí?) samozřejmě je třeba nějakým způsobem aspoň u dětí omezit používání digitálních technologií, aspoň těch toxických prvků, návykových prvků, které nepříznivým způsobem ovlivňují jejich mozek.

A pak já navrhuji něco, co zatím tady ještě nezaznělo, a to je řekl bych kacírská myšlenka, že bychom měli děti a mladé lidi vystavovat moderovanému stresu. Já nemám rád název well-being, který je tak v poslední době preferovaný. Já si myslím naopak, že jak přílišná čistota škodí našemu zdraví, tak i přílišný well-being není přínosný pro rozvoj mozku našich dětí. Takže já navrhuji, abychom začali uvažovat o tom, jestli by si naše děti nezasloužily to, aby se méně věnovaly digitálním technologiím, více se pohybovaly v přírodě,

více komunikovaly v kolektivech, více v kolektivech řešily problémy, podporovala se soutěživost, podporovala se odolnost. Pokud tohle nebudeme dělat, vidíme ty tendence současné, kam to vede, jakým způsobem nám narůstají psychická onemocnění, klesá psychická a fyzická odolnost a poklesává porodnost.

Takže je to možná mé poslední slovo tady, tak já budu moc rád, když aspoň někteří z vás aspoň některé ty myšlenky, které jsem tady řekl, přenesete do dalšího volebního období. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taktéž děkuji. V tuto chvíli je přihlášen pan poslanec Zdeněk Kettner, který má tady tři přihlášky, to znamená tři body programu.

Než se dostaví, přečtu omluvu. Lukáš Vlček se omlouvá od 17 hodin z pracovních důvodů.

Vážený pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové, já budu velice stručný a krátký.

První bod, který navrhuji, s názvem Krácení rozpočtu MŠMT, protože pětikoalice neustále proklamovala, že vzdělávání a školství je jejich prioritou, ovšem návrh státního rozpočtu krácený o 14,4 miliardy, a to především pro vysoké školy, tomu absolutně neodpovídá. Stejně tak to jejich proklamované, že nechceme být montovnou, ale chceme být mozkovnou, takže 14 miliard minus pro vysoké školy tomu opravdu absolutně vůbec neodpovídá. To znamená, jedná se o budoucnost našeho národa, a proto bych rád tento bod projednal.

Druhým bodem s názvem velice stručným, a to jsou Nepedagogové. Opět se ukázalo, že sliby se postupně změnily v lži, to znamená to, co jsme varovali v opozici, se ukázalo jako jasná pravda, a to, co slibovala pětikoalice, jasná lež. To znamená žádné finanční krytí, peníze prostě nejsou a dofinancovávat to budou zřizovatelé. Samozřejmě druhé je, že ten systém nebyl promyšlený. Když jsem si teď povídal v několika základních školách, tak oni vlastně nevědí, ti nepedagogové, jako jsou ekonomky, uklízečky, tak jako budou dále zaměstnankyně školy, nebo přejdou, dostanou výpověď, budou pod zřizovatelem – nevědí, takže rád bych to projednal pod názvem Nepedagogové.

A poslední, třetí bod, a to je Systémová diskriminace českých dětí, kdy opakovaně se objevují případy – a my je máme i zdokumentované – kdy skutečně české dítě je upozaděno na úkor cizinců, konkrétně na Praze 9, kdy malá dívka po opravdu velice těžké šikaně, kdy skončila hospitalizována, měla být přijata na jiné základní škole a teprve 1. 9., když měla nastoupit do školy, rodiče nebyli informováni, se dozvěděli, že nic takového neexistuje, musí zůstat v původní škole, protože byli přijati cizinci. Já beru, že děti jsou nevinné bytosti a bez ohledu na národnost, odkud pocházejí, tak dětem se má pomáhat, ale tak, aby to bylo na úkor českých dětí a jejich rodičů, to je pro mě absolutně nepřijatelné. To pořadí by mělo být opačné, obzvlášť když se skutečně jedná o systémovou diskriminaci, protože po tom telefonátu s odborem školství bylo řečeno, že je to tak systémově, že prostě cizinci mají mít přednost. To je pro mě naprosto nepřijatelné.

A všechny tyto tři body bych rád projednal po pevně zařazených. Děkuji.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taktéž děkuji.

V tuto chvíli je další přihlášenou paní poslankyně Marie Pošarová a připraví se poslední přihlášený, pan poslanec Michálek.

Vážená paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, ráda bych zařadila nový bod na program této schůze, a to Prověření původu finančních prostředků při nákupech nemovitostí cizinci se zaměřením na občany Ukrajiny. V posledních letech dochází v České republice k výraznému nárůstu investičních aktivit cizinců v oblasti realitního trhu. Tento trh je obzvláště patrný ve velkých městech, kde ceny rezidenčních nemovitostí dlouhodobě rostou a dostupnost bydlení pro české občany se stává stále složitější. Podle údajů Českého statistického úřadu žil ke konci roku 2024 v České republice více než jeden milion cizinců a největší skupinu mezi nimi tvořili občané Ukrajiny, jejichž počet přesahuje 600 000. V Praze dnes Ukrajinci představují přibližně třetinu celé populace, což přirozeně zvyšuje jejich aktivitu na trhu s bydlením. Zájem o nákup nemovitostí ze strany ukrajinských občanů se tak stal viditelným fenoménem, který zároveň vyvolává otázky spojené s původem investovaného kapitálu. Ceny bytových nemovitostí v České republice přitom vykazují jedny z nejvyšších temp růstu v rámci celé Evropské unie.

Za první čtvrtletí roku 2025 se ceny meziročně zvýšily o 10 procent, přičemž nové byty zaznamenaly nárůst o 13 procent a starší byty o 9,3 procenta. Tento růst je doprovázen i zvyšováním tržních nájmů, které v druhém čtvrtletí 2025 vzrostly přibližně o 6 procent, ale ani tento nárůst nedokáže udržet krok s cenami bytů. Dostupnost vlastního bydlení se tak stále více vzdaluje zejména mladým rodinám a střední třídě, protože růst cen nemovitostí dlouhodobě převyšuje růst příjmů domácností.

V této souvislosti se stále častěji objevuje debata, zda jsou finanční prostředky, (za?) které dochází k nákupům nemovitostí cizinci, skutečně legálního původu. V případě občanů Ukrajiny je tato otázka o to naléhavější, že země se dlouhodobě potýká s problémy korupce, finanční netransparentností a v důsledku válečného konfliktu je v pohybu značné množství kapitálu, jehož původ nelze jednoduše dohledat. Nákupy nemovitostí v zahraničí včetně v České republice mohou sloužit nejen jako bezpečná investice, ale i jako nástroj pro legalizaci prostředků získaných z korupce či jiné trestné činnosti.

Česká republika je jako členský stát Evropské unie povinna dodržovat pravidla vyplývající ze směrnic proti praní špinavých peněz, takzvané AML legislativy. Podle zákona se na realitní kanceláře a zprostředkovatele vztahuje povinnost identifikace klienta a prověřování původu peněz u transakcí nad určitou hodnotu. Praktická realita je však složitější. Povinnost prověřovat se totiž neuplatní například u většiny pronájmů, pokud nepřesáhne částku 10 000 eur měsíčně, a zároveň se ukazuje, že kapacity kontrolních orgánů, jako je Finanční analytický úřad, nejsou vždy dostatečné na to, aby zvládly efektivně prověřovat všechny rizikové transakce. Současný stav proto otevírá hned několik zásadních otázek.

První z nich je riziko praní špinavých peněz, kdy mohou být české nemovitosti využívány k legalizaci prostředků pocházejících z trestné činnosti či korupčních schémat. Druhým problémem je ekonomický a sociální dopad rozsáhlých zahraničních investic, které mohou přispívat k dalšímu růstu cen nemovitostí a zhoršovat dostupnost bydlení pro české občany. Třetím faktorem je otázka bezpečnosti, protože nekontrolovaný příliv kapitálu z nestabilních regionů může představovat riziko i pro finanční integritu státu.

Je proto nezbytné otevřít politickou i odbornou diskusi nad tím, zda současná legislativa odpovídá realitě a jestli je potřeba ji zpřísnit. Zvážit by se mělo například rozšíření povinnosti

důsledného dokládání původu financí u všech zahraničních nákupů nemovitostí nad určitou hodnotu, zvýšení kapacit kontrolních orgánů a lepší propojení českých institucí s evropskými a mezinárodními databázemi. Vzhledem k tomu, že Česká republika čelí jednomu z nejrychlejších růstů cen bydlení v Evropě, je tento krok nejen otázkou finanční bezpečnosti a dodržování mezinárodních závazků, ale především ochranou životní úrovně domácích obyvatel. Tento problém proto nelze vnímat izolovaně jen jako otázku technické kontroly kapitálu, ale je nutné jej zasadit do širšího rámce hospodářské politiky, dostupnosti bydlení a ochrany stability finančního systému.

Prověření původu peněz u zahraničních investic do nemovitostí se zvláštním důrazem na občany Ukrajiny by mělo být vnímáno jako krok k zajištění transparentnosti, důvěryhodnosti a férových podmínek na českém realitním trhu, a proto to zařazuji jako první bod této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkuji – jako první bod této schůze.

V tuto chvíli jsou na řadě poslední dva přihlášení, pan poslanec Michálek a pan poslanec Ivan Bartoš, a v sále pana poslance Michálka nevidím, takže propadá nakonec, (Místopředsedkyně Richterová žádá o slovo.)

Ano. Takže v tuto chvíli se s přednostním právem hlásí paní místopředsedkyně Olga Richterová, poté tedy pan poslanec Ivan Bartoš a poté Jakub Michálek.

Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Navrhuji konkrétní tisk k projednání, je to tisk 816. Je to snaha o ochranu zdraví dětí a je to věc, která tady dlouhodobě je v Poslanecké sněmovně diskutována napříč spektrem. Navrhuje ji řada lidí, je to opravdu něco, co si v žádném případě nechci přivlastňovat, ale ráda bych shrnula, proč to navrhuje, proč si myslíme, že to je úplně v pohodě zítra v 9 ráno jako první bod projednatelný, protože to je před třetím čtením – a jde zkrátka o regulaci prodeje energetických nápojů dětem.

Nejprve přednesu jména poslanců a poslankyň, kteří se tomu bodu věnovali a dlouhodobě ho nesli, a jak říkám, opravdu nerada bych si to přivlastňovala. Podílelo se nás na tom bodu regulace prodeje energetických nápojů dětem a mladistvým plno, jde tedy o poslanecký návrh předkládaný 14 poslanci napříč všemi kluby. Každý klub vždycky zastupuje jeden poslanec, který je členem výboru zdravotního, a také druhý, který je členem výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu, tedy školství. Ti poslanci, kteří se tomu dlouhodobě věnují, a jejich jména prostě mají zaznít, protože si zaslouží ten kredit, jsou Martina Ochodnická, Josef Flek, Iveta Štefanová, Věra Adámková, Tom Philip, Zdena Němečková Crkvenjaš, já jsem také mezi předkladateli, Matěj Ondřej Havel, Jan Berki, Zdeněk Kettner, Jana Berkovcová, Marie Jílková, Renáta Zajíčková a Klára Kocmanová.

Nuže, možná jste si všimli při čtení těch jmen, že to jsou lidé ze všech klubů v této Sněmovně, a možná to už vypadá nepravděpodobně, ale já vždycky ráda věřím v ty lepší konce. Je to tisk 816, tisk, který prošel prvním a druhým čtením a bylo jasné, že na něm je velmi široká shoda jak ve veřejnosti, tak v této Sněmovně, s výjimkou jednoho poslaneckého klubu, klubu ODS, a já jsem přesvědčena, že v tomto pozorně sledovaném období těsně před volbami by i klub ODS možná neměl tolik plechovek s energetickými nápoji na svých lavicích, aby ostentativně hájil to prodávání energetických nápojů dětem – dětem devíti-, desíletým, které si dnes tyhle pro ně zdraví velmi škodlivé plechovky běžně kupují.

Když to shrnu, aby bylo jasné, že jde o dlouhodobé úsilí, tak musím připomenout, že už v červnu 2022 čili půl roku po začátku fungování nové Sněmovny jsme na tom jako skupina poslanců začali pracovat pod vedením paní poslankyně Martiny Ochodnické. Proběhlo několik kulatých stolů s veřejností, s odborníky, s těmi zástupci, kteří se věnují ochraně zdraví dětí, ale samozřejmě také s lobbisty potravinářských, nápojářských firem. To je všechno v pořádku. To se odehrálo.

Dále jednání pracovních skupin, konzultace se zahraničními partnery, kteří ty zkušenosti s regulací mají, a když se na to podíváme horek dolem, málokterý návrh v této Sněmovně je tak důkladně prokonzultovaný jako tento.

Ty kulaté stoly byly navštíveny jako máloco, úplně narváno bylo v tom velkém sále, kde se tato setkání často konají. Byla konference, dvě usnesení sněmovních výborů na podporu celé iniciativy a nespočet schůzek s lékaři, učiteli, zástupci právě toho trhu, jak jsem zmiňovala, a existuje k té věci i petice s řadou podpisů plus ten problém, ten se týká i základních a středních škol. Proto také řada učitelů a učitelek napříč republikou k tomu vyjadřuje svůj názor, píše nám, apeluje, ať tu regulaci prodeje dětem schválíme.

Já jsem na tomto, myslím, jasně ukázala, že to je připravené, prokonzultované a vleče se to od června 2022 a všichni ti, kteří si říkali: Hurá, už konečně, tak všichni ti koukají tak jako napjatě a s očekáváním, zda to zvládneme na této řádné schůzi dotáhnout. Bohužel, nebylo to zařazeno zatím jako ten bod, ten tisk 816, já tedy, pane předsedající, navrhuji zařadit jako první bod ve středu, tedy zítra v 9 hodin ráno, na řádné jednání naší Sněmovny.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano, už mám poznačeno, už jste to jednou říkala.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Na tu devátou hodinu ráno si myslím, že by to bylo za půl hodiny hotové. Ty oba zmiňované výbory – výbor zdravotní, výbor pro vědu a vzdělávání, které se za ten návrh svými usneseními postavily, byly ještě podpořeny usnesením komise pro rodinu. Ta věc také projednala a celý poslanecký návrh byl podpořen i souhlasným stanoviskem vlády, a to v listopadu 2024, čili docházelo samozřejmě k velmi živé diskusi. Řadu věcí bylo třeba upravit, samotný návrh psali úředníci. Je to návrh z dílny Ministerstva zdravotnictví. Tím se nikdy nikdo netajil, ale ta odpovědnost, ta je samozřejmě naše, poslanecká.

Nu, a proč je tak důležité, abychom se o to aspoň pokusili a ten návrh měl zítra ráno šanci? Za prvé, byl podán komplexní pozměňovací návrh, na kterém důkladně pracovalo jak Ministerstvo zdravotnictví, tak Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Proč? Protože je potřeba posunout ten věk – věk z 15 na 16 let, aby byla pokryta celá základní škola. To je něco, k čemu byla veliká diskuse, ale z hlediska toho, jak budou organizovány školní akce, školní výjezdy a podobně, tak velmi, velmi školy plédovaly za to, aby právě celá základní škola tou regulací pokryta byla. Stejně tak tam šlo o argument možné kontroly Státní zemědělské a potravinářské inspekce, kdy vlastně díky tomu věku do 16 let oni mohou najmout brigádníka, kontrolora, kterému je 15, aby to vlastně testoval.

Druhá věc. Byla velká připomínka, že definice té klíčové složky má být v zákoně, nikoliv ve vyhlášce. To opět je obsaženo v tom komplexním pozměňovacím návrhu, a sice jako 150 miligramů na litr, co se týče obsahu kofeinu, a jde o úpravu shodnou s pojetím v Evropě, úpravu, jakou se běžně definují energetické nápoje v jiných zemích.

Nyní důležité: energetický nápoj samozřejmě má být dostupný dospělým, to je každého svobodná volba, a proto se opět v tom komplexním pozměňovacím návrhu upravilo, aby tam nebyla v té definici zakázána možnost prodeje v zdravotnických zařízeních.

Ještě jedna věc, řešení energetických potravin. To, když se stejný obsah, intenzita té kombinace kofeinu a případně taurinu a dalších, přeneseme do něčeho, co není nápoj, ale potravina, toto bylo zase vyřešeno paní poslankyní Štefanovou, která připravila pozměňovací návrh. Opět to bylo široce napříč podepsáno.

Nu, řada věcí v tom komplexním pozměňovacím návrhu byla tady už široce diskutována při druhém čtení. Já jenom zmíním, že samozřejmě ano, je tam nezbytná notifikace Evropské unie, ale to jsme si už vyzkoušeli, s psychomodulačními látkami to umíme. A jasně, jsou tady i argumenty ze zemí, kde dokázali velcí prodejci, velké supermarkety přistoupit k samoregulaci, ale u nás bohužel se to nestalo, u nás ta samoregulace nefunguje, takže co vidíme u dětí, u těch opravdu mladých těsně před tou hranicí, kdy člověk dostane občanku? Že konzumace narůstá.

Velice problematická je reklama. Marketing cílený přímo na ty deseti-, jedenáctileté děti kontextově klidně u youtubových pořadů, které sledují a podobně, a opravdu zaměřená na to, aby se staly pravidelnými zákazníky těch firem vyrábějících energetické nápoje. Proč? Poněvadž ten návyk získaný v dětství je mnohem trvalejší než návyk v dospělosti. Ten návyk, který jako kdyby přecházel od nějakého sladkého, co mají rády malé děti, od nějakých bonbonů a podobně, se jenom přelije do sladkých energetických nápojů, akorát v nich není jenom cukr, ale i ten kofein a často i nějaké další látky, takže ta regulace je velice doporučovaná řadou odborníků. Stomatologové, pediatři, kardiologové, neurologové, adiktologové – ta řada, kterou bych vyjmenovávala, by mohla být opravdu dlouhá.

Ty velice závažné situace, které i tady u pultíku popisovali někteří lékaři, situace, kdy děti, mladiství skončí i na jednotkách intenzivní péče kvůli tomu, že zkonsumovali příliš mnoho energetických nápojů, kvůli tomu, že prostě mají nižší hmotnost, citlivější nervový systém, zkolabují, to je něco, co prostě jiné země začaly aktivně řešit. Pravidelně energetické nápoje dnes konzumuje každé čtvrté dítě ve věku jedenáct let, každé čtvrté a každý třetí mezi patnáctiletými. Je to obrovský nárůst za posledních pár let právě kvůli tomu marketingu.

A co se týče ještě jedné námítky, že lepší by byla prevence než pouze regulace – ono to musí jít ruku v ruce. Nejdůležitější a nejúčinnější je samozřejmě o negativních účincích mluvit, ale s osvětou samozřejmě souvisí i státní úprava, ta deklarace, že prostě energetáky jsou jako cigarety, dětem do pusy nepatří, nemělo by je pít každé čtvrté jedenáctileté dítě. Fakt to není v pohodě, poškozuje jim to zdraví – a znovu k té osvětě, i tou deklarací, uvedením na obalu, zákazem prodeje menším dětem se jasně řekne právě i rodičům a dalším, že to škodí zdraví, že děti, kterým se teprve vyvíjí nervový systém, jsou na to obzvlášť citlivé.

Já tím, že mám sama děti v tomhle věku, kdy se jich to téma týká, kdy pocítují veliký tlak vrstevníků na to, co je cool, na to, co je in, a chtějí být jako ostatní, tak vím, že právě proto je extrémně důležité, abychom nastavili rozumné prostředí, taková pravidla, která nebudou dopouštět, že jsou energetáky levnější než voda a že si je pravidelně kupuje každé čtvrté jedenáctileté dítě.

K tisku 816 se domnívám, že je potřeba říct ještě jednu věc. Řada učitelů se obává to téma otevírat, pokud nemá právě tu jaksi obecnější podporu i ze strany státu, protože samozřejmě někteří rodiče si nechťejí připustit, že to je tak moc škodlivé. Pokud jasně deklarujeme: Ne, tohle není pití pro jedenácti- dvanáctileté děti, rozvíjí se jim pak zbytečně prediabetes, diabetes, má to spoustu negativních dopadů nejen na nervový systém, ale i klidně na ledviny, je tam spousta závažných zdravotních vedlejších účinků při nadměrné konzumaci, to může vést až ke kolapsům a k záhytům těchto dětí na jednotkách intenzivní péče, tak postavíme-li se jako Poslanecká sněmovna za omezení prodeje, tak se podaří, aby právě i učitelé a učitelky, kteří mají tu zkušenost, mohli o něco jaksi sebevědoměji dětem tohle

vysvětlovat. Já bych si přála, abychom si prostě přiznali, že marketing těchto produktů je něco, co je promyšlené, velice, velice chytré, cílené na děti a mladistvé a že bez nějakého kroku nás jako poslanců a poslankyň se to neobejde.

Z hlediska jiných zemí si zaslouží zmínku, že maximální množství kofeinu a taurinu v nápojích reguluje například Dánsko, Německo, Norsko, že samoregulace platí jinde, funguje jinde, jako je právě třeba Finsko, Švédsko, zčásti i Velká Británie, ale přímý limit 18 let je nakonec velmi vysoký, ale taky dost funkční – my ho nenavrhujeme, my jsme spokojeni s návrhem 15, maximálně 16 let – ale v Litvě, v Lotyšsku a v Polsku to je až k věkové hranici naší plnoletosti.

Pak jsou samozřejmě ještě možnosti, jak popsat kombinace těch látek. Hlavní složky energetických nápojů jsou jasné: kofein, který stimuluje centrální nervový systém, zvyšuje bdělost, snižuje pocit únavy a mnohdy ta jedna plechovka obsahuje kofeinu jako tři espressa. Vypilo by dítě tři espressa za sebou? No, jasně že ne, protože to by bylo hořké, nepříjemné, ale v energetáku je ještě cukr, takže to je sladké, bývají tam různá aditiva, různé příchutě, a opět další přídavky, ať už to je taurin, ať už jsou to další látky – ani nemusí být škodlivé, to já netvrdím, výzkum stále probíhá – ale jisté je, že nesnižují negativní dopad kombinace velké dávky cukru a kofeinu. A opět zdůrazňuji, právě proto jsou potíží energetické nápoje, protože jsou jak bonbon, jenom v tekuté podobě, a právě proto jsou tak snadno marketovatelné, propagovatelné malým dětem.

Proč není maličkost ani to, že kofein blokuje spánek? No, protože děti se vyvíjejí, potřebují spát. Je to nesmírně důležité nejenom pro rozvoj jejich mozku, jejich kognitivních dovedností, ale i proto, aby se u nich nerozvinula třeba deprese, duševní onemocnění. Aktuálně každý čtvrtý žák deváté třídy trpí středními nebo těžkými depresemi a jinými úzkostnými poruchami, každý čtvrtý v deváté třídě, velký výzkum v rámci České republiky. Skoro se to kryje s tím číslem jedenáctiletých dětí, kde každé čtvrté pravidelně konzumuje energetické nápoje. Ta souvislost podle mě není náhodná.

A když tedy shrnu to, co jsem nyní se snažila vysvětlit této Sněmovně – návykovost v kombinaci s jinými látkami, narušení spánku, negativní vliv na vývoj mozku, paměti, učení, emoční regulace, až možné souvislosti k obrovskému nárůstu duševních onemocnění u dětí, tedy další a ještě silnější účinky u dětí s ADHD, s úzkostmi, s poruchami chování – suma sumárum dětí, jedenáctileté děti, které u nás si pravidelně, běžně kupují energetáky, si zadělávají na obrovské zdravotní i jiné problémy v budoucnu. Světová zdravotnická organizace doporučuje, ať prostě přístup k energetickým nápojům není pro děti tak snadný, doporučuje to Ministerstvo zdravotnictví České republiky a další zdravotnické autority.

A citovala bych ještě jednu větu od Elišky Selinger, která se tomuto tématu také dlouhodobě věnuje. Paní doktorka Selinger říká: Neexistuje žádné množství energetického nápoje, které by bylo pro děti bezpečné.

Takže já nyní skončím. Apeluji tímto na vás při vědomí všech těchto souvislostí, abychom zvládli zítra v 9 hodin jako první bod projednat sněmovní tisk 816 a čistě těm dětem, jedenáctiletým, dvanáctiletým dětem, omezit přístup k tomu, aby si nemohly cestou do školy ke svačině koupit energeták, a děkuji všem kolegům a kolegyním, kteří se na přípravě toho návrhu podíleli.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkuji.

Než dojdeme k dalšímu bodu programu, omlouvám pana poslance Julia Špičáka od 22.15 hodin ze zdravotních důvodů.

Nyní je přihlášen Jakub Michálek, který se ale hlásí také s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Já bych si dovilil vás požádat o přestávku na poradu klubu v délce tři minuty ohledně dalšího postupu. Děkuju.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Dobře. V tuto chvíli vyhlašuji přestávku na poradu klubu Pirátů v délce tří minut do 22.21 hodin.

(Jednání přerušeno v 22.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 22.21 hodin.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Kolegyně, vážení kolegové, je 22.21, tím pádem my pokračujeme v jednání 147. schůze. Jsme pořád v bodě, který se týká pořadu schůze. V tuto chvíli se s přednostním právem hlásí pan předseda Michálek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju. Tak my jsme měli krátkou poradu na klubu, dohodli jsme se, že stáhneme naše další dvě vystoupení, která se týkají bodů na program dnešní schůze, a pokud jsem to pochopil správně od kolegů napříč poslaneckými kluby, tak bychom teď směřovali k hlasování o programu schůze, potom bychom schůzi přerušili a pokračovali zítra v 9 hodin. A pak by bylo na pevný čas zařazeno, nebo respektive bychom hlasovali přibližně po 10. hodině po vystoupení zástupců klubů. Takže já bych poprosil v tento okamžik o přestávku do 22.25 hodin.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano? Já se ještě zeptám pana poslance Bartoše, zdali s tím také souhlasí? Ano, výborně.

V tom případě vyhlašuji přestávku do 22.25 hodin.

(Jednání přerušeno od 22.22 do 22.25 hodin.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vážené poslankyně, vážení poslanci, v tuto chvíli je 22.25 hodin. My budeme pokračovat v jednání 147. schůze. V tuto chvíli vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili vašimi identifikačními kartami. Pan místopředseda Skopeček bude hlasovat s náhradní kartou číslo 10.

Tak, vážené kolegyně, vážení kolegové, počet přihlášených se ustálil. Já se omlouvám, ale pravděpodobně nefungují některým ministrům karty hlasovací, tak já vás prosím, ještě jednou vás všechny odhlásím a prosím, abychom se ještě jednou přihlásili na svých místech. Aha, takže panu ministru Výbornému nefunguje, ani panu ministru Jurečkovi, ani panu ministru Kupkovi, takže pravděpodobně u celé té řady ministrů nefunguje jejich hlasovací zařízení. Ano, u mě to funguje, i u dalších.

V tuto chvíli já ještě přeruším toto jednání do 22.30 hodin, abychom vyřešili tady tento technický problém, který se týká několika míst a jejich přihlašování. Takže prosím o přestávku do 22.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 22.27 hodin.)

Jednání pokračovalo ve 22.30 hodin.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Tak, vážené kolegyně, vážení kolegové, v tuto chvíli funguje přihlášení i panu ministru Jurečkovi, Výbornému i panu ministru Kupkovi, protože jsou na svých místech. My se omlouváme, ale byla rekonstrukce. Já ještě se musím optat, zdali se někdo z místa hlásí s nějakým pozměňovacím nebo doplňujícím návrhem k pořadu schůze? Vidím, že ne, tak přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly podány.

Pan poslanec Zuna se hlásí tady do pořadu schůze s novým bodem Etický kodex Poslanecké sněmovny jako poslední bod schůze.

Zahájil jsem hlasování – Etický kodex Poslanecké sněmovny. Já považuji za zmatečné toto hlasování (číslo 3).

Znovu jsem zahájil toto hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 23, proti 56. Tento návrh byl zamítnut.

Pan ministr Jurečka navrhuje nový bod Zpráva o vývoji důchodového účtu.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 165 poslanců, pro 33, proti 5. Tento návrh byl zamítnut.

Pan ministr Vlček má nový bod s názvem Lži o spálené zemi a poškozování dobrého jména České republiky.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 167 poslanců, pro 47 (na tabuli 48), proti 66 (na tabuli 65). Tento návrh byl zamítnut.

Pan ministr Vlček navrhuje sněmovní tisk 776, což je zákon o digitální ekonomice, za pevně zařazené body.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 167 poslanců, pro 44, proti 55. Tento návrh byl zamítnut.

Pan ministr Výborný navrhuje nový bod, a to Informaci ministra zemědělství o střetu zájmů Andreje Babiše i v letech 2017 až 2021 a procesu vymáhání vyplacených dotací podnikům s koncovým vlastníkem Andrejem Babišem.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 166 poslanců, pro 50, proti 33. Tento návrh byl zamítnut.

Paní ministryně Decroix navrhuje nový bod Hlasování o vydání k trestnímu stíhání Andreje Babiše jako první bod dnes. Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 165 poslanců, pro 33, proti 57. Tento návrh byl zamítnut.

Pan ministr Michálek má... (Nesouhlas v plénu.) Promiňte, pan předseda Michálek (Potlesk.) má tedy návrh sedmi bodů.

Ten první bod je Projednání auditu v takzvané bitcoinové aféře, který zadala vláda Petra Fialy.

Já jsem zahájil hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno bylo 167 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 19. Tento návrh byl zamítnut.

Pan předseda Michálek má další bod, který je Protikorupční úklid.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 167 poslanců, pro 27, proti 24. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším bodem pana předsedy Michálka je název Nulové výsledky Vojenské policie v boji proti korupci a hospodářské kriminalitě v rezortu obrany.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro tento bod? Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno 167 poslanců, pro 73, proti 31. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším bodem pana poslance Michálka je Výzva společnosti Agrofert k vrácení nelegálních dotací a veřejných zakázek v rozporu se zákonem o střetu zájmů a informace vlády o vymáhání nároku státu na jejich vrácení.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno 167 poslanců, pro 23, proti 55. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším bodem pana předsedy Michálka je Výzva vládě ohledně urgentního řešení drahého bydlení, životních nákladů rodin a dalších prioritních úkolů vlády.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno 167 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 13. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším bodem je Informace ministra vnitra Víta Rakušana o stavu přípravy projektu eLegislativa a hrozícím kolapsu tvorby legislativy od 1. 1. 2026.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno 167 poslanců, pro 12, proti 10. Tento návrh byl zamítnut.

Posledním bodem pana předsedy Michálka je Vysvětlení předsedy vlády Petra Fialy, proč vláda strčila hlavu do písku ohledně emisních povolenek a Green Dealu, který schválil Babiš a provedl Fiala, a nevrátila se na Evropskou komisi s žádostí o silnější záruky, že povolenky nepovedou k přepáleným cenám energií pro občany.

Já jsem zahájil hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno 167 poslanců, pro 23, proti 23. Tento návrh byl zamítnut.

Tím jsme vyčerpali návrhy pana předsedy Michálka a pokračujeme paní předsedkyní Alenou Schillerovou. Ta má nový bod s názvem Návrh státního rozpočtu na rok 2026 a bitcoiny.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno 167 poslanců, pro 71, proti 28. Tento návrh byl zamítnut.

Pan předseda Okamura má nový bod s názvem Vyzýváme vládu k odmítnutí emisních povolenek ETS 2.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti, vážení kolegové?

Hlasování číslo 18, přihlášeno 167 poslanců, pro 66, proti 15. Tento návrh byl zamítnut.

Pan předseda Okamura má další nový bod s názvem Ať si škodu způsobenou bitcoiny zaplatí Fialova vláda.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno 167 poslanců, pro 70, proti 31. Tento návrh byl zamítnut.

Třetím bodem pana předsedy Okamury je Fialova vláda odsouhlasila nákup tanků Leopard za téměř 40 miliard bez výběrového řízení a mimo zákon o veřejných zakázkách.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro tento bod? Proti?

Hlasování s pořadovým číslem 20, přihlášeno 167 poslanců, pro 71, proti 31. Tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Bartoš má návrh na sněmovní tisk 966, což je návrh zákona o zadávání veřejných zakázek, jako první bod dnes.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno 167 poslanců, pro 18, proti 21. Tento návrh byl zamítnut.

Ano, a pan poslanec Bartoš má tady ještě další sněmovní tisk, a to je 866 jako první bod ve středu v případě, že neprojde tisk 966. Je to zákon o, pane poslanče Bartoši? 866, pardon?

Ano. Zajišťovací novela DIA, zaštiťovací? Zajišťovací, začistiťovací dokonce, Začistiťovací novela DIA, sněmovní tisk 866.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno 167 poslanců, pro 13, proti 87. Tento návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Potůčková má tady návrh na sněmovní tisk 921, což je zákon o jednacím řádu, a je to za bod číslo 3 jako bod číslo 4.

Zahájil jsem zahájil hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno 167 poslanců, pro 41, proti 21. Tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Zlínský má tady nový bod programu Příčiny a řešení poklesu porodnosti v České republice.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti, vážení kolegové?

Hlasování číslo 24, přihlášeno 167 poslanců, pro 79, proti 12. Tento návrh byl zamítnut.

Já vás poprosím o klid, abychom mohli pokračovat dál. Máme již tady posledních pár bodů. Pan poslanec Zdeněk Kettner má tady tři body.

Ten první se jmenuje jako nový bod Krácení rozpočtu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno 167 poslanců, pro 74, proti 20. Tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Zdeněk Kettner tady má další nový bod s názvem Nepedagogové.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 167 poslanců, pro 70, proti 30. Tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Kettner pokračuje taktéž novým bodem, který se nazývá Diskriminace českých dětí.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno 167 poslanců, pro 20, proti 32. Tento návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Pošarová má návrh nového bodu s názvem do programu Prověření původu peněz při pořízení nemovitosti lidí ze zemí mimo Evropskou unii, zda nepocházejí z korupce či trestné činnosti.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno 167 poslanců, pro 68, proti 16. Tento návrh byl zamítnut.

Paní místopředsedkyně Olga Richterová má poslední bod, a to je sněmovní tisk 816, který chce zařadit jako první bod v 9 hodin ve středu, a je to Regulace energetických nápojů.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 29, přihlášeno 168 poslanců, pro 30, proti 30. Tento návrh byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu programu. Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 147. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen. Já jsem zahájil hlasování... (Zmatečné hlasování číslo 30).

Pardon, tady se hlásí pan předseda klubu SPD, prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. My jsme na grémiu nehlasovali o programu, my jsme se tam bavili jenom o pořadí, takže já bych poprosil, aby se třetí bod hlasoval zvlášť, ty schůze. Proč ne?

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: To již není možné.

Poslanec Radek Rozvoral: Z grémia to nešlo.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Poněvadž my musíme hlasovat pořad schůze, který byl navržen jako pořad schůze jako celek, v tuto chvíli není možné...

Poslanec Radek Rozvoral: (Poslanec se otáčí k předsedajícímu, není mu dobře rozumět.) Já bych to vetoval na grémiu, že jo, ale na grémiu jsme se o tom nebavili.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: My tady máme senátní vratky jako jeden návrh pořadu schůze a v tuto chvíli není možné z toho nic vyřazovat a musíme hlasovat o 147. schůzi Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

V tuto chvíli ještě pan ministr Rakušan chce zkontrolovat hlasování, nebo k hlasování se chce vyjádřit. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju, pane předsedající. Dopředu avizuji, že nezpochybňuji hlasování, pouze v hlasování číslo 23 mám na sjetině „zdržel se“ a hlasoval jsem pro. Děkuji.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano, děkuji. Zaznamenali jsme pro záznam z této schůze.

Takže v tuto chvíli se vracíme k tomu, že nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 147. schůze. Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen.

Zahájil jsem hlasování. Táhá se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno 168 poslanců, pro 158, proti 4. Tento návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

V tuto chvíli na základě dohody předsedů klubů, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, přerušuji 147. schůzi do zítřka, tedy do středy 10. září 2025, a to do 9 hodin. Přeji vám příjemný zbytek večera.

(Jednání skončilo v 22.51 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

10. září 2025

Přítomno: 149 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové a členky vlády, zahajuji druhý jednací den 147. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Požádám, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, proto vás všechny odhlásím a prosím, znovu se přihlaste, a případně abyste mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně: omlouvá se pan poslanec Andrej Babiš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Margita Balaščíková z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jan Bartošek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Ondřej Benešík z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jana Berkovcová do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Pavel Blažek z celého jednacího dne z osobních důvodů, Jan Bureš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jaroslav Dvořák z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kamal Farhan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jaroslav Foldyna z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jana Hanzlíková z celého jednacího dne z pracovních důvodů, David Kasal z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Pavel Kašík z celého jednacího dne z osobních důvodů, Pavel Klíma z celého jednacího dne – zdravotní důvody, Jiří Kobza z celého jednacího dne – pracovní důvody, Radek Koteš z celého jednacího dne – pracovní důvody, Věra Kovářová z celého jednacího dne – osobní důvody, Karla Maříková z celého jednacího dne – pracovní důvody, Patrik Nacher od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Marek Novák z celého jednacího dne – pracovní důvody, Tomio Okamura z celého jednacího dne – pracovní důvody, Lucie Potůčková do 10 hodin bez udání důvodu, Petra Quittová z celého jednacího dne – pracovní důvody, Jan Síla z celého jednacího dne – pracovní důvody, Robert Stržínek z celého jednacího dne – pracovní důvody, Karel Tureček z celého jednacího dne – pracovní důvody, Radek Vondráček z celého jednacího dne – pracovní důvody, Ivo Vondrák z celého jednacího dne – rodinné důvody, Milan Wenzl z celého jednacího dne – zdravotní důvody, Vladimír Zlínský od 9 do 13 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá premiér Petr Fiala z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Petr Hladík z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Petr Kulháněk z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Vlastimil Válek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Marek Výborný z celého jednacího dne z pracovních důvodů a Marek Ženíšek z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

Ještě dorazila jedna omluva, a to paní poslankyně Evy Fialové. Je tady písemně, že se omlouvá od 9.30 hodin z pracovních důvodů, takto to dorazilo. To by byly omluvy.

S náhradní kartou číslo 19 bude jednat a hlasovat paní poslankyně Pavla Golasowská.

A my bychom dnešní jednání měli zahájit body dle schváleného pořadu schůze, nicméně nyní je prostor pro případné vystoupení na změnu toho schváleného pořadu a já zde mám přihlášku pana poslance Radka Rozvorala, tak poprosím o ztišení.

Současně ještě načtu s dovolením jednu omluvu, která teď ještě dorazila v mezičase. Paní poslankyně Věra Adámková do 10.30 hodin se omlouvá z pracovních důvodů.

Děkuju za to strpení a upozorním, máme už další den nové schůze, budu tedy měřit ten čas. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já za hnutí SPD navrhuji vyřadit bod číslo 3, sněmovní tisk 892, což je dohoda o partnerství mezi Evropskou unií, jejími členskými státy na straně jedné a Organizací afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé, protože tato dohoda obsahuje kromě poskytování masivní rozvojové pomoci a deklarované podpory vzájemné obchodní výměny také i oblast migrace, výslovně je uvedena maximalizace podpory řízené migrace, s čímž my jako SPD zásadně nesouhlasíme. Takže navrhuji tento bod vyřadit z dnešní schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Návrh mám poznamenaný. Táži se, zda ještě někdo chce vystoupit k návrhu pořadu schůze, protože pokud ne, tak přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Zopakuji, co je ten hlasovatelný návrh na změnu pořadu.

Máme zde tedy návrh přednesený panem poslancem Radkem Rozvorem, je to za klub SPD, aby bod číslo 3, sněmovní tisk 892, byl vyřazen z pořadu dnešní schůze. A protože už se ustálily počty v sále, poslanci a poslankyně byli svoláni, tak já mohu zahájit hlasování.

Kdo je pro toto vyřazení, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto vyřazení?

V hlasování číslo 32 se účastnilo 114 hlasujících, pro vyřazení 47, proti 57. Konstatuji, že tento návrh na změnu pořadu nebyl přijat.

To byly všechny hlasovatelné návrhy, takže my se posouváme dle schváleného pořadu schůze a já otevírám

1.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele /sněmovní tisk 926/6/ – vráceno Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 926/7. Informace k pozměňovacím návrhům vám byla rozeslána elektronickou poštou.

A já mezi námi vítám pana senátora Ondřeje Lochmana. Prosím ho o usazení na známé místo a požádám ještě, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil, a zde mám v prezidiálce pana ministra Mariana Jurečku, tak jestli se může pan místopředseda vlády vyjádřit k návrhu, bylo by to skvělé. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já opravdu velmi stručně chci připomenout, že tento tisk vrácený Senátem je naprostá klíčová doplňující materie novelizace zákonů k jednotnému hlášení, chceme-li přesně, k tomu přijatému zákonu

jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatelů, který byl i projednán Senátem, který už je ve Sbírce zákonů a na kterém už dneska se pracuje i z pohledu doplněných nařízení vlády pro dodavatele IT systémů pro naše zaměstnavatele v České republice.

Takže vlastně my jsme v situaci, která není úplně obvyklá v legislativním procesu, kdy vlastně si neumím ani představit, že by se tento změnový balík k zákonu nepřijal, protože bychom nebyli schopni v příštím roce implementovat celý ten systém jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatelů.

V těchto změnových zákonech jsou obsaženy některé záležitosti, které se týkají jak právě Ministerstva práce a sociálních věcí, pokud jde například o věci, které se týkají organizace sociálního pojištění, kolektivního vyjednávání, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a tak dále, jsou zde věci, které se týkají logicky i gesce Ministerstva financí, pokud jde o části, které se týkají daní z příjmů, zákona o rozpočtovém určení daní a tak dále, nebo třeba změny, které se týkají Českého statistického úřadu.

Jsou zde vlastně i rozdělené náběhy účinností, takže některé části s náběhem účinnosti od 1. ledna 2026, některé od 1. 1. 2027 či od 1. 1. 2028. Jsou zde také i věci, které nesouvisely úplně s tématem jednotného měsíčního hlášení, ale jak už jsem říkal včera, je to nějaká situace, která nastává v rámci závěru volebního období, kdy se na některé nosiče přidávají i některá témata, na kterých je nějaká politická priorita nebo i shoda. To znamená, je tady například i agenda zvýšeného příspěvku na péči v I. a II. stupni, případně některé věci, které souvisejí třeba s oblastí daňových změn.

Za navrhovatele říkám: podporuji tu variantu, kterou nám vrátil Senát s doplněnými pozměňovacími návrhy ze Senátu, a považuji tyto změny za užitečné. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní požádám, aby se slova ujal pan senátor Ondřej Lochman. Prosím.

Senátor Ondřej Lochman: Děkuji, paní předsedající. Vážení poslanci, vážené poslankyně, bývalí kolegové, jsem rád, že jsem zpátky, akorát jsem zapomněl, jak krásné to tady je, že to schvalování programu je někdy zhruba o 10 hodin delší než v Senátu. Každopádně jsem rád, že jsme se dostali na zákon, který vám nesu ze Senátu jako vrácený. Jedná se tedy, jak už říkal pan ministr, o zákon, který upravuje přijetí zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele. Senát ho projednal na své 13. schůzi dne 23. července, usnesení číslo 277.

Jednotlivá ustanovení jsou vám známá, tak bych především řekl odůvodnění k těm jednotlivým bodům. Když se na to podíváme, jedná se o šest jednotlivých úprav, které v Senátu byly přijaty. Jedna, asi z nejvíce diskutovaných, je k bodu číslo 1, kde se jedná o zrušení stropu 40 milionů pro osvobození převodu, a to u podílu cenných papírů. Jedná se především o to, že zde navrhujeme zrušit tuto hranici 40 milionů pro osvobození příjmů z převodu podílů u cenných papírů firem, pokud je zde splněn časový test. Změna se prosím nevztahuje na kryptoaktiva, to omezení zde zůstává. Logika té věci, pokud bychom se to na to podívali velmi jednoduše, je, že především u rodinných firem, kde někdo budoval tu firmu třeba třicet let, tak když ji nemá komu předat, tak bychom potom celou jeho celoživotní práci vlastně zdanili, a to nám vůbec nepřijde férové. Tak to je k bodu číslo 1.

K bodu číslo 2. Zde se jedná o zachování funkčního systému zaměstnaneckých benefitů. Zde v rámci toho zákona jednoho jednotného hlášení, přibyl pozměňovací návrh, který nesouvisel přímo s materií toho zákona a zásadně změnil definici zaměstnaneckých benefitů.

Nově by nesměly být vázány na výkon práce. My máme za to, že by to vedlo k právní nejistotě a že by zaměstnavatelé si nebyli jisti, který benefit vlastně mohou poskytnout a který ne, protože logicky, když někoho zaměstnáváte, je to vázané na výkon práce.

Dalším bodem je zachování zvýhodnění plug-in hybridů. Zde ta navrhovaná změna reaguje na situaci, kdy od 1. ledna 2026 by došlo ke ztrátě daňového zvýhodnění pro tato vozidla s plug-in hybridním pohonem. Jde o to, že Parlament vlastně přistoupil k tomu, aby evropskou směrnicí o čistých vozidlech už notifikoval a dále schválil, a následně to ale nicméně znamená, že se změnilo názvosloví, a v tom daňovém znevýhodnění, které ale evropská norma nevyžaduje, najednou ta podpora plug-in hybridu vypadává. Proto ji zde měníme a já pozměňovacím návrhem jsem navrhl, aby v systému zůstala.

Potom jsou zde body 4, 5, 6, 7, 8, 9 až 17 a zde se jedná o daňovou nejistotu ohledně krajů a obcí, kde pozměňovacím návrhem opět k tomuto zákonu vzniklo to, že by nově byly daněny obce, tedy samosprávy, ať už vyšší územní celky, nebo nižší územní celky, a to za hospodářskou činnost, kterou provádí. Bylo to odůvodněno administrativním zjednodušením. Senátoři mají za to, a byl to taky návrh pana senátora Bazaly a můj, abychom tento pozměňovací návrh vypustili ze zákona, protože neexistuje žádná analýza k tomu přesně, jaké administrativní úlevy zde budou, ale především neexistuje žádná analýza dopadů na rozpočty samospráv. Zjednodušeně bychom tím trestali ty aktivnější. Jedná se především o to, že samosprávy, které jsou aktivní v hospodářské činnosti, ať už je to pronájem bytů, nemovitostí nebo lesní hospodářství, tak by vlastně zde musely nově platit daň, kterou dneska vypočítávají, ale neodvádí, takže proto navrhujeme vypuštění.

K bodům 18 až 21. Zde se jedná o legislativně technickou úpravu nehlášené práce v zákoně o zaměstnanosti. Zde musíme podotknout, že v rychlém časovém sledu přišlo mnoho zákonů, které Sněmovna schválila, tak se stalo, že pozměňovací návrh, který zde zazněl, který se týkal úpravy nehlášené práce, tak vlastně došlo k duplicitě, tudíž byl schválen už v jiném zákoně. Proto navrhujeme úpravu, která je legislativně technická, která upraví tuto duplicitu.

No a poslední úprava, ta se týká bodů 22 až 30 v tom předloženém znění Senátu a zde se jedná o dřívější účinnost takzvaných EPC projektů pro úspory energie ve státních budovách. Navrhovaná úprava posouvá účinnost o rok dříve, tedy už od 1. ledna 2026, a cílem je umožnit organizacím, organizačním složkám státu využívat tyto projekty, aby je mohli využívat co nejdříve, a tím více spořit.

To jsou tedy návrhy, které do zákona vložil Senát. My vás žádáme o schválení a doufám, že tento senátní návrh si získá vaši přízeň. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní se táži, zda se chtějí k usnesení Senátu vyjádřit jednak paní zpravodajka garančního výboru, což byl výbor pro sociální politiku, a je to paní poslankyně Barbora Urbanová? Nechce. A zpravodaj rozpočtového výboru, pan poslanec Jan Bureš? Také ne.

Je tedy čas, abych otevřela rozpravu. Tu nyní otevírám a zrekapituluji, že do ní máme řadu přihlášených zde písemně u mě a potom elektronicky na tabuli. Jako první přednostní právo jsem přihlášená já, potom pan předseda klubu Jakub Michálek, potom pan místopředseda Karel Havlíček, paní předsedkyně Alena Schillerová a pak je tady písemně také pan poslanec Bartoš.

Já teďka děkuji velmi panu místopředsedovi Juchelkovi, že mě vystřídá při řízení schůze, abych mohla uplatnit tu svou přihlášku. (Střídání předsedajících.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme se vystřídalí v řízení schůze Sněmovny. Hned po paní místopředsedkyni prosím, aby se připravil pan předseda Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Ještě jednou děkuji za vstřícnost, pane místopředsedo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady už včera nastínila tu hlavní potíž, kterou my za klub Pirátů máme s tímto návrhem, a samozřejmě nejsou to všechny ty technické řekněme drobnosti nebo ta technická vylepšení, jež nám Senát vrátil, to samozřejmě vůbec ne, ať už jde o právní zakotvení digitalizačních změn pro zaměstnavatele, ať už jde o zjednodušení reportingu nebo elektronické předávání informací, to je všechno naprosto v pořádku. Trochu nás mrzí, že když tady zaznívalo, že ten zákon tak, jak odchází ze Sněmovny, je plně vyladěný, že tedy to tak nebylo, že ta vylepšení jsou ještě nutně potřeba, ale to se může stát.

Co ale naprosto nechápeme, je ta veliká daňová změna, kterou do toho Senát za velmi hlasitě a veřejně projevované podpory, zejména ODS a koalice SPOLU, vložil. Co to je za daňovou změnu? Je to, zjednodušeně řečeno, nulová daň pro pár desítek superbohatých osob v naší zemi. Ročně by se to vztahovalo na pár desítek těch úplně nejbohatších lidí a je to věc, kterou celá vládní koalice před dvěma lety schválila. Byla to součást konsolidačního balíčku, byl to krok směrem k férovému zdanění, aby i ten, kdo prodává cenné papíry nebo podíl ve firmě za 100, 150 milionů korun, tak když se mu ten zisk zhodnotil v posledním roce od roku 2024, tak aby nějakou daň zaplatil. Nu, byla to daňová korekce, měla narovnat dlouhodobě nespravedlivý stav. Byla schválená kompletně poslanci ODS, TOP 09, KDU-ČSL i hnutí STAN a samozřejmě že v těch debatách prošla tato daňová úprava i díky tomu, že prostě každý zaměstnanec platí velmi vysoké odvody a daně, v součtu to bývá 41 procent z průměrné mzdy. Takže každý, kdo je zaměstnanec, odvádí státu 41 procent z toho, co dostane měsíčně na účet. Když si to představíte úplně konkrétně číselně, tak z nějaké částky 50 000 korun prostě kolem 20 000, spíše 23, jde státu. A v této situaci, kdy prostě každý pracující platí, odvádí, jsou zdaněné i studentské a seniorské brigády, v této situaci v roce 2023 tato Sněmovna schválila, aby i ti naprosto nejbohatší nějakou daň platili – daň až nad to zhodnocení 40 milionů korun za rok, daň, kterou sousední země a jiné země úplně běžně platí, a já zde ukážu, jak to je v tom západním světě. V západním světě 95 procent zemí prodej firem a podílu z nich normálně zdaňuje. Takže připomenu, Francie, Rakousko, Holandsko, to jsou sazby mezi 30, 26 procenty, a takové státy jako Německo, Velká Británie, Spojené státy americké, tam jsou sazby různého typu, ale přinejmenším 24 procent.

A bez těch limitů, bez toho, že to je až nad zhodnocení 40 milionů korun od roku 2024, bez nějakých takovýchto opravdu jaksi velmi vstřícných podmínek, jak to bylo nastaveno v konsolidačním balíčku, u nás (je) ta sazba 23 procent. Abyste si to uměli představit v praxi, co znamená těch dnes platných 23 procent. Znamená to, že když má člověk firmu, která je startup, rychle roste, v roce 2024 měla hodnotu pouze 20 milionů korun a v roce 2025 se dohodne, že ji prodá za 100 milionů korun, takže tam je to zhodnocení nad těch 40 milionů korun, tak za prvé, 40 milionů korun se úplně odečte, z toho se nic neplatí, takže 20+40 je 60. Daň se platí jenom z těch 40 milionů 23 procent, to je 9,2 milionu. Takže z prodeje takovéto firmy, co rychle vyrostla, člověk zhodnotil, vybudoval, prodá za 100 milionů, tak v takovémto modelovém případě zaplatí daň 9 milionů, 9,2 procenta z té hodnoty, z toho zisku. A ani taková částka, která je ve srovnání s ostatními zeměmi výrazně nižší a výrazně vstřícnější, nepřijde panu Stanjurovi v pořádku a chce to opět zrušit. Navrhl tedy skrze Senát nulovou daň.

Co to znamená? No, škrtnutí příjmů do státního rozpočtu. A odkud se ty příjmy tady vezmou jinak? No, stále od těch zaměstnanců, od každého člověka, který pracuje. Na minimální mzdě odvádí 36 procent z výdělku, na průměrné 40, 41 procent. Proč osvobodit tu úzkou skupinu? Vzhledem k tomu, jak vysoko je nastavený ten limit, tak jde o pár desítek lidí ročně. Proč osvobodit několik superbohatých lidí, když v západním světě je úplně běžné a normální tyto daně platit? Nechápu, působí to jako předvolební dáreček třeba pro nějaké sponzory.

Co se týče kapitálových zisků a jejich zdanění napříč Evropou, velice doporučuji přehledy, které ukazují, že i země, které třeba zdánlivě nepatří mezi těch 95 procent západních zemí, co tu daň uplatňují, tak tyhle země stejně mají speciální pravidla, co my ne. Na Slovensku je zdanění finančních transakcí, ve Slovinsku zase prostě podmínky, držba akcií alespoň 15 let, jinak je tam sazba 15 procent. Co se týče opravdu konkrétních ustanovení ve Švýcarsku, velmi doporučuji se podívat na to, jak tam zase mají nastavené zdanění nemovitostí, a to nemovitostí, které dotyční lidé vlastní po celém světě.

Abych nebyla dlouhá, shrnu, že tato konkrétní věc, kterou Senát vrátil, za prvé nedává smysl v situaci, kdy každý pracující u nás platí daň z práce kolem 40 procent toho, co mu přijde na účet. Takže opravdu, když běžný člověk z každých 10 000, co vydělá, 4000 zároveň odvede státu, proč by neměl ten, kdo je úplně nejbohatší a zhodnocuje svou firmu, prodává cenné papíry a vydělá na tom nad 40 milionů korun od roku 2024, proč by neměl také zaplatit nějakou daň? Znovu zdůrazňuju příklad stomilionové firmy s velmi vysokým zhodnocením, stejně to je daň 9 procent.

Já takovéhle předvolební dárečky fakt podporovat nemůžu. A i když tam je řada těch technických opatření, která jsou samozřejmě úplně v pořádku, tak za prvé ty technické už měly být vyladěné tady ze Sněmovny, není důvod, proč to zůstalo na návrat ze Senátu, leda by to celé bylo připravené jako promyšlená past. A to je právě ta druhá možnost, že tahle ne daňová výjimka, ale vymizování daně pro úzkou skupinu několika desítek superbohatých lidí, tak tohle vymizování jakékoliv daně prostě bylo přichystané a naplánované. Mě to fakt štve a všechny ty další argumenty jsou jen a pouze výmluvy. Zdůrazním: máme jasná zákonná ustanovení pro rodinné firmy, tam, kde je ten převod v přímé příbuzenské linii, tak se nic takového neuplatňuje, rodinné firmy do tohohle vůbec nespádají. Co se týče toho takzvaného údajného omezení kryptoaktiv, že ta zdaňovaná budou, tam bude velice snadné udělat daňovou kličku, vložit bitcoiny do firmy a potom si hezky opět z daně uniknout.

Když si vzpomeneme na genezi tohoto návrhu, vzpomeneme si, že to pan ministr financí Zbyněk Stanjura navrhl jeden den před vypuknutím bitcoinové aféry, a bylo to včetně nulové daně pro bitcoinové miliardáře, tak ten návrh musí člověku smrdět už jen z tohoto důvodu, už jen kvůli této souvislosti. A ten trik, který jsem právě popsala, že zisky z kryptoaktiv stejně půjde prostě vložit do firmy a tím zase být skryt v té nulové, v té naprosto žádné dani, tak to je něco, co prostě my jako Piráti podporovat nemůžeme, hlasovat pro to nemůžeme a můžeme jenom upozorňovat, že to je prostě škrtnutí několika miliard příjmů ročně do státního rozpočtu, je to škrtnutí příjmů, které nejsou kryté ničím jiným, není to vyrovnané ničím jiným. A pan ministr Stanjura ani nikdo další vůbec nevysvětlil, proč, když pro to předtím hlasovali, to nyní navrhuji vymizovat a tento dáreček úzké skupině lidí, několika desítek lidí za rok, chtějí věnovat těsně před volbami. A ten otázník zůstává, zda je to pro nějaké volební sponzory. Děkuji za pozornost a že zvážíte, jak hlasovat.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taktéž děkuji. V tuto chvíli pokračujeme přednostními právy, kde je přihlášen pan předseda Jakub Michálek, poté se připraví pan

kolega Karel Havlíček, Alena Schillerová a Ivan Bartoš, kteří jsou takto přihlášení. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí občané, dnes jsme měli projednávat bezproblémový zákon, který nám přišel ze Senátu, nebýt toho, kdyby Senát nepřilepil k tomuto bezproblémovému zákonu úplný přílepek, který se týká právě daňové výjimky na výnosy z prodeje obchodního podílu a prodeje firem. Já se domnívám, že to dnešní jednání, které se koná těsně před volbami, vstoupí do historie jako učebnicový příklad toho, jak vznikají pofiderní daňové výjimky pro privilegované zájmové skupiny.

Já jsem se za Pirátskou stranu v roce 2022 účastnil vyjednávání v rámci koalice, takzvaného úsporného balíčku. To bylo velmi náročné, protože v situaci, kdy se zemi ekonomicky nedařilo dobře, jsme museli sahat do příjmů běžných lidí, běžných rodin, a museli jsme potom přistoupit i pod tlakem ministra financí na změny, které jsme považovali za velmi problematické.

V této věci, jsme my Piráti opět připraveni hájit zájmy běžných lidí, a nikoliv velkých zákulisních skupin. Běžní Češi teď čelí drahému bydlení, drahým životním nákladům a pomalému růstu reálných mezd a rekordnímu zdanění práce a současně máme dneska schvalovat daňovou výjimku, kterou jsme před dvěma lety slavnostně zrušili? Já se opravdu domnívám, že to, co je nám dneska předkládáno ze Senátu, ten přílepek, kde Senát místo toho, aby naplnil svoji ústavní funkci a dbal o čistotu zákonů, zneužije politické moci a doplní tam úplně nesouvisející úpravu, protože opravdu, osvobození zisku z prodeje firem nad 40 milionů korun od daně, to nemá vůbec nic společného s implementací jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatelů, to ať se na mě vůbec nikdo nezlobí, to je prostě čistý přílepek a Senát v tom selhal ve své ústavní roli.

Takže co to v podstatě znamená? Znamená to, že státní rozpočet přijde o miliardy korun. Ted' před volbami nám vládní koalice předkládá návrh, který připraví stát o značné prostředky v situaci, kdy bychom naopak potřebovali více peněz na obranu, na výstavbu dálnic a na celou řadu dalších rozpočtových priorit, na platy učitelů. Ted' se naopak příjmů státního rozpočtu chce vládní koalice vzdát, takže já to považuju za rozpočtové zvrstvení, kdy na základě přílepku těsně před volbami se schvaluje daňová výjimka, která zavede nulovou daň z příjmů pro desítku nebo stovku lidí, kteří prodávají firmu. A to chci doplnit, že se to týká pouze firem a podílů, které od roku 2025 vyrostly o více než 40 milionů korun, a bavíme se vždycky o tom zhodnocení, čili nikoliv o absolutní hodnotě té firmy, jenom toho, o co vyrostla hodnota těch akcií, pokud přesáhla 40 milionů korun, do těch 40 milionů korun se žádná daň vůbec neplatí. Takže za nás, za Piráty, my jsme opravdu ve vládě prosazovali jednoduchý princip, zdaňovat všechny výnosy a co nejméně daňových výjimek, které připravují státní rozpočet o cenné miliardy korun. Je to velmi jednoduché: pokud máš výnos, ať už ze zaměstnání, nebo z podnikání, a je jedno, že jsi zaplatil nebo že jsi obdržel zisk z té firmy anebo že jsi prodal tu firmu, čímž jsi prodal majetkovou hodnotu, která ten zisk generuje – a to jsou různé hodnoty, já o tom budu mluvit ještě později – tak v takovém případě se má samozřejmě každý z nás tím ziskem podílet na infrastruktuře, která je potřeba k tomu, aby ty firmy a podnikatelé fungovali.

Je potřeba, abychom z toho zaplatili obranu. Ted' nás čeká nás nárůst o 1 procentní bod, to je 80 miliard korun peněz na obranu, jsou rekordní nárůsty peněz na dopravu. No, po těch dálnicích samozřejmě ti podnikatelé jezdí a využívají je. A samozřejmě máme v zákonech schváleno navyšování platů na učitele a zase jsou to potom firmy, které profitují z toho, že máme vysokou úroveň vzdělanosti, že máme kvalitní školství a kvalitní učitele, takže je logické, aby se i daňově podíleli na provozu a výdajích státního rozpočtu.

My jako Piráti navrhujeme, aby část výnosu z té daně, kde se bavíme o jednotkách miliard korun, byla vyčleněna na podporu rozvoje podnikání, například úspěšná podnikatelská centra. Máme centrum v Jihomoravském kraji, funguje to, pomáhá to tak, aby mohli i další Češi vybudovat úspěšné firmy, a ty další úspěšné firmy budou zase platit další daně a přispívat do státního rozpočtu tak, abychom tady uchovali základní služby a fungující stát, protože představa, že budeme schvalovat další a další daňové výjimky, omezovat příjmy státu a pak z toho budeme schopni ufinancovat kvalitní veřejné služby, je velmi naivní. To, co bylo v zákoně a co platilo pouze několik měsíců, bylo velmi rozumné opatření, které prostě zachází se všemi občany stejně. Ostatně nebyli jsme to my Piráti, kdo to vymyslel. Má to celá západní Evropa, státy, které mají 95 procent obyvatelstva v západní Evropě, mají stejnou úpravu, kterou jsme schválili v úsporném balíčku a ze které teď chce vládní koalice SPOLU s podporou hnutí ANO zavést daňovou výjimku.

Ten podnět přišel od samotných lidí, kterých se přesně takovéto daňové výjimky týkají. Ten podnět přišel od pana podnikatele Bárty, který navrhl, aby se ta daňová výjimka pro vysoké příjmy z prodeje firem zrušila. Takže to je přímo z podnikatelského sektoru, protože podnikatelé si uvědomují, že aby se jim dařilo, aby měli na čem stavět, potřebují, aby stát fungoval. My teď máme dvě cesty a to je potřeba říct jasně. Bud' můžeme mít jasné a férové daně tak, jak to navrhují Piráti, anebo můžeme schvalovat daňové výjimky pro privilegované skupiny, jak to chce koalice SPOLU s podporou hnutí ANO.

Chci upozornit na to, jak jsou na tom obyčejní lidé. Kde byli, pane senátore, prostřednictvím paní předsedající, kde byla ta vaše celoživotně odváděná práce, která by měla být osvobozena, to zdanění celoživotní práce? Vždyť ten člověk, který celý život pracuje jako technik nebo jako učitelka, musí ze všech svých příjmů zaplatit daň a ten technik nebo učitelka, který má příjem 49 000 měsíčně průměrnou mzdu, zaplatí 4 000 na té dani každý měsíc. Tak mi vysvětlíte, proč tento člověk, který pracuje celý život, ze všech svých celoživotních příjmů a staví, samozřejmě, snaží se vzdělávat, pracuje na sobě, proč on má platit daně? A na druhou stranu vy tady navrhuje ze Senátu ten příležitost, že když někdo prodává firmu, která se mu zhodnotila, tak nemá platit ani korunu na daních? To přece nedává vůbec žádný smysl, to je prostě účelová výjimka a mě to opravdu velmi zaráží ve vztahu k těm nepopulárním krokům, ke kterým musela koalice vládní ještě s naší účastí, když jsme byli ve vládě dva roky a osm měsíců, tehdy jsme museli dělat velmi nepopulární kroky. Vládní koalice tehdy sebrala rodinám školkovné, to dělá 17 000 korun za jedno dítě, když má dvě děti, 34 000 korun ročně, sebrala jim tuhleto daňovou úlevu, výhodu desítkám tisíc lidí. Vládní koalice zvýšila odvody na OSVČ o tisíce a tisíce korun. Vládní koalice sebrala studentskou slevu 4 000 korun studentům, kteří mají práci při studiu, a vládní koalice osekala na polovinu daňové zvýhodnění benefitů. To jsou stovky tisíc, možná miliony lidí, kterých se to týká.

A teď, když se bavíme s těmi lidmi na ulici, tito lidé musí platit daně jako každý. Platí jako mourovatí. Přišli o benefity, přišli o školkovné, platí vyšší zálohy OSVČ, přišli o studentskou slevu a vy jim teď budete vykládat, že dáte novou daň, že z těchhle těch miliard, které jste od nich vybrali, dáte daňovou výjimku skupině úplně nejbohatší lidí v té republice? To není ani procento, ani promile nejmovitějších lidí. A já jim přeju, ať jsou lidé podnikaví, to je dobře a Česká republika to potřebuje jako sůl, ale potřebujeme současně, aby všichni se podíleli na provozu tohoto státu. Není možné, aby to platila střední třída, aby to platily učitelky, technici a další profese, aby to platili rodiče s dětmi a ty nejbohatší skupiny nebyly solidární. To já opravdu pochopit nemůžu a opravdu mě udivuje, že to koalice SPOLU tady prosazuje, protože my víme dobře, jak se bavíme s lidmi, z průzkumu, že více jak polovina lidí, polovina lidí, kteří volili koalici SPOLU, tohleto nepodporuje a jsou zklamaní z toho, jakým způsobem koalice SPOLU přistupuje ke státnímu rozpočtu a k tomu, že schvaluje nové daňové výjimky pro privilegované skupiny místo toho, aby myslela na svoje voliče a na občany České republiky.

Ten návrh ODS a koalice SPOLU má několik zásadních problémů, které bych tady rád zmínil. Za prvé ten návrh umožní nedanit bitcoinové zisky, pokud jsou ve firmě, protože bude schváleno osvobození, a když na firmu jsou nakoupeny bitcoiny, bitcoiny se zhodnotí, v takovémhle případě na základě té daňové výjimky firma nezaplatí z těch bitcoinů ani korunu zisku. Takže proto jsme to tam nedávali, abychom zavedli stejný režim, jako mají kryptoměny, jako mají ostatní zisky třeba i z prodeje těch firem, a bylo to rozumné řešení. Teď po bitcoinové kauze schvalovat daňovou výjimku pro zisky z bitcoinů uložených ve firmě, to já považuju opravdu za nepřijatelné.

Za druhé je to unáhlená daňová změna. Koalice SPOLU slibovala, že daňové zákony bude měnit pouze výjimečně, jenom snad jednou za volební období, a skutek utek jako vždycky. Teď těsně před volbami tady máme přílepek, který neprošel řádným legislativním procesem, netýká se schvalované úpravy, může být dokonce zrušen Ústavním soudem, a je to unáhlená daňová změna po několika měsících. Ten zákon ani nestihl projít jedním zdaňovacím obdobím a už se schvaluje jeho změna.

Musím uvést ještě jednu důležitou věc. Ten zákon nás rozhodně neposouvá na Západ, ten zákon nás posouvá na východ mezi země, jako je Rusko, kde se skutečně žádná daň z tohoto zhodnocení firem neplatí. Můžete si sami položit otázku, proč ruští oligarchové nemusí platit daň ze zhodnocení těchto firem. Ale západní Evropa má v tom jasno, západní Evropa, která stojí na principech právního státu, daní všechny osoby, které mají výnos, obdobným způsobem při zohlednění specifických kritérií, ale nikoliv na základě toho, že by dostávaly plošnou daňovou výjimku.

Stačí si připomenout tento graf. (Ukazuje.) Myslím, že každý zaměstnanec, který uvidí tento graf a který si uvědomí, že z peněz, které mu vyplácí zaměstnavatel, musí odvést 30, 40 procent i víc státu, tak tady vidíte, jak to vypadá v západní Evropě. Tam ty sazby u podniků jsou 24 až 30 procent. A to, co navrhuje – u našich sousedů: Poláci mají 19 procent, o něco vzdálenější Maďarsko má 15 procent a Česká republika s tím, že zavede nulovou daň, že zavede daňovou výjimku pro zisky z prodeje firmy, která se zhodnotila, která vyrostla, které budou osvobozeny, se zařadí mezi velmi málo států v Evropě, které mají nulovou sazbu. Je to unikát Zbyňka Stanjury, opravdu je to velmi unikátní situace. Místo toho, abychom vytvořili dlouhodobě stabilní a předvídatelné prostředí, tak je tady snaha zavádět ruský model, nulovou daň.

Má to ještě několik dalších států, ale oni mají zase jinak postavené daně. Má to třeba Švýcarsko, má nulovou daň, ale Švýcarsko, jak všichni víme, je finanční ráj, ve kterém se platí velmi vysoké daně z nemovitosti, takže tam ty majetkové daně jsou výrazně posíleny, nejsou tam na úkor třeba daní z příjmu, kdy my máme v České republice obrovským způsobem zdaněny mzdy. Z výplatní pásky odvádíme rekordní částky, naopak máme nízké majetkové daně. Ve Švýcarsku je to tak, že majetkové daně jsou velmi vysoké, jsou tam ještě kantony, mají taky svoje působnosti, takže když se podíváme na ten celkový daňový režim, rozhodně nemůžeme přebírat čistě jednu věc, kterou mají ve Švýcarsku, aniž bychom převzali zbytek jejich systému, který zaručuje, že i od těch movitějších lidí se vybírají daně, protože tam v tom Švýcarsku to mají zajištěno pomocí daní z nemovitosti, zatímco u nás daně z nemovitosti jsou velmi nízké, když to srovnáme se zbytkem vyspělých států, které jsou v OECD. Takže opravdu to naše srovnání jasně ukazuje, že tato daňová výjimka nás neřadí mezi ty nejvyspělejší státy, mezi Velkou Británii, mezi Spojené státy, Francii, které nemají takovouto daňovou výjimku a standardně daní příjmy. Ano, mají určitá kritéria, kde je možné dosáhnout na výhodnější daň, ale není to tak, že by někdo měl nulovou daň pro prodej firem. To mají skutečně v Rusku, na Slovensku, ve Švýcarsku, kde mají jiný systém, ale drtivá část západní Evropy, 95 procent z hlediska obyvatelstva, takovouto daňovou výjimku nemá.

Teď k těm námitkám. Ze strany Senátu tady zaznělo, že zdaňovat celoživotní práci není férové. Tak o tom už jsem mluvil. Každý zaměstnanec musí zdaňovat příjmy ze své celoživotní práce.

A druhý argument, druhá námitka, která může zaznít, proč bychom měli schvalovat takovouto výjimku, je, že firma už daní příjem v podobě zisku. Proč by měl platit vlastník té firmy ještě daň z prodeje? Tak to si názorně vysvětlíme na problematice zemědělství. Představte si zemědělce, který nakupuje telátka a prodává kravičky a mléko. Tento zemědělec má tržby z mléka, to je něco jako zisk z firmy. Ty tržby jsou předmětem zdanění, to znamená, vezmou se tržby, odečtou se od toho náklady, spočítá se výnos, výnos je předmětem daně. A potom on prodá tu – on celou dobu se staral o tu kravičku, aby vyrostla, aby se jí dařilo, a potom vezme tu kravičku a prodá tu kravičku, a stejně z těch krav, které prodá, po odečtení nákladů zaplatí daň, a stejně je to s těmi firmami. Pokud někdo vybuduje firmu, zhodnotí firmu, získává z toho výnos, z prodeje nebo z toho zisku, tak by tento výnos měl být předmětem stejné daně, jako platí všichni ostatní, protože to je principem spravedlivého zdanění, že když má někdo výnos, tak po odečtení nákladů – v tomto případě to je třeba náklad na posudky, náklad na to, co vložil do té firmy, a dokonce je tam možnost odečíst si hodnotu té firmy k 1. 1. 2025, aby nikdo nemohl říkat, že ta firma, že ta úprava byla retroaktivní – tak v takovémto případě platí z toho výnosu standardně daň.

A konečně poslední argument, že to je komunismus. Tak vzhledem k tomu, že to má takřka celá západní Evropa, to určitě komunismus není.

A mně opravdu vadí nálepkování v takovéto seriózní diskusi zejména vůči lidem, kteří byli oběti komunismu, kteří trpěli během komunismu, kteří byli vystaveni represím, a je to, týká se to celé řady rodin z nás, kteří tady sedíme. Vůči těmto lidem to opravdu není spravedlivé, těm, kteří byli oběti komunismu, není fér říkat, že když podnikatel daní zisk z firmy, že to je komunismus. To je prostě zlehčování toho, čím si oběti komunismu prošly. Já si nedovedu představit, že lidé, kteří takto argumentují, by šli za těmi pamětníky, za těmi lidmi, kteří byli zavřeni v lágrech, a tohleto jim řekli do očí.

V České republice máme daňovou soustavu, neplatíme jednu daň, nemáme jenom jednu daň z příjmu a všechno ostatní by bylo osvobozeno. Naopak, máme daňovou soustavu, která zajišťuje, že se daní příjem, majetek v podobě třeba daně z nemovitosti, že se daní spotřeba. Je to tak téměř všude na světě, protože to je rozumný princip, jak daně vybrat ve všech fázích obchodních transakcí, aby stát získal peníze na svůj provoz a spravedlivě zatížil jak ty, kteří mají majetek, tak ty, kteří mají výnosy ze svého podnikání nebo ze svého zaměstnání. Takže prosím nesklouzávejme ke zjednodušujícím popisům, že se daní pouze příjem. Naopak, v moderních daňových systémech se daní všechny části řetězu v obchodním životě subjektu.

Vzhledem k tomu, že to je možná můj poslední projev v Poslanecké sněmovně, tak jsem si dovolil říct... (Potlesk z levé strany sálu.) Děkuji za potlesk. Tak jsem si dovolil, abych nemluvil jenom za sebe, nechat promluvit i odborníky z oblasti financí, zdanění, a lidi, které reprezentuju. Poprosil jsem je, aby mi napsali k tomu svoje vyjádření, jak oni to vnímají, a poslali mi poměrně zajímavé stručné texty, které bych si dovolil zde citovat.

Ekonom Václav Vislous, který vystudoval prestižní ekonomickou školu ve Francii a podílel se s profesorem Mejstříkem na strategii konkurenceschopnosti, píše: „To jediné, co chce ministr Stanjura vrátit z konsolidačního balíčku, nejsou ani vyšší odvody, které teď platí všichni zaměstnanci ve formě nové nemocenské, ani skokové zvýšení minimálních záloh pro OSVČ, ale daňovou úlevu pro kapitálové příjmy nad 40 milionů korun ročně pro pár vyvolených. Spotřebu stát daní DPH i spotřebními daněmi, které platíme všichni. Kapitálové příjmy by neměly mít úplnou výjimku. Reálné zkušenosti ukazují, že takové úlevy nepřinášejí žádný znatelný investiční impulz. Znamenají jen další výpadek v rozpočtu, který se vybere u obyčejných lidí.“

Ostatně to je tvrzení, které potvrzuje i pan Bárta ve svém rozhovoru, že pokud zavedeme daňovou výjimku a zůstane těmto lidem více peněz v jejich portfoliu, tak to nutně neznamená, že ty peníze investují v rámci České republiky, ale naopak je mohou investovat samozřejmě globálně.

Předseda okresní Hospodářské komory Michal Švagerka, co dvacet let hájí zájmy podnikatelů, mi napsal: „Spravedlnost má platit pro všechny, nejen pro optimalizátory. Chceme systém, kde platí stejná pravidla pro každého a nikdo se nemůže vyhnout odpovědnosti. Stop přílepkům, stop obcházení demokracie. Zásadně odmítneme legislativní přílepky, které obcházejí řádný legislativní proces. Tím se podkopává důvěra v legislativu a parlamentní demokracii. Chceme mít zákony, které jsou promyšlené, funkční a stabilní, nikoliv narychlo schválené, bez ohledu na dopady. Jen tak zajistíme předvídatelné prostředí pro život i podnikání.“ Takže to je to, co podnikatelé chtějí, aby se ty daňové zákony neustále neměnily.

Špičkový ekonom docent Libor Dušek mi napsal text z pohledu ekonomů: „Ekonomie nám říká, že daňový systém by měl co nejméně pokrývat ekonomiku. Takový daňový systém pokrývá co nejširší spektrum příjmů a je v něm co nejméně výjimek a skulinek. Ekonomie nám říká, že daňový systém by měl vykazovat aspoň minimální sociální spravedlnost. Přinejmenším že lidé s vyššími příjmy by měli odvádět vyšší daně v absolutních částkách než ti s nízkými. Pan ministr Stanjura chce nyní do daňového systému vyvrtnout další výjimku jen pár měsíců poté, co ji tato Sněmovna zrušila. Kvůli ní budou ti, co vydělávají 100 milionů na zhodnocení cenných papírů a obchodních podílů, platit nulové daně, zatímco třeba matka samoživitelka s mediánovou mzdou 41 000 korun měsíčně je zatížena daněmi a odvody 251 000 korun ročně.“

Anebo můj kolega Mikuláš Ferjenčík, bývalý místopředseda rozpočtového výboru, který prosadil největší zvýšení slevy na poplatníka, díky kterému každá rodina platící daně vydělala desítky tisíc korun, píše: „Za mě je nejsilnější ta šílená prioritizace. Ze všech skupin, kterým ODS mohla věnovat svoji pozornost na poslední schůzi Parlamentu do voleb, si vybrali zrovna lidi, kteří prodávají firmy se ziskem přesahujícím 40 milionů korun. Nevybrali si OSVČ, nevybrali si pracující studenty, nevybrali si řidiče. Prostě ze strany pro aktivní lidi se stala strana pro ty, kdo tahají za nitky v zákulisí.“

Vážené dámy, vážení pánové, myslím, že jsme jasně ukázali s Olgou Richterovou, proč je potřeba tento přílepek odmítnout, proč je potřeba odmítnout zadlužování a výpadek příjmů v řádu miliard korun, ke kterému tento přílepek povede. Až budete teď hlasovat, myslíte na to, o kolik peněz připravíte státní rozpočet a o kolik miliard korun dál prohloubíte dluhy, které vážnou na České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. V mezičase dorazila řada omluv a vnímám přihlášku k faktické. Z těch omluv nejprve pan poslanec Ivan Bartoš se omlouvá do 9.15 hodin z pracovních důvodů, Roman Bělouš od 10.30 hodin z pracovních důvodů, Kamila Bláhová od 10.30 hodin z pracovních důvodů, Bohuslav Hudec od 10.20 hodin z pracovních důvodů, Ivan Jáč z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Michal Kučera z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Karel Sládeček od 10 hodin z pracovních důvodů, Lucie Šafránková z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů. Z členů vlády se omlouvá ministr Martin Dvořák z celého jednacího dne z pracovních důvodů. Ještě z poslanců: písemně byla doručena omluvenka pana poslance Marcela Dlásky dnes od 10.30 do 12.30 hodin ze zdravotních důvodů.

S náhradní kartou číslo 21 bude jednat a hlasovat paní ministryně Eva Decroix.

To byly vypořádány náležitosti. Nyní faktická poznámka, s kterou je přihlášen pan ministr Marian Jurečka. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji moc, vážená paní místopředsedkyně. Já už jsem chtěl reagovat poté, co vystoupila Olga Richterová, ale říkal jsem si, že nebudu tady tu dnešní debatu k JMHZ zbytečně větvit, ale zaznělo to tady podruhé i ve vystoupení kolegy Jakuba Michálka. Tak jenom abychom tady nepletli jablka a hrušky. Když se podíváme na tu daňovou situaci, protože tady někoho napadlo, jak je to s daňovým zatížením rodin, tak když se podíváme na konkrétní příklady u rodin například s dvěma, třemi, čtyřmi dětmi v oblasti daní, nastává i situace, kdy hrubý příjem té rodiny – bavíme se o hrubém příjmu, ne o superhrubé mzdě – je v čistém vyšší, než je ten hrubý příjem.

Řeknu dvě situace. Jednu, kdy je velmi podobný a je malinko nižší ten čistý příjem proti hrubému, a druhou situaci, která je dokonce vyšší. Jestliže vezmu dneska dva pracující rodiče s hrubým příjmem každý 30 000 korun, v součtu tedy 60 000 korun, tak jejich čistý příjem po započtení všech bonusů a slev je 57 448. Jestliže toto vztáhnou na případ, kdy budu mít rodinu, kde mám dva pracující rodiče se stejným příjmem a čtyřmi dětmi, tak se dostávám na ten čistý příjem, který je přes 60 000 korun.

To znamená, často v té debatě my tady mluvíme čistě jen o těch hrubých příjmech, ale zapomínáme na to, že kombinace slev, bonusů u rodin s dvěma, třemi a více dětmi může znamenat, že čistý příjem pro tu rodinu je vlastně vyšší než ten hrubý. Jsem rád, že se toto podařilo změnit i díky návrhům, které jsme předkládali v minulosti jako klub KDU-ČSL. My jsme zvyšovali slevy na děti, především to druhé, třetí a další, kdy jsme prolomili ten nesmyslný strop pro daňový bonus u vícečetných rodin. To jsou potom konkrétní pozitivní efekty pro nízké zatížení pracujících rodičů a rodin s dětmi.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času a nyní, co se týče pořadí přihlášek, zde byl přihlášen pan místopředseda Karel Havlíček a paní předsedkyně Alena Schillerová, ty nevidím ani jednoho v sále, a následně je přihlášen pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hnutí SPD podpoří senátní verzi zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele, a to především z důvodu zachování zaměstnaneckých benefitů. Tyto benefity jako příspěvky na brýle, zubaře či rehabilitace nebo sportovní aktivity jsou důležité nejen pro zdraví zaměstnanců, ale také pro firmy a stát. Za zachování těchto benefitů dlouhodobě bojujeme.

Na druhou stranu musíme jasně říci, že nám vadí zrušení stropu pro příjmy z převodu cenných papírů nad 40 milionů korun. Tato změna je podle nás zbytečným zvýhodněním pro velké investory a nepřináší spravedlnost běžným občanům, což budeme muset po volbách opravit.

Stejně tak opakovaně upozorňujeme na to, že vláda stále odmítá skutečně pomoci těm nejzranitelnějším. Naše poslankyně Lucie Šafránková dlouhodobě navrhuje zvýšit příspěvek na péči pro zdravotně postižené v I. a II. stupni závislosti. Pro příklad: v I. stupni nad 18 let navrhuje zvýšení z 880 korun na 2 700. Vláda však těmto lidem po našem enormním tlaku přidala pouze drobné, které reálně nic neřeší. Těmto lidem je potřeba pomoci okamžitě, aby si mohli dovolit zaplatit adekvátní péči.

Když to shrnu, hnutí SPD tento návrh podpoří v senátní verzi, a to kvůli zaměstnaneckým benefitům, ale současně budeme dál bojovat proti nespravedlivým výhodám

pro velký kapitál a za zvýšení příspěvku na péči pro zdravotně postižené občany. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a ještě zde přihlášen pan poslanec Ivan Bartoš. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych ve svém vystoupení možná chtěl krátce navázat na Jakuba Michálka. Když se projednával ve Sněmovně konsolidační balíček, a pamatuju si, jak složité bylo vyjednávání i na vládě, tak jsme přicházeli s různými návrhy, které měly ten systém vlastně více narovnat. Byly zde nápady přispět do státního rozpočtu například zavedením školného. Byly zde poměrně divoké návrhy na větší zdanění, respektive na větší zatížení daní – různé smlouvy typu DPP a další. Ta dohoda, která tam vznikla, byla ve finále poměrně bolestná.

Jsem rád, že jsme položili na stůl při projednávání konsolidačního balíčku navýšení rodičovského na 350 000 korun. Nakonec to tedy prošlo, jsem za to rád. Nicméně mezitím, co se toto stalo, inflace ukousla další peníze z těchto financí, které přicházejí rodinám, kdy prokazatelně rodiny s malými dětmi mají nejhorší ekonomickou situaci ze všech skupin v České republice.

Proto mi přijde maximálně nespravedlivé a i z pohledu časování velmi podezřelé, že se těsně před volbami do Poslanecké sněmovny, které tady jsou ani ne za třicet dní, vlastně přichází ze Senátu původní návrh Zbyňka Stanjury včetně toho přílepku, a to je zásah do původně vyjednaného konsolidačního balíčku.

Když jsem se díval na návrh rozpočtu pro rok 2026, kde se opět berou peníze z oblasti Ministerstva školství, kde opět nejsou peníze i na důležité národní programy, ono se jim říká národní dotace a říkáme jim národní programy nebo investice v rámci České republiky, kde dokonce jsou kráceny peníze na dostupné bydlení s tím výhledem, že tedy budoucí rozpočet je takto seškrtán, a ministři se bouří, já si myslím, že právem. Ostatně vystupovali jsme jako Piráti velmi aktivně, když ministr Stanjura navrhl minus 30 miliard školství v roce 2023 na rok 2024. Pak ten propad tady nebyl takto obrovský. V roce 2024 jsme nehlasovali pro návrh rozpočtu na tento rok, když opět bylo bráno zejména v oblasti vzdělávání.

Mě dost fascinuje, jak ekonomové blízcí třeba ODS, ale i někteří poslanci se vyjadřují s tím grafem „ale do školství dáváme rekordně mnoho“ a porovnávají to s investicemi do vzdělávání v letech minulých – kdy akorát byla ta inflace 30 procent kumulovaná v posledních třech letech, takže peníze ztratily 30 procent své hodnoty. Ergo kladívko, pokud do vzdělání dáváme o 10 procent více, než jsme dávali, minus 30 procent, tak to trochu neseď, a myslím si, že prezentovat tato čísla je zavádějící. A právě proto si myslím, že podríznout tento příjem, který se schválil v rámci konsolidačního balíčku, a zpětné zavedení této výjimky je za prvé špatně a zároveň si myslím, že to je takový poslední předvolební dáreček desítkám, možná stovce lidí, kteří takovéto operace, tedy prodej aktiv akcií firmy s výnosem nad 40 milionů ročně, dělají.

A mně to tu situaci trochu připomíná z roku, kdy se tady ve Sněmovně projednával windfall tax, který po vzoru britských konzervativců – což je dost paradoxní, Piráti přišli tenkrát s návrhem, který v Británii prosazovala konzervativní strana, ale pak se na tom shodla i Evropská unie a Evropská komise – měl vyřešit ten klíčový rok, kdy vystřelily ceny energií a pohonných hmot, a v danou chvíli na domácnosti toto mělo velké dopady, kdy ta windfall tax byla nastavená tak, že se bude platit za ten rok, kdy se tyto vlastně nadměrné zisky projeví třeba nestabilitou burzy. A na koho bude spadat? Tedy na banky v danou chvíli a na

energetické firmy. A byl to právě Zbyněk Stanjura, který přišel na vládu a v poslední den projednávání vlastně změnil po jednání Ká pětky – já si pamatuju, jak byla dehonestována Olga Richterová, když se někde veřejně vyjádřila o té dohodě, myslím, že i Marian Jurečka v této věci tweetoval, kdy měla být nastavena windfall tax, aby se vybraly peníze z nadměrných zisků, a ty mohly být použity třeba pro zlepšení ekonomické situace rodin – a v ten poslední den přišel Zbyněk Stanjura a řekl: Všechno je jinak. Já si pamatuju, jak jsme tady jednali ve Sněmovně, jak jsme to jednání blokovali. Ministr Zbyněk Stanjura vystoupil a prohlásil, že peníze získané z windfall taxu po tom, co on ho tedy upravil zálohově na následující rok, vypustil z toho spřátelené banky – tenkrát to také bylo hodně v médiích, proč od jisté velikosti bank se to na ně nevztahuje – tvrdil všem, že nikdo nebude optimalizovat, že se ty peníze vyberou, a ty kompenzace třeba za zastupování vyjdou šul nul. To se samozřejmě nestalo.

Ministr Stanjura nikdy tedy neřekl: Já jsem se mýlil, ty peníze se nevybraly. Dokonce u windfall tax si opakovaně – to se mi na definici pravicové strany, trošku mi to k tomu nesedí – opakovaně skrze windfall tax vybral peníze z ČEZu, čímž samozřejmě se nemusel stát dělit s minoritními akcionáři, protože peníze vybrané na windfall tax nejsou peníze dividendové, kdy ty peníze samozřejmě dostávají i minoritní akcionáři, kteří věřili státu, že když si do státem ovládané firmy většinově vloží své peníze, že má to jistou garanci – ukazuje se, že ani toto neplatí.

A přesně v tomhle gardu, v jakém ministr Stanjura ohnul ten windfall tax, který potom samozřejmě nezafungoval tak, jak měl, a šel na ty budoucí zisky, mezitím všichni zoptimalizovali, tak se objevil tento návrh v původním návrhu Mariana Jurečky, který ještě v souvislosti s bitcoinovou kauzou, tedy den předtím, než se provalila kauza špinavých bitcoinů, vlastně zavádí zpětně tuto výjimku.

Mě překvapilo i odůvodnění Ministerstva financí, že to je neefektivní nástroj. Ale čísla, která z toho měla vyjít za ten rok platby, Ministerstvo financí ještě nemá.

Já si myslím, že v zemi, která dlouhodobě trpí tím, že má největší zatížení zdanění práce, kdy se musíme složitě handrkovat o to, jestli se bude zvyšovat sleva na poplatníka, v momentě, kdy daní jsou zatížení i studenti, kteří mají brigády do určitých hodnot, je nehoráznost přicházet v takto napjaté situaci i se státním rozpočtem a se státním dluhem s návrhem, který vyčlení určitou skupinu skutečně superbohatých, kteří dělají ty operace se ziskem nad 40 milionů korun ročně. To nejsou běžní podnikatelé, to nejsou ani běžní startupisti, jak několikrát zaznělo z Ministerstva financí, to se skutečně týká desítek, možná stovek lidí ročně. A pokud si pamatujete, při odchodu do Senátu ze Sněmovny tento návrh již nebyl, tak potom to skrze vliv svých senátorů do toho návrhu vrátil. Je to paradoxní.

Je to poslední jednání Sněmovny. Místo abychom nakonec tedy udělali něco, co občané ocení, co jim pomůže v jejich ekonomické situaci, něco, kde oni budou cítit spravedlnost, nějaké možná i zadostiučinění za to období, kdy oni často nesli náklady energetické krize, Putinovy války na Ukrajině a další, tak si myslím, že to je velmi špatný a nechytřý vzkaz od vládní koalice tento návrh podporovat. Já si prostě myslím, že – a přeju každému, aby vydělal peníze, jsem rád, když dobře funguje tržní hospodářství, ale byl to právě ministr Stanjura, který říkal: Systém má příliš mnoho výjimek, respektive nesystémových výjimek. Proto jsem přesvědčen, že by měl držet slovo a vládní koalice by samozřejmě neměla podporovat tento přílepek, který přichází ze Senátu.

Stručně tedy: Zrušení daně z kapitálových zisků nezvyšuje rovnost v České republice, ale naopak prohlubuje nerovnost mezi prací a kapitálem, zvýhodnilo by pár desítek superbohatých a oslabilo by rozpočet. Co to znamená? Je to oslabení, které nakonec budou muset doplatit všichni ostatní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a já se táži, zda ta stažená přednostní práva platí, zda již není zájem vystoupit v této rozpravě? (Nikdo se nehlásí.)

Načtu omluvy. Pan poslanec Lubomír Brož se od 10.10 hodin omlouvá ze zdravotních důvodů a z členů vlády pan ministr Lukáš Vlček se do 12 hodin omlouvá ze zdravotních důvodů.

A jelikož už do této rozpravy nemám nikoho přihlášeného, tak tuto rozpravu končím a požádám o závěrečná slova. Vnímám zájem pana ministra a poté pana senátora. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuju moc. Já bych chtěl jenom v závěru shrnout a poděkovat za celý průběh přípravy, včetně legislativního procesu, k celému tomu balíku změn, který přináší jednotné měsíční hlášení. Jednak oceňuji u toho klíčového zákona, že byla velká shoda napříč tady jak koalici, tak opozicí. Já jsem se snažil, aby moji kolegové z Ministerstva práce a sociálních věcí komunikovali i v průběhu té přípravy s kluby i s experty ze zástupců opozičních stran, aby byla tady poměrně podrobná informovanost, jak se celý ten koncept připravuje, jaké to má klíčové systémové provazby na jiné úřady, jiné rezorty, s tím, že když se toto podaří k tomu 1. 4. příštího roku opravdu spustit, tak je tady obrovský předpoklad dalších funkcionalit, které jsme schopni díky tomu dotáhnout.

Jak už jsem včera avizoval, zapojit tady datově zdravotní pojišťovny, tím to těm zaměstnavatelům v dalším kroku zjednodušit, natáhnout plně do toho fungování finanční správy, která bude schopná těm lidem předpřipravit jejich daňové přiznání, které buďto ti lidé odkliknou a řeknou – ano, takto to všechno sedí, už na to nemusíme, jak se říká lidově, vůbec ani sáhnout, nebo máme ještě nějaké informace, které stát vyjet nemůže, darovali jsme někde nějaké dary na charitu a podobně, ty do toho jednoduše donahrají a podají takto daňové přiznání.

To znamená, je to obrovský krok, který nese benefity jak pro firmy, tak pro jednotlivce, zaměstnance, fyzické osoby, tak ale samozřejmě i pro celý ten systém z hlediska daleko lepší datové základny, která může sloužit k lepšímu rozhodování v oblasti politik daňových, sociálních a dalších, z hlediska plánování, prioritizace pro jakékoliv budoucí vlády v České republice, a toto nás posouvá opravdu o obrovský kus kupředu. Takže za to já chci fakt poděkovat.

My samozřejmě z hlediska té přípravy implementace netvrdíme, že je všechno jednoduché. My teďka běžíme pilotním půlročním obdobím, které nese samozřejmě celou řadu komplikací, které odbavujeme, postupně řešíme. Není to vůbec jednoduchá materie, je to opravdu obrovská klíčová změna, ale věříme, že to do toho 1. 4. všechno dokážeme opravdu zvládnout a mít to dobře připravené.

Včera jsme seděli tady s paní ministryní spravedlnosti Evou Decroix a našimi týmy, řešili jsme i tu oblast administrativní náročnosti exekučních a insolvenčních srážek zaměstnavatelů a i tady vidíme prostor, kdy by se takovýto principiálně fungující model dat z jednotného měsíčního hlášení mohl propojit do budoucna s daty, které by zaměstnavatelům mohly velmi výrazně zjednodušit celý proces odbavování exekučních a insolvenčních srážek.

To znamená, jenom tady předesílám, že teď na těch příštích zhruba dva, dva a půl roku vidíme na konkrétní kroky, konkrétní úlohy, které díky tomuto systému jsme schopni opravdu přinést do té praxe a výrazně zjednodušit činnost fungování všech zaměstnavatelů. Nebavím se jenom o zaměstnavatelích v té soukromé sféře, bavíme se o těch veřejných zaměstnavatelích, zaměstnavatelích v té nevládní sféře. Tady všude to může mít poměrně opravdu velký potenciál.

Takže za mě ještě jednou poděkování. Děkuji i za tu kultivovanou debatu, která tady po té trošku včerejší vyhrocenější situaci byla dnes dopoledne. Ještě jednou děkuju moc a budu se těšit na spolupráci v příštím sněmovním období. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně a nyní pan senátor. Prosím.

Senátor Ondřej Lochman: Děkuji. Jenom pár poznámek k tomu. Jak to bývá, tak diskuse se smrškla na jeden bod toho zákona, který Senát vrací, nebo těch pozměňovacích návrhů. Jednalo se především o zrušení toho stropu 40 milionů cenných papírů. Já bych chtěl říci, že my tam máme šest rozdílných bodů, ať už je to právě zachování benefitů pro zaměstnance, anebo právě – a tam se jednalo o přílepek – u daňového zvýhodnění pro obce, které mají hospodářskou činnost. Je tam taky několik legislativně technických chyb. Ten zákon, který jste poslali do Senátu, odkazoval na různé paragrafy, proto je tam u těch bodů 18 až 21 legislativně technická úprava. To považujeme za důležité. To jsem chtěl zmínit, aby ta diskuse nebyla pouze o jednom bodu. Samozřejmě je zcela legitimní, že každý má politický názor na to, co Senát schválil ze své vlastní iniciativy a co sem posílá. Chtěl jsem nicméně zmínit to, že všechny ty další body, těch pět, které tam jsou, nebo čtyři z těch šesti, jsou především opravy, které souvisí s tím, že v rychlém časovém sledu přišlo do Senátu mnoho zákonů.

A dovolte mi ještě poznámku. Zazněly zde některé výroky, tak pouze za Senát. Zaznělo, že ten postup k těm 40, k tomu zrušení stropu, může být třeba promyšlená past. Já bych chtěl pouze říci, že senátoři v hospodářském výboru a sociálním výboru, kteří projednávali tento tisk, tak v hospodářském výboru tento pozměňovací návrh myslím byl schválen všemi hlasy a na plénu to bylo taky napříč. Je to prostě věcí každého senátora a myslím si, že každý z těch senátorů si rozhoduje, jakým způsobem se k těm návrhům zachová, a není to tak, že bychom tam měli koalice a drželi si takové bloky jako tady. Takže to myslím, že je důležité poznamenat, že to je opravdu vůle každého senátora, jestli ten jednotlivý pozměňovací návrh podpořil, nebo nepodpořil na plénu Senátu.

Žádám tedy za Senát o schválení nebo o podporu té naší vratky, která sem přišla. Považujeme ji především z hlediska legislativně technických úprav a sledu těch zákonů za zpracovanější a zpřesněnou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a ještě opět načtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Julius Špičák ze zdravotních důvodů nyní od 10.17 dál z dnešního jednání, dále se omlouvá Stanislav Fridrich od 10 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Jiří Hájek od 10.30 hodin z pracovních důvodů.

A nyní přivolám ještě poslední poslankyně a poslance z předsálí.

Vnímám žádost o odhlášení všech, učiním tak. Prosím, opět se přihlaste svými registračními kartami.

My přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Nyní přednesu návrh usnesení.

„Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele, podle sněmovního tisku 926/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 926/7.“ Mám

tady avízo, že je ještě třeba načíst číslo náhradní karty. Posečkáme 10 sekund, jak je tady zvykem, aby mohla být panu poslanci vystavena náhradní karta s příslušným číslem. Je to náhradní karta číslo 16, jedná a hlasuje s ní pan poslanec Ivan Bartoš.

A já nyní mohu zahájit hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 33 se účastnilo 138 hlasujících, pro 114, proti 5. Konstatuji tedy, že toto usnesení, a tím i návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme přijali.

Tímto tedy končí projednávání tohoto tisku a i bod číslo 1 našeho dnešního jednání a můžeme přistoupit k dalšímu bodu. Já poděkuji panu ministrovi a pan senátor zůstává, pokud vím.

Otevírám bod

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 968/1/ – vráceno Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 968/2 a informace k pozměňovacím návrhům vám byla rozeslána elektronickou poštou.

Máme mezi sebou pana senátora Ondřeje Lochmana a poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům nejprve vyjádřil – omlouvám se panu senátorovi, ale nejprve pan ministr, a sice pan ministr Baxa, je to tak?

Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, dovolte mi, abych v zastoupení za ministra dopravy Martina Kupku uvedl stručně tento návrh, o kterém Poslanecká sněmovna právě jedná. Poslanecké sněmovně byl Senátem vrácen návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Jeho jediným cílem je provést adaptaci právního řádu České republiky na nařízení Evropského parlamentu a Rady 2023/2405 ze dne 18. října 2023 o zajištění rovných podmínek pro udržitelnou leteckou dopravu, Iniciativa pro letecká paliva ReFuelEU.

V této souvislosti dochází návrhem zákona k zakotvení působnosti Úřadu pro civilní letectví: a) k výkonu působnosti příslušného orgánu podle tohoto nařízení, jenž bude plnění požadavků unijního nařízení kontrolovat i vynucovat, a to ve vztahu k leteckým dopravcům a provozovatelům letecké činnosti jiné, než je obchodní letecká doprava, a k provozovatelům letišť; b) ke zpracovávání a zveřejnění zprávy o použití příjmů z pokut podle tohoto nařízení, a to v součinnosti se Státní energetickou inspekcí; c) k přijetí oznámení a vyřízení žádostí vybraných subjektů o použití unijního nařízení.

Zároveň se navrhuje zakotvit působnost Státní energetické inspekce k výkonu působnosti příslušného orgánu podle tohoto nařízení ve vztahu k dodavatelům paliv, leteckých paliv. Navržená implementační opatření dále spočívají v doplnění příslušných skutkových podstat přestupků za účelem zajistit vymáhání povinností leteckých dopravců, provozovatelů leteckých činností jiných, než je obchodní letecká doprava, provozovatelů letišť a dodavatelů

leteckých paliv a na ně navázaných sankcí a též v zakotvení speciální právní úpravy ve vztahu k obecné právní úpravě obsažené v zákoně o přestupcích, a to v zájmu naplnění zvláštních požadavků uvedeného unijního zařízení.

V době po předložení návrhu zákona Senátu došlo k přijetí pozměňovacích návrhů v Senátu ke zcela jinému senátnímu tisku, konkrétně šlo o návrh novely energetického zákona a dalších souvisejících zákonů, které měly dopad i na legislativně technickou podobu návrhu tohoto zákona. Ačkoliv tato situace nevznikla pochybením předkladatele návrhu zákona, který byl v době jeho předložení Senátu z hlediska legislativní techniky zpracován bezchybně – vyznačeno tučně tady v podkladu – bylo třeba na tuto situaci, kterou Ministerstvo dopravy nijak nemohlo ovlivnit, odpovídajícím způsobem reagovat. Nezbylo tak než přistoupit k uplatnění pozměňovacího návrhu na plénu Senátu a k vrácení návrhu zákona Poslanecké sněmovně.

Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, dovoluji si vás tedy požádat o podporu předloženého materiálu ve znění pozměňovacího návrhu Senátu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu ministrovi a nyní požádám, aby se slova ujal pan senátor Ondřej Lochman.

Senátor Ondřej Lochman: Děkuji, paní předsedající. Ještě jednou pěkné dopoledne. Vážené poslankyně, vážení poslanci, nebudu dlouhý, doplním nejprve formálně, pak vysvětlím laicky, o co se tedy jedná, nicméně tak, jak to přednesl pan ministr kultury v roli pana ministra dopravy, věcně s tím zcela souhlasím. Jedná se tedy o zákon, který byl Senátem vrácen, a to zákon (č.) 49/1997 Sb., o civilním letectví, sněmovní tisk to byl číslo 968 a senátní 125.

My jsme navrhli na své 12. schůzi přijmout legislativně technický pozměňovací návrh. Tento návrh reaguje právě na legislativní kolizi vzniklou v důsledku souběžného projednávání jiného zákona – jak bylo řečeno, jedná se o zákon energetický. Aby nedošlo k neslučitelnosti obou právních předpisů a nedošlo k právní nejistotě, Senát navrhl přesunout ustanovení týkající se přestupku dodavatele leteckého paliva ze zákona o podporovaných zdrojích energie do zákona o civilním letectví, jak už bylo řečeno panem ministrem, a to § 49a, a vypustit také nadbytečné body. Jedná se o ty, které mají platit znovu od 1. listopadu 2025.

Pokud bych to měl říct jednoduše, v případě tohoto zákona nejprve zákon lex OZE III. Zde jsme navrhovali v Senátu úpravu, jednalo se o solární daň takzvaně. To zde nebylo přijato, a tak to pan kolega senátor Plevný navrhl znovu v zákonu lex plyn. Zde ta úprava proběhla, sahala do stejných paragrafů v jiném zákonu, kam sahá tento zákon o civilním letectví, a proto došlo k přečíslování těch paragrafů. V tu chvíli v tom – opět zmiňuji, tak jako u toho minulého zákona, v tom rychlém sledu zákonů, které byly doručovány do Senátu – vzniklo to, že najednou paragrafy na sebe nasedí, a proto navrhujeme legislativně technickou úpravu. Je to opravdu pouze technická věc, protože ty dva zákony tam přišly souběžně a nešlo na to jinak reagovat, nic jiného v tom není.

A proto žádám, jak už žádal expert na civilní letectví pan ministr kultury, o to, abyste přijali tento zákon ve znění vráceném ze Senátu Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně panu senátorovi a nyní se táži, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Karel Sládeček – pokud je přítomen – což nejspíše není... (Hlas z pléna.) Byla omluva.

Nyní otevírám rozpravu. Má někdo zájem vystoupit v této rozpravě? Není tomu tak, takže rozpravu zase končím.

A prostor pro případná závěrečná slova? Přivolám kolegy z předsálí, zájem o závěrečná slova není.

A my tedy přistoupíme k hlasování opět podle... (Ťukání karet do lavic.)

Ano, všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se opět svými registračními kartami.

Já ještě tedy načtu omluvy, protože jich dorazilo několik. Ještě dorazila omluva paní poslankyně Ivany Mádlové od 10.25 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Iveta Štefanová se omlouvá z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů. Z členů vlády Eva Decroix od 10 hodin z pracovních důvodů a Martin Kupka od 10 hodin z pracovních důvodů.

My přistoupíme k hlasování. Podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 968/1, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 968/2.“

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je případně proti?

Hlasování číslo 34 se účastnilo 122 hlasujících a pro bylo 122, proti 0. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Já tímto děkuji panu senátorovi, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu i tohoto tisku.

My se vystřídáme při řízení schůze. (Hlásí se senátor Lochman.)

Samozřejmě, pane senátore, můžete ještě.

Senátor Ondřej Lochman: Já chci, vážení kolegové, poděkovat za schválení obou senátních verzí, děkuji, a současně poděkovat vlastně v tomto období za spolupráci ty minulé tři roky. Děkuji.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: My také děkujeme. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme se vystřídali v řízení schůze.

V tuto chvíli otevírám poslední bod tady této Sněmovny. Je to

3.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody o partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné

**straně a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé,
podepsané na Samoi dne 15. 11. 2023 /sněmovní tisk 892/ – druhé čtení**

Prosím, aby se ujal slova pan ministr zahraničních věcí Jan Lipavský... Nahrazuje ho pan ministr Martin Baxa, kterého v tuto chvíli vidím, a já prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi krátce představit vládní návrh, který se předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací, kterým se předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací dohoda o partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států OAKTS na straně druhé. Dohoda je pracovně označována podle místa podpisu jako dohoda samojská. Jako učitele geografie mě to zaujalo, protože to předpokládám, že je tichomořské území Samoa. Velice pozoruhodné.

Předkládaný materiál již prošel první čtením v Poslanecké sněmovně, byl projednán v Senátu a nyní zbývá druhé čtení v Poslanecké sněmovně. Ratifikací této dohody Česko přistoupí k poslednímu kroku v procesu sjednání, ke kterému se spolu s ostatními členskými státy EU zavázala v rámci partnerství EU s členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států.

Cílem samojské dohody je posílit politické, ekonomické a sektorové vztahy mezi Evropskou unií a 77 africkými, karibskými a tichomořskými státy pro příštích dvacet let. Samojská dohoda představuje jasně definovaný a transparentní rámec pro spolupráci mezi Evropskou unií a zeměmi této organizace. Dohoda umožňuje vymáhání podstatných částí smlouvy a standardně i možnost jejího vypovězení pro případ závažného porušení smluvních závazků. Cíle dohody jsou popsány v předkládací zprávě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taktéž děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Helenu Langšádlovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 892/1. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane místopředsedo, děkuji vám za slovo. Je mi ctí vystupovat k tomuto poslednímu bodu. Zahraniční výbor projednal tuto mezinárodní smlouvu na 38. schůzi dne 3. dubna roku 2025 a přijal toto usnesení:

„Po odůvodnění náměstka ministra zahraničí Jiřího Kozáka, zpravodajské zprávě poslankyně Heleny Langšádlové a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci dohody o partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé, podepsané v Samoi 15. 11. 2023. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu na schůzi zahraničního výboru“, což tímto činím.

Pro doplnění uvádím ještě, že Senát projednal tuto smlouvu, a to na 7. schůzi konané 12. března 2025, a byl vysloven souhlas. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, otevírám rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Radek Rozvorál v tuto chvíli. Prosím, pane poslanče.

Než se dostavíte, přečtu omluvy. Od 10.40 z pracovních důvodů Silvia Doušová, Jan Volný ze zdravotních důvodů od 10.30.

S náhradní kartou bude hlasovat pan místopředseda Skopeček.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvorál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přednést stanovisko poslaneckého klubu hnutí SPD k této smlouvě.

Cílem dohody o partnerství mezi Evropskou unií, jejími členskými státy na jedné straně a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé je deklaratorně posílit politické, ekonomické a sektorové vztahy mezi Evropskou unií a 79 africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi pro příštích dvacet let.

Dohoda obsahuje šest tematických priorit: 1. lidská práva a demokracie, 2. mír a bezpečnost, 3. rozvoj, 4. hospodářský růst včetně obchodu, 5. klimatická změna a 6. migrace a mobilita. Tyto priority zohledňují přijetí agendy 2030 naplňování cílů udržitelného rozvoje a Pařížskou dohodu o změně klimatu, dále poskytování masivní rozvojové pomoci a deklarovanou podporu vzájemné obchodní výměny.

Zahrnuje ale i oblast migrace. Výslovně je uvedena maximalizace podpory řízené migrace, s čímž nemůžeme souhlasit. Z uvedených důvodů nemůžeme v závěrečném hlasování smlouvu podpořit, a proto budou poslanci hnutí SPD hlasovat proti ratifikaci této smlouvy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taktéž děkuji.

V tuto chvíli už se do rozpravy nikdo nehlásí, ani z místa, takže já rozpravu končím.

Poprosím o případná závěrečná slova, pokud je zájem. Ani od pana ministra není zájem.

V tom případě přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Zaznamenal jsem odhlášení všech přítomných. Prosím, abyste se přihlásili svými kartami.

Návrh usnesení známe, bylo doručeno jako sněmovní tisk 892/1. Počet přihlášených se ustálil.

Zahájil jsem hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení? Hlasování číslo 35, přihlášeno 113 poslanců a poslankyň, pro 72, proti 7. Tento návrh byl přijat.

S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tady tohoto tisku.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než ukončím 147. schůzi Poslanecké sněmovny, mám pro vás jedno organizační sdělení. Z důvodu konce volebního období prosím, abyste si do 8. října odnesli osobní věci, a to včetně obsahu zásuvek.

Myslím si, že za všechno předsednictvo tady této Sněmovny vám mockrát děkujeme, moc rádi jsme vám předsedali, a přejeme vám požehnané dny, ať už kandidujete, anebo ne.

Ještě paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Nezdržím vás dlouho. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bezesporu se tady dnes vidíme v tomto volebním období naposled, s některými možná úplně naposled. Já bych si dovolila využít tuto situaci a poděkovala všem zaměstnancům Poslanecké sněmovny, ať už v roli zapisovatelů, ať už v roli ostrahy, ať už v roli číšníků nebo servírek, v roli uklízeček, kohokoliv, určitě jsem na nějakou důležitou profesi zapomněla – policistům, kteří tady s námi byli ve dne, ale často i v noci. Zapomínáme na ně. Jsou to takoví tišší pomocníci, bez kterých by nemohla Poslanecká sněmovna fungovat, a myslím si, že si zaslouží, abychom jim všichni bez rozdílu politické příslušnosti poděkovali. Tak tak činím, věřím, že jménem nás všech. Děkuji.

Přeji vám kampaň, ať vyjde tak, jak vyjít má, a doufám, že se sejdem v lepších časech. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkuji. Paní předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová by taktéž ráda vystoupila, po ní pan místopředseda Skopeček.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vzácná shoda mezi koalicí a opozicí, protože navážu na slova své předřečnice, paní předsedkyně Schillerové. I já vám děkuji všem, kolegyně a kolegové, za spolupráci v tomto volebním období. Bylo to nelehké volební období, ale zvládli jsme to.

A děkuji samozřejmě i všem, kteří se podílejí na chodu Poslanecké sněmovny. Pro mě je toto úplně poslední zasedání. Dovolte, abych toho využila k tomu, abych vám popřála pevné zdraví, vám i vašim blízkým, protože je to v životě to nejdůležitější, a abych popřála nám všem v České republice, abychom neztratili správný kurz. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Pan místopředseda Skopeček v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně, já to nechci prodlužovat. Já bych chtěl poděkovat všem svým kolegům, místopředsedům, paní předsedkyni, že jsme myslím byli dobrý tým, bylo mi ctí vám předsedat a doufám, že jsme to zvládli se ctí.

Přeju vám všechno dobré a s některými z vás se tady třeba potkáme. Ti, kteří už nekandidují, tak jim přeju samozřejmě všechno dobré v osobním i pracovním životě. Hodně zdraví a mějte se krásně. Děkuju pěkně za spolupráci.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkujeme. To je v tuto chvíli vše a já tímto tuto schůzi končím. Mějte se hezky.

(Schůze skončila v 10.41 hodin.)